[Strassburg, J. Grüninger]
21.I.1490. H* 10675.
Günther, Leipzig Nr. 2794.

Formule Epistolarũ domini Karoli

Incipit Tabula Epistolarum.

Tabula

Tabula

Tabula

Finis huius tabule.

Epistolarum formule in omni

genere scribendi/iuxta maiorū nostrorū doctrinā/et verā epistolādi artem. Per dominū karolū mennicken/studij bononiensis magistrū/vtriusqꝫ multarū scientiarū virū doctissimū/ex epistolis familiaribus/marci/tullij/cyceronis (Quē merito eloquentie partē appellant) ꝛ enee siluij poete laureati extracte. Unicuiqꝫ exemplorū gratia pnecessarie/Et ꝙmaxime vtiles. feliciter incipiūt.

Intimatur amico impletio sue

petitionis quo ad collectionē epistolarum.

Salutes plurimas ꝙꝫ effūdere possit hic calam⁹ aut ferre papir⁹. mltis me lrīs icessanter (amice fidissime) mltaqꝫ sp pce. psequeris. ꝙ in vnū libellū formulas aliquas epistulares/ que scolaribus bononie in collegio lilij p emendis pnunciari consuerunt/et omidē correctas/tibiqꝫ mittendas/ collegerē. maximeqꝫ illas/que imitationi/cōmuniqꝫ scriptioni/ magis accomodas. ac ornatu ꝛ sensu venustiores/iudicarim. Quo vel epistolas struendi/vel imitandi plurima tibi ad manū starent exemplaria. Et si vir optime rem mihi factu difficilē petis. prouocat tamē me amor in te meus/vt tuis votis fauere velim. humanitas ꝙꝫ tua/ꝙ eandem/meritaqꝫ in me tua ꝙ debeā. Formulas igiť illas absqꝫ ordine/prout casu aliquo/prius/posteriusue in manus ceciderunt/in vnū aceruū redactas/atqꝫ ad vnguē (vt aiunt) castigatas/tibi missas facio. Usus enī sum/qua valui industria/ vt prima harū epistolarū proiecta prout ex manu cōpositoris ceciderant assequerer exemplorū gratia. non satis fisus scholariū codicibus. ꝙ omnia scribere consuerūt truncatim atqꝫ corrupte/iam connexim/ iam seiunctim/vt nō satis distinguas. etiā si tibi apollo suū ingenium infuderit/litteras ꝛ sillabas/que quibus cohereant. ex ꝙbus egrius sensum ꝙꝫ ex limate sanguinē extraxeris. nihil enī illic sine vicio est/ꝙꝫ vbi calamus nō migrauit. Sextus iam mensis agitur ab eo tempe quo pro te labor is impletus est. quē magistri pedagogij lilij optarūt/atqꝫ rogarunt/ad scholariū etiā cōmoditatē collatum iri. itaqꝫ multiplicatione plurima/inpssis iā litteris/collectio hec depicta est. quo facilius capiant/ꝛ discant que correctiora vide

bunt. Tu felix vale/ et quidē valentius q̄ qui valentissime.

Additio ad epistolā precedentē p nouā epl'am

Dum lator harū (fidissime vir) ad iter se accinxerat tam nubilosus turbidusqȝ aer suborit/ vt vix alio sub celo me positū crediderim/ quo cogitur abscessū suū ad crastinū protrahere/ quo latius scribē di plus mihi tpis erat et aīmi. Didici enī relatu nuncij obinde has epistulares formulas te petere. quoniā filios duos habes/ grāmaticam doctos/ quos cupis his epistolis erudiri. quo aliqua eloquē-tie pgustamēta assquātur/ vt licȝ forte nō certo sapore/ at odore tamen quodā succensi ad humanitatis studia tandē alacrius rapiantur. ī quo nō parū tuā collaudo prudentiā. nihil enī censeo in institutione iuuenū vtilius esse q̄/ q aptis terminis. pulcris clausulis. dulcibusqȝ numeris/ etate prima insuescāt. maximeqȝ illis/ quarū apud priscos scriptores origo est/ que sono/ sensuqȝ sint fecūde. q̄s multas his epistolis inseminatas inuenies/ quas doctus facile nouerit/ ad suaqȝ loca remiserit. qd cūqȝ enī tociens vngue (vt aiunt) sub tenore/ animis suis adiungūt/ nouissime affligāt/ necesse est/ cū nihil sit assuetudine maius. et si quītiliano credimus/ frequēs imitatio transit in mores/ et nisi senecā abnegem9/ longū est iter p p̄ce-pta/ sed breue et efficax p exempla/ nō enī facile q̄s dixerit/ quid virium habeāt imitatio et applicatio/ ad q̄s assequēdas nihil equi conducit/ q̄ multa videre/ multaqȝ visita/ manu legere/ habēt enī oēs clausule/ que dupl'r sonant/ naturā picis et visci suis lectoribus adhesurā. Quia tū nō voto viuit vno. Nec maior similitudo aīorū q̄ frontiū est. sed varijs varia placēt. Hinc nō vnus hic stilus obseruabitur/ cū varijs auribꝫ oblectamēta querūtur/ more vinariorū/ q de q̄libet vase probā trahere ꝯsuerūt. nō etiā aliter q̄ q merce vendūt varias/ oculis corā ostentant/ quo tenacius merx vnaq̄qȝ suum emptorem alexerit. Sed finem do. longus fui. caruit freno calamus. Tu letus vale. quam apis in thymo. Quam piscis in vndis.

Rogat amicus amicū quod frequētius scribat ne p nō scriptionē amicicia minuat.

Jmmensas phenni fauore salutes. Nescio vnde tibi amice pchare p̄ter solitū in scribēdo desidia creuit/ nisi tuus ille decreuerit amor/ qui multos iam dies/ versus me fulsit plucidus/ cui si adhuc scin-tilla supest/ nō cessabo/ donec epl'arū/ clamorūqȝ flatu/ luminosior

fiat. Clamo igitur iterū/atq3 iterū clamo. hortor. rogo. supplico. dig/
gneris dormiētē calamū excitare Nec patiaris/ vel dilui/ vel remit
ti/nostram amiciciā/tam longa fide excultā/ tam quoq3 pulcris
initijs ortam. ꝛ facias me tui loci/ nouorū/ tuiq3 status/ tuis litte
ris certiorem. Uale/ ꝛ cū satirico tibi opto sit mens sana/ in corpe
sano.

Responsio ad precedentē epistolam.

Ut sepe ad te scribā/ nunc tuis me litteris/ nūc alienis/ nunc nūci
orum voce excitare non desistis. Crebras ex te litteras habeo. om/
niūq3 vnus clamor/ vnaq3 hec sententia est. Sollicite petis tibi in
timari/ quid apud nos noui deferatur. vagatur apud nos varia/ac
multiplex fama/ nescio quibꝫ auctoribus/ disseminata. que spero
suo more/ nō nūcia veri/sed ficti/vaniq3 vulgatrix erit. Parui ha
beo quid narrem mendacij impauidꝰ/ passionūq3 sequax populꝰ.
Qui/qđ nocte somnio hausit/ vel euenturū optat. hoc iam asserit
euenisse. nō facile adducor vt credam. Nam tantā/ que dicūtur/
sepe spem habēt verisimilitudinis/ quātā cignus corui gestat effi
giem. Nihil hic loci scriptu dignum noui extat/ nihilq3 audio/ q̄3
impudica mendacia/ magnis montibus grossiora. In prosperum
ducat omīa deus. letioraq3 faciat/ quā narrantur/ qui tibi digne
tur/ quietem prestare vitā/ cū salute. Raptim ex parisius octobris
xxvi. acta iam cena cadente lumine solis.

Ciuis rogat curialē vt que in curia secrete agā tur/ ei reuelare dignetur

Salueto. Certum habeo inter primates curie illustrissimi nostri
principis/ vbi cōtinuo versaris/ te plurimi fieri vt facile ītelligas q̄
nunc gerantur/ que q̄3 iam gesta sunt/ etiā atq3 etiam quis rerū cur
sus sit/ qui sue futurus exitus. Tu in portu omniū nouorum naui
gas. tam vere/ tam recenter/ ad te omīa deferuntur/ vt ea geri prope
videas. Te igit̄ pro tua/ incredibili in me beniuolentia/ meaq3 iter
interpari/ vehemētissime rogo/ facias me omniū q̄3 diligentissime
certiorem. Longior essem/sed plurimū harum lator festinus erat/
ꝛ more impatiens/ vt vix mihi scribenti momentū indulsit/ quo fu/
it necesse sistere. Uale letus/sanus atq3 longeuus.

Responsio ad precedentem

Salutem plurimā. Non sū3 nescius/ virorū optime/ q̄nto laborū

freno vti deceat! facta principū enarrantē! quātiq3 sit ꝑiculi/in his
linguā laxari indulgētius/cui vir vnq3/ quisquis fuerit exactā sa/
tis custodiā adhibet! ꝓ tanti ꝑiculi quātitate. lucet enī iā3 mihi/ve
lut in speculo videā! effigies pris! cui altissim⁹ adesse dignet! illud
satiricū/ sꝑ dū viueret/in ore regētis/digito ꝯpesce labellū. Noli
queso! secretiores res ex me reqrere/quas prudētiores/ tectissimas
tenēt! ⁊ quas attigere nō auderē Si quid inciderit! qđ tua intersit!
certo habeas me tibi ñ futurū alienū/ nec abesse te putes/ me pñte
sed senties qđ iuris habeat! inter nos amicicia vetus! ⁊ quāq3 pau
culo tpe/stricti oris/me videas! latissimi tñ in te cordis sꝑ/ ac sem
per/ꝑmanebo. Uale in eo qui facit valere.

Responsio in aliam sententiam

Inter multa/que a me sedulo petiuisti! hoc fuit p̄cipuū! ꝙ sepe scri
berē/qđ multis iam datis ad te litterulis/ implesse videor. hac tua
ex sollicitudine/ plane ꝑpendo! quē apud te amicicie gradū teneā3
q̄ vreris. angeris. estuas. afflictaris. ⁊ dū maxime siles! clamat hu
manitas tua/vbi sim! quid agā! quid moliar! qđ nō nisi ex amicia
rum/ditissima vena! ꝓcedere pōt. De nouis aūt qđ scribā! nō ha/
beo nisi ꝙ magna est apud nos bellor̄ vis/neq3 minor celeritas. q̄
ventū est! ꝙ corpa iā omēs exercēt! ingenia nulli. Nos ꝟo pauidi
stamus! futuriq3 nesciȷ̄. Quolibet momēto/aures nr̄as inuolāt mē
dacia mille/vanis hoim ꝯflata fabellis/q̄ mox pereūt! leuitate sui
Dignet rector ethereus/nos ꝓtegere! vt q̄ virib⁹ nr̄is stare nō pos
sumus illius misericordia cōfuemur. Ualeto! longior fui/vt scri
bendi raritatē/ꝓlixitate cōpensarē. Rursū vale.

Excusat se amic⁹ de rara scriptiōe intermiscēs

pauca/de habitudine sui status.

Scripsissem frequētius charissime vir ad te! de singulis/nisi varie
occupatōes/animū meū in alia diuersa rapuissent. ⁊ si interdū qđ
ocij nactus fuerim! nō erat astans nunti⁹. S3 nūc/isto cū oportu/
no gerulo/te scire exopto! me varijs inuolui miserijs/mltisq3 curis
implicari! vt qđ actur⁹ sim/q̄ ꝯsilia secutur⁹/incerte me res/ incer/
tum faciūt. Si tibi animi mei/anxias curas/q̄s dira tpm calami/
tas/ꝑpit! scribere conabor! nō erit hec mea epl'a/vel modū/vel ex
itū habitura Planius ad ea q̄ me pūgūt pūcta descenderē! nisi qđ
dam secretū obstaret! qđ nūc ꝓstiterit siluisse. Decreui hec omnia!
in tempus reliquū ꝓtrahenda! donec alterno ꝑfrui colloquio. dabi
tur. Interea vale! superisq3 charissimus esto.

Consuluit amicus amico ne patriam redeat. belli furore turbatam.

Charissime frater. Nescio quid mihi ad aurẽ cecidit: qđ ex vrbe ex nos q̃z primum descendere paras Frater/si mihi credas: ⁊ te ad iter nõdum accinxeris: tuũ reditũ ad hyemẽ vsq̃z ꝓtrahes: donec parũ/per nacti fuerimus/tempꝛis maiorẽ clementiã. Naz apud nos/vndiq̃z multa surgunt maloꝝ initia: ⁊ horreuda semina belli/ vt vir vsq̃z sine lapsu/pedem figas. Et quãtum ego hanc rerum seriem ꝑspicio: attentiusq̃z mecum singula voluo: habebit meo iudicio felix/qui poterit inter tanta bellorũ incendia/ absq̃z omni prorsus lesione abire. Caue: consulo: qui honesta absentia tutissimus es: ne pro festino reditu/in ꝑiculo ꝓlabaris. Vale: longa die/⁊ voto felici. Ex boñ. iulij septima/tarde duz leta traherent crepuscula noctẽ.

Intimatio nouoꝝ cisalpini. super diritate bellorum/ad amicũ/in ytalia cõmorantem.

Plurimas (iocundo corde) salutes. frater charissime. Nostra patria/bellis se grauib⁹ attenuat. Quassat motib⁹ intestinis ⁊ ardet iam ꝓprijs flammis/que diu trepidauit/tanq̃z dubia videretur: in quam partẽ esset casura: iaz supina iacet: nec video: quomodo se erigere possit. Que ⁊ si forsan aliquãdo/ in cubitũ erecta speciem surgentis ꝑseferre videatur: mox nõ/ nisi suorum manibus impulsa/ relabitur. Nec video quid restat/nisi que magna gloria floruit: misera seruitute senescat. Nusq̃z viatoribus tutus est transitus. Tota regio obsessa est latrunculis. Fac igitur cõsulo: quod immunda animalia solent: sordes timentia/que vbi cauernulis egressa: locũ sceno obscitum/vident/pedem retrahunt: ⁊ intra latibulum suuz se rursus re[illegible]ptant. Mane igitur vbi es/eo felicior/quo remotior vbi gaudeas: vbi nullo turbante: quiescas. Vale in eo/qui mare/ qui terras/qui sidera fecit.

Responsio [illegible]mici in ytalia commorantis. ad cisalpinum.

Salutes felicium votorum datrices. Si omnes calamitates/q̃s vndiq̃z i ytalia vidi: scribere pergo: citi⁹ carebo v̄bis: quã reb⁹/prius q̃z tempꝛe/q̃z animo. Castra vndiq̃z equites vomunt: strepunt arma concrepant tube. Et (vt augustini verbum est) ferree tunice virorum fortium membra constringunt. Intensus geritur arcus/nudus ensis/ ⁊ hasta leuata: sacra spoliuntur: polluuntur/ ⁊ ꝓphanãtur. Maleficiorum enĩ licentia/cadunt vniuersa in predaz. Nihil

miseris reliquit agricolis. quo vitam trahere! terrã colere! cõiuges aut liberos educare possint. Jam video! quid noceat bellorum tumultus/ et agitans discordia ciuium. Si sortem patriarum/ luctus et squalorem cerneres! vastitates/ et clades/ quib9 premitur pauper popellus/ iam lucem odires! mortem optares! clamaresq3 illud poeticum. Jam satis est superi vestro q numine viri. Parcito. queso iuuat de temporis iactura conqueri! et cordis angustias denudare. Succurrat ille/ q̃ nouit planare sublimia/ ⁊ altius eleuare prostrata. Uale in eo qui dat escam omni carni.

Rursus cisalpinus rescribit ad amicũ ytaluz mala malis comparando.

Amiciciam (supra quam scribi potest) pro salute. vbi ytalie crudelia bella narrasti! que multis malorũ aculeis oppressa iacet/ vbi tuo transitu flamiferas vndiq3 faces volitare vidisti! vt multa iaz opida/ in cinerem et fauillam redacta sint. Minora tamen om̃ia sunt! si ea ad patriã nostrã acerbis cladibus/ plenam comperabis que iam ita deperijt! vt ne domuncula salua permansit. cuius si incensas villas cerneres! castra diruta/ sanguinem per riuos fluere! cadauera cesorum in campis constrata! semiuiuos plerosq3 fame tabescere! crudeli supplicio animas exalare! audiresq3 (vt audio) cũcta querelis/ gemitu/ vllulatuq3 personare! clamares/ concusso pectore/ tensisq3 ad ethera palmis! felix et nimium sua morte felix/ qui ante has erumpnas e luce excessit! nec tantos videre dolores/ longiori vita coactus est. Uale! felicemque te faciat pia cura tonantis.

Uictoriam intimat et modum cum pluribus malis/ bellorum conditionibus.

Seruitium promptissime/ adqueq3 placita pro salute. Forsan ab alijs audiuisti! spectabilis domine/ quod ad te iam scribere pergo forsanq3 hanc epistolam velox fama/ sua celeritate ad aures tuas preuenit! nuncius has deferens! eo tibi relator certior erit! quo omnia oculis vidit. O crudeles/ qui bella gerunt! qui in amica patria scamna/ mẽsas/ sedilia exurunt. vidit nuncius is domos innumeras demoliri! trabes deijcere! tigella detrahere! tegmina cõuellere regulas ꝯfringere. et quod omnium impijssimum est/ matronarũ lectos/ gladijs decerpere! plumasq3 in ventos spergere! virginum oppressiones/ adulteriaq3 committere! loco sacra spoliare! et grauiora/ que pudicus calamus exhorret depingere Eo tamen deuen

tum est! vt nunquam fui! quam hodie de patria bene sperandi ere ctior victoriam enim plenam habemus. qui potius aliorum im/ becillitatate/quam nostra virtute triumphamus. Multi in bello ceciderunt! et ex periculo pessimi omnium euaserunt. Siue/ quia seruat multos fortuna nocentes (vt inquit lucanus) Siue quia dijs aliter visuz est(vt ait virgilius)Siue(vt intelligi detur)illos inter mortis pericula tutiores/quibus vilior vita est(vt ait petrarcha) Uale in eo qui cuncta potest rege dominantum.

Scribit magister vt cōpleto iam artium cursu/libros legum pater pro filio emat.

Filius tuus generose indolis adolescens/ ornatissime vir/ cursuz in artibus adimpleuit. cui acre ingenium et multiplex est. inuentionis quoqz magna vis ac nobilis impetus. memoriam certe rapacem habet(et quod optimum est)tenacem! quo eum sacratissimarum legū aptissimū iudicio auditorē Tu igitur(nisi consiliuz spreueris meum)sibi de corpore leguz indilate prouidebis! quaruz studijs plurimum incumbere optat. Tuum iam est emptione librorum augere conatum sponte fluentem/ad quem etiam excitare deberes attenuentem. Uale ex. N. octobris. x. velocius euro! dum nox tulerat silentio terris.

Epistola scholarem patri commendans idem. qz vt supra petens.

Libros aristoteles/pro gradu artiuz legi solitos/ tuus filius amice dilecte/plene didicit. Quoruz tenorem ita habet memoriter/vt singula recitet/quasi sub oculis liber esset. splendidum sibi ingenium est. conceptus velox. memoria seruans! atqz(vt breui vt succincte dixero) plurima habet nature pulcerrima dona/legibus apta q̄bus se in hoc nouo ordinario discipulum dabit! me consulente! p̄sertim si sibi de corpe legum dignaberis prouidere! quod meo iudicio obmittere non poteris. tua prudentia conseruata. Uale! et veteres nostros in longum trahe fauores.

Idem cum prioribus petens.

Filius tuus/ honorande preceptor/ solida tibi litterauz fundamēta coniecit! vt pro vberiori ingenio spem sui faciant q̄ prestantiaz singularem/ in discendis legibus consecuturus videatur! si corpus legum sibi donando/ingenij culum accendas/tempus est q̄ altiorem facultatem adeat. Creuit in annos. Fluunt dies. Et irrepa/

ribale tempus decurrit. veloxq̈ interga. reuoluit annus. Tanti in genij est: vt que sub mḡro scripsit nunq̈ relegit. edidicit illa / cū scri psit. Diu enī sub freno tenuisti: veritus si ei liberior pes cōcederet: q̄ petulantē etatis sue vigorē / nō facile a voluptatū seruaret incur// su. Sed donec ille timor prorsus ceciderit. expectare non poteris. Nunquā nauigabit. p̄ equora / qui semp̄ expectet: ne mare se conci tet in procellam. Uale optata: leta: faustaq̈ valitudine.

Patris respon sio ad magistrum cum quadaz facecia subrisoria.

Quāti fecerim semp̄ cōsilia tua / charissime vir plurimi norunt q̄// bus etiam quantū tribuerim: paruerimq̈: tuipse pfecto non igno// ras. Sed nunc vbi p̄ filio meo / quē tardū / quē desidem nosco qui multū habet in capite plumbū / libros legum emi: ꝯsulis / tam mi hi fatue in aures cecidit. (vt tua pace dixerim) tuū consiliū / ac dice// res: emes talpe speculū / boui alas / ꝛ asello cytharā. Pridie ad me litteras dedit / quibus nō erat syllaba syllabe / nec vox voci / cōgrue iuncta. Mirū quo fuerit tunc illud candidū ingeniū / velamine te ctum. vbi tūc (vt tuis litteris vtar) ꝯceptus velox / vbi memoria ser uans. Priusq̈ ab hac / dies aderit septimus / presens tibi fuero de eo aliter dispositurus: fauente opifice summo qui te dignet̄ felicissi mum cōseruare. Ex. N. mane / dū iā cessarūt profecto sole tenebre.

In idem tendens responsio.

Beniuolum obsequiū / loco salutis. Scias me (amice ad cor vsq̈ dilecte) epistola tua plecta: risum cohibere nequiuisse. noui enī filij mei ingeniū. suūq̈ cerebellū bonis artibus prorsus ineptum / cui nihil iculcari pōt. quē vbi desertū magis sudoribꝫ d̄scripsisti. Nil aliud mihi dicere videbaris. ac suem nitidaz / testitudinē velocem ꝛ coruū candidum appellasses. Heri ad me lr̄as dedit taz ineptas vt eas nemo / vel ignotus absq̈ alto cachino legere posset: quaruz inspectio (vt verū fatear) mihi dolorē peperit ꝛ furorem / nec mihi animus minus indoluit q̈ exarsit. Potuisset tutius / si sapuisset / si lentio suā ignorantiā velauisse / quod sibijpī minus vicij. ꝛ mihi do loris minus conflauisset: qui eū docere contendit: nihil aliud agit / q̈ ceco colores / ꝛ surdo sonos ingerat. Uale propeq̈ diem me ex// pecta: interea quoq̈ me infra tuū cor firmare digneris.

Epistola responsiua idem sonans.

Salutes / ad astra vsq̈ ferentes. Dum mihi oblatas litteras tuas

(amice colendissime intercenandũ ꝑlegerem/multus mihi subor/
tus est risus/quẽ vix manibus maxillasqꝫ reprimerẽ. Non secus cõ
silium tuũ/aures emas ꝑsonuit/ꝙꝫ diceres/ amas molari plumas
vt volitet/Quid queso legibꝫ incumberet/ q̄ nõ duz pueriles illas
eglas premis/vel lab ijs/degustasse uideat/q̄ vix nomẽ a verbo se
cerneret/credo vix noscat/quot digitos manibus habeat/quibꝫ po
tius velim caudam aratri ducat/ꝙꝫ legũ volumina voluat/q̄ vol/
uendo/ferendoqꝫ prius om̃es deleuerit leges/ꝙꝫ vnicã intellexerit.
Uale valentius/ꝙꝫ qui felicissime.

Epistola excusatiua priorũ responsio. de nõ im

putando magistro/ꝙ filius male didicerit.
Felicitatem/fine cariturã/loco salutis. Ignosce queso(venerande
magister)si hactenus me scribendi calor euexit. Scio in docendo
puero/vt in serendo agro/tria requiri. Ut terra sit fertilis/apta se/
mina/peritus agricola. Compertuz habeo ꝙ ex ingenij vicio nõ ma
gistri/nõ doctrine/indoctus remãsit. Qd̄ ꝛ si male me habeat/ qꝛ
tamẽ nõ est a tergo ꝯsiliũ/nihil supest/ꝙꝫ ꝙ ludũ meũ(vt aiũt)pro
ioco teneã/ꝓspecturus/vt remissi p̄teriti/intẽsione futuri ꝯpensen
tur. Uolo igitur rediscat/q̄ didicit. Post malã segetẽ etiam seren/
dum est. Sepe ꝙ vniꝰ anni sterilitas abstulit/alterius anni vber/
tas donauit. Magis vellẽ/si possem/filios meos scientie/ꝙꝫ diui
tiarũ locupletes relinquere. ad qd̄ mecũ enitere. Et bene vale.

Intimat pater magistro ne filium studio legũ

incumbere ꝑmittat.
Salutes equãtes maris arenas. Nolo(sincere p̄ceptor)ꝙ adhuc
legibus/filius meus incũbat/donec ex fontibus artiũ/q̄bus labo/
rem ingeniũqꝫ accũmodat/qd̄ satis erit/ hauserit/ in quibꝫ dum sa
tis ꝑfecerit/tũc ceteris studijs/opam dabit. Non mihi desunt/qui
cõsulant ꝙ artes ꝯtinuãdo/etiã ad latus qñqꝫ instituta videat/ꝑ
vt quidã sui sodales faciũt Cui ꝯsiliũ/nõ possumꝰ ꝯdescendere ne
filio eueniat/qd̄ euenire solet in angusto/multa serentibꝫ/ vt impe
diant se sata concursu. Licet enĩ/sui equales pluribꝫ scientijs/vno
tempe insudent. nõ tamẽ illis inferior erit/ si vnam bene didicerit.
Non vno agmine/om̃ia dicedna sũt. Laudat pluuia/que sensim
descendit in terrã. Uale sanus/eantqꝫ tibi felicibꝫ omnia fatis.

Ad idem responsio cum prioribus.

Salute ꝑmissa/ quam tibi adesse largiter opto. Eas quas ad me

litteras filius me⁹ pridie misit (amice charissime) sui studij / suiqz ingenij: fideles testes / tibi transmitto: vbi nō syllabā videbis. errore carentē. Hichic videbis eruditū iuuenē / vix dū primis elemētis imbutum. Uidebis quoqz illam preclari igenij lucem / q̄ prope diuinā tuis litteris extulisti. vbi tu varios nature splendores sibi adesse arbitraris: q̄s ꝓpter / sic laudibus eū leuare videris: quasi rediret exuscitatus socrates / ac ꝓdiret in aciem nouus achilles / omnib⁹ priorib⁹ / omnē splendorē / nomīs / ⁊ fame direptur⁹. Ego ex aduerso eū excuso / qui vere famā suā. Uirgilio non eripet veruz in eū hec nomīa iustissime cadere scio: asinus / stipes / truncus / molaris: Non tam ouis lupū / q̄ ip̄e liberū aut odit / aut metuit. Nū q̄ cōtempti libri / nō vnq̄ sprete lr̄e / fructū spernentib⁹ ꝯtulerunt. Quod aūt leges studere desiderat: nō vtiqz leges: sed libertates ⁊ ocia querit cui nō ꝓfectus / sed declinandi laboris / p̄cipua cura est breui reuocabit / ad opus mechanicū disponendus. Nō secus valle: q̄ tibi amicissimus optat. Has litteras memo post te / q̄ ignis videat: omninoqz careant lectore secundo.

Ad idem sub alio modo tendens.

Animū / ad placita patum / ꝓ salute. Nescio (vir optime) qm̄ rōis morib⁹ laboras: q̄ tuis lr̄is vsqz adeo filij mei / eue his ingeniū / q̄si magni cuiusdā viri futuri specimen minaretur. qd̄ potius (meo iudicio) p̄sefert duꝝ / ⁊ rudem assellū. In gramatice enī principijs atqz puerilib⁹ radicib⁹ tenuit nimiū est instructus. volo illū ī gramatica manere: ⁊ cū etate cōcoqui: ac maturescere: ne ante tp̄us exeat: pomoꝝ more / q̄ immatura / ramis decerpūt: asperior euaserit. nō volando / sed ascendendo discit. mihi me mouet ꝙ sui socij iam legib⁹ studēt: nō volo filij mei scillam / illoꝝ flumini: nec eius vmbram / illoꝝ lumini / ꝯparare / q̄ nō alioꝝ est ingenijs / sed suis viribus estimandus. Uale lecus / ⁊ faustus / optatoqz voto fruare.

Scribit amicus amico in curia principis moranti / ne taxilloꝝ ludis incumbat.

Plurime salutis largū affluxū. Non expressero facile (charissime frater) quāta me ceperit ad miratio / ꝙ tanto tempis fluxu lr̄aꝝ ad me dederis nihil. Sed audio te (qd̄ tristi calamo scribo) taxilloruz quotidie ludis implicari: ⁊ ꝙ hinc tua scribēdi venerit intermissio quo nō minus miratus sum: ac dolui. Naz in alearū ludo (qui potius furor q̄ ludus est) nunq̄ virtus fuit: nunq̄ decor moꝝ mansit: nec verbi modestia: nec in eo quicquā p̄ter ludentiū vultus hu

manum est. nec mihi acceptũ est/ si dixeris te maiores imitari! ⁊ se/
niores. nam om̄e tunc vitiũ peius est! cui auctorũ pondus vel an/
norum annectit̃. nõ errorẽ altitudo peccantiũ culpã minuit! sed ad
auget. Cassabis igit̃ si sapis/ vel virtutis amore/ vel cura pudoris
Nam om̄e lucrũ damni exordiũ est! diripiẽt mille qd̄ lucraris/ sed
qd̄ ꝑdis restituet nemo. Taxillus nunꝙ̃ tibi applaudet! nisi vt do
losius fallat. ⁊ certo quo magis alludit atqꝫ blandit̃! eo tandeꝫ no
cebit acerbiꝰ. Scis ꝙ mlt̃i te colunt! ⁊ faciũt pl̃imi/ sꝫ quo magis
apd̄ illos vales! aucte/ ⁊ gr̃a/ eo magis tibi cauedũ/ ne q̄d mali in
uidia tibi pareat. Scis etiã ex aduerso/ ꝙ nõ om̄s tibi fauẽt/ quos
curia nutrit! ⁊ satis noscis ꝙ̃ mũdas manus gestare debꝫ/ q̄ habẽt
aduersarios. Dĩno igit̃ his ludis abstinendũ est (carissime frater)
si statui tuo velis salubriter esse consultũ. ne inimicis paraueris q̄
gaudeãt/ amicisqꝫ q̄ doleãt. Parcito tamẽ/ si forte ꝟbosus nimis
⁊ audax fuerim. nam vis amoris. me coegit! vt hec ardentius scri/
berem. Sed hec q̄ dixi/ om̄ia ꝓ tua singulari prudentia/ in bonaꝫ
ꝑtem accipies. Ceteꝝ/ ⁊ hec/ ⁊ alia pleraqꝫ om̄ia/ ꝓpe diem latius
vna cõmentabimur. interea me/ vt tuo vtere. Et bene vale.

Responsio ad precedentem.

Centenas salutes millesies resumptas. Litteras semꝑ tuas (amã
tissime frater) video libenter. lego libentius que mihi semꝑ gratis/
sime fuerunt! et iam ꝙ̃ ante gratiores. nam preseferunt perspicuum
argumentum/ singularis beniuolentie erga me tue. Quibus nõ
fraterne minus/ quam eloquenter contendis. nebularum quod/
dam in famam meam casuruꝫ esse/ nisi a me abiecero! ludi consue
tudinem. Facile frater tuis monitis acquiescãm! qui nondum mo
nitus/ iam omnem luduꝫ deuouerim. Leuaui igitur te atqꝫ preue
ni! ne longo dolore torqueris! et vt omnis tibi in futuruꝫ timor ab
sit! vera fide polliceor me nunquam fore taxillis vsuruꝫ! neqꝫ illis
vnꝙ̃ plus tribuerim/ quam virtuti. Fidas mihi/ dum fidem meaꝫ
vadem constituo. nunꝙ̃ splendori tanti nominis iniurias egero.
Docuit me cycero fidem ex eo dictam/ quoniam fiat quod dicitur
Fineꝫ do. ignoscas rogo breuitati. nam nuncij velox abĳcio non ẽ
passa! vt tecum longior essem. persuadeqꝫ tibi nihil me magis vel
le/ quam tibi me obsequentissimum esse. Faustus et letus viuas
sicqꝫ in christo valeas! vt que sibi placeant! solũ cupias! faciasqꝫ.

Studens studenti vt libros ei accommodet.

Plurimũ forte miraberis venerabilis dñe/ q̄ fiducie titulo fret⁹ te p̄
cib⁹ meis aggredi p̄sumpserim. Cũ nihil placiti p me tibi ĩpensũ me
moror/ quo merito possem/ mutue a te beniuolentie vicissitudinem
reposcere. Hanc plane confidentiã/ de te mihi mansueti tui mores
prestant/ tuaq̄ sepe audita prestat benignitas/ ad vltimũ quoq̄ re
gionis/ originisq̄ communio. Multa pfecto/ dum oculos aperio
amiciciarũ/ inter nos incitamenta pspicio/ vt que nobiscũ crescant
ꝛ robora sumãt firmiora. te intime rogo/ ne digneris priorib⁹ tuis
meritis me tibi astrictũ reddere/ qui prius oneri esse cogor/ q̄ serui
tio potuerim. Tu tua bonitate. huic ordine pces/ quo ad te prius
rogans q̄ merit⁹ accessero/ nec tibi pmittas fore molestum q̄ meri
tis ꝛ virtutib⁹ antecedas/ quo nihil fore pulcrius seneca putat. Ha
bes macrobiũ in saturnalibus. habes etiã (vt audio) donatum sup
therencio. quos libros/ si mihi concedere non recusaueris/ magno
me fauore pstrinxeris. Ex memoria donec viuã non casuro/ eosq̄
ante trimestre restituere/ fide bona polliceor/ ꝛ quidẽ illesos/ ruptu
ris/ ꝛ maculis/ non labefactos. Uale. ꝛ si quid me velis precipe/ q̄
mox desiderijs tuis daturus fuero manus/ pectus ꝛ aures.

Responsio ad precedentes.

Incredibili quodam affectus sum gaudio/ colende pceptor/ dum tu
as dulcissimas litteras/ harũ gerulus presentasset. Opto felicibus
auspicijs/ nostrum amorẽ inchoari/ addi/ ꝛ trahi in dies q̄ longis
simos. Nihil igitur moratus/ inspectis tuis litteris/ petitos tibi li
bros eodem tuo cum nuncio mitto/ maiora facturus dum exposces
nam concessionẽ librorum nihilipendo/ q̄ bono viro nunq̄/ vel in
cognito abnegaui. q̄ primũ hac via libros ceperim possidere/ vt il
los abditos/ conclusosq̄ teneã/ velim lacerentur/ vt pareant/ edat
quoq̄ ignis/ eos in cineres vertat. Odi illũ (quisq̄s est) tanq̄ vltie
fecis virũ/ q̄ libros eousq̄/ vl' eos abnegat/ vt solisibi celat vl' ad ostẽ
tatõem ꝛ gloriã seruat/ cũ damno et librorũ ꝛ postulantis/ ꝛ cũ gra
ui ipsius posteritatis ꝛ auctorum iniuria/ qui luculentissimos suos li
bros multo labore editos transmiserunt in posteros. Qui si libero
gressu/ in publicũ non occultati ambulassent/ cõstarent adhuc infi
niti in tenebris plapsi libri/ quorum iam monimenta (nisi celum in
tereat) perire non possent. Uale felix. teq̄ in eum seruare dignetur
creator astrorum.

Deplangitur fratris matrimonium.

Marias itẽsas/ plurimasq̄ salutes. Cogor q̄ iã tibi cordialis amice

me angit/ ⁊ vrit deuelare. Amauit misere/ ꝑdite/ afflictimq; frater
meus/ natu senior paupculã puellã/ forma fulgentẽ/ nõ sic moribꝰ
⁊ aĩmo. ꝗ tandẽ(vt carnis ardorẽ expleret! cũ id aliter nõ potuit) su
am illi fidẽ/ seseq; ꝯiugẽ dedit. Qui caro/ heu nimiũ caro/ emit ꝑ/
ui momentuli voluptatẽ. eandẽ iam multis doloribꝰ recõpensãs/
cui iam om̃is vita suppliciũ est. Tanto enĩ iã miserabilius simꝉ vi
uere incipiũt/ quãto abinuicẽ minꝰ liceat separari. Quid enĩ tristiꝰ
est/ q̃ȝ hos semꝑ iũgi debere/ ꝗ aĩmo cõuenire nõ pñt. Quid q̃ȝ du
rius/ q̃ȝ nũq̃ȝ discordẽ sociũ/ vel rectius hostẽ dixero! habere sepa/
ratum. Erat ꝑfecto frater meꝰ ad alia natus/ quẽ natura/ duz eũ in
lucem ꝓduxit! longe ad p̃clariora cogitauit! q̃ȝ ꝙ sese in faustis nu/
ptijs/ tam misere innecteret! ⁊ seipm̃(vt aiũt) tam ꝑdite vltra sepez
ꝓijceret! cui vxor(vt clare q̃si in speculo video) nil boni/ nilq; placi
ti factura est! nisi cũ ip̃a morietur. Uale. deus scit q̃ȝ triste/ q̃ȝ quo/
q; raptim hec scripsi! qui te conseruet.

Responsio consolatoria ad precedentẽ

Salutes supra quã scribi põt letiores. Rogo atq; obtestor amice
charissime/ ꝙ eius rei dolorẽ exuas! que iam emẽdari nõ põt. Nã
superi om̃es(⁊ si om̃ia ꝯsilia sua in vnũ ꝯgesserit) nõ efficiẽt! an fa
ctũ! sit infectũ. Nihil in iuuentute cadit! ip̃o amore delirius/ nihil
cecius/ nihil ꝑiculo plenius. Errat om̃is amãs/ atz nil recte opaꝉ!
⁊ se/ ⁊ om̃ia nescit. Eris forte mente sedatior/ si alioꝝ casus inspe/
xeris. Multos ꝑdidit amor/ varijsq; angoribꝰ afflixit. Pluries de
plãgo! ꝙ frater tuus(vir maioris ingenij q̃ȝ fortune) vxorẽ ꝑuerse
ꝯsuetudĩs! q̃ȝ ꝙ paupẽ nactꝰ sit! facile sua industria facultates adau
xerit. sȝ certe facilius mille pulicũ legiones/ in sole iacẽtes! ne se mo
ueant! refrenaret q̃ȝ vxorẽ vnicã/ si mala sit! a ꝯsuetudine deflecte/
ret. cũ nll'a fere res adeo parua sit! qua nõ mala vxor cũ marito mox
litem mouerit! aut bellũ. sed dolorẽ queso! nõ spem deieceris. Se/
pe visa sunt dura initia/ in molles ⁊ gratos exitus ꝑduxisse. Letusq;
viuas. et firma valitudine potiare.

Scholaris scribit ad patrẽ vt ꝓ determinãtijs

ei denarios mittat.

Subiectionẽ humilimã loco salutis. Om̃es mei socij/ metuẽdissi
me pater/ vnico pene me relicto/ determinãtiarũ gradũ adepti sũt.
vel iam breui adepturi. Ne igiť a vobis rebꝰ in meis iudicer q̃ȝ par
sit negligentior/ vel parti mee/ nõ vsq; satis fidere. sed videar mo/
re aselli palestrã in scholastico cõflictu difugere! ⁊ forte vereri. ne

honorifice tandē gradum magisterij / cum socijs meis assequi / pos sem. Ad vestram benignitatē confugere decreui: humillima prece rogando: vt pro hoc gradu mihi vestrum assensuz / ꝛ denarios pie dignemini elargiri. ne socijs meis: quos plurimos etate preuenis: ordine fiam posterior: atqꝫ post eorum terga relinquar. Jd bona fide / polliceor daturum me operam / ne plus annis ꝙ̄ scientijs cre scam: quodqꝫ pecuniam labore redimam: ꝛ tempus diligētia. Va lete in eo qui omnia valet.

Responsio patris super filij petitione.

Fili / ꝙ ad gradum / tanto desiderio aspiras: gaudeo. Argumentū id mihi esse videtur animi volentis / atqꝫ fidentis / satisqꝫ sibi de se ipo conscij: ad quoqꝫ honestam laudem erecti. Acquiescens igitur tibi / altiora conati: honesta petenti: pecuniaz pro determinantijs requisita / mitto idem expecta in ceteris / que ex me iusta honestaqꝫ prece postulabis: eo tamē pacto: si interim parce / virtuose laborio seqꝫ vixeris. sed secus si feceris: secus habebis. Uale / illi semper sy donij memor / quē virtus extollit: habet quod preferat auro.

Scribit scholaris ad suū priorem magistrum.

vt patrem inducat: ꝙ eum determinare pmittat.

Humilitate / subiectionem / seruitiūqꝫ debitum / pro salute. Lon go iam temporis cursu comptum habui (magister mi) pre cunctis mortalibus honorande / vestrum consilium in meoruz parentum aures / pdulciter cadere: quos vel in his que directionē meā respi ciunt poterit etiam tenuissima admonitio vestra efficaciter incli nare. Diu etiam noui affectionem in me vestrā / longa constantia confirmatam. Hinc mihi fducia surgit: vt ad sinum beniuolentie vestre pnolem: in ipmqꝫ suppplices preces effundam. Jnstant iam parisius determinantiarum tempora quibus multi lectionis mee consodales / ꝑ graduū in artibus quodā ꝓhemio determinantes fiunt. Parentes mei huius rei / nec ritus / nec formas / nec quid pro sit: satis cognoscunt. Rogo igitur vos magister optime / dignemi ni parentes meos charissimos: vt ad gradum in artibus me suble uent / inducere: eisqꝫ eorum oculis coram ponendo: quid is habi tus proderit: ꝛ qd noceret forte neglectus: ꝙ qꝫ tempora iam assūt / que nunquam huic rei apta redeunt: ꝛ quod rarissime in hoc casu fit: quod in cursu / ꝛ ydoneo tempore non fit. Hic industria vestra parentibus occurrendū est: qui protractionibus gaudent: omnia qꝫ ad crastina ducunt. Non equis oculis aspicere potero: socios

meos antecedere me/p̄miis ⁊ honoribus/quos indefessa diligen-
tia nitor scientiis preuenire. Nam donec viuā turpe duxero: cede-
re pari/pulcrumqȝ vicisse maiores. Vos igitur magister colendis-
sime ad superstructionē/erectionēqȝ meā intendite: qui in me fide
lissimo nisu/prima litterarū conieciſtis fundamenta: vt virtus q
a vobis incepit: cepta nō decidat. sed quod p vos ortum est: p vos
sumat incremētū. Habebitis me/donec viuā/p vestra salute/ad
eum qui omnipotens est/deuotissimū oratorē. qui vobis tribuere
dignetur/quod vobis noscit salutare.

Responsio magistri super epistolam priori.

Quia tua petitio (studiosissime adolescens) honore fuit: ratiōeqȝ
plena/mox illi volens parui. nec egui monitore secundo/facturus
p te plura/si pari iusticia poscas. Patri tuo ordine longo/cōsilia
dedi: nō tuis votis dissona: q eū nō modo tetigerūt in corde/sȝ ossa
penetrarūt: incidētqȝ modullis/quib facile/qđ postulas assequa-
ris. Verbis equare nō valeo: q gaudeat pater te gradū ardēter ex-
petere tuosqȝ socios/generoso quodā conatu/velle scientiis: ⁊ gra
dibus superare: quod sibi statuit (vt aiūt) verbem in corde. Ad ma-
gistrū tuū/pater l̄ras mittit: sui animi testes. Tu ḡ cū sociis tuis p
gredere: ac semp enitere tuis scriptis/tu a studia ꝯformare: ne que
scripsisti in calamo nata videant: ⁊ nō ex corde emanasse. Gradus
enī nil aliud est/q signū foris exhibitū: qđ quidā mendax est/ni-
si intus suū r̄ndeat fundamētū. Nō enī magister: sȝ potius ydolū
⁊ statua est: q scientia carēs/vano honore/inaniqȝ noīe gloriatur.
Vale: ⁊ tuā naturā/tuāqȝ p̄missionē sequere: in p̄clara te vocātes.

Pater filium parisius mittens scribit regenti

Egregie vir/filiū meū ex pluribꝰ vnū/ad te mitto scientiis et mori
bus educandū: quē in cōi portiōe collocatū iri velim: cupiēs eū sciē-
tiis locupletari ⁊ moribꝰ/nō ita mēsa vel epulis. Sicqȝ in camera
mḡri q est tā moribꝰ/q eloquētia p̄stās: q dicere sit/⁊ facere doce-
at. In q nō nimia emineat austeritas: nimiaqȝ cōitas ne inde odiū
in ꝯtēptus oriat: q neqȝ vicia habeat: neqȝ ferat. quē filiꝰ libēter au
diat: dictis credat ⁊ se sitēȝ illi fieri ꝯcupiscat cui p suo labore me sa
tisfacturū sponsor adesto. Valetoqȝ phylariter.

Respondet regens collegii patri

Filius tuus/dignissime vir/quē ad domū meā educandū destina-
sti: dum secū suo introitu de gramatice rudimentis disceptatus est

visus ē mihi de numero eoꝝ/qui suos annos antecesserūt. Cui magistrū dedi ingenij sui ducē! ꝗ opam daturus est! vt doctū efficiat doctissim⁹ ipe/cui sūma cura erit! in eo vicia/virtutesq₃ distinguere. itaq₃ frenis eū cohibere! ne in illicita ꝓruat. ne quo pri⁹ vicijs insuescat! q₃ sciat vicia esse. Ex quo nihil nō ꝓfutuꝝ audiet! nihilq₃ discet! qđ/vel dediscere/vel nescijsse/rectius esset. Qui diurni ei⁹ laboris/vespi/sꝑ ratiōe₃ ꝑ eius captu exiget. ꝑ cuius labore nobilia duo pollicitus sū/vt eo def intentior. ⁊ vt spe premij! labor ei dulcior fiat. Uale (vt apud plautū est) vsq₃ dū regnū obtinet iupiter.

Scribitur filio studenti. vt diligenter studeat

Fili sis saluus. Id/nam primū est/qđ opto! primū illi vt toto conatu! prima tue iuuētutis face! lr̄is ita incūbas! vt tandē ex lr̄aꝝ semine/tu senior dulces fructus colligas. Sciesq₃ inte cūctoꝝ tui generis oculos esse cōuersos! omesq₃ ad tue vite spectaculū esse attentos. Caue/ne eoꝝ animi. in te offendāt. ne q₃ minus inte iueniāt/q₃ requirāt. maxime cū nō iubentiū queratur cōmodū! sed vtilitas obsequētis. Uale. longior essē. sed ad quietē sopor me inuocat.

Responsio studentis ad predicta.

Dici nō pōt (celeberrime vir) quāta suauitate/lr̄e animū ꝑfuderit meū/admonitione/dulci abunde/q̄ eo mihi gratior esse debet/ꝙ magis mihi ꝑfecturā video. Jam iam mentē meā/vehemēs dolor occupat. Nam cū neglecti tempis recolo! quasi post tergū (ꝯductis oculis) suspiro! qui sero/heus nimiū sero/ad vⁱuersitatē applicui! tempusq₃/qđ natura cuiq₃ tam parca manu largitur! tam ꝓdigo iactu effudi. Cuius nō tantā mihi portiunculā relictā video! vt vacet ammodo/nimiā ꝑtem ꝑdere. Curaboq₃/ne a vr̄is cōsilijs animū deflexero! studijs/litterisq₃ intentū nō opus verbis est. surgit fides e factis. Intentio enī mentis/gloriosi⁹ re/q₃ verbis exprimitur. Ualete. mihiq₃ p̄cipete! nihil mihi dulcius erit! vestris votis paruisse.

Scribit studens ad priorem magistrum. vt patrem informet! ꝙ ei denarios ꝑ studorio mittat.

Felicitatis cōstantiā/charissime magister! pater meus sūme mihi metuendus/in collegio me locauit. ⁊ quidē in camera mgr̄i qui vitam meā diligenter obseruat! studia mea circūspicit! cōtinue interrogat! instruit/dirigit/nec boni gubernatoris officiū negligit. Habeo tū lectōis/tum camere socios/ingenio ⁊ diligentia singulari.

Nihil mihi deesset: si studoriū haberē: quo res meas ⁊ collocarem tuti⁹: ⁊ studerē secreti⁹. Hoc hꝫ optīa ratio/nō ita posse collegi animū/ingeniūq͂ꝫ vires in vnū ꝯtrahi in freq̄ntia scolarium/⁊ strepitu sociorꝝ: sicut in loco silenti ⁊ quieto ab omni fremitu sep̱ato. Vos igit̄ magr̄ optime/hūilime ad pedes vsq͂ꝫ sup̱plico: apud p̄rēꝫ p̱ hac re mihi mediator adesse: q̄ hꝫ vobis ꝑpe modū: nō mō hui⁹: ſꝫ aliarū reꝝ oīm plenissimā fidē/vr̄a virtute p̱merente: valete in eo/sine quo valor esse non potest

Respōsio magistri super studentis petitione.

Delectarunt me (insiguis adolescens) lr̄e tue vehementer tui ingenij pulcerrime imagines: q̄ꝝ verba dū ad snīas ꝯfero: q̄d cui anteponā: ignoro alterū/alteri⁹ venustate ꝯsplēdet. At ne lōgi⁹ vager desiderijs tuis honestis/⁊ iustis. nō mō patū: sed cupidissimū patrē tuū reddidi: q̄ gratulat̄ ꝑposito. ⁊ fidit p̱seuerātie. tuū erit suam fiduciā ꝯfirmare: ne ego suadēdo/tu petendo/p̄r credendo: vl̄ fallam⁹: vel fallamur. Tu vale in eo/q̄ neq͂ꝫ fallit̄/neq͂ꝫ fallit.

Intimatur atq͂ꝫ deplangitur pestis

Salutes tibi offerē/grosissime p̄ceptor iocūde/hilariter atq͂ꝫ gaudenter/nisi hec adūbia multo iā tp̄e p̱didissem sed que p̱didi: tu in ueneris p̱ salute. Nō fieri p̄t: q̄ cū multū te diligā: tibi absenti: quasi p̄senti: nr̄os animi tp̄is lociq͂ꝫ angores/nō aperiā. Irrupit apud nos/p̱ hos estiuos calores. dire pestis calamitas: ⁊ q̄dē adeo inclemēter adeoq͂ꝫ funesta/vt horrescat calam⁹ luē hmōi depingere qui plīimos iuuenes strauit/nūerosq͂ꝫ ciues extinxit: vt oīs pene cītas extīcta iaceat. nec aliđ videm⁹ q͂ꝫ ml̄tos timore/pauoreq͂ꝫ tabescere Iā pestifer ann⁹ nob̄ incubuit/mortiq͂ꝫ fauit densissim⁹ aer. Multus vndiq͂ꝫ dolor/multiq͂ꝫ lugubres eiulat⁹. Quid ml̄ta dicā. En lacrymis deflui⁹: meroreq͂ꝫ ꝯficimur: dolore vexamur acerbo Det d̄s meliora pijs/horrorē hostib⁹ illū q̄ vos tn̄ īterea sua faciat gr̄a letū semp̱ atq͂ꝫ felicem

Respōsio consolatoria supra predictis

Pulcra illa adūbia: q̄ꝝ epl̄a memīsti: ne p̱ieceris/carissiē fr̄ p̱ salute. Nō aīm deseras: ſꝫ letū te teneas Nil prodest dolor/nil prosūt lacrime/nec possunt fata moueri. Scio ꝙ natura lacrimis/stimulos dedit: ſꝫ modū virtute rōniq͂ꝫ reliquit. Quid mirādū/ꝙ nūc frōdes: nūc fruct⁹ defluūt arborib⁹: paria sūt hec/q̄ fatales hoīm casus respiciūt. Quotidie mala incremētū capiūt q̄s ei ē ann⁹/priore

nō deterior/ q̄ lux seq̄s/ q̄ p̄cedēti aliq̄d icōmodi n̄ adiecerit. Ueruꝫ pl⁹ dixero q̄s nr̄m/ tā letū m̄ae/ bn̄ viderit/ vt n̄ an̄ crepusculū curarum meroꝛqꝫ surrepserit. Noli igit᷑ aīm tuū exulcerare fletibꝫ/ ꝛ nō tā lacrimis/ q̄ꝫ ad tp̄s loci absentie fidas. Et felix valeas corp̄e sano

Remittitur ad patrē in artibus graduatus

Salutes/ oī gaudio letiores. filiū tuū/ celeberrīe vir/ ad dn̄atiōes tuas/ sanū ꝛ saluū/ auctūqꝫ scīa/ ꝛ ḡdu remitto. q̄ abcedēs/ laudeꝫ mēoꝛiāqꝫ hōestā parisi⁹ sue fame reliq̄t. iōqꝫ ḡte recipies/ atqꝫ benigne opam meā ī eū ꝯiectā/ quā ceterꝫ votꝫ tuis/ ī oībꝫ patā sp̄ hēbis. Te q̄ꝫ rogo/ p̄ veterē nr̄m (q̄ rūpi neq̄t) amorē/ vl' sic poti⁹ vel ꝯsulo/ ꝙ filiū tuū ad lr̄as natū a scol' nō detrabas/ sꝫ rursus ad vniuersitatē parisiē. vl' aliā q̄ꝫpiā mittas/ neq̄ꝫ sinas adolescētie sue florē in perditionē dedicere. Nā doctrinari qui sistit/ negligit. retrocedit/ qui nō p̄gredit᷑. Nō fructū arboꝛ dabit/ q̄ ī floꝛe deficit. nec dīj dabūt messem agrū nō serentibꝫ. Ualeto tuūqꝫ filiū valere facito.

Intimat frater fratri patris obitū cū doloꝛoso

Carissīe fr̄. Dū dies augusti. vij. suā auroꝛā p̄tulisset (plāctu. geitoꝛ nr̄ extiguit᷑/ ꝛ (vt necesse erat) nature ꝯcessit/ eiqꝫ soluit q̄d debuit. adeoqꝫ deuota vita defūgit᷑/ vt poti⁹ de tā salubri dulciqꝫ exitu/ gaudēdū/ q̄ꝫ lacrimādū eēt/ nisi natura stimul' nos suis īpelleret q̄ ōs domi/ dura iā forte p̄strīgimur. mr̄ nr̄aq̄ꝫ q̄ nos pep̄it/ in lucē duxit/ terciā iā noctē insōnē egit/ mēte carēs n̄ lacrimis/ q̄ tp̄a iā trahit/ ml'tꝫ fletibꝫ atqꝫ lam̄tis. Cui spero tuā p̄ p̄n̄tiā/ ml'tū doloꝛꝫ abrūpe posses. Ad nos igit᷑ mox veito/ id etꝫ tua res expostulat/ īdut⁹ vestes lugubꝛes/ huicqꝫ sorti ꝯgruas. Intereaqꝫ p̄rēm nr̄m eternā reqēe asseq̄ dep̄cemur. hoc vnicū illi p̄desse poterit. h̄ agam⁹ Libellos atqꝫ sarcinulas tuas. N. dimittas/ illuc q̄ꝫprimū reditur⁹/ studiū tuū p̄secutur⁹ eo feruēti⁹ q̄ p̄r nr̄/ id moriēs exoptauit instāti⁹/ eiusq̄ꝫ volūtatē vltimā ī h̄ ipletur⁹/ q̄ sibi tā vehemēs p̄māsit/ vt ne vicina q̄dē moꝛte lētesceret. p̄suade tibi ꝙ me frēm sp̄ eē inueneris. si (q̄d iniciū ē oīs p̄stātie) lrīs diligēter incūbas/ ꝛ cū ꝟtute gradiaris. Vale atqꝫ sic studeas/ vt semper magis valeas

Amicus libꝛū repetit quem timet vēditū esse.

Salutē/ fideiqꝫ ꝟuātiā/ aīce carissīe. inflauit auribꝫ meis/ fama oī cursoꝛe velocioꝛ/ ꝙ libꝛ illū meū/ quē accomodato possideres/ alteri vēdiderꝫ/ sepe rogaui vt eū dē mihi remitteres/ q̄ neqꝫ libꝛ/ neq̄ꝫ rn̄sū sum assecut⁹. Nosti/ aīce/ ꝙ sola fides ꝟuat aīcū. Scis etiā

q̄ libera/letaq̧ frōte/oībꝫ desiderijs tuis/me sp̄ patissimū habui/sti/q̄ sp̄ cupiui stricto amore tibi ꝯnecti. Rursus igit̄ ad p̄ces ꝯuo/lo: attēta mente rogitās/ne me diutiꝰ ꝑ tractōe ꝯducas: q̄ cogar iuris remediū q̄rere: tibi nec vtile/nec honestū. Et sūme vide ne cultꝰ spnas: ꝛ amatꝰ odias Et vale in eo q̄ cūctoꝝ corda cernit ab alto.

Liber remittitur cū excusatōe honesta

Salutē/amoris q̧ ꝯstātiā. solidissimū ac p̄cipuū vere aīcicie fundamētū/aīce colēde: vt de aīco nūq̄ aliq̄d dubitet̄. Nā vbi dubitatio irrepserit/mox defecerit nomē amici/necesse est. Graui ego dolore ꝯsternor/ videns ꝙ me existias ꝓmissionū largiorē q̄ fidei. Scio ꝙ nil turpiꝰ sol videt: fidefrago. Libꝛ tuū mlt̄a cū graꝝ actiōe remitto: ne nrām amiciciā turbet dilatio. Semꝑ nā ego id animo fixū tenui: me tui aīmi p̄cipalissimā sedē occupare. Caue amplꝰ rogo: ne labia maliuola/apd̄ tuū iustissimū pectꝰ/lumē ꝟitatꝭ extiguāt vbi nūq̄ defuero: vl̄ fide vl̄ fauitio q̄ mihi salꝰes p̄cipuūē decꝰ/atq̧ leuamen. Uale felix/teq̧ ꝯfuet regnator olimpi.

Scribit senex se pericula climaterici anni trās

Largas abūdo fluxu salutes. Ago iā annū sexagesimū (iuisse. terciū p̄stātissime vir/quē caldei clunatericū ꝛ stalariū atq̧ fatalez vocāt. Que pictagorici/aut ꝓpter latentē vim septenarij nūeri atq̧ binarij ī sese septies mlt̄iplicati. Aut forte ꝓpter q̄si vltimum/cōis etatꝭ hoīm flexū. Aut ob occulti fati q̄z piā aliā latentiā p̄iculosuz eē putarēt. Qui annꝰ suo p̄rio aggressu/subrigidulꝰ mihi visus est: ī q̄ senectutꝭ incōmoda gūiꝰ solito ī ocul̄/ꝛ tibijs/sum ꝑpessus: atq̧ adeo/vt cū virgiliano euandro/ ceperim suspirio mlt̄o exclamare. O mihi p̄teritos referat si iupiter ānos. atq̧ illō maximiani. O q̄ dura p̄mit miseros ꝯditio vite. nec mors hūano subiacet arbitrio. Nō sū qd̄ fuerā: perijt ps maxīa nrī. Sz pꝰ ꝑuule p t̄ āni fluxū redijt pristinꝰ mihi vigor in mēbris/ea certe integritate: vt caldeicus ille annꝰ in me nihil egisse videat̄: nisi forte ꝙ in mlt̄is in me etiam ceciderit: id scꝫ ꝙ illi mors sepe vicinior est: cui videt̄ absentior cui tn̄ natura incertū finē statuit: vt ꝓrior semper crederet̄. Sed vale hora eī iā tarda est: letissima mihi/letis cū socijs/cena fuit: qui pariter equitatu fessi/ex brugis gandauū tarde applicuimꝰ. Suadet igit̄ somnꝰ (vt inquit naso) Tp̄s: moniſq̧/modum q̧.

Pater rogat ne filius suus cū quodam discolo conuersetur.

Letissimas cũ felicitate salutes. Nescio qd audio/venerãde magr̄ tuo ĩ collegio/q̄ndã curati nr̄i nepotulũ eē receptũ/ quē a filio meo tuo p prudētiã ita arceri desidero vt nulla prsus ĩter eos cōmunio cadat. nã si is tua in domo bñ se rexerit/ inter pdigia memineri/ di/ dicit iã ille cellulas meretricũ adire/ vectesq3 eaꝝ ĩ foribꝰ/ subita vi ꝯfringere. linguã h3 cui silētiũ pena ē. nã q̄ scit ⁊ q̄ nescit pari au/ dacia loq̄r. nihil petit/ nisi qđ vēter/ soporq3 suaserit/ atq3 libido. si quē se peiorē videat/ patũ sp digitũ h3/ q̄ illi oculũ eruat. ex q̄ nil ali ud q̄3 tediũ expecta cũ q̄ si filiꝰ meꝰ versatur/ nō illesus euaderet. pli mũ mihi placiti fecerꝭ/ si a filio societatē hãc malã/ oēmq3 similē se mouerꝭ. Qđq3 pfecto si feceris/ radicē mali succideris simulq3 erro rē ꝓpuleris. Felix vale/ carusq3 celiculis esto.

Responsio regentis super contentis in prece denti epistola.

Salutes plurimas oĩ salute letiores. Uera oĩa reperi/ q̄ mihi/ cele berrie dñe/ tuas p lr̄as/ iuuene de q̄dã/ intimasti. q̄ me primis die/ bꝰ/ mētita pbitate delusit. S3 dũ paulo ꝓpiꝰ aspicerē/ mox ppendi/ q2 multũ stulticie succũ phiberet. H3 ĩgeniũ ptinax/ ad praua pm ptũ/ hōesti insciũ/ affixũq3 erroribꝰ. itaq3/ viuere incipit vt nihil in ter eũ/ pecudēq3 distare putares. pulcrũ ducit/ in domibꝰ meretricũ (hostijs vulsis e cardine) oĩa puertere. vbi denarios pris (q̄s largi/ ter habuit) q̄i ad vastandũ ꝯductꝰ/ nō tãtũ deuorauit/ s3 veriꝰ sper sit. qđ ĩde venit q2 pr̄ eũ misere/ afflictũ/ perdite/ diligit. Multum (vt scrib) loq̄culꝰ ē/ qđ mihi displicet. Nã cadit per rarũ decꝰ in lo/ q̄ces. Dabo operã ne cũ filio versek/ ne q̄3 ꝯtagio ledat. Tu valeto pualenter/ ⁊ viuito mente quieta.

Mittitur filius ad amicum vt euz in collegio

pona/ quē pr̄ q̄lificat/ vt ei cautius pspiciat

Multaꝝ salutũ/ plenissimũ sinũ. Precolende dñe/ vbi sederã sub ramis arboꝝ vmbrã q̄rens/ caloris ꝓpulsandi gr̄a/ aduenit is nun ciꝰ has q̄ pfert/ quē mox rogatũ feci/ parũp vt sisteret/ donec eas p/ pingerē. Ecce/ optie vir/ q2 filiũ meũ ad capiendũ ingenij cultũ/ pa risiꝰ/ mittere proposui. ⁊ quia mihi perspectus sp fuit/ tue ĩ me fidei nitor singularis/ hic de p̄cibꝰ meis aggredior. vt ei de pedagogo prospicias/ maxime qui lingua meius (vt par erit) instituat/ ne ver/ bis lapsantibus defluat/ eamq3 neq3 liberam/ neq3 vagam di/ mittat/ s3 rōis/ pudorisq3 vĩculis gubnatã. Nã ex sui natura/ tam garrulꝰ/ tãq̄3 cupidꝰ s̄mōis ē/ vt si denarios hēat mox ꝯducat quĩ

anscultēt. Loqˀqz ꝟba mlˀta incōpta/stupētia/ꝯtuloꝝ silˀia/ex qˀbꝫ
sēsus nullꝰ excupetˀ: nō magꝫ q̄z sanguis e saxo. Id genꝰ iuuenū/ve
teres appellarūt blaterones/atqz linguares Blaterare ei his optiꝰ
ē: sz loq̄ ineptissimꝰ/ꝛ(qđ deteriꝰ ē)ad tacēdū penitꝰ impos. Scis
q̄t velim. facito vt soles: sed ad me scribe/q̄z soles frequētius.

Amicus meritoriū amice meminit. cuz sui per petim seruitij oblatione.

Salutes plˀes/q̄z valeat is calamꝰ depingere. Quāq̄z tibi/colēde
ꝑceptor/grā a me referri tāta nō ꝑt/q̄nta debˀ/hn̄da tn̄ ē tāta/q̄ntā
maxiaz/aīmꝰ meꝰ poterit ꝯcipe nūq̄z videbit/q̄ vidz oīa phebꝫ/qđ
merita illa ī me tua: vlla fuerit obliuiōis nube ꝯtecta. Me certe to
tū/nihil mei retinēs/tibi deuoueo Plˀa ī hac re dicerē: nisi nos am
bos agnoscerē Scio illū te eē q̄ blādicias reijcis: neqz petere soles
inanes applausus. Neqz ego q̄dē ille sū q̄ adulari soleā: vlˀ īsuffla//
re vesicas. nec tali thure gaudes: nec ego tali sacrificio. sz amiciciaz
sp̄ nutrire conabor: rebꝫ ꝛ aīmo. Finē do: veritus/ne tibi ꝓlixitas/
tedia daret. Valeto felix/estoqz faustꝰ in euū. Ex. N. volante ma//
nu/leuissima penna/iunij sole tercio.

Petitur consilium et auxilium et nuncii credentia.

Ineffabiles/spe mlˀta/salutes Ad te venirē/colē//
de ꝑceptor/nisi iā aspeꝝ gelu eēt. terreretqz auster euntes ꝑ pedibꝫ
igitˀ calamo vtar. Impiū mihi (care ꝑceptor) sidꝰ illuxit/ceciditqz ī
me illđ/ad atticū tullij ꝟbū. meror me q̄tidianꝰ lacerat: ꝛ ꝯficit. ita
qz sū aīo ꝑculso/atqz abiecto/q̄ vix me/misereqz sustento. Mittitˀ
igitˀ ad te famulꝰ meꝰ/de re singlˀa narraturꝰ: a te ꝯsiliū/auxilium/
spem/salutē/expetens. assumpsi te ꝓtectorē meū/tuoqz scuto tectꝰ:
nihil ego ꝑtimescā. Vale ex ꝑsiꝰ februarij luce tercia/eo calami cur
su q̄ lepus segnior esset

Ad idem pro celeri iuuamine

Ingētes/cumlˀo ꝓfūdo/salutes/meridianas hodie lr̄as ad te dedi:
casus iā cogit: q̄ vesꝑtinas adiūgā. Sedeo iā/carissime vir in cō//
pedibꝫ: ꝛ captite detētus. Proinde/si nūciꝰ meꝰ te sedentē inueniat
mox surge: si stantē vade: si vadentē curre: si currentē: aduola. Opꝰ
est sūma acceleratōe. ꝑuitas rei mlˀtas ꝑces expostulat: sz nr̄a amici
cia pauciores. Vale ex louanio/tam rapido cursu digitoꝝ/ vt vix
oculi sequerentur.

Ad binas litteras precedentes responsio.

Plˀimas/abūdo fauore/salutes Nō viuit q̄s/vsp̄iā loci cuiꝰ ami

ciciã tãti fecerī/ q̄n tuã lõge ꝑtulerī. Qḋ igiť munꝰ hēo/ maximũ me
metipm̄ tibi totũ offero/ atq̧ mille milliũ lraꝝ/ ꝟboꝝũq̧ loco/ hec
sola sit sũma/ me tibi/ votisq̧ tuis/ ditissimũ esse. In re igiť tua tm̄
mihi ꝯcedere digneť ops/ vt possi3/ nã (vt veli) ꝟtꝰ/ meritaq̧ tua/
diu ꝑdemq̧ īparũt. ꝑcurrit ad te nũciꝰ tuꝰ quē ꝓceleriť sequar a ter/
go ecce mox iam adero. Uale.

Littere cõmendaticie quibꝰ amicꝰ cõmēdatur

Ad te ꝓfisciscit mlťa sua spe/ ⁊ me ꝯsule/ has q̄ ꝓfert ado/ /aico
lescēs. quē iõ/ vt filiũ amo/ ꝙ sꝑ eiꝰ ꝟuitiũ/ ĩ me extiterit singľare. ve
tꝰ illa aĩcicia nr̄a/ tã fortibꝫ nodis ꝯsuta/ vt nulla etate/ nullaq̧ vi
dissui possit/ spē mihi ꝯtulit/ ꝙ ad te ꝑ ꝯfidēter scriberē/ eũdēq̧ tibi
ꝯmēdarē. Amor diffidere nescit. aspirat is q̄ddã ꝓmotõis/ ꝙ ĩ pē/
dēti est asseqū ad quã rē/ auctior sibi spes adess3. si te hēret ꝯfautorē
Nũc ḡ tibi magnopꝑe ꝯm̄do/ ⁊ plãe rogo/ at3 ita/ vt maiore studio
iustiore ꝺ cã/ magꝭ ex aĩo rogare nihil possum/ vt eũ tuo more/ hũa
nissiē recipias/ pie audies/ suisq̧ dictꝭ fidē ꝑstēs/ sētiatq̧ ñ rbꝭ mõ/
s3 ꝟbis/ vultu/ ⁊ oculꝭ/ tuã beniuolã opam sibi nequaq̄ defuturã.
Quo mihi q̄ maxĩas/ q̄ primũ/ q̄ sepissiē grãs agat. Uale ex Lo
uanio/ adeo cursim vt visus ē calamꝰ/ ventos sup̲are fugaces.

Ad epistolam predictam responsio:

Adolescēti illi (quē mihi ꝑ tuas lr̄as ꝯmendasti) me/ ⁊ mea obtuli.
Eritq̧ sibi pꝰ hac/ opa mea/ ꝑsto/ ea si vti volet. Sic me tua pristi
na merita/ tua ꝟtꝰ/ tueq̧ sup̲fuse ꝑces iclĩarũt videro q̄3/ ne vel te
negligēter scripsisse/ vľ me obaudiuisse putabit/ ꝑtermittãq̧ nihil
qḋ opis mee fuerit/ ⁊ illiꝰ ĩtersit. Si q̄d alteꝝ ex me postulas/ ꝑtipe
nũq̄ tibi/ vľ tuis defuero priꝰ deficerēt astra celo/ ⁊ calor igni. Ua
le ex. P. mane octobris vltĩa/ dũ vix depulerãt aurore lũia noctē.

Detestatio tarde et rare scriptionis.

Salutes ĩnũeras/ votaq̧ asseq̄/ ⁊ sanitatē. Nũq̄ tã ḡta fuerit ru/
ricoľ/ dulcissiã pluuia/ tpe lõge siccitatꝭ/ neq̧ sol pꝰ lõgas nebľas/
q̄ eeñt mihi lr̄e tue/ lõgũ pꝰ silētiũ. Nõ igiť ꝓmittas q̄so/ fidētissiē
vir/ lõgiori taciťnitate/ aĩciciã nr̄am obliuiõis nube fuscari. Sur/
ripe rogo tpis aliq̄d/ qḋ aĩcicie tribuas. Accusarē ego te vehemen
tiꝰ negligētie mlťe/ si putarē te hm̄õi ꝟba magnificare. s3 noui inge
niũ tuũ/ q̄ ñ minꝰ surdꝰ es/ q̄ mutꝰ/ cũ id tibi ꝯducere putas. s3 cer
te more hoĩm venit. vt ditiores effecti paupiores negligãt. ē mihi
certe ḡta illa taciťnitas/ ex tã vtili cã sborta. Placētiꝰ ci ē mihi te lo
cupletē eē tacēdo/ q̄ scribēdo ĩopē. s3 obsecro/ ne tibi diutiꝰ attrame

tũbalsam⁹ sit: ne calam⁹ bissin⁹/ neue papir⁹ aurea: q̃ cũcta dissipa
re formides: vl' hax si rex apd te tãta caritas sit: scribe q̃so more ve
tusto/ in tabell' cereis/ vl' arbox corticib. Ua. tibiq3 ꝑsuade/ nihil
esse qd magis velim. q3 tibi obsequentissimũ esse.

Admõitio fidei seruãde sup bñficii ꝑmutatiõe

San⁹ ꝛ salu⁹ esto. qd cũ alio/ q3 mecũ/ nũq3 tuũ bñficiũ ꝑmutasses
vẽrabil' dñe/ assertiõe m'lta crebro mihi pollicit⁹ es. s3 nescio q̃d iã
audio: q eadẽ sup re/ cũ alio q̃dã pl'imũ ꝟbi habuisses. tu videris q̃/
so: si id facere satis tibi sit ĩtegrũ. nihil duco hõrabili⁹ (nihilq3 ãtiqu
fide. Scis ei q3 clarissi lũis/ ipa fides lãpas ẽ. Hz nãq3 (tullio teste)
h nom̃/ fides sillabas/ duas/ vnã a dicto: alterã a facto: qi tũc ꝟa fi
des sit: si fiat qd dr̃. Fac igit/ optĩe frater/ qd dixisti: sic ei fides stabit
q̃ vtiq3 casura ẽ: nisi i fcm̃ dicto cohereat facito: rogo: i hac re/ ne mi
hi/ neq3 fidei desis: cũ vitã ꝑ tua salute/ tũ opes oẽs ꝓfũderẽ. ꝑcito
q̃so: si me audẽti⁹ loq̃: q3 par ẽ ꝓspexeris. calam⁹ me⁹ garrul⁹ ẽ: ꝛ pl'imi
fluxus/ nescitq3 debito pũcto sistere. potẽs ẽ vet⁹ amor nr̃/ oĩa in re
ctũ flectere. Uale/ atq3 fausta feliciq3 sospitate fruaris.

Habẽtur grẽ amico. et desideratur ei⁹ aduẽt⁹.

Salutes aĩcissĩas. cũ lr̃as tuas/ excultissĩo ĩgenio scriptas accipere
ornatissĩe vir/ vir dici q̃at: q̃nta sim leticia/ gaudioq3 ꝯfect⁹: cũ ꝑe
as me feceras certiorẽ/ desiderio meo satis datũ eẽ/ q̃ mea oꝑa accu/
ratissĩe explesti oĩa q̃ tue fidei ꝯm̃datã: nec video sãe q̃cq̃d a te ꝑ̃ter
missũ qd mea ĩteresse arbitrari potuisses: tũ etis maxĩe/ qd ꝓpe diẽ
(vt scrib) te ad nos vsq3 recipies/ qd q3 primũ fore vehem̃ter/ etiã
atq3 etis opto. Sz nosti: q3 sint oĩa desiderãti tardiora. Tũc eni ĩter
nos q̃ sũt archana (semotis arbitris libere ꝯm̃tabimur. ꝛ si iterea q̃c/
q3 ẽ: qd a me fieri postulab: id totũ/ ĩ tua fore ꝑtãte ꝯfide. nã ego ꝑ/
fecto tã tuus sũ: q3 q̃ oĩm maxĩe. Tuo igit me arbitratu vtere. ꝛ bñ
vale. Ex valẽcenis/ marcij p̃ria. Tarde/ dũ nigre ꝯferãt latitãtia
(sidera

Littere deꝑ̃catorie ad primã missam

Immẽsas ĩnũerasq3 salutes. Parẽtũ ꝛ aĩcox ꝯsilio/ vrgẽte q3 me
deuotõis spũ/ ad sacdotiũ me ꝯtuli. primã missã (fauẽte di clem̃tia
celebratur⁹: septẽbris decia/ q̃ dies vt ꝯsuẽtu aĩcox meox solẽnissiã
fiat: vehem̃ter exopto. q̃s dũ mẽte recolere cepi: ipe ĩter p̃os occur
ristis: rogo igit vos/ amãtissĩe vir/ vt q̃ pri⁹ sp bñuolentia me ꝯple/
cti/ fauoreq3 ꝓseq̃ ꝯsuestis/ hãc diẽ (q̃ oẽm expectatõez/ diuturni de/
siderij mei expletura ẽ) vr̃o pñtia/ vrisq3 fauorib coornetis. Dabo
vices/ dũ vires erit: ꝛ reposces. Me ei vob deuoueo: meq3 totũ pol
liceor ꝛ offero. Valete in xp̃o/ cuius vestris aspiret gratia votis.

Ingētes/fauētissimo corde/salutes. Si hūanissimi modestimiq̄
mores tui amice carissime/ab ineūte ꝓpe adolescētia: nō mihi ꝑluci
de ꝯgniti eēnt: nō auderē ꝑfecto tanta ꝯfiducia/ id ad te postulare
ꝙ mihi gratissimū sis factur⁹: Solēt nōnulli(q̄ splēdidiorē fortu/
nā sunt assecuti)reddi suis aīcis tardiores. At nescire nō possū/q̄
benigna sp̄ vrbanitate/q̄ ꝓmpto/facili/liberaliq̄ aīo/ mihi semꝑ
in vsū accesseris q̄tiēs mihi opus erat tuo ꝑfrui adiumento: nec vl
la fortūe traheris temeritate: sed rōne sp̄/ ꝯsilioq̄ ꝯduceris. Sed
ne videar difficillimū quicq̄ a te petitur⁹/rē accipe breuiter. Frēm
habeo q̄ gandaui postea q̄ corā scabinis cām suā instituerat: cōie/
ctus ē in carcerē/ q̄ me dedit. de casu/ nō de suo errato/ certiorē nisi
ꝯmuni/ vsitatoq̄ planctu(vt solāt oēs q̄ iudicio plectūtur) ꝙ mul
tum iniuste sit detentus. Te plurimū rogo: eundē visita: ⁊ q̄ ad po
teris e⁹ liberatōi intēde. Subeger/a me abūt ⁊ oīa aduersa/ꝓfunde
recipit. Festina igit̄ ne mors ꝑueniat: q̄ alterā carceris clauē habet:
poteris enī magis verbis/ q̄ alij factis ꝓdesse. Et si q̄d ex me petie
ris: me tibi/ oī atq̄ mea offero: oblatōe frna. Et vale gaudētissime.

Littere deprecatorie ad nuptias

Ex intimo cordis oblatas/mille salutes. Maiorꝝ meorꝝ cōsuasu/
amicorūq̄ ductu(quib⁹ nō ꝯgruit obluctari)in vxorē delegi mihi/
in dei honorē/ vicini mei optimi viri/ filiā parū generis/ ⁊ dotis:
sed morꝝ ⁊ forme(oculo meo iudice)ꝑ diuitē. Que sua diligētia cō/
iugaliq̄ fide/ curas domesticas gerat: cōponat: et instruat. astetq̄
mihi vxorio more/ in spē ꝓcreandarꝝ ꝓliū quib⁹ et generis nomē ⁊
(si q̄ mihi supsint)bona relinq̄. Cōstitutus est nuptiarꝝ dies/ octo/
bris penultīa/ quā rogo mihi tua optata p̄ntia tuisq̄ fauorib⁹/ di/
gneris honestiorem/ iocūdiorēq̄ efficere. Interea. Vale ex. N. scti
luce ꝓ festo tarde iam terris luce dimota

Petitur ꝓuisio de fructibus q̄dragesimalib⁹

Cōmendatiōes/ atq̄ salutes p̄tereo: q̄s nisi imēsas meo tibi nomi
ne is nūcius obtulerit: velim eū existimes mee ꝯmissionis/ sueq̄ ꝑ
missionis neglectorem. Possis optare/ charissime frater/ ꝙ a te di
stantior essem: vnde tibi ex me amoris tantūdē: sed molestie min⁹
essē tacuissē iā ego/ sola verecūdia tent⁹/ si nō eā ꝯfidentia sup/
asset. Ego nāq̄ fidē eius rogo: quo meis p̄cib⁹ sepe volenti⁹ annui
sti. Fertur dactilos/ ficus/ racemos/ ceteraq̄ quadragesime alimen
ta/ brugis/ multa copia aduētasse: de quib⁹(vt soles)adhuc mihi ꝓ
spicias rogo. Ita tamē vt quo melius fieri possit: et rerum electioni

ꝯsulat. ⁊ nūmoꝝ ꝑcicati. Si qd ex me vel'; is suꝫ q̄ ne velim admo
neri; si ei scire qd ex me cupes; ꝑfecto citi⁹/ q̄ꝫ vocitat⁹ adessem Va
le fr ⁊ felix esto. Ex louanio februarij. v. Tarde dū nox aderat; cre/
scentibꝰ astris.

Ad litteras precedentes responsio.

Nō sol estiu⁹ tot ꝓducit radios/ qt mihi salutes is tu⁹ nūci⁹ tuo no
mīe dixit; nō igit̄ ē; q̄ eū appelles; tui ꝯmissi oblitorē tu ex adūso sa
lutes/ ex me totidē habe; vl' fieri si possit duplicatas. Fruct⁹ q̄s ꝑ te
ꝯꝑari petiuisti (vir ꝑ colēde) ī naui sūt ī magno dolio clausi/ ne vel
naute īsticia cābiāt̄; vl' māibꝰ astātiū minuāt̄. huiuscemōi ei minu
ta esculēta/ ocul' māibꝰq̄ꝫ patētia/ ꝑ raro crescere ꝯsueuert. rē hēs (si
fides sit ocul') electissimā ⁊ certe suo p̄cio dignā. nūci⁹ rē agi vidit ip
se merces; ⁊ p̄ciū/ ⁊ oīa nouit Si qd ampli⁹ ex me velis ampli⁹ mā
da; ⁊ optīe vale. Ex brugis ꝑ celeriter octoberis Luce. x.

Inquiritur condicio et qualificatio cuiusdam domicelle

Dū nūdinaꝝ tp̄e/ disertissīē vir/ te antuerpie diu q̄si/
tū/ nō īuenissem; gandauū ꝑgo tecū loq̄ndi grā. illic dū venerā; tu
antuerpiā ꝟsus ieras. dū rursus antuerpiā peto; tu gandauū remi/
gaueras. Defuitq̄ꝫ mihi sid⁹ benignū/ q̄ te ī via/ vl' ī termis/ vl' in
terea vspiā loci ꝯueissem; ꝑcupid⁹ erā; tecū loq̄ sub fide secretissiā ī
re nō ꝑui pōderis/ q̄ dū diuti⁹ ꝓtrahi neq̄t; cogor ꝑ lingua/ calamo
vti. Fuit tibi vicin⁹ (dū viueret mercator venet̄) īter mercatores nō
obscuri nōīs/ is reliq̄t viduā cui⁹ ꝯditōes; fortūas ⁊ statū q̄so; mi/
hi rectissīē pādas res ei hmōi agit̄; ī q̄ facile possit; si fecerꝫ; mea vti
litas; vl' si neglexeris/ magna iactura ꝯsistere. Dū colloq̄ dabit̄ oīa
nosces. Da. ex Loua. februarij vltīa; digitoꝝ motu nō segni.

Ad epistolam precedentem responsio.

Aucto vir ornatissīē. Mulieri illi/ ꝓ q̄ petꝫ; cordialis aīce/ etas iaꝫ
inḡuescēs ē. hꝫ tn̄ adhuc in tractā valitudinē/ q̄ nūerose sobol' ml'/
titudinē/ ex se ꝓgenitā videt. Filios/ filiorūq̄ꝫ filios; atq̄ꝫ nepotes/
foris/ ⁊ domi/ sūme auctoritatꝫ ē/ Itaq̄ꝫ absq̄ꝫ viro mercātiā exer/
cet; ⁊ singula regit; vt nēo ꝯsiliū prudētiāq̄ꝫ viri deesse sētiat. inte/
gerrimū nomē gerit p̄stātissīē ml'ierꝫ (⁊ addo) fortūatissīē. Sic dice
re cogit gen⁹/ forma liberi/ ⁊ sua possessio; qbꝰ nō desunt; prudētia
ꝟt⁹ ⁊ ꝓbitas. Vitā ei huiuscemōi ducit; sub ml'to sue. fame splēdo/
re/ vt mihi ml'tiplex pateat cāp⁹/ ꝟtutes vt narrē; vt vicia nullus.
Vale ex gandauo/ clamitāte nūcio; tarde p⁹ cenaꝫ/ p⁹ vina/ palpe
bris sic vigilia fessis/ vt singula ꝑ specta bina mihi viderent̄. ꝑcito

Igitur si vix legas/que vix scripsi/calamo sine lege currente

Patrinus rogatur pro leuatōe prolis ex sacro (fonte.

Noctꝫ hꝰ circiter mediū/pepit mihi vxor (dono dī) labore
benigno/filiū quē dū a matrōis audiui/illiꝰ robor ꝫ eē/vt ī puula ba
ptismi p tractōe/piculū videret nullū. Mox ego dū hodierna lu-
ce declināte iā nocte cepat parūp albescere celū has ad te scribo p fe
stīe/ad cor vsqꝫ rogitās/vt ad horā pꝰ prādij q̄rtā Louanij adsis/
in scīqꝫ petri basilica/ad sacrū fōtē filio meo manū accōmodes/ te-
qꝫ mihi cōpatrē/ et nato patrinū pbeas/ vt tibi mltꝫ amiciciarū no-
dis ꝯnectimur/scm̄ illō cōpr̄nitatꝫ vīculū/ nob etꝫ atqꝫ etiā sit ad-
iūctū. Cupioqꝫ filiū meū tuo noīe appellari/q̄minꝰ ad te dissideat
cui ī moribꝫ et vita similimū fieri exopto. q̄ secū aliq̄d tui sp deferat/
nōemqꝫ hēat sibi ꝯiūctā/eo tibi parēdi alacriꝰ te imitādi et obfuā-
di/vt alterꝫ parētē/vt vite cēsorē. Uale q̄ꝫ queas optare felicius

Ad precedentem responsio

Cū hodierna die cāpana octauā horā annūciet/fuitor tuꝰ p ingētē
pluuiā ꝑ erāter aduolat/adusqꝫ cutē madidꝰ/p vestes vndiqꝫ stil-
lās. q̄ visa prīa frōte obstupui/erāqꝫ ancipiti mēte subpauidꝰ/q̄d-
nā sibi vellet tāta eiꝰ celeritas virtusqꝫ fuissē/ne q̄d mali nūciatu-
rus aduenissꝫ/nisi visa fuissꝫ leticia sui gestꝰ/suiqꝫ vultꝰ q̄ddā iocū-
di polliceri/tacitꝰ ei ipe mox lr̄as offert/ex cursu q̄dē/flāte pulmōe/
tā calidꝰ vt vix primū salue posset exprimere/q̄s dū celeriter plegis-
sem/q̄ꝫtū mihi succreuerit gaudiū/nec lingua dabit nec calamꝰ. dū
aspicerē ꝙ tua bōitate/te mihi fieri cōpatrē ardēter expeteres/ et pri-
mogeitū tibi natū/mihi filiolū dedicares/qō maxī mihi mūeris et
ornamenti loco ē. Harū gerulꝰ/paulisp respirijs vsus/ac modico
cibi ad te festinās reūtit/vt ī tpe/te mei aduētꝰ certū faciat. Nosti
ex lōgo me vexari calculo/cui etiā ruptura se iūxit/sic eūt res vt bo-
na p se/et sola veniāt. sꝫ mala sp gemiata. a motu ei equi vl currꝰ/
mltū abhorreo. priusq̄ꝫ tn̄ ad horā signatā tibi defuero/māibꝫ/ge-
nibꝫqꝫ/potiꝰ ad te repsero/nec ab illo me diuellet egritudo/nec itie-
ris malicia/nec iclemētia celi. fauēte altissiō/cꝰ grā valere te desidero

Amicꝰ rogatur vt certos mutuo det denarios

Fidē meā/amice carissiē/ꝯtuli vadem qō an̄ hꝰ hebdōade finē/co-
rōas decē exoluerē. q̄s vbi spauerā recipe n̄ poterā Honorē igit meū/
saluāqꝫ fidē ꝯfuare n̄ valeo/nisi te hēaꝫ subleuātē. Te igit exora-
tū veli/vt totidē corōas h̄ cū nūcio fido/sub mutuo mihi trāsmit-
tas. Tibi eādē fidē meā/quā tuo iuuamie redimere conor/rursus

vadē ꝯstituo qđ añ instās martini festū eas restituero. qđ si feceris/ hoc tuū meritū/ cū priorib⁹ ꝓfūda mente recondā: ac fuero memor donec sup̄stes vixero. Tu felix valeas et longos in annos.

Ad priorem responsio.

Saluus sis/ letusq̧ viuas/ hūanissime vir mitto tibi coronas decē missurus plures/ si postules. Uelim enī h̄ tibi semꝑ ꝑsuadeas: ma/ xio mihi gaudio eē/ si tibi quidā facere possī: qđ tuo placito accedat vel cōmodo. Illustrissim⁹ dn̄s noster dux ad bella ꝑperat. secū vo/ cor ad arma/ vn̄ mihi iaz occupatio maior/ q̄z paucis v̄bis dici q̄at Tu igitur vale: breuitatiq̧ parce ad quā cogit me aīmus/ varijs iā curis occupatus/ vtinā taz meritis inte q̄z fide ꝛ fauorib⁹ plenus.

Denarij repetuntur mutuo dati.

Spectabilis vir/ cui opto/ sanitas/ gaudiū/ ꝛ honor assint loco sa/ lutis. Dū decez coronas titulo amicabilis mutui/ tibi mitti petiui/ sti euentui sū gratulat⁹/ quo tp̄is aliq̄n tuis possez votꝫ adesse. Qui repente tuis p̄cib⁹ obtꝑaui: ꝛ dictas coronas illico misi/ q̄s licet re/ stituere certū ad terminū tūc effutur: nūc v̄o eff luxū dederas fidez nihil tn̄ p̄ter verba/ vanāq̧ sp̄ē/ monitōnib⁹ meis suz assecut⁹. Tu nouos termīos ꝛ iterz nouos/ quidē ꝑ p̄les statuisti qui nūc oēs a tergo sūt. Adhuc igit̄ ex abūdanti/ te etiā atq̧ etiā rogo: si tibi p̄stita fides ī p̄cio est: vt idilate omissa longiori mora dictas coronas mi/ hi trāsmittas: vimq̧ verbis tuis tribuas: effectuq̧ p̄stes/ qđ tua fi/ de roborasti. Ne si nō feceris: fidē scīdas/ vel amiciciāq̧ nr̄am/ que vel semꝑ sūma fuit: vel ꝓxima sūme/ vel dissuas/ vel minuas. Ne quoque dilatōnib⁹ tuis/ in longū nimiū ꝑtensis/ te cogar in ius vo care. Qđ nec p̄stite fidei tue cōgrueret: nec tuo cōmodo nec honori. Tu viue in colom⁹ et ꝓspere. Uale et. N. leporino cursu / et quidē ocius/ q̄z corpus opacū soli obiectū/ causauerit vmbram.

Littere excitantes ad scribendum.

Et si sors nostra/ locos seiungi coegerit: saltem litteris (que longissi me volant) ꝯiūgamur. Te nā abesse mea causa moleste fero. sed tua gaudeo. Nemo eī vsp̄iā viuit. qui cū libentius essem: q̄z tecū/ ꝛ pau ci quib⁹ cū eque libenter. Cū neminē tibi in amicicia anteponā. ꝛ cō parē paucos. Nec ep̄lam v̄bis breuē/ sed affectōe lōgissimā/ poti⁹ scripsi. vt ex te litteras excluderē/ q̄z vt quid habeā: qđ magnopē no uisse te vellē. Tu igit̄ scribe plirı⁹/ magno quidē gratoq̧ cū fauore Uale ex Loua. martij. x. dū caderet sol ꝛ diē nigra sb̄ nocte reliquit.

Responsio ad precedentem epistolam.

Breuitas lrarum tuarum me breuiorem efficit. Quas vt tuas nõ vt breues/letissimus legi. Si tamē hac breuitate leteris crebriores cõfice vt numerus suppleat/qđ longitudini deest/Quod si feceris ex aduerso ita te litterarum falcibus obruā/ vt mox rogare incipies q rarius scribā breui vsq Nō ei tēbo te plurib.ponā i calce(qđ oim caput ē) me tantū esse amicū.q̄ qui maxime. Naz tu quidē meus es aut(qđ ioco dixerim)tu perbele simulas. Uale ex louanio celeriter oculi tripidantis in ictu.

Intimatur aduentus amici ad amicum.

Litteras plurimū grosas/ex te multe amicicie testes. Quā nec locorū tractus/nec tpis cursus.eluere quiuit/ad me dedit dies mercurij tercius.Sz venit nuncius vesperi/vt nō nisi noctu scribere potui. Qui ex thoro surgēs/et vestibus multa celeritate resumptis. has velut in ictu tripidantis oculi cōscripsi. Uelim firme teneas. qđ ante pascha me videbis. Ita dico/nisi vel tibi citius/ vel fortune placuerit tardius. Hoc intimare volui. ne ab alio prius audias.quo desidiam meā culpas. Intereaq fuero/velis/nolis/sumus amicus Hec pauca scripsi/longioris eple me ɔfitens/primo cū nuncio debitorē Uale forte felici ꝛ tpe longo/ex Cortraco tarde/cū somnus omia īuaserat et pecudes/armēta/viros/genus omne ferarū.

Excusatio rare scriptionis ex qualitate nunciorum et rerum.

Salutes/felicibus votis ornatas. Dum tuas lras.charissime fautor/miro lepore circūligatas/maximis ornatibus expolitas.Si quā optarim breuiores accepissem. Mox curis sepositis incaluit animus rūdendi auidus/scribā aperte/vt amicicia postulat/nō pmittā locorū/temporūq interualla/vt corpus/sic aīmos seiungere. Si tū rarius q̄ expectabis scripsero/id erit cause/ q nō eius generis lre mee erūt/vt eas audeā temere cōmittere. Sed cū mihi certorum nunciorum prās fuerit/qbus recte dem/nō ptermittā scribere Interea videro vt tue volūtati/meisq moribus seruiero/neq mihi/omni in vita res ta erit vlla ppōsita/q̄ vt quottidie vehemētius/me optime in te meritum esse leteris. Uale teqz ille custodiat in cuius manus nos ꝛ nostra consistunt.

Increpatio filij non bene viuentis.

Filia tua vita me tibi odiosissimū facit/cui fecerat natura carissimū

Ad aures enĩ meas vſq3 delatum eſt: te in perditiſſimos mores ꝓ/bi: lateq3 magiſtroꝝ tuoꝝ p̄ceptis abſurdeſcere. Tu miſere tua tē/pora terendo denarios multos breui tempore diſſipaſti: cōtinuoq3 ſcribis ⁊ petis nec ſatis perpendis: q3 multis ſim prolibꝫ oneratus Te mea facultas perdidit. ſed inantea videro/ne te amādo perdi/diſſe videar/nec volo in te vnum profundere: quā equa ratio tra/hit in multos. Mox domū redi: mihi daturus vite tue rationem Interea emendatius viue.

Alie littere ad idem cum prioribus

Fili/ſiue hoc phetōico ſpiritu ſciuerim/ſiue (vt aiunt) in pollice viderim/ſiue patulo ore/more ſturgionis ſurſum erecto hauſerim ex ethere. Id ſaltē comptū habeo: ꝙ minime vacas ſtudio. Nocte die qꝫ per adulteria/perfugis: ꝯfringis hoſtia/ hunc pulſas: illi contumelioſus es: ⁊ multas hmōi turbatōes exerces: quas ne patientiſſimus quidem equo poſſit animo ferre. Male perpendis: ꝙ multis ſperata nox/ī ſpato fuit vltima. Quotiēs audiuiſti: multis nimio heus nimio cōſtare: ſuas laſciuias ⁊ impudicos amplexus vulne/ribus reſolutos/quod oēs eo calle gradientes/terruiſſe potuit. ſed bñ adhuc ſe res habet/ꝙ fortuna in te mitior/q̄ꝫ tu tibi/fuit.

Ad idem cum penarum comminationibus

Audio fili: ꝙ vilem mulierē/vento leuiorem/bellicoſi viri coniu/gem proſequeris: quod amicicie velo tegere ſtudes: ⁊ pulcerrimo nomine/turpiſſimū ſcelus obūbrare. Non times miſer/ambiguā ſortem/indignā maculā/⁊ irrecuperabile damnū/⁊ indebilē eter/namqꝫ diffamiā. Times ne ꝙ irato marito/re ſibi cognita/ tu tandem veneris victima fias. vbi in te non flendā mortem (que omnibus equa eſt) non gladios/q̄s multi ſepe magna gl'ia ꝑtulerūt: ſed errorē tuū improbū flendū cenſerem: in quē/relictu planiſſimo calle (ſpretis conſilijs) proruiſſes Reuertere miſſelle/reuertere/fugito illā adulteram/tui erroris fomitem. tibi quoqꝫ proſpice ne diutiꝰ pedes tui/duces oculos antecedant. Tue parti vehemēter timeo certū non habeo: ꝙ meis conſilijs ſenſus tui/moreſqꝫ repugnant.. Vereor quoqꝫ ꝙ non facile vicia expurgabis: que inherent oſſibꝫ. Si ineuitabiliter pereundū eſt: nobiliori morbo perijſſe iuuaret. ⁊ (vt vulgi ꝓuerbiū eſt) ſi mergi iuuat hoc non in ceno /ſed in aqua limpida fiat. ſed vale. vale ita q̄3 vicia hec a te proijce: ne amplius odor vllus naribus meis occurrat. Non enī tutū eſt prope ſerpentem verſari: virus habentem.

Responsio filii excusationem continens

Filiali obedientia/humilime premissa loco salutis. Quantus iam
dolor/vestris mihi ex litteris partꝰ/animũ meũ occupet (metuẽdis/
sime pater) non est qui exprimere possit. non ꝙ erroris ↄsciꝰ sum. sȝ
ꝙ paternũ animũ vr̃m versus me inquietũ sentio: malis linguis ꝓ
uocatũ retroiecta veritate. Satis conijcio. si nõ augurio fallor: ꝗ
huiꝰ fame sunt auctores/quos potius liuor/q̃ȝ veritas ↄcitare cõ/
sueuit. quoꝝ ne vlla tempantia labioꝝ est. qui ne sileant: ne quo/
qȝ linguã a malo deflectant gratis que loquũtur ex digitis sugunt
a quibus (pater optime) rogo non permittite vestros oculos falso
velo obscurari. vestrasqȝ aures falsa fabula pforari. Si malis mo
ribus insuesco: si bona vestra/ꝛ tempa pdo. si vestris mandatꝭ ob
surdesco. nihil est ꝙ/me expurgẽ magistros meos interrogate. stu/
dij mei/viteqȝ mee certissimos testes. Si delatores illi apud vos/
patulas aures/non inuenirent vos suis mendacijs nec mouerent.
nec turbarent quid de me p̃dicare liberet non vniꝰ assis estimarẽ.
potius velim: hi me arguant. moresqȝ meos ꝛ vitã damnent. cum
quibus minime velim: de vita ꝛ moribus pmutare. quibus omni
conatu semp studui: studeboqȝ semp dissimilimus eẽ. Docuit me
Seneca/nõ minꝰ turpe esse: a turpibꝰ/q̃ȝ ob turpia commendari.
Has lr̃as/optime pater/festino cursu p̃uenissem: nisi inflatio pe/
dis mihi adesset. ꝛ quidẽ tanta vt visus mihi esset: molarꝭ pedi ap/
pensus. nec mouere me potui. etiã adiutus baculo. Partim tñ cum
tumor abscedere incipit. mox adero. me perlucide purgaturus Sic
dante deo/qui vos tueri dignet. nec minus feliciter q̃ȝ lõgeue.

Excusatio alia filii super studii tepiditate.

Si parũ his annis ꝓfeci/metuendissime pater/satis perpẽdet pru
dentia vr̃a/non oẽs eodẽ esse ingenio/nec eandẽ habere addiscẽdũ
adiuuamenta. Non omnium est/altos mõtes conscendere. sum/
ma iuga. summosqȝ vertices attingere. Si tamen sociorum meo/
rũ meoꝝ splendores ingenij: equare non possum. probemia tamẽ
etatis mee honestis curis destinabo. Si qȝ quid temporis extra li/
bros quandoqȝ expendero. id totum perditũ iudicabo. Si ex nũe
ro equaliũ eorum. vobis inferior videar. bona fide polliceor. ꝙ ita
omnẽ moram corrigam. vt non modo sequi. sed eos precurrere iu/
dicabor. daboqȝ operam. vt me talem efficiam. cui inimici mei in/
uideant. ꝛ amici gratulentur. Si tamen interea aliqui obtrectato/
res inuidie facibus agitati aliqua aduersum me ficta disseminant:

vestre erit grauitatis/illis nec aurē prebere/ ne quid fidei cōmoda/re. Valete pater optime/in eo cui nullus prefuit auctor.

Rogatur amicus vt secrete inquirat male fame suggestorem.

Lete viuere p salute. Spem mihi plurimā/fidentissime vir/tua fides qua facile velis/tuaq̄ industria qua facile possis impresserunt vt plene confidam paucis me obtenturū/quod rogaturus accedo. Sunt qui sola prurigine lingue concitati/patri meo de me mala multa suggesserūt/quo ventū est/quod m'ltas in me pater dignas concepat iras. multa audiuit/peiora veretur. vnde graui dolore effectus sum/qui nunq̄ tristicias potui pferre parentū/quas eo grauiores esse ppendo/quo/que pater meus de prolibo audit/in aīm altissime cadunt/herentq̄ tenaciter/sic suus mos est sic sua natura. Alioquin parui estimarē mendosam famam/non rebus/sed ventosa flatu constructam/quam mox casurā certissime scio/more exuberantis flamme que mox emoritur/si congruis careat nutrimentis. Duo igitur facias/te ad cor vsq̄ deprecor/ patrez scilicet digneris/quo melius poteris/mitigare. studeasq̄ scrutari hinc inde secretissime/subpalpādo qui sint illi/qui mihi suas taz facile linguas in mea scandala accommodarunt. In aliquos me vehemens suspicio trahit/quorū nominibus adhuc prestiterit/pepercisse/donec me feceris certiorem. Est enim creberrime suspicio fallax/quos dum tuam per inquestam cognouero/mox coram effecero/ eos cuz robore negaturos/quod post tergum impudenter astruunt. Parcito rogo/longius sum tacere nescio. Plenus enim est mihi animus quem si scriptis explere conarer/Breuitas ipsa in immensum euaderet/cedula in membranam exurgeret/epistolaq̄ mea transiret in librum Vale cursim. ex Louanio/ea die/eaq̄ etiā hora diei/ dum inter omnes minimas sol procreat vmbras.

Amici responsio ad precedentem.

Hoc erat charissime vir/ tue fortune presidio quod mihi tue littere exhibite sūt/ ꝯuenientissimo tempe/dum scʒ cenādi grā/ad domū patris tui proficiscebar. Inter cenandū/de te multus sermo suboṛtus est/studui attenuare patris verba/iram multam sonantia/ sed q̄ primū/fame auctorem/ex eo cognouissem/ira illū/vt ab vngue tenero/nouerā/sic eum descripsi/ vt nil aliud lucrifecerit/ q̄ solent qui inter malleum et incudē/ianuā et limen/digitos tendere cōsue

uerunt. Fecitq; illū mendosum/loquaculū/huius fame confictorē/ rursum ad patrem me pñte vocitari. Ubi cōptis mendacijs suis/ eum ꝯcudi durissimis verbis/mutūq; reddidi/ atq; eliguē silem saxo. Dñdi patri tuo/ ꝙ totus ex mendacijs pendet/ ex ficticijs confectus est. non enī tot puluerū minuta corpuscula aerē peruolitāt/ ꝗt mendacia cōtinuo ex ore suo decidūt. Qualis enī sit frontis/habitus ꝛ verba testank. sed ne tuū animū suspensum relinquam/ qui multuȝ anhelat/ ipm noscere conflatorē. Studet Louanij filius vidue ad dexterā domus mee commorāt/ ille est/ cuius nomē de industria ꝑtereo/ ne hanc cedulā defedaret. Hec/charissime vir/ tāto cursu scripsi vt manus conceptū ꝑcurreret. Hoc iō dico/ vt si ingenio parcere nō dignaberis/ ignoscas vl' tempi. Uale in eo ꝗ ventis ocia mandat/ altūq; ponthum littore claudit.

Alia responsio sub alio modo

Legi litteras tuas charissime vir. Cure mihi erit tua petitio iusta/ quidē ꝛ iusti plena doloris. Est certe non secus ac scribis. nescio cuius pater tuus/ sed profecto maledici oris flatibus accensus/ aīmo simul ex fronte ꝑmotus/ cuiꝰ modestiā/ vis doloris expupat. Sed quod melius caderet vidi nihil. nondū littere tue manibus in meis caluerant/ dum ecce pater michi fit obuius/ famā illā de te/ auribus suis iniectā/ longo ordine narrans/ omiaq; alto principio repetens. Itaq; procul cepto/ vt merito quiuis de eo oratiano possit saleludere/ ex gemino bellū Troianū ordik ab ouo/ ꝙ scȝ non ita natus/ non ita a parentibus eruditus/ nec tuā progeniē fuisses imitatus/ multaq; alia verba protulit longissima dictu. Tandē ego contra/ spernenda esse mendacia dixi/ atq; vanā famā sine capite/ sine auctore volantē/ vl' quā maliuolentia texuerat/ quibus verbis/ ex patris auribus tandem noui/ quisnam ille conflator mendaciorū fuerat/ quem tigride peiorem diu agnoui qui ingenio vtitur maliciose/ et ꝑperā/ nec pōt vsq; satis fama ꝛ hominū sanguine saturari. Dō dū patris tui pleniꝰ in aures incusseram/ sedatior aīmo abiuit. Scias igitur multa supesse/ ꝗ speres/ nec desinā/ donec recederit patris oīs impetꝰ/ videroqȝ semp(vt apud plautū est) ne fidem fluxam gessero. Tu interea letior vale.

Epistola diffidatoria.

Salutationē quā dare solet/ suo pressori scorpio. Comptū hēo/ bone vir/ te gratis ad aures patris mei/ mendacia de me plīma ꝯflauisse/ tuāqȝ nunc. diu tectā inuidiā euomuisse/ quā nisi resorbeas/

⁊ veritate mox revoces: ꝯdigneq́ꝫ repies: quod mendacio peccauisti atq́ꝫ etiam dederis tempus in reliquū frena maxillis non leui effu/gies irā meā / cui facili pareo: hanc iniuriā ꝓpulsantē Valeto: vale/to: quod verbum (dum ad cōtraria trahit) si adhuc inuidia pstes. velim in malū significationē accipias.

Ad precedentem responsio.

Reddite: sunt mihi lr̄e tue / verbis breues / non ita sententijs / q̄ cō minatōes redolere videnẗ: adamante duriores. Arguis me q̄ (li/uore cōmotus) ad patris aures / linguā meā in tuā infamiā influx/isse: nihil errabis: si diligentius veritatē perquiras: que facile seip/sam palaꝫ efferet tuas lras / tuo pudore damnaturā. Nec plus (cū sepe ex cusatōe suspicio crescat) ꝑnūc dicturus fuero / nisi q̄ blandi cijs / q̄ꝫ cōminatōibꝫ vincor. Vale ⁊ si potes me ama: sin min⁹ / sal/tem non odi: sin adhuc minus / fac vt libet.

Rursus alia diffidatoria.

Salutes q̄s inter vngulas milui / assequiẗ pullus. Miror bone heus bone vir / quo titulo iusti eosq́ꝫ in animo tuo sedem liuor in uenit: qui melli venenū inseris / ⁊ me blanda sub imagine prodis. qui post tergū linguā aspidis / os scorpionis: ⁊ flatū geris basilisci tu morē aranee assumpsisti: que ⁊ si mel sugit: id mox vertit in ve/nenū. nec dissilis apies / mel in ore gerenti / in cauda aculeū. est tibi corā homine / lingua dulcis / ⁊ mitis / sed a tergo asperior tribulis / ⁊ calcato / immitior ydro. Tu rides in facie mulces in aure / necas ī cauda / sardanino veneno p̄ silis / qđ q̄s ꝑimit: risu perire facit. Tu mihi faciē blandā porrigis: non aliter q̄ꝫ scorpio solet: q̄ pri⁹ lingit q̄ꝫ pūgit. ⁊ tandē ꝓicis ignē / ⁊ flammā more serpentis Male scis q̄ꝫ ꝑatā vindicte vngulā / habeo. Tu (si viuā) doceberis q̄ more sā/guisuge alieno sanguini insultas. qūo sanguisuga q̄ auidi⁹ sugit: eo se pleni⁹ interimit. codē ei loco / sp̄ duxi vitā / ⁊ famā ꝑdere. nul lū discrimē faciēs / iter hostē vite ⁊ fame. Tu dēte ⁊ vngue / ī famā meā nō cessas irruere / quā malo susurro p̄mis: ⁊ vt mordax erugo voras: vt tinea sulcas. faciā: vt post hac neminē tua voce lacesses. vetus ꝓuerbiū est: maliciā / partē semꝑ maximā sui veneni bibere. Vale: vale: vt me valere exoptas (⁊ vt planissimo verbo loquar) ia cebis nisi caueas. Ebulit mihi sanguis / noli furori fidere.

Ad precedentē cū duricia verbi responsio.

Salutes ille: quas mihi optas: in te redeāt pro salute. Scripsisti

ad me lr̃as/colera plenas/tui similimas/tueq̃ȝ demẽtie ꝛ ex hausti cerebri testes/q̃bꝫ gaudes ſmonez (vti apd̃ plautũ ẽ) ore temerario effrenato/prodigo/petulante vite tue/parem effundere. Contingit patrem dissimilem sepe filium generare. oratio autẽ dispar moribꝫ vix vnq̃ȝ potest reperiri: que semꝑ est animi certissima proles. Certuz tamen habeto: ꝙ non facile me sermone terrebis. que de te dixi non quia dixi: sed quia vera doleas. Tu verba fudisti: puncto cuspidis magis acuta/contumeliosa/minacia digna/ꝙ a te sed non ꝙ mihi dicerentur: que potius temnenda q̃ȝ referenda iudico. Caput igitur ego quotiens: verba tua ita abiicio: vt nihil hereat auribus rapient ea venti/et tuuz auguriũ/spergant procelle. Si quid viride te delectet. domi sum/nec foribus obdam pessulum. Sed si sapis ex animo tuo/rancorem depompto: turgidumq̃ȝ pectus sedato. Quod nisi feceris: ex aduerso ita pectus opponam: vt quantum vires mee preualeant: sera penitentia nosces/ꝛ nisi furor impius tuus limitem acceperit. sed libuerit semper (vt soles) mentis maliuolentia liuoreq̃ȝ tabescere nunquã processeris libere/licenter/impune Tu vt facis me minus semꝑ. valeto vt mereris: qui si solita semper tua maliuolentia perstiteris ea benedictione fruaris: quã oues a luporum dentibus recipere solent.

Alia epistola diffidatoria et durior

Salutem quã cretenses/suis hostibus optauere: mala scȝ consuetudine delectari. Tu (bone vir) iam cordis tui archana longa simulatione contecta: euomuisti. tui maliuoli aĩmi feces/calamus tuus expuit. Tu cani rabido persimilis/qui mordet manum porrigentis/eoq̃ȝ tamen deterior/quo canis linguam medicinalem geritt tu veneosam/qui omnem sermonem inquinas: maledictũq̃ȝ consumis. Dic cerebrum plumbeum: quid fueris: quid despumas: qui dente tua canino in rabiem verso: me clam incursas: oculis cares: et luscis inuides buliente ꝙ pectore/famam meam conaris confundere. Sed ne longior fiam: cerebellũq̃ȝ tuum mole verborum opprimam: perge perge qui te inuidia ducet: nec desine omniũ hominum aures/et ora implere fuero. quandoq̃ȝ (si me deus superstitem sinat) dignam tanta beuinolentia tua/gratiam relaturus calamũ sisto. Piget enĩ: et pudet tecum diutius occupari: qui non litteris dign⁹ es. sed nud o ferro visitari: quaȝ te valere velim breui senties.

Frater ad fratrem vt a vindicta auocet

Pridie quã has scriberem: auribꝫ insonuerat meis (charissime fra

ter) te in misellũ quendã vsqȝ adeo motũ/ vt capitalem in irã san
guis auidã prosiliysses. In quem nulle prorsus fortune vl' aĩmi do
tes ꝯfluxere. Noui quis est! ⁊ ꝙ facile ꝯtemnendus/qui linguam
gerit odioꝝ/tam seminatricem/vt muscas/ ⁊ pulices ad bella mo//
ueret. alterius laudem in sui iniuriã reputat! ⁊ quo miserrimus est!
omnibꝰ inuidet/nemo sibi. Te per virtutꝫ amorem charissime fra
ter obsecro! perqȝ prudentiam/qui nulli cedis! per pacem ⁊ charita
tem/qui cũctos exuperas! postremo per christi quĩqȝ vulnera qui//
bus innocentissimus sanguis effluxit! tuas ne manus in hũc misel
lũ cõmacules. Neccures quid aduersum te moliatur/qui tuo spre//
tu/non quidem odio tuo/dignꝰ est ipeqȝ gratulaberis ꝙ sibi ma//
teriã inuidie nõ ꝯtemptꝰ ꝓbuisti. nõ quid ille mereat' sed quid te de/
cet aspice. Nõ indus elephas culicẽ curat! ad quempiã aliũ migret
vltorem. Nõ enĩ tãdem castigator sibi defuerit! qui suũ errorez fu//
roremqȝ ꝯfregit. Vale. sꝫ qꝺ in abdito dixi in abdito serua.

Alia epistola ad idem cum precedente

Salutem. Rogo te frater/exue beluinos mores/ ⁊ fedos affectus.
Ulcisci enĩ efferum est! ⁊ viro indignũ! beluarũ ꝓpriũ/nec quidẽ
oĩm/sed ꝑmordaciũ atqȝ perferociũ. Nõ curabꝭ/si sapis quid ma
li de te ꝓferant. qui nõ iudicio/sed morbꝰ laborãt. nihil enĩ clemẽ//
tia humanꝰ est. hõ estauit clementia mľtos! vltio nullũ. Si dicas
ꝙ tibi iniuriã intulit! cũ seneca peto! quid q̃so refert! an primꝰ pre//
ces! vľ vltimus. Mors forte quã paras! hosti ei ad ceruicẽ sine vl//
lo tui discrimine pendet! quã forte ⁊ si valde velis nulla potestate
posses euellere. Quid igitur rogo/iuuat factũ fato repellere! ⁊ mo//
rituri sanguine morituras manus inficere. Quid ad te si maliuolo
rum lingue loq̃ntur! ⁊ oblatrent modo quod solent! non quidẽ qꝺ
meruisti. Linque inuidis/inuidiã! neqȝ illis alterũ cupias tortorẽ
Satis ipi se torquent! qui alienis angunt'. Si velis a linguis ma
lis tutus esse! bene viue. nil virtute securius. Et bñ vale.

Adhuc alia epistola idez suadẽs aliis mediis.

Pacem/⁊ si quid pace rerũ optabiliꝰ. Obstupui fluctuatusqȝ sum
vehementer (optime frater) audiens/metũqȝ reuoluens! q̃d id ne//
gociũ esset! ꝙ tantoꝑe ad vindictã exarsisti. Cauebis! rogo charissi//
me frater/per qui me ita cogit amorem in te meũ/ne manũ tuã san
guine defedaueris. Ne opes/q̃s oĩs vita tua congessit! breuis ho//
ra eripiat! ⁊ tui nominis celebritatem diluat! quo tibi ꝑiculũ ami//
cis tristicia non deesset. consule tuo facto/cõpescebanc ire violẽtiã

ꝑmitte/ te mitigē/ ⁊ in būaniorē vertā sñiam. Nulla maledicentis oro te ledere pt. q̄ ꝓpe vera necesse ē/ bona p̄dicet. falsam/ vita/ mo- resqꝫ tue supant. Floccipēdis si sapias/ q̄d ille mēdaciorꝫ decoctor/ suis bubalinis mugitibꝫ/ in te obgāniat. Quis ei poterit cū dicaci tabula/ v̄bis ꝯtēdere/ cuiꝰ v̄ba potiꝰ tanq̄z insulsi/ aselli rugitꝰ esti mabis. Contēnēsqꝫ (si sapis alto aīmo) illū ībecillē trūculū/ vilissi- mū fungū ex terre putredine natū/ oīmqꝫ hoīm facē/ q̄ (vt ait flaccꝰ) alterius rebꝫ marcesserit opimis Uelim igit̄ illā ꝑtē luti vilissimā/ illā vltime fecis sordiciē despicias/ tanq̄z illū lepusculū/ quem ca- nes alexis nō inuaserūt. Nec tibi sit cure/ quid insulsissimꝰ ille con uiciator tuus/ nulla virtute redemptus/ dicat/ agat/ vel moliatur. Non ē viri ranarꝫ cōuicijs/ aut muscarū murmure deterreri. Ini micus solū volūtate est/ non potestate ledendi. Parui habeb ꝑs sus illius misereri pediculi morsum/ quem facile poteris (si voles) inter vngues cōfugere Noli sua ventositatis tuba moueri/ de cuiꝰ gladio nō paueres/ qui vix tibi calcetenꝰ se erigit/ qui non tam mor su/ q̄z sibulo potens est. Clamaui/ clamo/ semperqꝫ clamabo/ nulli pendas quid tremule cicade murmurant. Spernit leo pampiliōs Ualeto nō minus q̄z qui omniū maxime.

Respōsio fratris in proposito suo constantis.

Frater fratri felicitatē dicit. Est ⁊ fuit/ semperqꝫ erit (optīe frater) fa cilius ꝯsulere/ q̄z obsequi consilijs. Permāet ille (de quo scrib) sua in maliuolentia semper/ vt sulphurea vena calens ⁊ fumās/ oīm q̄ viuūt deterrimꝰ. Qui non desinit me indefesse/ nouis ꝯuicijs inse ctari/ quē si patiar/ tua ꝯsilia ꝯsecutus/ cornua dedero viciatori. vi deborqꝫ tacens/ q̄ de me p̄dicat ꝯcessisse/ ⁊ lucē fugere ac latitare/ te nebrisqꝫ celare pudorē. Frontē illi opponere statui/ sua fronte duri orem/ vt qui bene loq̄ nescit/ dicat bene conticere. fiatqꝫ doctior fer roe magistro/ ne latius in peiora diffluat/ omni terrore depulso. tā magnus ꝫt mihi animi estus vt meipm̄ mihi abesse sentiam/ ⁊ tan tusqꝫ passionū impetus/ tuum sanctū consilium superaturus inua sit/ vt si illi obuiꝰ fiam/ non manus potero continere/ que nō eo ten dant/ quo eas ducat impetus. Nescio quis vspiā sibi satis cōstet/ qui equo animo amnia ferat/ qui vbiqꝫ ⁊ semꝑ sibi ipi/ par idemqꝫ ꝑmaneat. Fortune omnia mādo vincatqꝫ ille/ quē vincere mauult Uale ⁊ te diligentem dilige.

Alia responsio fratris cōsiliis fraternis obe dientis.

Mille itē/ꝛ mille milliesꝙ mille salutes. Nō satis penes me erā! dū tue littere fino ꝛ sctō consilio plene/mihi sunt exhibite/ quibus ego sic rediȷ̄ ad me/vt ianuā nihil magis expto! ꝙ inter illuz (de q̄ quo scribis) ꝛ tue/murus semper intersit/qui vtriusq̄ saluti cōsu/lat Crede mihi/magno aīmo eū contemno! ac ipm sic estimo! vt neminē minus. Tanta enī ratione cōfulget tuū consiliū vt nemo (nisi mentis inops) illi nō obtempat. Eatq̄ igiť suis spaciȷ̄s/suis vtatur moribus/tandē se in sceno sue malicie submersurus. Uale. has aptas linquo. nō enī tp̄s erat! nec fuit opus firmare sigillo.

Alia responsio in optimā partem adiunctis rationibus

Salutes numero multas/mole magnas/ponderecq̄ onustas. Accepi litteras tuas/frater (vsq̄ ad coꝛ) dilecte/sani consiliȷ̄ plenas pacientiā suadentes omni vindicta semota. Sed vt aperto tibi coꝛ/de loquar. vt soleo! facilius queres q̄ inuēies! que omnia equani/miter patiatur! vix vsq̄ repitur! qui non interdū passione vincatᷣ! licet multi (cuz valent) recta consilia egrotis pꝛebent. At ipi (vt pace tua dixerim) si doleant mente excidant. Non possum (fateoꝛ) oblīuisci vulnerū/que nouis ictibus continuo incrudescunt. non di/gne ferre possum! nouo semꝑ obpꝛobꝛio/ nouoq̄ ludibꝛio/ lesū ac lusum iri! ꝛ vbi in mediū per pulcre ducis! poeticū hoc/ꝙ culicē elephas minime curat! facile ex aduerso/poeticū eque vulgatū reddidero! elephantes scȝ poꝛcina voce deterreri. Nec esse facile iuxta viperam/securū somnū agere. Prestat ille vesanus ꝯuinciatoꝛ me/us/in suo sibulatu serpentino/omniū que viuūt truculentissimus/qui semper frendet vt lupus/spumat vt aper/nec desinit in me acuere dentes ꝛ vngues/cui nisi restitero/iam virtus vicio victa puta/bitur. Videboꝛq̄ tacendo concessisse! que potius liuoꝛi/q̄ verita/ti accōmodat! cuius malicia vsq̄ adeo iam exarsit! vt nūc eius flā/ma cōtemni non possit/fecit lōga paciencia mea ꝙ erroꝛes suos securos existimat! hinc in oēm maliciā defluxit! omni timoꝛe depul/so. Immūde lingue est illoti ꝫmonis/cuius rostrū/longa multaq̄ dicacitate/crebꝛas vndiq̄ lites exagitat! vsq̄ adeo īpetuosi ꝑiculo/siq̄ flatus est! vt etiā saxa cogeret emere saxis. Dabit (si vixero) sue malicie penas. calet mihi animus/quem velim potius re/q̄ verb ostendere. non est quo secus eius furoꝛi/quoue aliter suis insolen/tiȷ̄s/temerariȷ̄sq̄ cōnatibus occurratur. Statui ego hoc in casu ꝓ/pꝛio/sensui credere foꝛtune omnia mandans. sed reliquis in omni

bus tibi obtem℘abo. nõ minus q̃ꝫ hasta militi/ ꝛ folia ventis. Vale optime frater. meq̃ꝫ semper animo gesta.

Iterum alia responsio ad idem in aliã sniaꝫ

Letissimarũ salutũ in mensam abundantiã. Accepi litteras tuas charissime frater/ multa ratione contextas. quas si cõtemnerẽ/ nullius ratõis gustũ haberẽ. Nescius tñ sum. si mihi obuius esset/ an ardoꝛẽ facio. vel rationẽ ipse ardoꝛ superaret ꝙ tñ potius tua cõsilia amplectar/ spem iam habeo/ nondũ fiduciã. paulatim tñ ad me redeo. q̃ mihi ꝓpꝛi absens fui. Spero ꝙ tua ego autoꝛitate pꝛopulsus cauebo/ ne temerariã/ incautãq̃ꝫ manũ/ in misellũ illum extendero. Nam clare perpendo/ su℘uacuũ esse ab homine temptari/ qð vindex ethereus est facturus. Est enĩ mihi magno ponderi ꝯsiliũ tuũ qui te mihi alterũ semper Scipionẽ. alterũq̃ꝫ piladem sum expertꝰ a quo rectã mihi viuendi noꝛmã semper conaboꝛ elicere/ citiusq̃ꝫ illum amoꝛe tui odijsse desinã. q̃ꝫ illiꝰ odio/ quicq̃ꝫ de nostra beniuolentia detraham. Scio enĩ sapientũ esse/ delicto suo nõ alioꝛũ iniuria cõmoueri. Licet enĩ sua inuidia male mihi placuerit/ inuidie tñ causa nunq̃ꝫ displicuit. Ideo enĩ mihi molestioꝛ est. quo eũ ꝑsius intueoꝛ. Incipio oĩa sua parui habere grãs agens ĩmoꝛtali dõ/ qui me eius dissimilẽ fecit. id mihi magne spei argumentũ fuerit. si eidẽ valde displiceã/ qui omnis honoꝛis omnisq̃ꝫ pudoꝛis exclusit officiũ. Interea poterit ꝯtra murũ. virgis certare/ atq̃ꝫ inuidia/ acerboq̃ꝫ odio insanire tãdẽq̃ꝫ flãma inuidie sue in solum fumũ resoluet. Ex quo magis ei oculi crepẽt doloꝛe. semper studebo mihi virtuosioꝛ/ meisq̃ꝫ officiosioꝛ esse. Si satis quo angat habiturus est/ nos ãt quo rideamus. Vale in eo qui oĩa valet. Ex. N. tarde. iij. Maij. luce cadente. volante noctua/ nũcia noctis.

Auisatur amicus su℘ emuloꝝ machinatõe

Felicissima aceruo magno salutes Habes (charissime vir) in curia regis vbi fidẽter versaꝛ. vehemẽtes tui nomĩs inimicos/ qui nisi tibi caute pꝛospexeris/ tue fame maculã mox ĩpingẽt/ atq̃ꝫ eoꝛum maculã tandẽ senties. latius in tutũ malũ eruptura. si non tam prudenter q̃ꝫ vigilanter occurras. Tacere non potui/ amoꝛis incẽdio ꝯcitatꝰ. Sed non loquar aptius tibi (qui reꝝ tuaꝝ ꝑspicax es) q̃ ex his paucis facile cũcta colliges. Oĩa nãq̃ꝫ narrare ꝓlixa res eẽt/ lõgioꝛi tꝑe/ debita multo attramẽto digna/ lõgaq̃ꝫ papiro Care vir/ sis bõa valitudĩe firmꝰ. ꝛ si q̃d ex me velis mãda fidẽter. nũq̃ꝫ fuerit mihi laboꝛis genꝰ vllũ durũ/ qð mihi gatie tue pꝛecium ponat.

Ex pictauis iulij tercia/ sole cadēte cena peracta/ ocius q̄ꝫ sol e sua lumina spargit

Responsio ad precedentem

Plūimas amore sincero salutes. Sūt mihi sp lr̄e tue (fidissime vir) validissimū pign⁹ amoris que tn̄ (vt ver̄ fateat) intulerūt nūc nūc cordi meo puncturā acutā/ iniecerūtqꝫ aurib⁹ meis (vt aiūt) p uli/ cē q̄ noctes pl'es/ motu suo/ atqꝫ susurro/ mihi oēm quietē ad emit Cōtra qd̄ sola fuerit medela alia ep'la tua q̄ qd̄ recti⁹ explicau eras! significāti⁹ promas. Tu igit̄ cura vt oīa plenissime norim. sꝫ ma/ gis vt valeas. ꝛ pl'imū rogo scribēdi ineptie parcas/ nā q̄ magis in caractere/ in quoqꝫ stilo defectū est. eo magis animū meū in te he/ sisse puta bis! amicā fidē/ nō picturā/ nō verba querentē.

Alia respōsio ad idē in aliā sententiam.

Integerrimas bona mente salutes. Lr̄as tuas (ornatissime vir) non q̄s optauerā! sed q̄les esse sinūt fata mea tandē accepi In qui/ bus (ꝛ si nō ceteris) hoc vno tn̄ oblectatus sum! q̄ propensum/ in/ tegrūqꝫ amorē/ in me tuū ꝑspicio. Pro quo/ si gr̄as tibi satis dig/ nas/ satis plenas/ satisqꝫ maximas non valeam rependere. dij be/ neficior̄ memores/ multa tibi cumulata mercede rependant. Sa/ tis cōijcio si nō augurio fallor! quos tua verba respectant. sꝫ figāti vela ꝯstantes oculos/ inuenientqꝫ me eis colubrū esse! si mihi sese ꝓbeant scorpiones. Vale! valeantqꝫ nostri amatores. sed osores valeant! vt me valere cupiunt. Interea quoqꝫ si sic libeat! clamēt! oblatrent! suoqꝫ latratu ista rumpant.

Rogatur amicus vt libros nouo caracteri

sandi stilo impressos emat pro amico.

Letissimas hylarissimo corde salutes/ mitto hūc nūciū antuerpiā (honorāde ꝓceptor) ꝑ libris de hac noua imp̄ssura currēte ꝯpan/ dis. Sꝫ q̄m nō est ip̄e ei⁹ rei cert⁹/ satis cognitor scribo ad te vt illi in hac rep̄stes industriā tuā/ videlꝫ vt caracteres/ attramētū/ pel/ les/ emēdatōꝫ/ ꝛ cūcta aspicias. ꝓciūqꝫ ponas iudicio tuo qd̄ mihi vt in ceter̄ oīb⁹ ita h̄ in negocio erit potissimū. Pecuniā ꝑatā hꝫ. tm̄ supest! vt te adiutorē hui⁹ facti falli nō metuat. Curā igit̄ susci/ pies h⁹ causa mea/ simulqꝫ mihi mādabis! vt tibi ꝑatissimo! qd̄ ꝑ me fieri voles Si petis! q̄ꝫ valeā ꝑfecto leti⁹ (dona dei) q̄ꝫ piscis in vndis. Opto sic/ etiā valeas! ꝛ quidē fenice diuturnius

Ad precedentem epistolam responsio

Desiderijs tuis/ꝓmpto cū aīmo/famulatū. Nihil mihi (amice ꝑchare) iocundius est: q̄ȝ amicorū ꝑere desiderijs/maximeq̄ȝ tuis qui me semꝑ plenis affectib⁹ dixisti: atq̄ȝ oīa amicicie iura icussa solidaq̄ȝ semꝑ ꝯseruasti. Quaqua versū enī flector/fauoris in me tui splendores multos video. Nichil igit̄ mihi iocundius/q̄ȝ tibi seruitio et vsui esse. Curabo libros (quāti equū erit) emere. Secus nō delectaret emisse. Nam mala emptio semꝑ ingrata est: eo maxime ꝙ exprobrare stulticiā ementis videt̄. Multi tibi hac in re ser/uirent longe cautius sed cōtendere ausim/q̄ȝ nemo libentius. Faciam que potero tam diligenter q̄ȝ volenter. nec fidelitas aberit: si forte industria desit. Et si quid reliquū ex me velis: tibi ꝑsuade: ꝙ nō (hercle) tam tua sūt: que tua sūt/q̄ȝ que mea. inter q̄ ego differentiā nullā statuo: nisi q̄ȝ illo differant ꝙ intenti⁹ me tua/q̄ȝ mea excipiunt: quo tuoꝝ denarioꝝ q̄ȝ meorū/in emptōnib⁹ partior esseȝ. Vale in eo qui terre flores sparsit et sydera polo.

Petuntur littere ab amico.

Saluteȝ. Non desinā (optime frater) te aīmo sequi ⁊ lr̄is/done te videro redeuntē. Interea tū etiā atq̄ȝ etiā tuas litteras peto: nostre amicicie claues/⁊ anchoras/quib⁹ amor noster aptus semꝑ reluceat mane atq̄ȝ ꝯfixus. Et si quid ex me vis ꝑcipito: nullū mihi pōdus graue erit. quod meis humeris adiaceris. Vale sanus: viue quietus.

Alia epistola petens idem quod prior.

Salutem cū felicitate ꝑhenni. Absentia tua plurimū mihi molesta est (fidentissime frater) que cogitatiōes meas in girum rotat. et more pile/huc illucq̄ȝ iactat. Ferre enī nō valeo: me nullas litteras memorie testes/ex te recipere: qui tū nunq̄ȝ tam absens es. qui nō mecū quaqueuersū flector viuas habites. colloquaris. Aperto nā (vt aiūt) pectore nō ficta fronte/te dulci amore ꝯplector teq̄ȝ in amiciciarū tabellis adamantinis/vnde nō facile delearis insculptū teneo. semꝑq̄ȝ tenebo. qui absens tibi. aīmo tū presens ⁊ lōginquus fuero sane ꝓpinquus. Expecto tuas litteras vel qd̄ potius velim te redeunte. qui certe veniēs. tm̄ mihi gaudium tecū adduces. q̄ȝtum michi d doloris abscedens ipse reliquisti. Sis valens et viuito le/tus. parcitoq̄ȝ ineptie. dedit nam festinantia calcor calamo. digitis quoq̄ȝ pennas.

Responsio ad predictas.

Salutes plurimas ex centro cordis egressas. Non consueui (optime frater) amicis vt floribꝫ vti. tamdiu caris q̄zdiu recentibꝫ. Sed vt purissimo auro cuius vetustas in preciū addit: nec sic alta obliuia letheo ex flumine bibi. vt non veteris nostre amicicie. tuiqꝫ in me fauoris. plene meminerim. Omnia enī merita in me tua mltas splendoris sui in me ostendunt imagines. crementūqꝫ nouū qualibet die capiunt. quasi vnūquodqꝫ gradus esset in alterū. Velim ergo tibi persuadeas. me tui verū ac fidū amicū esse. qui pre me semꝑ cepi ipam amiciciam aīo ꝛ rebꝫ esse fouendā. quā nunq̄ꝫ curaui ad calculū trahere. eamqꝫ buccinari verbis. vel pingere loquacibꝫ pennis. Sis valens ꝛ felix. ꝛ annis viuito multis.

Amicus rogatur vt certo in loco cum amico conueniat

Plurimas/effectu immenso salutes Duꝫ reficiēdi mei gratia (vir predilecte) hesternā post cenam. in deambulatōne me contulissem. aduenit mihi nunciꝰ tuus/suauissimas litteras deferens. In quibus visus sum mihi animi tui vultū. tanq̄ꝫ in speculo contemplari quē nūciū letissimo mox vultu bipatentibꝫ vlnis excepi. Eiqꝫ has p̄ntes multa celeritate conscriptas: ad vos rursus ferendas cōmisi Quibꝫ vos certiorē efficerē: mihi eodē momento: inopina q̄dā noua aduenisse. q̄ me antuerpiā ire cōpellūt. Et q2 semꝑ tua amicicia delectatus sum atꝫ cōuictu. Te rogo (ꝑ dulce illud amicicie nomē: ꝑqꝫ reliqua omnia q̄ in amiciciis dulcia noris) illic mihi feria q̄rta obuius fias. vbi si te non inuenero: lux mihi tenebre/ꝛ candida nigra fient. cunctaqꝫ mihi tristicia erunt. nec panis edenti/ nec sapiēt vina bibenti Ubi tamen ex aduerso si fueris p̄ns amara dulcia videbunt. ꝛ aq̄ vini vigorē habebit. illic iā oīa corā agemus: libereqꝫ ꝯferemꝰ. atꝫ vuaꝝ liq̄res iocūde bibemꝰ Interea esto valitudīe ꝓsper. Ex louanio adeo festine. vt calamꝰ suo cursu lepusculū equet

Petitur consiliū et iuuamen in permutatione beneficii.

Accepi celeberrime vir charissime) ꝑ alienas linguas. alienosqꝫ calamos. tui noīs dulces salutes. potius tamen optarē litteras tuis digitis scriptas/sed longe potius tuos vultꝰ. ꝛ spirātia ora intueri que mihi alto in pectore sculpsit amor ꝛ fixa tenet illa. que litteris cōmisissem alio properante: harū lator mee mentis fidꝰ ianitor reiterabit: peti turꝰ a te opē ꝛ ꝯsiliū ꝺ ꝑmutādo bn̄ficio/cū tuo vicio/ cū q̄ mihi clare est amicicia/ꝛ familiaritas ingēs breui exora/ꝛ letꝫ

ꝯuiuijs ꝯfirmata. Cupida diu mente desideraui/ad locū natalē vn de puer excessi redire. illicoqȝ terre/q̄ me pauit infātē/vite reliquias dedicare/⁊ mori vbi ortus sum: ⁊ vbi reputaui sepe iri. Sed vale. putabā calamū frenare. sed rapior.

Epistola credentie cum petitione responsi.

Salutes ꝓsperas atqȝ felices litteras tuas recipiēs (vir charissime) videor mihi videre humana quedā ora cordis tui/q̄ mihi tm̄ gaudij attulerūt: q̄ntū magis hr̄e possumꝰ q̄ȝ dicere. Nō tā miles eq̄s gaudet: nō tā piscator aq̄s/nō tā in arte pugiles. metrisqȝ poete/q̄ntū ego tuis lr̄is exulto: in q̄s appollo suū ingeniū fudisse videt̄. Rogo igit̄ ꝑ harū latorē (quē affectꝰ mei arbitriū teneo. ⁊ mētis mee interp̄tē) ad me iudiciū tuū scribito: sup̱ his q̄ tibi is lator deuelabit: q̄ mei pectoris clauē gerit. Vale in sūmo ioue/q̄ tibi adaugeat vires ⁊ annos.

Ad precedentes epistolas responsio.

Varijs occupor: amice ad cordis centrū vsqȝ dilecte. Nec ociū fuit (ꝑmā de p̄ceptor) vt latius scribā. nec hora sustinet. Tu igit̄ lr̄arū mearū ineptie ꝑcas quā festināntia struxit. Hec duo adūbia nō coeunt: cito ⁊ bn̄. Tacere tn̄ nō potui: tui amore deuictꝰ. Errat ille (vt auctor ē seneca) q̄ amicū in atrio q̄rit: ⁊ ꝓbat in ꝯuiuio. mlt̄ū īterest q̄bꝫ auspicijs amicicia inchoat̄. facile abscedūt vase ex hausto/q̄ solā vini dulcedinē q̄rūt: apō ei tales/raro de pastu ouiū sed de lana q̄stio ē. Vereor ei/vicinꝰ meꝰ seip̄m spectet: ⁊ vtilitatis sue cā te attrahat. Hec amicicia si ita gemiata sit vt incepit: ita desinet. ⁊ que desinit vera nunq̄ȝ fuit. Necesse ē eni in amicicijs/initia inter se/⁊ exitꝰ cōgruere. sed de h̄ latiꝰ nūciꝰ q̄ dē secretū cordi tuo inculcabit: cuiꝰ clauē possidere scripsisti. Nūq̄ȝ siti ꝯfectꝰ tā gauisus ē/lapsu clarissimi fontis/q̄ȝ fueri ego amenissimo tuarū lr̄aꝝ sono/q̄ tuam ad originis patriā te reddriturū/dulci augurio nūciabant. Vbi nemo (donec viuā) me tuo a latere/tuoqȝ amore semouerit: nec tanq̄ȝ pilam (vt tullius inquit) retorserit. Amice me mihi charior/si vales gaudeo: si gaudes ego triūpho.

Arguitur amicus domi semper permanens

Fortūas ꝓspatas cū salute. Scrib crebro/aīce luce mihi charior/q̄ q̄ȝ primū i me visitaturꝰ es. sȝ hmōi q̄ȝprimū nōdū vsqȝ appuit. sȝ h̄ ē. idqȝ ip̄m sp̱ fuit ⁊ erit: qō leuiori fluxu ex calamo v̄ba/q̄ȝ hoies e domo ꝓsiliāt. Si scribere ⁊ facere ex eq̄ eēnt: iā longo me retroacto tp̄e visitasses. Nolito/rogo/te diutius lucifugā facere: nocticoraci

sisem/lūis hostē. Quid eī sibi h̄ vult q̄ sp domi pmanes! eaq̄ vteris vt sepulcro ī q̄ teipm totū īfodis/ac tibi ppetua māsio eēt! q̄ videri nulla re alia/q̄ soli⁹ q̄ eti cognoie/soliusq̄ ocij glari. Proijce q̄so plūbū e pede/īdue poti⁹ plumas ⁊ alas/⁊ noli ī latibul' īfurinis q̄ delitescere. ⁊ te more talpaꝝ ī cañnis abscōdere. Qd̄ nisi feceris! tecū iuuenali ignauissimi generi dixero q̄i tecto gauderes ⁊ vmbra Sz vale feliciter/mei sp mēoꝛ ⁊ amās. Ex lo. ianuarij septīa noctis ꝓfūdo/dū clara iā lūia stella fuderunt.

Opera amici presentatur amico ad vrbem romanam migraturo

Si velis (optime vir) ꝑ mltū gaudeo! nihil iam est qd̄ magis exopto. Aures adusq̄ meas pueīt te ad nos n̄ rediturū/sz foꝛe te romanā ꝓfectuꝝ/ad vrbē/bñficioꝝ īpetrādoꝝ grā. Fuit mihi ḡtissiā sp tua p̄ntia/q̄ mihi iā molestioꝛ ē tu⁹ abscessus. Cōptū diu habui/q̄ lōgo retro tp̄e atq̄ q̄ alte aīmo tuo amoꝛē mei īsculpseris! h̄ tibi sp in vsum fuit/te amantes amoꝛe pꝛeuenire! ⁊ superare. Rogo creberrime ad me scribas. oblectamine enī litterarum tuarum vix mentem valeo saturare. interea paudat deus iter eunti. ⁊ si quit huc loci curari/solicitariq̄ velis pꝛecipe volenti. manda parato/sarcinis enī tuis delectoꝛ/adeo quoq̄ vt mihi dulcissimū duxero sub face tua succūbere. Tu vale feliciter frater optīe/atq̄ equus te amet iuꝰpiter teq̄ sanū ⁊ faustū ꝯducat atq̄ reducat

Ad epistolam pꝛecedentem responsio.

Salutes plīmas coꝛdiali amoꝛe cōnexas. Accepi lr̄as tuas (amice peramabilis) fauoꝛis plenissimas. quantū mihi pꝛodesse potes non sum ignarus/⁊ quantum velis sepe expertus/cū vtilitas mea coꝛdis sp tui vltīa tāgat. scribe nūc queso/quo tibi in vrbe auxilio ꝑsim/q̄ etiā si tacueris dabo tamen opam vt filio tuo de bñficio aliq̄/aplīca grā ꝓuideat. Tu interea curabis ne ꝑ īcuriā/nimiāq̄z molliciem obsopire eius ingenium sinas! neq̄z eum familiaritate initio perdas. Peruigili enim ingenio/memoꝛiaq̄z tenacissima viget. Que audit moꝛ concipit. itaq̄z ad manū recitat! vt nullo vnq̄ ꝟbo eū memoꝛia soleat decipere. Consulo ne eum a studio detrahas qui ad litteras natus est nec verearis expensas. oīs enī adolescens ingenio/indole/bonaq̄z pollens voluntate/similis est agris fertilib⁹/qui longe plus reddunt q̄ acceperūt. Quid enim tibi dulcius ingenioso filio/q̄d enim carius tuo/qd̄ amabilius vnigenito!

quid suauius eo quē sup suo merito/coactus est diligere. finez do parcito mihi nō plura scribenti/ qui hac hora meipm mihimetipsi furatus sum/ ex magno occupationū mea⁊ aceruo/qui dum plura volui vix ista potui. Uale ⁊c.

Commendat causaz matris. aduocato litteris recordaticijs.

Salutes innumeras rosis/⁊ violis/ameniores/ Si quid roboris apud te meis in precibꝫ situm est(optime vir)ad te etiaz doctissime ex ītimo cordis affectu precor/ veriusqꝫ supplico/ vt matri mee(que ad te pficiscitur)adiutor sis atqꝫ patronus/ cui adiunxi comitē bene instructū rerū et cause/ quā rausani cupio in iudicio claritate tui verbi illustrari. vt potētius in aīmū iudicis cadat/ vi sua instructa/ ⁊ luce orationis ornata. essem ego scribendo plixus/ ⁊ onere precū valde molestus/nisi vsqꝫ eo mihi de tua bonitate psuasissē/ vt nō tam necessariū putē tibi mei animi estus/ desideriaqꝫ mea longis verbis cōmendari/ quā inter tuas amplissimas occupatiōes cōmemorari/ itaqꝫ recordaticias magis nunquā cōmendaticias litteras scribo. Satis ē si scias/ nō opus est te moueri vt facias/ que ad mea vota/in aīmo semp tuo calcaria geris/ videro/ exaduerso ego/ ꝙ tibi semp paratus vtilisqꝫ fuero. si pasceris aliqđ officiū ad acquitā sit. De nouis paucū certi scribere possū/ nisi ꝙ multa apud nos bello⁊ surgant tonitrua/ ⁊ coruscatiōes. vtinā pluuiā nō grandinē haberemꝰ. De conamīe regis nostri quid/quo/qua/ignoramus omnes. In piculo res nr̄e sūt/ ꝗ in bacarea versamur/ vbi huiuscemodi palea teritur. Uale et quidē valentius/ q̄z in siccis stipulis ignis ⁊ me extra memorie tue sinū nō pmittas decidere/ quātuluscūqꝫ eī sum semp ego tuus sum/ hoc certius oraclis vatū habeto. nunquā mihi ad tua vota conatū defutu⁊/si forte potentia desit. Ex bononia celerius/quā suos spergat radios phebus.

Intimatio pecuniarum leuatarum. cuz despe ratione recuperationis.

Salutes plurimas/ameno splendore fecundas. Litteras quas hesterno vespi a te accepi/amice fidentissime/gressu(vt aiūt)testitudineo frete sunt/ que maij decima a te pfecte/vix eius vltima tandem fores meas pulsauere. det deus reliq̄s/ q̄s ad me daturus fueris/ vel leporinos pedes aut plumas aut alas vt celeriores aduenieāt. Qđ hortatus es/ mlta diligētia īplere curaui. sed qđ oīm minime velim id significare ꝯpellor/ nihil tibi eē spādū de nūmis recupandis q̄s

dn̄o petro ꝓ te lauandos credidisti. Pūgnauit enī cū inopia diu
ꝛ prostratꝰ cecidit. Qui q̄minꝰ soluere pt̄: eo ꝟboꝝ plꝰ hꝫ. Polli/
cet̄ perpūlcra ꝛ pluria: ꝛ termis q̄ꝫ breuissimis. Utit̄ tā dulci q̄daꝫ
suaui loquētia / q̄ durissimos lapides demollire posse videt̄. Sed
ex eo / p̄ter ꝟba / nihil expecta. Nā q̄ antea rerū ꝛ merciū / iā solorū
ꝟboꝝ mercatoꝛ existit. fidē multā habere in verbis / vēdētiū ver/
ba / nō expedit absens tibi ēē debuit tua prudētia / dū illi pecunias
tuas leuādas cōmitteres. Ubi nihil secꝰ visus es facere: q̄ꝫ si fame
lico catto pisces custodire iuberes. Sed eant hec / ꝛ letꝰ esto arras
soluisti q̄ te faciāt cautiorē. Rursus clamarē / optīe vir / vt in cal/
ce lrāꝝ oīm clamo: ꝙ creberrīe ad me lrās dares in q̄bꝫ mihi nun/
q̄ꝫ satietas vlla fuit: nisi vererer / vt iocari soles / ꝙ me cuculū a ꝑpel
lares: vnice sꝑ cātilene cātatorē. Quo enī diutiꝰ desidero lrās tu/
as / eo magꝭ magisq̄ꝫ eaꝝ apud me desideriū augescit. Gratissimū
mihi feceris si huic mee / tāte ꝛ tam suauissimie siti. aliq̄n potū affe
ras: atq̄ꝫ etiā ꝑpēdas ꝙ sicīēti tātalo / nō sufficit guttula roꝛꝭ. Ua
leto: locūq̄ꝫ meū tuo in pectore saluū teneto. Nā tu in meo hitas:
a q̄ nūq̄ꝫ tpis / te q̄ vis euulserit. Ex. N. maij die vltīa. ꝛ vltīa ho
ra. galgalus enī p̄co tempoꝝ / mediū iā noctis incinit.

Petūtur frequentiores lrē amici et sua p̄n̄tia.

Immēsas fauētissimo corde salutes. ꝛ a te fili / charitate frater di/
gnitate iā p̄r ꝛ p̄ceptoꝛ amātissime. Licet tuo noīe / tuaq̄ꝫ fama ple
nus suꝫ / īpleri tn̄ potiꝰ tua p̄n̄tia expopto. Crebrioribꝫ te lacesso q̄ꝫ
par est. litterulis trāsgressoꝛ fio: nisi tua hūanitas mihi pateat: me
q̄ꝫ apud se in amoris dulcedīe nō seponat. Ceterum / nisi vererer in
transgressionē addere: summe de crebrioribꝫ mittendis litteris in
festarē. p̄ceptoꝛ charissime / opto te diu ꝛ bene valere cui sempꝑ ser/
uus fuero q̄ntūlibet absens. Si aūt ip̄e petas q̄ꝫ valeā ita profe/
cto. vt nihil mihi seruo tuo / p̄ter tuā p̄sentiā abesse videtur

Ad precedentem responsio.

Salutē plurimā / amorisq̄ꝫ ꝯstātiā. Miroꝛ vir p̄stantissime / q̄s
tibi mei imaginē adeo imp̄sserit: ꝙ tu p̄ceptoꝛ meus ꝛ dn̄s / me pa
trē / me p̄ceptorē / atꝫ te seruū a ꝑpellares nisi hoc effecerit magnꝰ in
me amoꝛ tuꝰ / qui me fingis qualē me optas. Conaris q̄ꝫ me extol
lere: ꝛ vbi ne quis ip̄e descendis: vt me tibi vl̄ p̄feras: vl̄ cōmodiꝰ
eques: q̄ / me illudi atꝫ rideri crederē: nisi tue virtutis ꝛ notissime
fidei candoꝛ obstaret Sed mihi crede / sic me existimans / terrebis
emptores. Discute igit̄ nō mei oris / sed tui erroris imaginem noli

sic habitũ mee mẽtis induere/quẽ coact⁹ eruas dũ ꝓpi⁹ aspexeris. nec lati⁹ rogo q̃z ẽ de me dicito. ſz certe min⁹ si q̃d minimo min⁹. Iudiciũ oẽ tecũ ẽ: vbi amor ĩparat: nec poti⁹ amatori credẽdum q̃z osori. In iudicio pares sũ: errãt ambo/ſz alter honestius. Breui ad te venturus sum: quo animus meus/ qui scriptu plane ostendi nequit/ verbis appareat. Interea vale.

Amic⁹ rogatur vt fratrẽ ĩducat cauti⁹ mercari

Salutes plurimas/fine atq3 mẽsura carẽtes. Nõ ego sum nesci⁹ fidissime vir/q̃nt⁹ sit amor in me tu⁹. q̃ fides/q̃ obſuantia. Noui etiã modestiã tuã/q̃ egre latur⁹ fueris: si plib⁹ ꝟbis abs te petã: qd tua spõte sis factur⁹ Soror mea moriẽs filiũ reliq̃t: q̃ sepe ad loca tua nauigio ꝓficiscit̃ magna aggredit̃. formidat nihil. ⁊ alta conat̃ nimis ãt vẽtis fidit: ⁊ pelago/nimisq3 fortũe cui⁹ ars ẽ metũ demere: vt licẽti⁹ feriat. Nescio q̃ astro nat⁹/oĩa a ꝓpetit supͣ vires. Rogo ꝟbis dulcib⁹/eius cõpescas impetũ: ne sua ꝑdat: seseq3 p̃cipitẽ dedat ꝓbis ẽ morib⁹/⁊ ingenio claro. sed q̃dã h3. nescio quid lõge se altius tenes quid velim. Cupio scire q̃d agas q̃3 valeas: ⁊ q̃ in statu res tuas collocaueris. Uale oĩ validitate ꝓsperi⁹. Ex ypris septembris sole decimo/raptius casu corusci luminis.

Commendatur causa vicini amico

Salutes ꝑtim tibi nuncius meo noĩe dabit: qui tñ/si oĩs q̃s tibi adesse velim/ꝑgat depromere: citius lunã manib⁹ captauerit: vel vltimã attigerit equoris guttam. Habet rem vicinũ meũ tangentem/tibi exponere: quã si duxeris foueris: adiuueris: nõ me videb⁹ fauoris immemorẽ. totũ eni id mihi factũ accipiã quodcũq3 in eũ ꝯgesseris. Omitto rem narrare serie/⁊ circũstantijs longiorẽ/q̃3 paucis dici queat: quã eius qui has defert organo/cõmodius audies. non tamen dedignaberis rogo: si vl' tue dignitati/vl' mee voluntati/sermo ei⁹ non vsq3 satis ꝯgruat: cui⁹ simplicitatem facile fueris tua industria suppleturus: quẽ nec Pallas docuit: nec instruxit Cicero/tenuis ei sapientia est/⁊ minor eloquentia. sed q̃nto prudẽtia deficit/⁊ facũdia/tãto fide p̃stat ⁊ ꝟitate. Sicq3 alter alterũ purgat: vt qd orsum ꝑdit: aliorsum affluat. Tu felix vale tpe longo. Uolatim ex brugis/iulij quinta/rapida veloci⁹ aura. Tuo q̃so: genitori me cõmẽdatũ facito qui quotiẽs amicos memoria voluo: mox semꝑ inter primos emergit.

Excusatur scribẽdi ineptia cũ credẽtia latoris

Salutes/ gaudij altū aceruū. Non tam gaudet culminis aure/is ceres/nec maturo palmite bachus/quanto gaudio tuis litteris sum affectus/suauissimis quidez miro artificio subtilissimoqꝫ vilo contextis. quibus vix ausim respondere. ne videar eloquentiaz violare. Proijcio igitur pauidū calamū/ nō potentē quod parse! vel te dignū effundere. Litterarū igitur vices lator supplet⁹ est! qui(te teste)fidus verax est. Nihil aliud restat/q̄ assit ei memoria tenax. Parcito in eptie stili/deformisqꝫ caracteri. Fecit festinātia qꝫ non tam litteras/q̄ muscaruz lituras depinxisse videor. Si quid reliqui ex me velis. mihi fidenter precipito! qui plus oblectamenti/tuis semper in seruitijs sumpturus sum! q̄ in melle musce vel in neputa cattus. Uale iocundissime. Ex Colonia iulij vltia. eo mane dum adhuc nondum fulgor phebi vmbras noctis ob/sterserat.

Conquestio fit de socii immatura morte.

Dum famulus tuus sese mihi obuiū daret! continere nequiui! qui non immaturam consodalis mei mortem/in tuo sinu defleuissez Qui raptus satis! septembris prima/ immatura morte mergiꝭ vestem mortalem exutus. Quis non doleat tante indolis iuuenem primo iuuentutis flore extinctum/summa consecuturū/si ei⁹ vir/tutes maturuissent! qui si lacrymis redemi posset! omnes sui con/sodales in lacrymas liquescerent. Mirum dictu est q̄ dulcirer vita defungiꝭ. ita enī propinquare videbaꝭ ad exitū/vt si in portu nauigans paulatim vela deponeret Uale. hoc scripsi noctu ieiunus/ qui die pacta/ne adhuc panis micellā gustassem! vel liquoris guttulam. Sic lacryme/sic gemitus/sic dolor ipē imparūt. Longior essem/sed tristis est animus/tristis calam⁹/triste sigillū.

Respōsio cōsolatoria sup epistola ꝑcedente

Plurimas (depulso dolore) S. Lrās tuas legi(singularis ami/ce)quib⁹ lacrymaꝝ guttulas imbibitas vidi! que cari socij tui in/terruptam inter prima incrementa indolē/ tuū dolorem nunciaꝛ/runt. sed consulo charissime frater desine diutius dolori intabescere! modūqꝫ serues! qui nec impietatē patiatur/ neqꝫ insaniā. Dis modus in medio est. scio nihil difficilius q̄ magno dolori impiadare! sed nihil mulierib⁹ q̄ consumendū se dolori committere Lacrime sunt arma mulierū! quid enī mirum iuuenē mori/ cū nihil aliqͩ vita nr̄a q̄ ad mortē iter est. que qꝫ furia ꝑ eo tantopere dolore q̄ nunqꝫ doliturus ē! non reliquit ille te sed p̄cessit! q̄ ex mortali

carcere emissus: hec mūdana ex alto iā despicit ⁊ deū propiꝰ intue
tur: fruit nūc apto ⁊ libero celo/ lucē non ꝑdidit/ sed maiorē nactus
est. Scias ei nihil ꝓfuturū ꝙ doleas: ⁊ oculos tuis fletibꝫ exhau/
rias. faciliꝰ enī te dolor tuus ei adducet q̄ꝫ eū ad te reduxerit. Va/
le: non latiꝰ scribo: ꝑuentus noctis ab vmbra.

Ad idem sub alia forma responsio.

Ingentes salutes/ cū sincere dilectionis affectu. q̄ꝫ primū (carissīe
vir) consodalis mei/ percordialisqꝫ amici obitum scissem: ad pri/
mā rei famā corrui miser ⁊ velut repentino fulminis fragore diri/
gui: atqꝫ mox mihi mortalia cuncta viluerunt. In eo tanq̄ꝫ in spe
culo video quāta rerū nrāꝝ firmitas ⁊ quid mihi nunc spei super
sit admoneor. Id nobis animꝰ erat: vna etas/ vna fides. vnaqꝫ vo
luntas summa quoqꝫ studioꝝ paritas. Uno enim calle gradieba
mur vnū terminū petebamꝰ: vnus labor: vna erat intētio: vnus
vtinā finis esset: idēqꝫ sepulcrū: ⁊ q̄nq̄ꝫ scio (optīe frater) viri esse
primū quidē dolorē ꝓpellere: ꝑximū extinguere: terciū moderari:
vltimū abscondere: me tū dolor vsqꝫ adeo euexit: vt q̄d agam ne
scio. Moriar: nisi dolorē in fletū/ lamentaqꝫ profudero. Forte da
bit protractio tꝑis/ quod ratio nō potuit. Oculi madent lacrimis
saliunt mihi ꝑcordia/ trement manus/ dissilit e digitis calamus/
vix valens depingere: sed vale tamen.

Alia adhuc responsio ad idē sub alia forma

Plurimarū salutū/ felicissima incrementa. Dū diei septēbris quī
te/ vesper adesset (charissime frater) oblate sunt mihi littere tue tui
doloris (q̄ duriter affligeres) testes/ quibꝫ sociū tuum deplāgis pri
mo (vt sic dixerim) etatis in vere precep tū. Maxime vellē ꝙ lacri
mas sponte fluentes/ rationis freno substringeres. Nō mollitur
feras ⁊ effeminate qđ mutari non potest. id illi accidit: qđ oēs an/
te se passi sunt: omīsqꝫ passuri Quicq̄d nā cepi desinet. nēo ad vitā
edit: q̄ nō ad morte destinat. Nescio cur eiꝰ mortē immaturā ap/
pellasti: atqꝫ tantoꝑe doleas: sociū tuū primis annis q̄si an tp̄us
ereptū/ cū nemī sit ꝑfinitū tp̄us sine termino omnes debitores su
mus: sic de celeritate ꝯqueri non possumꝰ: quasi ante diē repetat.
quod statim dū accepimus debuimꝰ: q̄s nō videt ante oculos/ q̄t/
tidie iuuenū deferri funera. nō ei prematurū dici debet: qđ tota vi/
ta denūciat futurū/ nec valet: si dixeris poterat lōgius viuere. pote
rat etiā ⁊ citiꝰ mori/ poterat aliter ⁊ duriꝰ mori. aliū nam citius/
aliūqꝫ tardius fata deprehendunt. nullū pretereūt. dicito q̄so: q̄d

habet amplꝰ/ꝙ centū vixit annos/ꝗ qui ab vbere ad sepulcrū ra/
pitur! qñ quidē ⁊ vtriusq; finis adest! tractu aliq̈d exitu nihil inter/
est. Nō sic accipias velim q̄si amicis morientibꝰ/eos amisimꝰ! sed
in patriā ꝓmisimꝰ! q̄ ⁊ si ad nos ñ sint illi reuersuri/nos tñ ad illos
oportet satꝫ celeriter ꝓficisci. Uale letissīe/siccatꝫ oculꝭ/dolore seiecto

Dātur grē qui amico bursam munere dedit

Immēsas plena bucca salutes! ꝗ gratū mihi munꝰ tuū fuerit (dile
ctissime frater) nec poterit os/nec calamꝰ/ vsq; satis explicare. Est
enī ꝑciosum potiꝰ mittēte/q̄z recipiente dignū. tu more vteris ale/
xandri magni/qui semꝑ ex se/dona metiri ꝯsueuit. Faxit deus vt
bñ sit ꝑpulcre illi virgini nepti tue ꝑnobili/q̄ huiꝰ muneris artifex
est! q̄ aregnē supat ⁊ paladē equat eueniat illi vir dignꝰ tāta ꝟtute/
q̄ sobolē generet sue mr̄is imitatricē. Ceterū te maiori desiderio vi/
dere cupio! quā nunc pascalē adesse diē/q̄ piscibꝰ atq; oleribꝰ/oleo/
q; semotis/vesci carnibꝰ possim. Scriberē amicis meis/ nisi mihi
tp̄s parcū/⁊ nūcius ꝑfestinus esset. Sed te rogo! mea nūc sis epi/
la. dicesq; oībꝰ salutes plꝫimas/mihiq; bñ esse! ⁊ sospitē me ducere
vitā. Uale dignitate parens/etate frater/dilectioneq; sodalꝭ/⁊ me
(vt facis) ama! sed magis ꝗ facis vtere Nunq̄z ex me quid frustra
petes! si modo qđ petieris in mea fuerit ꝑtāte. Ex colonia die qua
palmarū rami ecclesias ornant.

Excusatio sup nō respōsiōe ad litteras missas.

Promptū seruiēdi affectū. loco salutis. Nō satis intelligo (carissi
me vir) cur vel ioco (vt soles) vl' serio (vt vereor) supbie/me accusas
ꝙ tibi rn̄deam nihil. quasi ea sit tp̄a quibꝰ cuiq̄z liceat loqui quod
sentit. itaq; magis eligo abs te superbie accusari! q̄z damnari stulti
cie. Te igitur rogo equo aīo patiare silentiū meū me q̄z tāti (sinas
habere salutis mee rationē/donec altiū de letior dies illuxerit. cū enī
liberius scribere licuerit! obtundā te multitudine ⁊ plixitate verbo/
rū. Non esset h̄ tp̄e leue mihi emergere! si vltro me incauto verbo
fluctibꝰ immerserim. Satis scis quid dicere velim. hec nō attingo
ꝓfundius In rebꝰ alijs oībꝰ/me tuo vtere arbitratu. Patri tuo/sa
lutes plurimas meo noīe dicas! atq; eū in mei cordis centro sedem
habere. Faxitq; deus vt longissimo nestorisq; euo fruat. Uale. sit/
q; tibi sanitas/multa/⁊ vita cornicis.

Cōsulit amicus amico quod bononiam vēiat lecturus poeticas artes.

Honores plurimos ꝓ salute. Si bononiā venire velis, lecturus poe
ticas artes scio ꝙ nunq̄ꝫ tā leuius herculē suscepit euāder/aut achestes
anchisen/q̄ꝫ te sint studentes oēs recepturi. id tibi ꝓutile censeo.
quia frugiber illic campus est, et pauci messores et licet plures essent,
tibi tamē (sic tua sunt merita) priores ꝑtes debent honor tibi plim⁹
esset ⁊ (qđ forte libenti⁹ audiēs) bono lucro cōmitat⁹ nam is honor
iocūdus est cui lucra. ꝯnectūtur, caduca nā res honor est, si nō pe-
cunia sustentet. Uale ꝯfideq̄ꝫ me nō tm̄ mei/q̄ꝫ tui boni cupidum
dabis veniā ꝯsilijs meis/taz ꝓfūde mihi in corde locaris, vt rebus
de tuis nō possū/nō esse sollicitus. Uellē vno essem⁹ atq̄ꝫ eodē lo-
co/quo alter altero frui assidue posset. Rescribe q̄d decreueris, naz
tam diu pendebo/q̄ꝫ diu tua tardauerit rn̄sio. Dicit se breui reditu
rum nūcius q̄ ꝓmissu leuiusculus est, sed frequēter factu morosus.
Rurs⁹ vale. Ex louanio/festina leuiq̄ꝫ arūdine/marcij sole tertio.

Ad epistolam precedentem responsio.

Salutes in ꝯstantiā mltas. Tantū mihi honoris/et beniuolētie
quotidie tribuis amice meis ī oculis carior/vt me pudeat tanti cul
tus. Naz iusta statera minus in me pōderis inuenerit, q̄ꝫ tu conaris
adijcere. Itaq̄ꝫ tibi cauēdū est ne aut te/aut me/aut vtrūq̄ꝫ nrm̄ fal
las ⁊ ne qn̄q̄ꝫ vanus laudator īueniaris, si q̄s me casus ad tuū lo-
cum appulerit vbi mea pn̄tia nomē obumbret. Non enī is sū, q̄ me
ipius sum nescius. De me rogo loquaris ꝑtius. ne (q̄ grauissim⁹ et
fis, ⁊ habearis) minoris iudicij estimeris. Sed tn̄ mōstras aīmi be-
nignitatē/qui eos oēs siles tui iudicas, q̄s in amiciciā admisisti.
Qđ aūt in tam florenti studio poesim legā q̄ nūquā suos me cho-
ros intrare ꝑmisit, tam ꝯsultū mihi est facere, q̄ꝫ nomē ⁊ famā ꝑde
re. Neq̄ꝫ in reliquū tps/mltū is musis insistere curo. Stultū est id
velle sequi, qđ ab oīb⁹ dererit̄ misere/iaz muse gemūt, extinctus
orpheus est, extinctus virgilius/atq̄ꝫ humerus. ieiunus cantat lu-
cinus in ortis. Nō video ꝙ sic nūquā muse resurgēt, vt sertis orna
tē, leta carmīa canant. Etiā esto ꝙ aptior essez, nō video me facilē
louaniū assecuturū, q̄ꝫ tū domi negligerē. Uis ḡ, vt cordis mei nu-
dū pandaz. Plus mihi placet hodiernū ouū/q̄ꝫ gallina crastina/
plane loquor. Amicicia enī claudi nō vult, sed gaudet aꝑtis. Uale
oī valore valētios. Si q̄d vis p̄cipito, parat⁹ semꝑ fuero, si velim
sē q̄ debeo. Ex marino iunij. vij. irundineo volatu raptius.

Hec epistola replicat precedentis epistole re sponsione.

Salutem in eo/a quo omnis salus est. Te sanū audiens plurimū letor (amice preclare) tanq̄ ille/qui tibi vera sim dilectione connexus/ nec secus intelligo q̄z q̄ omnia que te tangant: me pari neruo contingāt. Sed (vt tibi tua pace/patuloq3 qd laudas ore/loquar) qui vbi es manere decreuisti: plus captū laudans passerem/q̄z volantem acquilā/nihil mihi videtur tua opinione delirius. Cum louanij pluris valeat aeris vncia/q̄z vbi es plenissima libra: vir quoq3 sunt (vbi morā geris) riuuli qui vni sitienti/possint extingere sitim. Procedes (si sapis) ad aquas latas ⁊ altas/ vbi erit tibi natandi atq3 piscandi ampla facultas. Quid tam ponderas id paruū qd habes: times ne minora succedant. Pone hunc metū. Sub fortuna viuimus om̄es. infelix semp manet: qui nūquā alta tentauit: sp iacet: cuncta formidans. Nam (vt antiquū puerbiū est) magni pisces capiunt in alto. Non agam tunc tecū pluribus/si hec non mouerint iocans dico. Uale valenter/et si sic libet: tua prudentia submergaris.

Scribit secretarius opidi bernen. ad regentē pedagogiū in louanio/vt de rectore scholariū opido prouideatur.

Salutem: ⁊ si quid salute iocundius/poterit exoptari. Habuim⁹ venerande magister ⁊ domīe/magistrū scholariū/beneficio longe etatis expertū/pulcerrimus viuendi modestij ornatū: q̄ velut sanctissim⁹ censor/studia iuuenū incitauit. Eloquētia quoq3 scientia/ et moribus prestantissimus. ipe ad phenicis homerici exemplum/ puerilem teneritatē ita cōposuit: vt simul dicere: scire facereq3 doceret. Quid iam plenus dier̄ tanti laboris impatiēs/dictas scolas in manus opidi resignauit. Ad te igitur iussu opidi scribo: vt ei nunc affis adiumento: quo successor habeat: qui prese iudicia boni rectoris ferre videat. Qui etate/litteris/⁊ vita/talis sit: q̄ virtutis bonorūq3 morū/curā a litterarū studijs nō se iungat. Sed simul scholares instituat tam ad bene agendi/ quā bene sentiēdi rationē Quo piter virtuti vacent: ⁊ litteris ⁊ bone menti. Uale in eo qui presidet omni creato. Ex bononia ea festinātia/ qua calamus sua celeritate volucrem ac pendentē in aere leporē/preuerteret.

Respondet regens in louanio petitioni secretarij bernen.

Amiciciā nunq̄ ruiturā loco salutis. Uenit ad te colende vir/me quidez consule/magister hic/ qui has perfert tecū loquendi gra/ac se sestatuendi certiorem de loco vestro/de scholarū onere/de decre-

de lucro/ ⁊ aliis q̄ hāc rē spectāt! ⁊ ꝙ certior fias! quid legislatoribꝫ opidi tui ꝯsulas. Testor ego optīa fide/ me nosse neminē/ ꝙ huic rei ꝑfici vellet! cui ꝑter diuitias pauciora q̄ꝫ huic desint. gramatice atq̄ꝫ poetice valde ꝑit⁹ est et in cantu firmus ⁊ ꝓmptus. Nemo q̄ꝫ vel vni tam gratus q̄ꝫ hic omnibꝫ/ nec quisq̄ꝫ est qui cū nō parum laudat! qd̄ nō tam etatis maturitate/ q̄ꝫ vite meretur. De quo mi-hi benedicendi citius tempus q̄ꝫ causa deficeret! priusq̄ꝫ verba/ q̄ꝫ aīmus! sic sua merente bonitate. Hunc igitur tibi trado de manu (vt aiunt) in manū/ eūq̄ꝫ in tua amiciciaꝫ pharetra vt electā sagit-tam absconde. Pro cōperto habeo! scolis ꝑ eū vberius q̄ꝫ sibi per scolas fore prospectū. Nam magister iste talis erit qualis achillis pedagogus phenix erat (cuius epistola tua meministi) quē idcirco peleus (vt est apud humerū) achillis cure ꝑfecisse dicitur. vt dicen-di pariter atq̄ꝫ faciendi ductor foret! atq̄ꝫ magister. Uale optata va-litudine. plixius scriberem nisi fames et hora cibuꝫ exposcerent. si sūt mea oꝑa aliquādo egueris! paratiorē me inueneris! q̄ꝫ tuos tu-is pruritibꝫ vngues.

Commendatur filius suo magistro per patreꝫ filium suum paterno quodā errore laudantē.

Salutes amicissimas/ Juuenis hic (venerabilis magister ⁊ domi-ne) cuius e manibꝫ has accipies! ingenij diues semꝑ fuit! cui⁹ si non pater essem. latius nobilis indolis generosū specimen cōmendarē. Qui (si nō fallor! aut nimia splendor) facile indoctū virū euaserit. Ex cuius ingenio ⁊ tibi solaciū/ ⁊ illi ꝑsidiū spero futurū. Nam si ingeniū cum annis ꝯferas! mox annos videbis ipo ingenio suꝑa-tos. Hec sūma est tuus esse incipit tarde desiturus! inter dilectissi-mos. eū cōnumera atq̄ꝫ quo ꝓpius poteris tui silem effice! ꝙ eo faci-lius spero futurū/ quo soleat in fertili fundo ex paucis seminibꝫ va-lida messis exurgere. Dabisq̄ꝫ sibi socios ingenio acres/ quibꝫ inui-deat! qui ingeniū eius irritent! quorū laudibꝫ torqueatur quibꝫ ita excitet/ vt vicisse se gaudeat ⁊ victū esse doleat. Uale in eo qui nu-merat seculorum dies et horas.

Responsio magistri prudentius

Jngentes ad vota salutes. Patiaris vir optime/ id q̄ꝫ nō feras in-digne si forte plus dixero! q̄ꝫ audire cōcupisces! qui filiū ꝓpriū vt si mea gnatū/ caripendis! laudas! atq̄ꝫ attentius admiraris! ꝙ inge-niū clarū/ altū multiplex habeat! qd̄ tamē valde remissū inuenio! immo tepidū/ frigidoq̄ꝫ ꝓximū/ ꝙ tandē cōgelabitur nisi virgarū

calore foueat᷑/ vsq̄ʒ adeo tristē aggrestē incultā habet indolē/ vt eā iocularES facecie vix in risū ꝯmoueāt/ multū ego vereor ne eū docē do semīa madent arene. Scis q̄ʒ raro germīat qđ in arido iactū ē. Solet iaʒ (vt ficta me diligētia fallat) ornare libros/ liniare papirū ligare sexternos/ filis illis q̄ sp̄ speculū poliūt/ sed speculare negli gūt. Qđ ex se agit/ ait nihil est/ aut nihilo ꝓximū. Conabor tñ (q̄ad dederit vires) in eū litterarū opē trāsfudere vtinā tanto ꝓfectu quā to conatu. Uale longos dies in largitore dieꝝ. Ex loua. maij. vi. eo mane q̄ sol necdū se dederat orbi.

Rogatur amicus vt suū statum pandat amico

Innūeras iocūdo corde salutes. Scio vir optīe tibi tp̄a nō adeo vt mihi libera fluere. Satis habebo ⁊ nil requirā amplius/ si (dum ocium dabit᷑) me certiorē efficias/ tui status/ tueq̄ʒ valitudīs/ quo nihil mihi iocūdius/ nihilq̄ʒ facere potes optatius. Si igit᷑ vtrūq̄ʒ tibi p̄ciosim/ nec te amātē spreuerꝭ. Rogo interdū suauissimis lit teris tuis me visites/ reficias/ ornes. Nūq̄ʒ enī quisq̄ʒ ad me venit nomē tuū ī ore gerēs/ quī nō mox sentiā titilare mihi pectora mea amore quodā mirifico tui. Hinc hinc ē q̄ creberrime scribo/ lr̄asq̄ʒ tuas freq̄nter exposco. hic amiciciaꝝ tuaꝝ fores tociēs pulso/ q̄s si apuerꝭ me crebro habebis hospitē. Uale (vt aiūt) carpa sanior/ spō so quidē letior/ adamanteq̄ʒ diuturnior. Ex. N. manu currente le uissima penna oriente iam sole iulij trahente decimā.

Responsio ad precedentem.

Salutes felicissimas. Amice mihi ꝑcordialiter care. Nō ad ma num habeo qđ solidi satis tibi rn̄deo/ de statu meo sollicito/ Nam si status/ a stādo dr/ nll's mihi status est sʒ lapsus potius atq̄ʒ ruina sic etas/ sic labor imparāt. Nullā mihi ꝑmittet cura quietē/ q̄ vires animi adeo spargit/ corpusq̄ʒ cōterit/ vt vix torpentia mēbra trahe re valeo/ fioq̄ʒ senex añ tp̄us algore solutus. Qui igit᷑ statū meū no scere cupis/ nō irundinē celo volantē/ nō leporē campis currentē/ ñ ceruū in mōtibus salientē/ sed reptā tam cū labore testitudinē cogita bis. Uale. breuē forte ep̄l'am damnabis/ sʒ melior breuis q̄ʒ nulla est. Ex parisius tarde dū (vt verbū virgilij est) nox erat. ⁊ terras aī malia fessa ꝑ om̄es alituū pecudūq̄ʒ genus/ sopor altus habebat.

Ad pictorem vt iuuenem pingere doceat.

Sincerū affectū ꝓ salute. Scis quāto tempe ⁊ q̄ʒ opima fide (cha rissime vir) mihi seruiuerit genitor huius qui has ꝑfert lr̄as. Cogit

itaq; me non minus humanitatis compassio q̄ iusticie necessitudo: vt hunc gerulū tue charitati cōmendatū efficiā. Rogo igitur vt eundē pie suscipias: in tuoq; pinguendi artificio instruas / qui adhuc quasi in plumis auicula / in suo nido cōfouendus esset: nisi ob egentiā patris an̄ tp̄s euolare cogeret. Si qui denarior̄ primis annis / alior̄ more postulaueris: me pro iusta ratione sponso rem habeto. tuū erit curare: ne hec noua plātatio tua / aliquo immitti turbine moueatur. Vices reddā: dum vires: et tpa dabunt. q̄q; enim locor̄ interuallū nos hoc tpe seiunxerit / nulla tamen distantia loci: nullusq; tpis fluxus / cui memoriā ex meo pectore poterit expingere. Nec facile arueris: qui mihi profundus a longo inuisceratus es. Vale feliciter / oīb9q; tuis in reb9 me tuo arbitrio vtere.

Ad dictam epistolam responsio

Non minus promptā / q̄ debitā oblationē seruitutis. Non tam fumus oculis molestus est: nec tam acetū dentib9 / q̄ tua me angit absentia / preceptor colendissime. Delectarunt tamē me littere tue temetipm̄ presentantes. non solum dilectissime / sed charissime testes / amoris mirifici ergo me tui. Quid autē aliud ad te nunc scribam non habeo: q̄ vnū illud: qd̄ et libenter apud omnes et indesinenter predico: me tibi debere plurimū. Nulla enī maior ad amiciciā tractio est: q̄ meritis puenisse amicū. Aggrestis certe mihi aīm9 eēt: si q̄ ipēdere debuerā repēdere nollē. Itaq; velī tibi (certo) psuadeas: me vnū eē perpetuoq; futurum / qui nihil recusaturus sim tua causa. Quare abs te peto integro animo / vt omnib9 in rebus meipo / operaq; mea / non vtaris solū: sed etiā si rei tue conducat (vt ita dixerim) abutaris. Amor autē erga te meus q̄ntus sit: in hoc iuuene / in arte mea pictoria instruendo: non min9 re q̄ opinione cognosces. nihil mihi gratius erit q̄ me totū seruitijs in tuis effundere: emori enī malim q̄ ingratus inueniri. Vale omni iocundo iocundius.

Dātur gratie ei qui desideria amici impleuit

Salutes tantas (o penna) nūq̄ depinxeris / quātas (o iacobe) me9 tibi exoptat animus. sed vbi desint vires / sit pro affectu volūtas. Vidi litteras tuas ornate et celeriter / eo loco / coq; tēpore scriptas / vt prerepta tibi poti9 eēt / prout relatu didici latoris / q̄ concessa scribendi potestas. Que littere incertū me linquunt: an sententia magis ornature / an celeritate sint mirande / q̄ magnū pre se ferunt pignus amoris. Quo video: q mutari nescit inueteratus amor / et

ꝙ nihil in amicicia/vetustate dulcius est. Clareq; perspicio! ꝙ sic amicos amas! quasi non liceat desinere. Sed eant hec/nã aman/tis est/amatum non onerare laudibus/nec est amicicia beneficio/rum computatrix/que non numerum vel qualitatem/sed affectuz ponderat. Quod autem desideria mea adimplesti! innumeras ti/bi gratias habeo! qui semper magna constantia/tuis votis postre mus/ꝛ primus adero Amplectorq; semper te suaui amicicia/non quidem minus q̃z qui omniũ maxime. Nec propiori tue vesti/quã camisiã vocant cessero/q̃z te dulciter amplectentẽ primã omniuz induis! ꝛ nisi postremã exuis te tamen non relicturam nisi eaz ab ieceris. Uale in eo qui celum pinxit sidere multo.

Magister ad magistrum rure morantem.

Nihil nobis ambobus (amice cari) negligentius esse arbitror! me scilicet/ꝙ te parisius non attraham! te quoq; qui huc tua sponte nõ aduolas. Miror q; ibi esse non malis! vbi aliquo numero sis! q̃z istic in rure/vbi vel solus es/vel solꝰ sapere videare! ꝛ vbi nihil audit q̃z strepitꝰ/fremitꝰ! tonitruũ rusticorũ clamor/ꝛ rudẽtũ sibulꝰ. Sũmope spero vbi has videris! si q̃d imago veteris nostri amoris si q̃d relique greq; valebunt. ad bononiã te diuertes! vbi q̃ztũ hoim gra valuero tibi valebo Ex. N. maij. quĩta! tam rapido calamo/ quasi iunctas haberet dedali pennas.

Responsio Gratissima mihi est/ꝛ memoria tua ꝛ eiꝰ etiam augendi voluntas. Ab optimo eñi animo/ac mihi deditissima/tuas litteras prosiluisse perpendo! quibus nichil audiuerunt aures mee dulcius/postquã te audire desierunt/ quas hylari corde legi rursusq; legi veneratõne magna/ꝛ osculis multis/memor amoris in me tui/qui me in fratrem recepisti! solatio fouisti! sumtibusq; iuuisti! vt nunquam cum homine coniunctius vixerim neq; mihi huncin diem/te fidior/aut amicicior quisq̃z est. itaq; velim me tibi talem existimes qui pro te non vllum periculum effugiat/sed an etate decursa ad studium rursus redeam! dum referbuit iam ingenium/vbi libri mihi solatio essent/vt cecis pictura/ ꝛ asino lira/non dum decretum habeo. Si tamen consilio nõ acquieuero tuo/mihi prudentiam/non fidem abesse putabis. Vale amice/memor amici.

Frater fratri scribit Louanii commoranti. de proposito senioris fratris ad religionem.

frater nr̄ solitudīs auid⁹/claustro se dedicauit! sibi victurus qui multa die patrie vixit/ꝛ amicis!cui dū suaderē ꝙ se m̄rimonio da/ret ꝓgeniē nr̄am/pulcris ꝓlibus adaucturus.mox ait ridiculū esse/ ꝛ ioci genus sponsū senē tanq̄ȝ aptā fore senectā nuptijs/quā p̄ꝛui nam messib. Addidit q̄ȝ tp̄us esse in hac semirupta etate/ vt flu/xis/caducisq̄ȝ reb posthabitis tandem securius anchorā figat/ne nox dep̄hendat euntē!vtqȝ aīme sue curas illas impendat/qs cor/pi p̄stitit/atqȝ fortune. Satis iaȝ doctus/quid opes/ quid honor quid inanis gl'ia ꝓsit. Tu frater ocius ad me ꝑscribe! tui hac sup̱ re animi motū/an ꝓbas/an doleas/ an suo ꝓposito gratuleris. Uale saluus/ sanusqȝ maneto. Ex Brugis ꝑfestinā̃ter/ vna tibi stante! altera ferente papir̄. Ea hora qua dies/ qua martius! q̄ ianua do/mus cum epistola clauderetur.

Alia epistola ad idem in eandem sententiam

Sit tibi frater optime/leta dies/ꝛ vita ꝑhennis. frater noster euo grandior illustrissimi dn̄i ducis Secretarius.se religioni contulit In immēsam epistolā extendā/si temptē ꝑscribere q̄ ingenio/q̄bus ue medijs vsus sim! vt eundē ab hac mente deflexissem! vt nob om/nib mansisset in seculo/adiumēto/ ꝛ ornamēto. Nec foret leui q̄/daȝ in cōstantia/honores ꝛ lucra ꝓiecturus.claustraqȝ relinqueret viris ad ꝑua natis! q̄ maiora nō possūt. Atqȝ frater subridēs! his verbis interlusit. Non viciū auro(frater)est! atqȝ argento/si ea iu/menta nō appreciāt! qui nesciūt estimare! nisi fenū et stipulā. non viuit vspiā qui mihi ꝑsuaserit vt aranee simul diutius ꝑmaneā! q̄ texendo se euiscerat/ vt vilem muscā capiat. Quo audio nescius q̄d digne rn̄derē! mox obticui! ex pondere verbi. Uelint supi ꝙ fratri cedat in salutē/ꝙ tanto conatu affectat vt qd̄ feliciter incepit! vale at felicius adimplere. Uale ꝛ que in his/ archana sūt! ea ne efferas peto.

Responsio Litteras tuas(charissime frater)indolui legēs! rerū fratris nouitate cōmotus. Lacrimis gene maduerūt! nec desi/no adhuc has dum scribo oculos terrere! lacrimasqȝ labellis exor/bere! supplex deū ora vt euntē comiter. Gratulor certe fratris mei tam sanctis desiderijs vtinā te haberē te a tergo sequentem/ nō me careres comite. Nam optime frater! quid multa volum⁹! quid ma/gna petimus! quid alta conamur. Pallida enī mors/cōtinuo pul/su vndiqȝ nos/atris circumuolat alis/nec quicq̄ȝ est vita nr̄a q̄ȝ fu/mus/ꝛ vmbra. Si hodie viuim⁹ qs sponsor ē crastini! q̄d ꝓdest diui

atris celerē finē habiturus/ sine fine querere. est om̄is voluptas oīs
bonor/ om̄is mūdi gl'ia/ vt stupe flāmula q̄ crescēs mox videt nō
fuisse. pauca sepe distantia/ inter gaudiū et luctū est/ nox est vicina
diei. Quid ꝓsunt longa studia/ si memoriā supmi tpis nō ingerāt
quid ꝓdest om̄ia nosse/ si nos ipos ignoram⁹/ q̄d ꝓdest ꝙ ꝯgrue lo
quamur/ si incōgruā vitā agimus/ vel q̄d ornate dicere si nos fede
viuimus/ vel q̄d in scolis de sancta vita pulcris ꝟbis deceptare/ si
negligamus verba in actū deflectere. Sed parce verboso calamo/
calada manu ducto/ quē calor in longiorē cursū euenerit. Vale sp
intentus/ ꝙꝫ labilis ipe mūdus sit/ tibiqꝫ queso ꝓspice/ ne cū laben
ti inhereas/ cū labenti ꝑruas satis sit dictū sapienti.

Alia responsio super eadem in quo mandet se frater secuturū.

Feliciter viuere ꝑ salute. Affecerūt me (frater charis.) ingēti gaudio
littere tue/ annūciantes fratrē meū/ nullis p̄cib⁹ vinci posse/ nec vl
lis blandicijs supari/ q̄n se vltro velit religioni dedicare/ qd̄ mecū
dū voluo sollicito pectore/ longa suspiria traho. in eamqꝫ sententi
am cado/ ꝙ incōmitatus nō ꝑdidit/ qui suū aīm cū meo miscere sp
studuit. Cōtraqꝫ ego meū cū sua ita ꝯmiscui/ vt pene ex duob⁹ vn⁹
efficeret. Indignū censeo hos aīmos in re tam salubri disiūgi/ in re
liquis tāto glutimie copulatos. Nec diu deliberandū existimo fa
cum exigit natura ꝑiculi. Quid (optime frater) nobis ꝓderit/ ꝙ ma
ris spaciū/ celi/ terreqꝫ altissimos astrorꝫ cursus/ herbarꝫ vires/ ꝛ la
pidū et reliqua nature secreta didicim⁹ si nobisipis nos incogniti
maneam⁹/ Noli noli (char. frater) charissimū fratrē accepto ꝓposito
deflectere. Tuū erit eundē in taꝫ salubri semita ꝯfirmare. vt gressu
impauido (que locutus est) exequat. ꝛ manū ori accōmoder. Sed
parce longitudini. Sentio me animi calore longius q̄ꝫ destinaue
ram ꝓcessisse. Fac valeas. meqꝫ mutuo diligas.

Consilium fraternum super eodem.

Salutē ī deo salutari nr̄o. Fac frater optime ꝓpria sp discretōe/ ve
haris ne frustra extendaris in alia/ te neglecto. Eunt anni/ more flu
entis aque. Noueris licet om̄ia/ ꝛ lata terre/ alta celi/ marisqꝫ ꝓfun
da/ si te nescieris edificanti siue fundamēto/ si'lis ero/ ruinā nō stru
cturā ꝓducenti. Eritqꝫ vita tua instar ꝯgesti pulueris/ vento vali
do agitati. Opto hic dicere multa sed breuiloquus esse cōpellor/ dū
enī has scribo/ vix punctū aspirationis cōcessum est/ sic erant occu
pamia. Vale. desideriūqꝫ tuū mihi notū efficito. ꝙ q̄ primū agno

uerim/nō tā meatu/q̄z cursu implebo

Responsio fratris non assentientis consilio fratris/sed suadetur dilatio

Cū inter nos sp(frater optime)steterit tenax vnio volūtat/um nec vnq̄z facere desieris/qd̄ me optasse cognouisti. Hinc ego videns q̄ ad religionē/q̄dā animi incōstātia rapiaris/mox decreui meam snīam tibi apto v̄bo deuelare/vt aut te in eandē traxero/aut certe testatū apud te relinq̄ro q̄d senserim/ vt si qn̄ qd̄ nolim displicere tibi tuū ɔsiliū cepit/possit meū recordari. Subtimui sepe q̄ tuū ingeniū ad litteras natū/ad alia ɔuerteres/ qd̄ ne feceris vt fratrē fraterno corde moneo/nec velis tuo sensui fidere nec te incōstātie inuoluere/q̄ vl' sel' admissa serpit lōgi⁹/q̄ tn̄ error magis q̄z culpa ē ꝛ pfecto in iuuenes facile irrepit. Qd̄ āt ego tuis suasionib⁹/statū iā meum etate mutata/cōmutem ac me retexam/non faciā/q̄s tn̄ suasiones scio ex dictissima amoris vena pcessisse. Oīs enī amor in me tu⁹/ex oīb⁹ ptib⁹ se ostendit. Sed vt eo redeā vnde digres/sus sum/tu(si sapis)nil facies leuiter in oī statu multa videbis/q̄ nolles. Hoc tamē v̄bū quā vim habet/te pōderare malim/q̄z api us scribere. finē do. Habes eplam v̄bosiorē forte q̄z velles. Qd̄ tibi ita videri putabo nisi lōgiorē remiseris. Uale tibiq̄z psuade/ q̄ me totū tibi dedo/nihil mei mihi relinquens.

Assētit cōsilio fratris et dilatiōi donec mutuo colloquantur.

Salutem tibi frater dicit phennanq̄z leticiā. Vis iā lr̄is tuis/q̄si oculis corā pspexi(optīe frater)fidē in me tuā ꝛ beniuolētiā. Dices forte quid antea/sp quidē/sed nunq̄z illustri⁹. Hoc certo hebe/ni hil me noui stat⁹ aggressurū/donec mihi ptās p̄sentis tui fuerit/cu ius ɔsilio dū nō parere cepo/ mei fiam dissimilis. Sciasq̄z me tui aduent⁹ expectatōe suspēsum/ quē vigilans/dormiens aīmo ver so/eruntq̄z mihi oīa(si veneris)hylaria. Sed ne te diuti⁹ traham. vale. sol ad occasum properat/clamatq̄z nuncius impaciens more ac asperos tribulos vꝫ prunas calidas calcauisset.

Amicus rogatur vt vinū emat pro amico.

Amicicias firmo glutimīe iūctas. Rogo te(vir optīe)per amici/ciā mutuā nrām q̄ ab ineunte etate incepit/nec nisi funere desitu/rā/q̄tin⁹ vini patrie duo plaustra electa minori/q̄ fieri queat em/pta/mihi quo breuius cōmodiusq̄z valeas transmitti pcures/atq̄z

des optam/ vt ꝛ tuto ꝛ ꝗ facilime/ ꝛ ꝗ primū ad me vehantur/ ꝛ si publice fidei lr̄is opꝰ sit/ de illꝭ rogo vectori ꝓspectū iri facias Au/ribꝰ meis ingestū ē vina patrie/ h̄ anno creuisse/ aīca nature/ ac gustui gratissima/ solidoꝗ lōgiꝰ fuabilia/ vectōisꝗ tolerātia. De nouis pauca iā calamꝰ dabit. mlꝭta enī ābigua nob̄ ad capita pēdent. Fluctuamꝰ in medio potētū pricipū/ q̄ ꝯtrarijs ducūt affectibꝰ/ q̄ dubij sumꝰ/ cui littoris puppī cuiꝗ ditōni applicemꝰ mlꝭtꝫ curꝫ tor/ꝗmur ꝛ angimur. trudimurꝗ nō tā ꝯsilio ꝗ fortūa Immergimur enī malo lōga vetustate firmato/ q̄ sp̄ hēmꝰ a tergo qd̄ doleamꝰ/ ꝛ añ ocl'os qd̄ terreat. Scis (aīce carissīe) q̄d dicere velī/ nō eī ausim specialiꝰ descēdere/ cū nōdū satꝫ tpi fidā/ aut nūcijs/ aut itineri. si q̄d ex me optas postula. intereaꝗ semp̄ valeas/ ꝛ letꝰ esto.

Responsio Salutes pl'es/ ꝗ hꝫ messis aristas. Et si varijs in curꝫ/ asperisꝗ ꝟsor in laboribꝰ/ tātaꝗ mihi ꝗtidie occupatio ingerat vt vir liberū ocl'm in aera leuē Uicit tū meꝰ in te affectꝰ/ quē iā sponte surgētē/ lectio epl'e tue mlꝭto ardētiꝰ excitauit/ cōpulitꝗ/ me vt vim facerē occupātionibꝰ meis atꝗ res meas tuis negocijs post haberē. Ecce (vir optime) tuis ego desiderijs parēdo effeci/ qd̄ tuis litteris per me fieri postulasti. Aduehunt ad te duo vinorū plaustra/ integriori q̄ potui diligētia electa ꝛ minoris quo fieri potuit empta/ quoꝝ odor sapor/ ꝛ color indicāt eminentiā/ ꝛ verisi/milē bono duratōis ꝯstātiā. Si q̄d illō efficere possim qd̄ tibi g̃/tū sit/ ꝯfidēter impa velim nō mō vtarꝫ me/ sed vsu frangas ꝛ ꝯteras. Latiꝰ scriberē sed tp̄us (nō copia) deest. dū plꝰ erit ocij/ pleniore epl'a vtar. Uale vt opto/ ego ꝗ valeo/ si valere sit cōtinuis op/primi curis ꝛ laboribꝰ isꝗ inuolui vsꝗ ad aures/. Sed tū (dono dei) sanus sum ꝛ nihil mihi (p̄ter ociū) deest. De nouis aūt tuis et fallatione fortune/ noli spē ꝓijcere minus formidāda est fortuna minax/ ꝗ blāda. Sepeꝗ plꝰ pauoris est/ vbi p̄iculi minꝰ est. Ue/ra ꝟtus/ minas fortune despicit. Nec quicꝗ fortuna potest cui nō possit virtus obsistere. Rursus vale. Ex Pari alato calamo/ pennatis digitis celeri motu valentibus.

Repetitur liber commodatio creditus.

Salutes omni optabili gratiores. Cū longo iā tempe (venerabi/lis dn̄e) valeriū domi tue habuisti/ quē librū aliunde ad constitutū tp̄s (tua causa) mutatus sum. Atꝗ dederim pro eius reditu ad te litteras plurimas/ quas nondū sensi meruisse responsum. non minꝰ mirari incipio/ quā si molarē/ pennis ꝛ alis volare viderem.

Apparet enī mutuo te potius hūc librū q̄z ꝯmodato suscepisse ita qꝫ in vsū tuū vertisse: vt apud dn̄m suū/ius nullū relictū videatur Nescio an ea ꝯditiōe/mutuo libros accipis: vt restituas nūq̄z. Facis mihi (vt tua dixerim pace) nō mediocrē iniuriā/qui tua cā ludere videor: virū optimū mihi amicissimū/cuius fide ꝛ beniuolentia habeo exploratius nihil. Id igit̄ qđ nō ꝑtim solū/sed oraui et obsecraui vice plurima/rursus oro ꝛ obsecro ꝓfundissima p̄ce/vt dictū librū (qui ꝓpe iam annū tecū fuit) ꝓpe dieꝫ ad me des: vt eundē tandem remittā ad dn̄m. Non adduci possū vt facile credā. hūc librū ita cōiectum eternas in tenebras: vt nequeat vnq̄z in luce resurgere. Facfac mox domū redeat ne dn̄i oblitus sit: ꝙ si tardarit extrude redeatqꝫ celerius quo exiuerit tardius. Neqꝫ mora sit vlla quin mox assit vel inuitus. Vale in eo valentius/quo mutuū amorē nostrum fortiori nexu cōstrinxeris. Ex parisius februarij septima raptius q̄z manus vsta: abstrahitur igni.

Conquestum est quod plus diuitijs quā amicicie tribuat̄ cum credentia et petitione iuuaminis.

Salutes iocūdissimas/easqꝫ q̄z plīmas. Nescio q̄d audio (amice dilecte) te ad rem nūmariā factū paulo auidiusculū q̄z soleas: q̄ vereri incipio: te querende pecunie magis/q̄z colende amicicie factuꝫ esse studiosū. Hincqꝫ tuū exortū esse silentiū/q̄ diu vi nūmoꝝ obtueris: amicicie nostre videaris oblitus. Sed hec missa facio. Venit ad te meo noīe vicinus me⁹/has q̄ ꝑfert: vir quidē optim⁹/idē qꝫ doctissimus. quecūqꝫ igitur verbis meis tibi expositurus est: ea (velim) nō secus accipias. qꝫ si ex ore presentis mei/emissa audieris Quia ergo nō pecuniā/sed tuā oꝑam peto: nihil est ꝙ de tua singulari in me benignitate subdubitē: qui semꝑ in me animo beniuolo fuisti: ꝛ ꝑ benigno. Nisi forsan aduocatorū more/oꝑam quoqꝫ venalem ꝓponas. Sed amicicia/virtus/nō questus est: que nō pecunia paratur: sed gratia. Sed omissio ioco/hic diligētia opus est fide ꝛ taciturnitate. oīa ꝓ tua prudentia p̄stabis: qui es vnus oīm diligentissimus: presertim his in reb⁹ q̄ amicorū intersunt. Vale feliciter. ꝛ si q̄d in me esse animaduerteris: qđ v sui tibi aliquādo futurū putes. id oē tibi debitū deditūqꝫ intellige. Scriptum leuis arundinis/leuissimo cursu/marcij luce vltima.

Amicus rogatur vt saluumconductum impetret alio migrandi.

Salutes plurimas/q̄s nō equabit numerus. Quia integrā sem
per gesserim de tuo in me fauore fiduciā/q̄ votis semꝑ meis liben
ter intendis. Hic te plīmū rogo(q̄ apud principē nr̄m ⁊ autorita/
te vales: ⁊ fide/⁊ grā)ꝙ mihi publice fidei lr̄as q̄s (voce vulgari)
saluū ꝯductu dicim⁹: bona in fortuna ꝯcedi: ꝓcures. Absq; his ei
a loco(vbi sim)abscedere non audeo. Quod si facile nequeris non
desistā lr̄is meis obtūdere/oēs q̄ pricipi assistūt: donec liberā abi
tionē īpetrauero. Ubicūq; enī gentiū h̄ tpe malim eē: q̄ vbi suz
Ubi absq; magno ꝑiculo/ꝓpter ciuiles seditōes(que multe insur/
gunt)viuere secut⁹ nō valeo. Hz enī hec ciuitas/tot volūtates q̄t
hoīes. Nō minus vtile esset(iudicio meo)vnionē in ciuitate tueri
q̄ hostes ꝓcul pellere. Quid eī ꝓdest qui extra sunt arceri. si ab his
qui intus sint laceremur: Ego(mi frater)in sirtibꝫ nauigo: vbi nec
tuto me teneo: nec valeo secur⁹ abire: neq; hic esse sine ꝑiculo neq;
alio permittitur. itaq; lupū(vt aiunt)auribꝫ teneo: quez non min⁹
dimittere q̄ tenere formido. Si quid igitur consilij habes (qui in
portu nauigas)adiuua me tua prudentia/ne his fluctibꝫ obruar:
qui adeousq; sum animo ambiguo (ne perturbato dixerim)in hac
temporū dira procella/vt vix sciaz: qua corporis parte caput mi
hi collocetur. Scriberē latius idq; apertius sed nescio q̄ recte hec
litteris cōmissa sint. Sed mutuo locutus sum. interea aūt/iniuri/
as quas quotidie patior: si propulsare non potero: aut contemnā.
aut ꝑferā: fietq; virtus necessitas. Tu optime amice vale: in eo q̄
amicos virtute cōnectit: amiciciarūq; vires ⁊ noīa fecit.

Amicus in ius vocatus cōsiliū petit.

Tractus sum in ius/coram vniuersitatis parisiensis cōseruatore
carissime fautor si in causa tāti pōderis/vt ꝑs stat⁹ mei ꝑiclo eēt si
ꝑderē. Videb̄ cām in hac cedula/his inclusā. Certū hēo ꝙ cā mea
iusticia non egeat: sed iuriū bn̄ ꝯflatu q̄dā vt splēdcat. aduersari⁹
enī me⁹/q̄ astut⁹ ē: ⁊ liciū auid⁹/h̄ eī sibi ab vberibꝫ influxū hz: vt
solas ad lites natus ipe videat. Multa inuoluit. multa obnubi/
lat. Rogo igit̄ cū iuriū doctoribꝫ ꝯsiliū captes/ꝓuideasq; mihi d̄
aduocato/in quo ꝑspicias amici fidē/sapientis hoīs ꝯsiliū ⁊ im/
pigri/vigilantisq; solertiā. Prope diē adero: excitaturus(vt fieri
solet)eoꝝ diligētiā/fauente altissimo qui tibi assit auctor/⁊ prote/
ctor adiutor.

Responsio. Si ea que in tua causa facta sūt: satis(vt scri/
bis)testibꝫ firmaueris. nō vident iurisꝑiti/ꝙ in iure cadere possi

Sed q̄ꝛ vſqꝫ adeo cautū habes aduerſariū/vt cū lacte lites ſuxiſſe
videat. Tuis ego p̄cibꝰ ꝓuocatꝰ/ad tuā cām ꝯtuēdā aſſumpſi ad
uocatū/ꝛ ꝓcuratorē: viros quidez fidos/acutos/vigiles/q̄ cauſe
tue vt ſplendeſcat ita iuriū faces/ꝛ lumīa dabūt vt ſi ī ea vnꝰ aſſiſ
iuſticie latuerit: vnꝰ libre mox apparētiā aſtruēt. Nihil plus/feſ-
ſus ē calamꝰ. cadūt palpebre/ꝓfundū noctis agit̄: ꝛ petūt ocl̄i dul
cē poſt vina ſoporē. Uale.

Iterum amicus amico

Longo iā retro tp̄e/ex te ni-
hil litterarꝝ habui: q̄ ſcias me iudicaturū: ꝙ prorſus ex mēoria ti-
bi ceciderim: niſi tuis litteris te mei memorē mox ꝓn̄das. Nō pi-
geat rogo calamū/nō dico remiſſum ſtimulare/ſed oīno iacentem
excitare. Caueas (q̄ſo) q̄ mei ſemp amātiſſimꝰ extitiſti: ne diutiꝰ in
hāc ſcribendi raritatē ꝓlabaris: q̄ tuā memoriā caducā arguā/ꝛ ri
mis plenā: ꝛ veteris amicicie neglectricē. Eſto felix/perqꝫ btūs

Ad idem.

Nō poſſim ſatis vſqꝫ mirari (colende vir) q̄d ſi
bi velit hec tua lr̄arꝝ raritas/ſi amorē friguiſſe nō demōſtret. Uix
video/q̄ freno me contineā: q̄ nō virgilianū illud in te ꝯtorſero/ꝛ
q̄ nō nr̄i tibi cura receſſit: niſi curaueris tuā ſcribēdi raritatē/abun
dantiori copia/ꝛ ml̄to fauore cōpenſare. Qd̄ (vt facias) ſummope
rogo. Nā nihil dico qd̄ potētiꝰ ipi amicicia/vires ꝛ robora p̄ſtet:
q̄z frequēs/mutuaqꝫ lr̄arꝝ deſtinatio. Hec enī ꝟo amori/adimen
ta miniſtrat. Uale aſſitqꝫ tibi iupiter habitator olimpi.

Reſponſio

Nō ille ſū cariſſiē vir/q̄ in ꝑforata mēoria ami
cos ſoleā: q̄ facile decidāt collocare. Falleris eī/ſi ex lr̄arꝝ raritate
amiciciā iā tepuiſſe iudicab: Is eī ſum q̄ curauerī vſqꝫ nūq̄z ami-
ciciā/vl̄ ꝟbis vl̄ lr̄is/ꝯnutrire: ſꝫ rebꝰ ꝛ fauoribꝰ. Et ſi mihi loco
diſtas: aīo tn̄ meo nunq̄z fuiſti nō ꝯiunctꝰ. Inuenieſq̄z ſp̄/in me-
rediēs/qd̄ abſcedēs reliq̄ſti. Quē ſel̄ dilexi/nō diligo qd̄ poterꝭ dū
libuerit experiri. Si igit̄ q̄d optas detegas illi q̄ ſi volūtatē tacētis
aſpiceret/occurreret vltro/ꝛ tuā petitōz velociſſimo curſu largitō
ne p̄ueniret. Uale ꝺ me q̄z (vt ceſareo ꝟbo vtar) te iubeo bn̄ ſꝑare

Alia reſponſio

Salutē p̄limā. Nō vſpiā viuit: cui ꝯcedā
ꝙ gaudētiꝰ me aicorꝝ lr̄as accipe poſſit. Sꝫ ex aduerſo noſco ne-
minē qui magꝭ me calamo ꝛ lr̄is aduerſet̄: ac magꝭ reſcribere refor
midet. Perīde duco: lr̄as ſcribere: ac ſaccos/vl̄ lapides gerere col-
lo. Cupiui ſp̄ fenerator ī lr̄is eſſe pluraqꝫ repetere q̄z dare. Deſine
ḡ ex lr̄arꝝ raritate/amorē intermiſſū iudicare. ſed velis affectū me

um nō ꝟbis/sed opibꝫ ꝯmetiri. ne aliud ꝓ alio cēseas. neue aicū ñ
rite ꝯdēnes. Ua. ex loua. marcij decia/raptiꝰ q̄ꝫ fulgera cadūt

Ad idem sub alia sententia. Salutē. Scio inter
nos multiplices amoris causas supesse ꝛ singulas certe pondꝰ ha
bentes/atqꝫ me tibi debere! q̄ntū ꝑsoluere difficile ē. Nec ignoro
ꝙ freq̄nti lrāꝝ missiōe verꝰ amor sūmope crescat. Sꝫ ꝙ ad te lrā/
rū aliquid rariꝰ misi! nō me amorꝭ remissio/sꝫ ꝟecūdia ꝯpulit. vix
ausi tuis lrīs rn̄dere ea q̄ ꝑpe facūdia scriptꝭ/vt ex ore cicerōis ꝓsili
isse videāẗ! quaꝝ ad splendorem quotiēs me conuerto! stupeo! et
obruor indignum me sentiens! qui tibi scriberem/cū non nisi ma
gna quedam/ꝛ preclara/ꝛ digna tua grauitate/autoritateqꝫ con/
uenirent. Uale. sitqꝫ tibi leta/nec minus honesta/sero senectus

Rogat pedagogii magistrum pater. vt eius fi
lium sub alio magistro/in aliam cameram collocet.

Salutem in eo a quo verissima salus. Nihil est (fidissime vir)
quod indignius fero! q̄ꝫ quod magister ille cui filius meus/ꝛ com
missus ꝛ concamerarius erat. errorum igni sulphura contulerit!
eundemqꝫ corruperit/quem corripere debuisset! viciaqꝫ sua nō re/
presserit/sed expressit. immo eundem ipsemet in errorem illexit et
quidem perdidit/qui saluare debuisset. Mirus ille medicus est/
morbi amantior/q̄ꝫ salutis. Multa mihi pulcra pollicitus est. lo
quebatur vt par erat. si autem fecisset vt par fuit/id opere preciuꝫ
esset. Heus/amplissima promissio tenuissima fides. iam infidelis
animi latebras! malasqꝫ sui pectoris cauernas/tarde nimisqꝫ ter/
de agnosco. Nescio quid mihi iam consilij restet! q̄ꝫ pessulari sta/
bulum equo sublato/vel decoqui pultem esuro sepulto. Rogo fi/
lium meum ab illo seiungas. nec volo ꝙ ei quicq̄ꝫ impendat satis
proderit/si nocere desinat! cum nihil sciat q̄ꝫ nocere. Aliumqꝫ pe/
dagogum tribuas! a quo per virgam molliatur qui vicijs indu/
ruit. Plura scriberem! sed passio proijcit calamuꝫ. nil dicam am/
plius q̄ꝫ ꝙ is vnicus es! in quo mee spei firmam anchoram collo/
caui. Ex gandauo raptim leuiori pēna/q̄ꝫ animo. Uale in eo/qui
recte vadentibus defuit nunq̄ꝫ.

Amicus amico pro famulo habendo.

Etsi hora tardissima sit! ꝛ sim adeo vigilijs lacessitus/vt potius
dormire q̄ꝫ scribere prestet. Res tamen festina me vrget! protra/

ctionē nō admittens. famulū meū promoui in pinguiorīq pascua collocaui: sic erant sua merita. Plures instant vt eius locū subin trent: inter quos nō est tepidus psecutor/qui pterito anno tibi fa/ mulatus est: cui⁹ persone gracilitas (si cetera starent) satis mihi ac cepta foret. Sed suus a te abscessus (cui⁹ seruire pfacile ē) facit me de suis moribꝫ dubitare. te p vltimā amicicie nr̄e scintillulā rogo ꝛ reqre: ne pigeat ei⁹ conditōis mihi sub secretissima fide deuelare quas tacebo/si ita statuas/easq mihi vni sciturus fuero. Libēter assеqrer inter plures magis electū/ nō parū mea interest (qui rerū mearū incuri⁹ sum) vel hūc: vl' illū recipe. Quero fidelē/secretū ve rū/ꝛ vig lē nō multū laboro/si cetera desint modo hec assint. Nō facile aderit: ex oīm pte perfectus. Uale oculi mei somno graues/ prolixitatem respuunt

Responsio Occupatio mihi plurima erat/dum mihi tue littere redderentur: qua prorsus retroiecta/mox ad calamū aduo/ lo: oībꝫ curis meis tua negocia pferens. Conditōes famuli dudū mei/transcribi tibi postulas. Qđ dū tibi negare non possum/an/ te oīa te adiuro per quicquid nobis amoris est: ꝙ per lectū h̄ bre/ ue: vl' laceres: vl' vulcano dedices. Nedū tibi pdesse velim: aliȷ̄ vi derint ꝛ obsim illis. Ad aurē tibi dico titulo secreti. ꝛ basso smo/ ne/hūc tibi inutilē suū fore quē si currere vetes/lepus erit si cu rre re mandes lenta sibi viuacitas erit ꝛ sibi accrescet natura limacis Uolet oīa que tu nolis. nō loqtiorē vnq̄ȝ vidisti: garrulū aoū. eē tū pt ꝙ aliqñ verū dicat si fortuna fauerit. nā q̄ntū ex se inter verū ꝛ falsum/inter tuū ꝛ suū differentiā paucā statuet. Jā habes quid acturus sis: ꝗ famulū nō vis infidū/mendosum dromonē garru/ lū. Ex parisius marcȷ̄ octaua/dū potior ps acta diei est: ea quidez festināntia vt calamus sagittā celerē superasset.

Alia epistola interrogans habitudinem alterius famuli.

Hoc natura mihi insitū habeo. h̄ traxi ex cunabilis/ꝙ molestissi mus sum amicis. Ubi cepi nō desino. sed puerorꝝ more ad caudā benefaciētis semp ꝛ semp hereo. ex primis meritis spem mihi sua/ dens de futuris: qđ ego mei iudex in meipo nō possum nō detesta ri: si nō pte ex altera pleno corde exoptarē: ad silia/vl' maiora ami corꝝ iussibꝫ excitari: ꝗ mihi occupatōȝ/ꝛ si dederint: molesti tamē eē nō pn̄t. Tu largo fauore/secretaqȝ fide famulū illū quē scis no to descripsisti: ꝗ maculas hȝ nullo lixiuio/saponeqȝ nullo abster/

gendas. sꝫ habes vicinũ pistorẽ quẽdã ad dexterã tibi ꝓximũ / filiũ
is habet qui mihi vt seruiat: etiã ac etiã plurimũ instat: cuiꝰ mores
pariformiter mihi peto intimari: ⁊ si q̃ tuis in lr̃is celanda duxe/
ris: tibi do fidẽ ꝙ nemĩ q̃ꝫ igni cõmunicabo. Tua ꝟtus te volentẽ
faciat: que me fecit ꝯfidentẽ. Uale vir care / ⁊ viuito letus. Ex. N
non telo tardius tenues qđ ꝑuolat auras.

Responsio

Filius ille pistoris (vt sua in vicinio nõ pau/
ca fama circũuolat) moderati ꝟbi ẽ. nihil qđ silentia debeẗ in pub
licũ ducit. nihilqꝫ dicit qđ dissidet vero. ferẗqꝫ qđ nihil sit eo veriꝰ
secretiꝰ / viuatiꝰ fideliꝰ. Hec (si recte memĩ) req̃ris in famulo / ꝑui
hñs si desinit reliq̃ hec si assint. sed supest q̃ddã qđ me ab eius ser
uicio ꝑ valde retraheret: qđ si subticerẽ vererer ab instituta obser/
uãtia nr̃a. declinasse. Ueli ḡ sub secreti tegmĩe scias: hũc bibere vt
arida tellꝰ. Nõ ꝯsueui ipe vino nec vinũ sibi ꝑcere. pridie in ꝯui/
uio q̃dã ebriꝰ factꝰ est adusqꝫ ludibria fedissima visu. vbi incertũ
est plꝰ an biberit: vomuerit vl' effuderit: ⁊ q̃tiẽs ꝑt ꝯuiuijs se inge
rit: vbi primũ pꝰ haustũ mox rixas mouet: ⁊ suscitat iras. nec ma/
net socratica lingua tũc q̃ꝫ animũ estuãtẽ ⁊ vindicẽ hꝫ: ⁊ manũ fa
cilẽ illi aĩmo nutricẽ. Has ꝯditões pubescẽtibꝫ annis exortas: di
luit rarissime subseq̃ẽs etas. Quid tibi fieri cõducat tua pruden/
tia te docebit. Uale. sitqꝫ tibi lõgus / salubris q̃ꝫ terminus eui. Ex
N. maij. xx. tarde dũ nox atra / celũ subtexerat: volãte manu / valã
teqꝫ calamo liquido / velut ethere nubes.

Ad idem.

Habeo tibi gr̃as / ⁊ certe q̃ꝫ plĩmas de his que
mihi in secreto tuis lr̃is deuelasti. Forem ego (caris. frater) mira de
mentia captus / si illi rerũ meaꝝ curã cõmitterẽ: qui ex fundo ciphi
ita fedes moꝝ labes didicit haurire: vt pꝰ potũ non reliq̃ pristine
frontis appareãt. In tali enĩ vita / future miserie facies depingiẗ.
Fuit quidã diebꝫ pauculis mecũ alter / q̃ iniussus mihi exeq̃ẗ. sꝫ sin
gulari q̃dã demẽtia / lõgis in rostris calceoꝝ scacatis collarij. lõgis
qꝫ capill' videẗ plĩmũ gl'ari. Tota die q̃d sibi deest ad speculũ q̃rit.
leuatas cõportat in scapulis alas: q̃ an satis in aliũ leuenẗ: an mu
tuo dissident ocul' suis metiri nõ desinit. Jã q̃ꝫ vnã / iã alterã ad la
tus extẽsam tibiã respicit bacilũ albũ porcorũ inspectoris instar
manibꝫ gestãs / q̃ puluerẽ pilleo suo excutiat / vl' faciat calopodioꝝ
calceorũqꝫ rostrũ rostro rñdere: cuiꝰ ferẽdã eximeã fatuitatẽ ñ diu/
tius cẽsui. Quẽ dũ sui erroris arguere cepi: vsqꝫ adeo tulit indig/
ne / vt ꝯtra clamãdo pene raucisceret. Videẗ mihi seruitores boni

esse fenice rariores. Si tamen vtrūq; mihi in hac pte ad cōmodū pspicere posses: faceres mihi rem gratissimā omniq; lucro gratiorē. Vale sponso letior: regiq; felicior.

Responsio Desiderijs tuis vt sat eēm (carissimē fautor) longā opaz ptuli: ⁊ circūspexi vndiq; loci vt tibi de famulo te digne prouiderē. Reperi tādē adolescētē/ q̄ ad tuū seruiciū multū aspirat: cui florida etas adest laboribꝫ apta. quē paupertas ocia ptēnere docuit: q̄ linguā sic ferē instituisse vt tacere sciat: ⁊ mētiri nesciat. In q̄ nondū vidi aliqua libidinū phemia/ vel impudice mētis indicia/ mireq; mihi placet illi⁹ mitissim⁹ aīmus/ illiusq; modestia/ quaz vultu gestu simul ⁊ moribꝫ pfitet (nisi fallor) digni est alterutro. nec facile dixerim vter felicior/ vel tu q̄ tibi is famul⁹/ vel ipe q̄ sibi tu dn̄s obtigeris/ quē dū paululū habueris: fore puto q̄ nō letius affricano gratior erat/ nec palinurus enee. Vale. felix tpe lōgo. vt seqtur sociū lo. pgentem.

Inuitatur socius Maxias/ infractasq; amicicias. Inter prima q̄ pri⁹ abirē (fidētissimē socie) dū millies irem ⁊ millies dulci ocio pfabularemur. sp nob hec vnica snīa fuit: q̄ cū primū louaniū pgere vellem⁹ pficiēdi grā paternis finibꝫ nō ptēti/ pollicebarisq; mihi abeūti/ te me ad calcē d' prio secuturū/ qd q̄ nōdū adimplesti: ptinere nō possū q̄ nō cū harū latore has ad te lr̄as scribere te ex corde cogitādo/ q̄ oī dilatōe semota/ mox ope pstes: qd libe ralibꝫ verb pmisisti. Jamiā (charissimē socie) ocul' corā video meis. q̄ vtile psiliū cepim⁹. si nō postea obsprevisses. Timeo ne hec dilatio te ad desideā/ ne q̄ hec lōga mora te traxerit ad inerciā. animus certe me⁹ non qescet donec vel te videro/ vel p lr̄as accepero te p breue aduēturū. Qui dū veneris: eo fuero tuo in aduētu letior/ q̄ fuisti in seqndo tardior. Ita eī se hꝫ res/ hēbitq; sp/ q̄ cui⁹ maxie pn̄tiā amam⁹: nō possum⁹ ei⁹ absētia non torqri. Finē do. his paucis excitasse aut refricuisse suffecerit. Valeto salu⁹ ⁊ letus/ prudenterq; pspicito: ne defueris tuis pfectui/ honori ⁊ fidei.

Ad idem Firmā amoris pstātiā psalute. Sperauí ego (carissime socie) q̄ me louaniū pgētē studēdi grā q̄ primū ip̄ otracte fuisses secut⁹ q̄ mihi id firmiter voueras abeūti/ vt piūctōi aīoz: coniūctio loc rn̄deret. ⁊ qnto id magis sperauí futurū/ tāto acri⁹ doleo: spe prepta. Si tn̄ scires qnta sit louanij magistroz vigilātia scolariū diligētia/ qnt⁹ lr̄az ardor qnt⁹ morū decor/ quantiq; studij

vndiqȝ fertior/nūq̄ȝ quiesceres donec louanij mecū eēs. Cepi ego
(tuis verb̄ ꝯfisus)ꝑ nob̄ camerā vnā in pedagogio lilij ꝑuā tn̄/sȝ
duob⁹ vnū aīmū hn̄tib⁹ null⁹ loc⁹ ē angust⁹. Dixi magistris teꝑ
breue affuturū. Eo iā res ꝑducta est vt neqȝ tu (honore tuo saluo)
tuū differre possis aduētū/neqȝ ego illesa fide tuā morā non accu
sare. Hec ideo dico (carissime socie) vt vel hoc efficiat pudor/qd̄
ratio prius debuisset. Uale. ⁊ cura ne diutius/sanū consilium mo
ra corrumpat.

Petitur festinus aduent⁹ amici vt astet aīco.

Salutes/stellis nūerosiores. Nūc potissimū op⁹ est amice ꝑca/
re: vt amotꝫ calcarib⁹ mox equū ascēdas: improtracteqȝ ad me ve
nies: latericqȝ meo adiutor assis. ego sūmopere in te spero (iubente
virtute/quā in te sitā sꝑ agnoui) q̄ si mihi vt fortis certator astab:
spero fore ꝙ breui voti mei cōpos existā nā ī te mihi exundās spes
est/exundāsqȝ fiduciā. nisi eni tua oꝑa adiut⁹ fuero: nulli⁹ alteri⁹
auxiliū spero. nūci⁹ has ꝑferēs tibi mei dicet cordis archana/q̄ ꝓ
nr̄a vetere sūmaqȝ amicicia/ita tractabis: vt in re meā cōducturā
putabis: qui nullū vnq̄ȝ ꝑtermisisti officiū amoris sumi erga me
tui qd̄ feceris ꝑclaras ego virtutes tuas cordi meo seruabo tenaci
ter/easqȝ q̄si perpetu⁹ aliq̄s buccinator/ioci vndiqȝ ꝑdicabo Oc/
cupatōes mee/iam longiorē me tecū esse non sinūt/inter amicos
etiā prohibita est verbositas/qui non verbis cōnecturis sed ani/
mis: amor eni reb⁹ ⁊ aīmo/ nō sermone querit̄. valeas igit̄/tibiqȝ
ꝑsuadeas me vnū oīm esse: q̄ tanto te amore cōplector/ vt aliū ma
gis neminē. Jtaqȝ si quid apud me est: qd̄ tibi iocundū esse possit
id ita esse tuū putato vt meū magis esse non possit.

Jntimatur aduentus amici amico.

Salutes supra q̄ȝ penna exprimere possit. Tandem iam tandem
vnas ex te (fidissime dn̄e) litteras recepi: quas magni numeri slo/
co teneo: tam ⁊ si parū sit/vna epistola pluriū amorꝫ cōpensare si/
lentiū. Hec tibi abinde scribo: vt me viuere scias/⁊ sospitem/ex
litterisqȝ tuis me esse gauisum/⁊ tam maxime ne scriberem nihil.
Hic sisto calamū. hac hebdomada spero videre te/q̄ȝ belle scilicet
valeas: quid rerum agas: quid ve fortunarū ⁊ sospitatis habeas.
statuiqȝ tantisꝑ apud te esse: quē amo vnice/venerorqȝ vt non via
tor venisse videar: sed ⁊ familiaris ⁊ tuus/quē vix a collo depule/
ris: quo tandē vt abeam: ⁊ sperare incipies/⁊ optare. Uale igitur
raptim ex leodio: decembris quinta. digitis frigentib⁹/⁊ q̄uidem

flatu anhelitus/in cuiuslibet verbi depictōe calefactis. Apđ nos enī hac die/ꝑgelid⁹ aer/horridū frigus sic vndiqꝫ miscet: vt etiaꝫ aīaliū sanguini timeri pōt/ne vertat̃ in glaciē. Dū iā ex basilica re/dirē:tā scindens fuit acumīe vētus:q̄si minuta quedā cultoꝝ aīa per aera volitasset. Sed ignē struit famulus/hec expulsurum frigora. Mansurus sum ante focū/donec frigus erit calida came/ra inclusus: vt inter plumas cuculus.

Frater amico vt reducatur nepos profugus.

Habet frater meus charissime vir vnicū(vt nosti)ꝑter formā pau ci momenti filiū: qui ludoꝝ/mulierūqꝫ cupidine tractus: sit in er/rorē ꝓlabit̃: vt nec paternis mandatis pareat:nec rectis ꝯsilijs cre dat. Multi probissimi viri/plurimis verbis eū a vicijs trahere co nati sunt. Sed semꝑ habet aures suas/sic pice clausas/vt surdo narrent fabulā/qui tandē bonis illis cōminationib⁊ fessus/clam patre abijt ꝓfugus: cōsortijs se miscens/periculo plenis. Quē pa/ter (⁊ si malū esse cognoscat) nō potest non diligere alterius succes soris inopia. Dolet hinc pr̃ q̄ꝫ maxīe/adeoqꝫ eū abijsse luget: suspi rijs crebris atꝫ lamentis/vt therentianus ille menedemus ex eo re nasci videat̃: quē ita conatus sum: quia eius me miseret consolari: vt si me audias crementē audiuisse credas. Te ergo ꝑcupide rogo si casu aliquo in aures tuas ceciderit: vbi nā loci fuerit.ad moꝝ cu/res intimare. ⁊ vt reducat̃ ꝯiuuare. vt tua virtus/tuaqꝫ industria dab ūt. Pr̃ enī (vt ꝑspicaꝝ ē) ml'tū veret̃ dolendū exitū/qui quasi debitus non ꝯsueuit sic viuentib⁊ non euenire. Uale in eo q̄ sum/mi regit culmina celi.

Responsio

Tristiciā fratris tui (sincerissime vir) siccis ge nis ferre nō potui quē dū habeā oculis meis cariorē/eius etiā fili/um non amare nō possum. Non osor est rami/qui diligit truncū. Spem mihi non paruā ꝯflauerā ꝙ ex illo iuuene quiddā ꝑclarū exurgere aliq̄n. vñ grauius iā doleo spe ꝑcepta. Sed tamen quia adeo pulcer filius est: ⁊ leta iuuentute/floridaqꝫ venustate cōspicu us/quē nisi quis nosceret ex iouis sinu delapsum putaret. Nō fa cile inducat vt credam illi speciei/piā deesse indolem/⁊ clarū inge niū nō respondere: nā solent corpis lineamenta/animi imagineꝫ indicare. Ecce nō pōt iudicio meo quin alioꝝ vicijs ꝯcitet̃: eritqꝫ tractus/nunq̄ꝫ tam viliter sua sponte prolapsurus. Nescio si me amor decipit/cecus vtiqꝫ iudex Habuit ex dono nature pulcerrīa ample promotionis/cremētiqꝫ iudicia/si iuuentutis cursum turpi

labe nō defedasset. Flebat etate ꝑuectior qd̄ cōmittit impubes nisi mox retrahat ex lubrico pedē/ gramq̄ꝫ ꝑmereri studeat: ⁊ ꝑmeritā ꝯseruare. Qd̄ vt faciā opaꝫ dabo/ desideriūq̄ꝫ tuū nec frustrabor: nec morabor. Uale/ q̄ꝫ scribi/ q̄ꝫ dici/ concipiq̄ꝫ potest valentius.

Alia responsio ad idem sed alia sententia.

Fratri tuo ex suo merito iam dudum oīa debeo: q̄ tantā in me cō gessit beniuolentiā/ vt sp̄ felicē me tali amico meo iudicarē. Sꝫ q2 ꝑ suo filio/ tanto dolore nō sua prudentia digno angitur. vehemē ter doleo. Sed nemo sibi tam compos est qui nō aliqñ efferat̄ ab impetu. ⁊ a passione superetur. Spero ꝙ fluxus tp̄is (vt fieri solet) tristiciā adimet: cū nihil sit (si credamus ciceroni) qd̄ citius arescat lacrima. Bene tñ me habet ꝙ tibi tuū dolorē deuelauit. Nam dolor spēm ignis gerit: qui dum plus tegitur plus ignescit. Arbitror ego filio suo fore ꝑutile/ q̄ sine lege/ sine metu viuere parat: vt q̄d daꝫ gustet pauꝑtatis: q̄ expartior et castigatior tandem ad se reuertatur. Multos docuit expientia/ quos schola docere nō potuit: sepe surda/ plumbeaq̄ꝫ capita/ hauriūt oculis qd̄ aurib9 nō valebāt spernet ꝑfecto eos aliquādo/ ex quoꝝ nunc insanijs pendet: hic pūctum facio. Dum adhuc in hoc verbo/ pendet penna penderet. O charissime vir/ ꝯuenit me nūcius dicens/ vbinā loci fratris tui filius est. Uale igitur. Mox pede nō moto ad eū lr̄as scribo: nunciū mitto: quo labore/ quoue ingenio vsus fuero/ posteā nosces. Tēpus enī agendi/ nō narrandi iam cōgruit. Non enī quiescam donec eū viderim: ex his erroribus enatasse. Incertū tamē est q̄d exinde sit euenturū. creberrime hoc accidit: vbi rebus ad huc in crudo stantib9 vitiorū radices conamur succindere. nihil aliud facimus q̄ꝫ ventis incendia prouocare. Iterum vale.

Interrogatur cōditio cuiusdam notarij, an expediret eum in secretarium episcopi assumi.

Salutē omni salute prestantiorē. Parces mihi (amice ꝑchare) si parcū tempus ꝑcas litteras dabit. Latius scribere nō segnicies: sꝫ occupatio vetat. Uarijs enī inuoluor oneribus/ vsq̄ꝫ ad aures. Lator harū vir scientia virtuteq̄ꝫ singularis/ quiddā est petiturus ex te/ qui sine vllis precib9 meis/ que vera sunt: minime reticesceres. verūetiam mea causa: vt ea que perspicue nosti de capituli tui notario referas: te plurimū rogo. Nihil a te peto: qd̄ alienū a virtute censeas. Quid enī virtuosius quā dicere quā qd̄ veruꝫ est. Quod potius hac de re ad te q̄ꝫ ad quēpiam alium scribo: id cause est: qd̄

non vestitur aura: nec tegit celo: cui vt tibi fidē habeam: cuius lin guā nunq̄ȝ a vero discedit. Uale felix ꝛ lōgos viuas in annos.

Rn̄sio dicens notariū illum adulatorem esse

Exposuit mihi nuncius tuus/reuerendū in christo patrē dn̄m no strū episcopū petere fidū secretariū instanti⁹ ex me postulas tui no mine: quid sentiā de nostri capituli notario. Ecce vir charissime lo quar vt tibi vni semotis arbitris in sinistrā aurē susurrē. Si hunc notariū pleni⁹ velis cognoscere: gnationē apud comicū cogitabis qui imperauit sibimetipsi oīa assentari. Laudat enī sermonē indocti/ faciē deformis amici. Si riseris/maiori cachinno cōcutiet. flet/si lachrymas cōspexerit amici. frigebit si frigeas. si dixeris estuo: su dat. Quē si admiseris tuas sp aures multa nube vanitatis imple bit. tuisq̄ȝ opib⁹ oīb⁹ adulāter applaudet quicq̄d in eo est id totuȝ adulatio vēdicat: nihilq̄ȝ veritati relinquit/aut virtuti. Nihil eī hoc hoīm genere perniciosius inuenit: qui venena propināt melle circūlita/quo citius noceant/ꝛ quo noscātur tardi⁹. felicē illū exi stimo qui adulatoriū retia potest effugere. Nam serpit hec adulā di eluuies feda/ꝛ morb⁹ cancerosus in oms/vt nullus aut rarus sit quē hec labes nō attingat. Cauta enī est hui⁹ erroris area/quā tus ꝛ orbis. eoq̄ȝ latior/quanto pauciores sunt qui adulatorū laq̄ os euadere possunt/vel qui ita molliciem auriū eruerint vt nullis prorsus adulationib⁹ delectent. cū eas alius nō videat: alius etiā pulsas nesciat declinare. Cauendū (optime vir) sūmope de talib⁹. Nō enī pōt vnq̄ȝ fides esse incolumis/vbi aliud agit/aliud simu latur. Per hoc tibi satis respōsum putato: ꝛ b n̄ valeto: eoq̄ȝ felici us: quo a tali hominū gerere distantius.

Alia responsio in aliam sententiam dicēs eun dem ebriosum.

Salutes plurimas aduersitatis nescias. Pre omīb⁹ id vnū sum/ mope peto (colende p̄ceptor) quod amor ille qui me ad loquendū cōcitat: te cogat ad silentiū. Quo quod tibi dixero nulli videar de uelasse. Is de quo queris: totus sese in crapuluȝ/potationesq̄ȝ dis soluit: qui raro manū habet nisi amphore vl' cipho cōiunctā. Cui semper tantus est haustus q̄ntus est ciphus/ quē neq̄ȝ vacuū pati tur: neq̄ȝ plenū. Qui maiorē sitim/q̄ȝ ventrē habere videtur. Su per enī capacitate sui ventris/instar vasis extensi cū doleo certat. Omniq̄ȝ cōuiuio supstes est primus venit. vltimus abit. cui ani/ mus in potestate non manet ebrietate deuictus. Nec sibi verba il

la modestia est/ neqꝫ vllus in ope pudor. Itaqꝫ mox vino illudit. vt nihil in eo (pter hoīs figurā) homini simile relinqtur/ q̄ si nō cō staret iā a vilissimo porco sordibꝫ amico cōsuetoqꝫ viuere luto/ di stare nihilo videret. Omnē illū eminētiorē existimat/ qui vini ca patior vel profusior est/ quē raro videbis/ nisi (vt virgilij verbum est) somno/ vinoqꝫ sepultum. Uale/ si quid ē aliud quod a me/ tua causa fieri velis/ id si scripseris/ non scripseris frustra. Non enim apud me optandum quicq̄m est/ quod sperare non liceat. Si au/ tem non defuerit intelligentia qua videam/ non defuerit fauor quo seruiam.

Commēdatur amicus amico vt ei sit adiutor.

Uirtus latoris me cōmouit/ vt ad te pdiligenter scriberem/ sꝫ vir/ tus tua q confidenter atqꝫ eundem tibi q̄ꝫ accuratissime commen darem. Rogo igitur te maiorem in modum quantum poteris/ tua dignitate seruata/ eum tuo consilio adornes. ꝛ auxilio eundeꝫ quoqꝫ q̄ꝫ liberalissime tractes/ quo intelligat hanc commendatio nem meam sibi magnope/ fuisse adiumento/ vt hoc etiam teste au geatur nostre amicicie fides. Quo mihi feceris rem gratissimā me moria seruandam sempiterna. Is nanqꝫ amicissimus est/ ꝛ maxi/ me verus in rogando minime molestus. ꝛ tua amicicia q̄ꝫ optime dignus. Iterum atqꝫ iterum ꝛ repetens iterum/ rogo huius viri/ rebus/ ꝛ cause/ quas tibi ore narraturus est/ accommodes manuꝫ ꝛ aures. Ex parisius iulij prima/ vides q̄ꝫ raptim/ satis hoc mon/ strant ineptia ꝛ caracteres.

Ad idem.

Multas larga pfusione salutes. Quanq̄ꝫ vsqꝫ adeo tempa mihi nunc artissima sint/ nec rebus proprijs suffectura/ vt vix respirādi spaciū prestent. Quia tū harum exhibitor (mihi charissimus) plu rimū sibi commodi alaturum/ id arbitratur/ si litteris meis tibi de clarem/ q̄ sim/ ꝛ qua diu fuerim. erga eum voluntate. Hinc te scirē velim charissime fautor/ me totiens huius beniuolentiam exper/ tum esse/ ꝛ fidem/ vt hominem inemnem plurisfaciam. Ut igitur eum tuam fidem/ suscipias/ habeasqꝫ in numero tuorum/ ꝛ vbi si ne molestia poteris eum adiuues/ te vehementer etiam atqꝫ etiam rogo. Plura de eo scribere/ suisqꝫ in me meritis res exigit/ certe tē pus pauciora. Felix vale. ꝛ viuito letus.

Increpatur filius a patre frequenter pecuni am postulans.

Gratam rez mihi faceres fili/ ꝙ ad me sepe scriberes: si nō assidue pecuniā ip̄e postulares: quo te videt̄/ nō tam filialis amor q̄ȝ denariorū cupiditas prouocare: ꝙ aūt sic incessanter petis et repetis: facis me plurimū tua de vita dubitare. Scio pauca esse: q̄ bono scolari ad necessitatē suppetūt. Misi tibi iam varijs vicibus pecuniarum portiunculas multas: nec iterū atqȝ iterū/ de nouo petere destitisti. Quod mihi argumento est: teip̄m nō tam virtuti et litteris q̄ȝ voluptati/ malisqȝ ocijs cōtulisse: ꝓpria dissipare: ꝛ bene ꝑspicere raro coeunt. Caueto fili: ne id quod mihi iam dubio est: veritas ip̄a contestet̄: nisi me velis tibi patrē abnegare: qui tibi desinaȝ facere bene/ q̄ȝ primū desines ꝓmereri. ꝓmereberis aūt semꝑ/ donec magistris obediueris tuis: laboraueris: studueris: profeceris: nec te reb⁊ immiscueris malis/ vanis/ aut impudicis.

Ad idem alijs verbis et sententia.

Non satis consideras fili: q̄ntos labores ego matre cū tua die noctuqȝ expandim⁹/ vt denarios ad nostrū victū/ ꝛ tuū iuuamē/ honeste sancteqȝ assequamur. Quos tam incaute ꝛ īutiliter effundis ꝛ dissipas. ꝙ aūt tociens donem⁹ quotiens postulas nō nobis facultas vlla est. Moneo te/ ꝙ qui pauper es: humilliqȝ genitus et parente/ teip̄m agnoscas: ꝛ paternis egentijs parcere discas. Inter eaqȝ abstineas velim a superbia/ ꝛ maxime ab inobedientia/ eius superbie pessima prole. Sitqȝ tibi eo alacrior studendi cura/ quo ob inopiam citius redeundū erit. Nulla tibi spes in rerum copijs est/ vel tui generis potentia. Superest solū: vt tibi scientias: virtutesqȝ cōcumules. sic semꝑ quocūqȝ ieris: cōiunctas tibi inueneris charissimas/ quib⁊ falli nō poteris: ad altiora ꝓmotrices. Vale tibiqȝ ꝑspice: ne malis te consortijs misceas: ꝛ ne cū vanis/ vaniter agas.

Ad idem rursus sed alio modo.

Fili videris mihi ꝓ denarijs furere: ꝯsequens est: q̄ȝ ꝑtepide studeas. Caue ne nimis absentie fidas: vt latius audeas: quo longius distas ꝛ ꝓcul absis. des opam ne rerū tuaꝝ profusor fias: ne q̄ȝ vitijs malis cōspergaris. Nunq̄ȝ ꝓficit malis vitijs inquinat⁹. Sic discas sic ꝯuerseris: vt deo et hominib⁹ gratus esse merearis. qd̄ si feceris/ me patrē semꝑ inueneris/ paterno officio nō carentē. sed secus si feceris secus habebis. Et qd̄ lucraberis facile (vt aiunt) in coeno dabis/ nec interea tutus fueris/ qui nō asperrimas virgas tibi senseris inimicas. Vale vt mereberis.

Responsio filij

Affectuosissimas humilima veneratione salutes. Metuendissimi
pater testor illam charissimam fidem/ perclarumqꝫ amorem illum
quos in vos gessi inconfracte. me nihil pecunie ad voluptatem/ sed
nudam ad necessitatem postulasse. Neqꝫ audiuistis (spero) tem//
pis vnqꝫ/ dū vobis domi essem: ꝙ mea stulte deiecerim/ qꝫ ma//
lis incubuerim ocijs / vel ludis etati nō cōgeneis/ ⁊ bono scholari
vetitis. An aūt nūc absens/ denarios meos ꝓdigo iactu expende//
rim: an remissius debito laborarim/ ꝑfecerimqꝫ magister meus te//
stis erit/ qui quicq̄d me respicit/ optime nouit: ⁊ qui interrogatus/
nihil (preter verū) dicet. Verissimus ipe ex cuius ore sepe auditū est
me: magis freno/ qꝫ calcaribꝫ in studio eguisse. Nam quia tarde ce
perā lr̄as colere: curaui festino cursu meā corrigere tarditatē/ eoqꝫ
studere fortius/ q̄ incepi tardius. Conatusqꝫ suꝫ ꝑualde socios me
os discendo superare/ turpe ducēs cedere pari/ pulcrūqꝫ vicisse ma//
iores. Itaqꝫ in discendo vigilem operā dedi: vt sic discerē: ne diu
docendo ꝑmanerē. Deumqꝫ do testem/ ꝙ nunqꝫ ab institutis stu//
dijs/ me vanitatis ardor retraxit: neqꝫ deflexit cura ludoꝝ. Pro ve
stra igitur p̄stanti prudentia/ facile intelligitis nihil tam bene fieri
posse: qd nō poterit linguis malis deprauari. Quibꝫ spero virtus
p̄clari aīmi vestri nō aures dabit credulas. Sic enī vestra scripta
in eam ꝑtem interp̄tari conatus sū: vt huiuscemodi crimina/ nō qꝛ
facta/ sꝫ ne fierēt arguistis/ quasi fierē ex vestris his scriptis p̄scius
eius quid essem: si similia facerē auditurus. Valete in christo.

Nepos ex ytalijs rediens. suo nepoti iuniori lo
uanij studenti.

Abundas largo corde salutes. Pater tuus/ fidissime vir/ in hac
dura hyemis cauda/ domū suā me suscepit: ex ytalijs cū sarcinulis
redeuntē. vbi primis illic salutis verbis ⁊ leti aduētus vix satis ex//
pressis. Mox pro te/ vbinaꝫ loci/ vel gentiū esses/ ꝑcupite peto di
citur mihi/ te nec dum louanij reliquisse: ibiqꝫ gradū in artibꝫ susce
pisse: ⁊ philosophiam iam ꝑ alijs legere: pro te quoqꝫ iuribꝫ incum
bere. Quod cuꝫ audissem magnus mihi multe leticie subortus est.
cumulus cum nō vanam fuisse illam spem rediens inueniam/ quā
ex eminentia tui ingenij tueqꝫ nature mihi abscedens construxeraꝫ
Intelligo iam omnia splendida esse qui mores/ que vitaꝫ/ que stu
dium tuum ⁊ conatum respiciunt. Cum certo habeam ad arestote//
licas lectiones in pedagogijs. Parisius assumi neminem: qui non

compositis moribꝫ honesta vita/ingenio/scientiaqꝫ floreat/ ⁊ fa-
cundia. Gratulor igit̃ institute vite tue/ ⁊ plurimũ gaudeo/illud
horatianũ exclamãs hi bone ꝙ virtus tua te vocat. id est pede fau-
sto. Velim tñ me certiorẽ efficias/in quo pedagogio cõmoreris/
quid valitudinis habeas/an tp̃is aliquando humanitatis studi-
is incũbas/ ⁊ si quid fuerit alterũ qđ te respicit/quod mihi cogni-
tũ iri desideras/id intimare nõ obmittas. Et vale ꝑfeliciter.

Ad predic am responsio

Non rex mydas letior erat/dum vidit quodcunqꝫ tangeret verti
in aurũ Nec pigmaleon/dum dilectã virginem/ebore sculptam/
habere senserat spiramina huius vite/ q̃ꝫ fueram ego (charissĩe ne-
pos) dũ tuꝰ nũciꝰ mihi tuas litteras p̃sentauit/magni tui amoris
in me nõ futiles testes. Vehemẽter gaudeo ꝙ ex italijs cũ sarcinu-
lis redijsti/magis ꝙ sanus/maxĩe ꝙ doctus. litteris enĩ tuis Tul-
liũ prope representas/qui me tua sic terres eloquentia/vt non au-
sim longius extendere litteras. Nuncius iste ex me multa/ item et
multa suis auribus hausit/cuius iam lingua pro calamo vtar/in
quo animus meus tutius conquiesceret/si vt fidum ⁊ verũ sic euꝫ
memorem descripsisses. vbi autem interrogas in quo pedagogio
moram ducam/scias me in lilio semꝑ moram habuisse/in quo ip-
se morari consuesti. Sunt testes plurium camerarũ parietes mul-
ti/in quibus tuũ patet vndiqꝫ nomen. In camera enĩ canũ ceruo-
rum ⁊ forcipũ vix paries tuo nomĩe vacat. Vbi aũt te reddi certio-
rem mei studij postulasti/ si studiũ rite a tullio vehemens animi.
applicatio describat̃. nihil est quod studeo. desideria enĩ mea vehe-
mentiã nõ admittũt. Jocundissime vale. Ex Louanio maij sexta
tarde dũ sol abierat/ ⁊ nox celũ iã sparserat astris.

Iterum nepos nepoti

Si ocium/harumqꝫ lator/ ⁊ tempora ferrent/scriberem de nun-
cio multa quem ad te miseram/cui te adeo charum tua beniuola
tractatione statuisti/ vt sibi non tã pascha/q̃ꝫ tuũ nomen celebre ẽ
Multa ex te mihi longo ordine dixit/ sed plurima de te. qui si taꝫ
dicat tuarũ laudum permaneat sua labia/suamqꝫ linguam conte-
ret. sꝫ male me habet/ꝙ nec ex eo/nec tuis ex litteris colligere pos-
sum/qui in pedagogio lilij hoc tempore regunt. Jam agitur an-
nus vicesimus/ab eo tempore quo ibi scolaris fui. vbi tunc erãt
regentes duo/pares animis/non ita diebus/quorum vnuꝫ bra-
brantia/alterum flandria genuit. Peruelde cupio scire/an ijdem

superstites sint: an incolumes/an alter/vl' neuter/vel pariter re/
gant. vbi litteris aut ex tuis perspexi: ꝙ in lilio vix paries meo no/
mine vacat/mox ego memini magistroꝝ meoꝝ/ qui parietes per/
gamenũ fatuoꝝ appellare consueuerunt: quibus assentior. Ma/
gnũ enĩ sunt pietũ atq3 muroꝝ flagellũ prurientes digiti fatuorũ:
qui nitorem at3 planicies maculare nõ cessant. Possunt ꝑuo fla/
bello cohiberi aranee/cessant ĩ frigore musce. Fatuoꝝ digiti frenũ
nõ hñt duri pietes/⁊ perpetui inimici nullo flabello dimouendi.
Plurimũ rogo: absterges hec oĩa. ⁊ que fatue pinxi/prudenter ex
pingas. Et ꝑcipue in camera dudũ mea/quã nõ nominasti: ꝗ leo
nũ camera appellari ↄsueuit: ꝗ supra aulã est: ad ianuam coquine
gradus extendẽs/suũ capiens lumẽ ab orto/quã ꝑ ceteris me fedi
us maculasse timeo. Valeto semꝑ. ⁊ prope tibi iupiter assit.

Ad precedentes responsio.

Colende preceptor (charissime nepos) applicuit nũcius tu⁹ ad ve/
sperã ingenti pluuia/s3 multo maiore verboꝝ copia qui amoris in
te ⁊ fidei plen⁹ tui est noĩs/tuarũq3 rerũ optĩa tuba: amor frenu3
nõ cognouit. In referendis etiã nouis/nõ parũ liberalis est: ⁊ plu
rimũ a spõgea distans: vbi nihil exit nisi ꝑmaꝝ. Iste aũt rimis nõ
caret: vbi oĩe qđ hausit/gratis ⁊ vltro effluit. Sed hec hacten⁹
Mgr̃i mei (ꝑ qb9 ardenter interrogas) ꝗ tꝑe tuo rexerunt in lilio/
adhuc dono dei viuũt/saniq3 suꝑsunt ⁊ ꝑiter regũt: adiũcto regẽ
te iã tercio: quẽ etiã flandria duxit in lucẽ/ nõ min⁹ ipi sunt tui me
mores/q3 dies hesterna te iã primũ ab eis reuocasset. quia te oĩi
mora depulsa optant summoꝑe visitari: quod sperant te postha/
bitis oĩib9 mox facturũ: si nõ vetat necessitas: ꝗ fueris alio tract⁹
erisq3 eis desideratus/⁊ certe letissimus hospes. Vale nec minus
sane q3 iocunde. Raptim parisius festinantia cum maxima que
calamo contulit alas.

Epistola commendatiua.

Salutes faustas atq3 felices. Adolescens ꝗ has ꝑfert/a cunabu/
lis me obseruauit: semꝑq3 dilexit. Quem habeo (vt Cyceronis ad
germanum verbo vtar) suauitate fratrem/spe equalem/obsequio
filium/consilio parentem: qui multis dignitatibus ⁊ gradibus/
non ante meritum sed ante tempus ornatus est. Quem nunc tibi
non suo hortatu/sed ꝓprio impulsu cõmendo. illudq3 laboro vt
non minimum hac commendatione mea se consecurum arbitre/
tur. Egebit is tuo consilio/desiderium meum tibi patefacio non

onerabo te precib9 ne me diffidere putes. Tu si qd ex me cupis red de mihi fiducie vicem/ et in me iure tuo vtere! Ego eni (vt vides) iu re meo vtor in te/ in quo omnis spes mea requiescit. Uiuito letus (vt inquit oratius) dum licet et vultũ seruet fortuna benignũ.

Alia epistola commendatiua ad idem.

Felicem psperitatẽ vice salutis. Qui me ardentius amat hoc adolescẽte (pter te) habeo neminẽ! qui totus a meo pendet arbitrio/ nec mihi quicq̃ est eo gratius/ eumq̃ iudico dignũ qui a te diligatur! quẽ nunquã dilexeris/ nõ dilectus. Aspirat is totis virib9 tuã grãz pmereri/ quã si assequi poterit/ se celũ iouis tenere arbitrabitur Tu igitur meas ob preces fauorẽ tuũ illi accõmoda! quãtũ tibi equũ et rectuz videbit gratissimũq̃ mihi feceris! si huic cõmendationi mee tm̃ tribueris/ qz cui tribuistis plurimũ. Naz putat me a te plurimi fieri. speratqz lras ad te meas sibi fore vtiles. Fac igit vt qd opinatur sciat/ qd sperat inueniat/ qd petit accipiat! et quo indiget pfruat Idqz p nram amiciciã (que nobiscũ cũ annis creuit! et que nõ eget testib9) sũm ope etiã atqz etiã rogo! quo me p eo diligenter scripsisse putet! et te diligentius paruisse. Uale &c.

Alia epistola singulariorem commendationem continens.

Prosperrimas ad vota salutes. qz uis de hoc adolescente tecũ pridez diligenter sim locutus/ et scripserim ad te accurrate/ vicib9 multis/ quia tamẽ putat interesse sua/ me ad te qz sepissime scribere Iterum atqz iterũ hũc adolescentem/ sanguĩe nobilẽ/ sed virtute nobiliorem/ quem inclita virtus in celebrem laudem euexit! tibi cõmẽdo vt faciles aditus ad te habeat! vt quoqz suã cãm pro sua dignitate conficias Tu pridem omnia te facturũ liberalissime pmisisti meminisse te id spero/ scio enĩ solere. Inueniat igitur (queso) apd te patulas aures/ patulũ animũ/ et man9 extensas iuuamini pmptas quo tua virtute/ et meo gaudeat interuentu. Charior ipse mihi est! qz calamus pingere potest. Tu multa beneficia in multos contulisti. Ausus sum cõtendere/ te melius nullũ vel eque bene collocasse.

Ad predicta responsio.

Salutes mltiplici plauso cordis oblatas. Litteras tuas ornatas easdemqz amore plenas accepi (amice fidissime) Que et si credenti am dabant/ mundũ tamẽ quid petere lator expressit p quo facturus suz/ quãtũ aĩmo eniti potero/ nisi alius sua volũtas/ aliud equitas

postulet. Ab equo enī ⁊ honesto seiungi non velim: etiā si pr̄ meꝰ
materq̄ (felicis memorie) e sepulcro in lucē redeant idq̄ requirant
neq̄ etiā hoc ex me ꝓ tuo singulari virtute exigere velles: ꝙ q̄ si di
cto latori pro immortalibꝫ beneficijs in me tuis nō satis fecero: vł
fortune/ vł imprudentie assignabis. Nunq̄ enī sollicitꝰ esse desti
tero donec eū/ eiusq̄ causam in tuto collocauero: qui nunq̄ fatiga
ri soleo seruicio/ vel amore meoꝝ. Pro nouis villicus nr̄ q̄ mori//
bus fuit vrbanꝰ ⁊ cultis/ natura concessit/ eius vxor in extremis
laborat: parua sue vite spes est: minor sanitatis/ exanguis ē/ spiri//
tus est. non corpus videt̄ q̄ tn̄ pinguissima fuit in mlt̄a escā resolu
ta: quā si iā videas pro ventre ventris locū cernes: pectusq̄ pende
re putabis totāq̄ eā effecto iā corpore/ quasi in craticulā vel rethe
cōuersam. Proles etiā egrote sunt: succurrat benignus ille qui po
test. Sed quid volumꝰ: in comitate non prodeunt miserie/ ī mul
tas se incidisse nouerit: qui vnā incidit. Vale matre letior/ que vi//
uo fit obuia nato/ quē audiuerat equoris in medio mersum.

Quedā respōsio ad lrās hic tamē nō insertas

Letiores q̄ possis optare salutes. Venerabilis dn̄e amiceq̄ sin//
gularis/ q̄ntū apud me valuerint lr̄e tue/ in cōmendationē huius
tabellarij ꝯscripte ip̄o referente cognosces. Fuit profecto patruus
suus pondere ⁊ auctoritote illarū non parū mitigatus/ qui prius
fuerat adamante durior. Hoc supest vt om̄i cura ⁊ opa/ sese studi
is litteraꝝ immergat: quo priorē desidiam flagrantiori diligentia
vincat: quo facile irā patrui penitꝰ supabit. Ceterū queso cōfidas
te mihi charissimū/ nihilq̄ me optare magis q̄ vt aīo inter nos
simus absentes eodē: quo presentes fuimꝰ: qđ de te sperare: de me
prestare possum. Quod autē breui me visites: desidero vehemen
ter/ vt simul confabulemur: rideamꝰ: bibamꝰ: cenemꝰ ⁊ solamine
(quod lr̄e p̄stare non possunt) inuicē cōficiamur. Interea vale mei
q̄ semp̄ meminēs esto. dulci tuo more vetusto.

Debitor profugus suis creditoribus.

Salute prestātissimi viri/ salute gratiosissimi creditores. Si nō
vos ip̄os mihi dederitis ip̄a fortuna mitiores/ que me duro: heus
nimiū duro pressit naufragio/ perij. spes mihi cecidit omnis. actū
est cogarq̄ per terras incognitas/ vagus ⁊ profugus oberrare: eo//
q̄ pergere quo sors perducet euntem: nam michi debita exoluere
facultas nulla est. Quorum tn̄ si aliquo tam mihi partem remitte
re dignaremini: solutionisq̄ termīos in longum protrahere/ quo

mihi spacium respirandi adesset. sperarem tandem sudoribus (vo
bis non) mihi effundentis efficere: ꝙ breui vobis omnibus fecero
satis qui plane ambulaturus neqꝫ meandros/neqꝫ diuerticula q̄/
ram: sed tanto diligentior fuero: quo vos videro mitiores. Quid
hac in re decreueritis. id vestro curato dicere ne pigeat. q̄ interroga
tus ip̄e me dare poterit certiorē. Valete scriptuꝫ raptum sub diuo
in loco sine nomine.

Responsio

Quod ventorum rabie/ꝛ inclementia marꝫ
dilectissime vir/per multa naufragio damna pertulisti (vt amici/
cia cogit) tibi ad cor vsqꝫ condolemus. Et vt nos incitat charitas
tuis votis volētes/libentesqꝫ annuimꝰ. Et quantū ratio suadet ti
bi consulimus: vt bono animo feras: non culpes qđ mutari non
potest. De te/de nobis/de nullo desperes. Nunq̄ꝫ desperatio sera
fuit nulli fortuna perpetua est que (seneca teste) vitrea est. tunc cuꝫ
splendet frangitur. Metui iam debet dum blanditur: irridete dū
tonat. contemnitqꝫ dum fulminat. Multa feret secum dies/mul/
ta remedia non expectantibus prouenire. Licet eniꝫ tuo ex genere
proximi adeo sunt inopes vt te nisi condolendo cōleuare non pos
sunt. Et q̄nq̄ꝫ perdideris multa/longe tu plura reseruasti: claras
multorum amicicias/integram apud homines fidem/magnūqꝫ
tue fame splendorem/quibus ingenio adiutus/ꝛ industria/facile
oēm fortune duriciē supabis. Vale in eo/sine cuius ope non viuit

Congratulatio amici sup dignitate adepta

Salutes omni voluptate dulciores/ego pro his que de nouella
promotione tua adepte dignitatis audio (colende preceptor) sum
mam capio voluntatem. Primū/causa tui qui summa semp me/
reri non destituisti. Deinde mei gratia/qui me semper amicorum
crescentia feliciorem iudicaui. Persuade tibi queso me tuū fidum
amicum esse: te nunq̄ꝫ temporis desiturum. Nam ex aduerso fir/
me teneo: ꝙ per te nūq̄ꝫ euodabitur veteris amicicie dulce ligamē.
qui non modo meos labores/sed vel vitam meā tuo tibi iure ven
dicasti. Vale in eo/celeri qui polum cardine versat.

Responsio.

Salutes multas longo tempore duraturas.
Quas ad me litteras dedisti amice colende/legi cum summa ani/
mi voluntate que amoris/amicicieqꝫ vim abunde presseuerunt. et
(vt de calce tuarum caput mearum efficiam) nūq̄ꝫ desinaꝫ quo ad
vixero tibi seruicio vt ꝛ sui esse. Manent enim semperqꝫ manebūt

amico meo inscripti labores/quos pro me cepisti indefesse. Nō eī tam gaudet platanus riuo/nec iuncus inunda q̃ꝫ ego tuis seruiti/is delectabor: si me admiseris seruitorem. Nec promotio dignitatis (quam immeritus sum adeptus) me segniorem faciet. Quod autem mee promotioni gratularis: gratias habeo: ⁊ tibi gratulor gratulanti. Quiddam adhuc aliud restat: quod ad te scripsisse velim quod ob varias occupationes meas: in aliud tempus remitto. Uale in eo qui imperat terris et astris

Noua epistola responsioni respondens.

Salutes plurimas mille/⁊ succara dulciores. Quod tuis in litteris meministi charissime frater/me plures pro te cepisse labores/non mihi molliter in animū cadit. quicunqꝫ eū diligit non laborat vera amicicia nullo fasce curabitur. Profecto/hoc nomen labor/nunq̃ꝫ cecidit in amante. Fuit mihi semper seruicij tui suauissimis gustus/cuius nunq̃ꝫ satur extiti: nec posset igitur mihi ex societate crescere fastidium/quod noscit dominus qui te saluū velit atqꝫ felicem. Parcito breuitati. nam eam ob rem breuissime scribo: ne qui litterarum multitudine tibi onere sim: etiam ac etiam vexem longitudine.

Epistola increpatiua aici q̄d secreta crediderit (mlieri.

Leticias plimas loco salut̄. Quāuis huiꝰ diei (charissime vir) labor somnū suaderet atqꝫ quietē. eget tn̄ tui amor vt graues oclos/defessosqꝫ digitos ad hec scribēda cōpellerē. Exposuit mihi: secretissime nr̄e rei quā agimꝰ longā seriē ancilla tua/iudicio meo magis loquacula/q̃ꝫ secreti natura exposceret Et vt pace tua dixero/q̄d hac in re fieri potuiss̄. delirꝰ nō video/q̄z ꝙ muliebri garrulitati adeo celāda cōmitteres: q id solū tacere pt q̄d nescit: q inter picula nō distinguit: nec scit q̄d iure timeat. Doleo certe (vt adhuc liberiꝰ loq̄r) crescētibꝫ annis/decrescere prudētiā. Simulaui ego nihil oīm me ītelligere q̄ diceret: sic ābigua/attonitate redit. Uale tarde ex parisiꝰ oclos iuuāte/lumēqꝫ supplēte cādela.

Intimat filiꝰ pri se vestes pdidisse veniā dep (cans.

Metuēdissime pater/necessitas me cogit ⁊ iustus dolor impellit: ad vos vestrāqꝫ pietatē pro venia cōfugere: quā nisi assequar longius viuere non affecto. Due mihi furto ablate sunt tunice iunij prima ex archa mea quā obseruare neglexi. Culpam igitur mee negligentie confiteor. Pro qua supplex ego plenissimo cor/

de cōplosis manib⁹/amoris suspirijs/largisq̨ gemitibus veniam
imploro: leges subiturus/penasq̨ passurus q̄s statuetis. Nichil
mihi spei supesse putabo: si vos nō poterit mee lacryme ad remis
sionē inflectere. Jam primū experior illud senece/ q̄ somnus locū
non habet: vbi dolor ꝛ mestus habitāt. Dignet̄ igitur paterna ve
stra pietas/dolenti filio misereri: errori ignoscēdo: vestesq̨ nouas
largiendo: quo sentire valeam paternū fauorē vestrū/a me nō esse
alienū. Fecerit me hec perditio donec vixero cautiorē. Valete in
christo iesu animo benigno ꝛ mente quiete. Ex bononia iunij pri
ma sopitam iam diem clauserat vmbra.

Responsio patris super vestium perditione.

Altera hui⁹ diei qua ex sancto iacobo pegrin⁹ redijssem: fili recepi
litteras/mihi quidem minime gratas q̄bus significas duas tibi tu
nicas sublatas esse. Studesq̨ duras increpatiōes meas euadere:
cōfessione tua (ꝯfisus forsam verbo nasonis) qd̄ numen confessis
aliqd̄ patet. sed ex aduerso cū claudiano clamo: quid iuuat errores
mersa iā pupe fateri. Qui tū veniā petis: hanc tibi largiter tribuo:
atq̨ totā culpā in caput meū refero: qui tibi vnicū corpus haben-
ti tres tunicas dedi: vnā si nisi habuisses/duas nunq̨ pdidisses
Vbi aūt polliceris: te in antea ne idem accidat prospecturū. Jterū
in tui fauorē hāc in me curā suscipio: ne a studio tuo nimia cura di
straharis: ego paterno voto tibi do fidem/ te hoc anno duarū tu-
nicarū non futurū perditorem/sed de ea quā vestiris solam/ curā
tibi relinquo. Et vale felicius q̄ meruisti.

Alia responsio ad idem: sed durior.

Asperrimas virgas pro salute. Pridie ei⁹ diei/ q̄ peregrinatione
functus/domū meā redijssem (pessime nequā) perlate sunt ad me
lr̄e tue/quas adhuc clausas /letis oculis vidi: apertas aūt fronte
rugata mox rupi: indignoq̨ animo petias sub pedes ꝯieci. Quid
stolide missello fateri iuuat: quid precari/qui totiens in hunc eun-
dem errorē. proruisti/totiensq̨ correptū: totiensq̨ indultū. Negli
gentia enī tua/quā multū habes: paucā gemis: nouos mihi sem-
per/ac nouos dolores pcreat: q̄rū nullū finē video nisi quē finis
te sit laturus. Sepe te argui ꝛ obiurgaui: sed serpsit semper h̄ ma-
lum longius: quo magis imparo: magis spernis ꝛ resistis. Salta
re potes: picarum more/tippula leuior/non te vestium noua fasce
grauabo. Felix vale eo pacto/quo tuis magistris intimaui. Si āt
que futura sit illa valitudo/reges erige ad harum caput in saluta-

tionē oculos/in ea facile/quid velim speculaberis.

Iterum super eodem filius ad patrem dat literas desolatorias.

Cōmendatione humillima/debita veneratione premissa. Dū literas vrās non tā hylari animo/q̄ȝ humili mente plegissē metuēdissime pater: mox gene madent lacrymis sua spōte profusis. Adeoq̄ȝ irā vestrā expaui: vt parū affuerit qui nō vita defungerer. cib9 habitus non capitur/somnus cupidus non habetur sanitas/vigor/leticia/reliq̄ q̄ȝ me deserūt oīa (p̄ter flet9 ⁊ mesta suspiria) quibus iā meā cōpenso negligētiā. Ex quib9 (piissime pr̄) si me leuare recusaueritis: ⁊ sp mihi (vt virgilii verbū ē) lacryme voluāt ianes nō video quid supest/q̄ȝ ꝙ hos breui sim finitur9 morte dolores. Ad pedes igit vrōs/humillima genuflectōne ꝓstrat9/supplico indulgere atq̄ȝ subueīre dignemi plantatōi vre: ne arescat ⁊ pereat. Arescere aūt necesse est ramasculū/si abscisus fomentū non habeat a radice. Ualete optime pr̄ q̄ȝ felicissime/sitq̄ȝ vri custos regnator olimpi. Ex bononia: oriente sole iulii/trabente torciā.

Frater scribit ad fratrem super eodem

Salutes/fraterno amore venustas. frater optie/parauit heri genitor nr̄/nr̄is amicis cenā certe splendidā/vbi sermo multus de multis/sed de te precipuus fuit. qui res tuas custodia tenui perdidisti. refera verba singulorū scriptu foret lōgissimū/dū corā erim9 cuncta tibi secrete dicā. Qd eni secretū volum9: nō tute litteris cōmendatur. Consulo tibi ne destiteris iteratis lrīs veniā patris impetrari/in tēpusq̄ȝ reliquū res tuas diligentius: sub tutis clausuris recundere cures: nec fueris segnis/vanusq̄ȝ auditor hui9 ouidiani Non minor ē virt9 q̄ȝ querere parta tueri. Uale sanus longūq̄ȝ superstes. Ex Colonia volantur calamo equante sagittā.

Ad idem super eodem

Salutes/fido obsequio comitatas. In hesterna cena (charissime frater) quā nr̄ pater cū amici simus habuit: millies tuū nomē versabat asseruit frequēter pater statuisse se/ne modicā in te partē/rerum suarū collocare: si tu votis suis (vt filiū decuit) paruisses. Dixit nāq̄ȝ te noctē vino/⁊ diem somno conterere: q̄ lectōes nunq̄ȝ visitas nō coact9/⁊ ꝙ tibi oīs incuria fluxit in amorem. Uereor ꝙ in te seuiret. si esses ei obui9. Ceperā verba in tuā excusationem inflectere. sed mox ego legēs in vultu animū patris/quē gena ꝑ subor

tuus rubor accusauit. Suppressi labia/linguamq; cohibui/ timens ne(si loquerer)vehementius moueretur. Sed consulo / vt ad patrem denuo scribas. si eius iram mitigare velis. velle aut debes/ si sapis. Neq; presentabis te patri/donec vultus priores induerit. precaberis absens audentior. Epistola enim nec timet/ nec erubescit. Interea summope conabor eius animu (secundo spirante vento) molliorem efficere. Daboq; te de singulis celanda sub fide certiorem. Quod latius non scribo dabis veniam/ attrito calamo. ignosceseq; animo occupato/ et parces fessis digitis. Optime frater felix faustusq; valeto.

Frater fratri respondet.

Collegi tuis et litteris/ optie frater/ patre nrm ex vestiu mearu pditoe necdu esse quieto aio. Cosulis denuo patri scriba/ nec cessem venia postulare. Tuo igit psilio fret9/ q du egui/ nunq steti no adiut9. tibi lras mitto patri dandas/ his inclusas/ qs sibi presentabis sub sereno sidere habita ratoe tpis/ et studeas ita patrem lenire verbis/ vt priore ad more animu figat/ neq; destiteris/ donec omne ire motu/ nubeq; propuleris Sicq; pges/ vt tua industria te docebit. Persuasum mihi firme habeo/ opem tuam mihi minime defuturam. Uale frater/ vt opto. Ego q; valerem/ vt ille quez ridet therentianus gnato consiliu; cu re amisisse/ nisi te in spe; mihi cotulisses/ q fit vt omissa te spem no perdidi/ te seruato. Ex parisi9/ septebris vicesima sexta/ volante calamo velocib; alis.

Epistola eiusdem ad idem.

Salutes plurimas/ beniuola pena depictas. Studeas (rogo) suauissime frater/ lras meas his inclusas/ patri nostro clara sub aura presentare du sc; eius facies/ animi sui fidelis interpres quiddam letioris pseferre videt. Et quicquid viribus potes/ ingenio/ lingua/ id totu in rem mea accomoda Proderis/ si fueris idonea tpa nactus/ si idonea verba. Millies eni pptum est/ ea que p se grata fuerunt/ ex incosulta relatoe displicuisse/ et dura quadoq; eo tepore eoq; artificio relata/ que miru immodu placuerut. Et si etiam primis pcib; eius ira vincere no poteris/ no facile destiteris. Nam persepe vidimus simplas preces deficere. sed valuisse geminatas Spero tn/ si bene prestiteris(charissime frater) non frustra conaberis/ quin nostri animu; patris/ in me feceris molliorem. Extenua quo ad poteris culpam/ pollicearere in reliquu tempus exacta custodia/ et (vt pauco verbo oia claudam) patris gratia qua mea neglige

tia ꝑdidi/ tua diligentia redime. Sed quorsuz hec instructore nō
eges. non est meum docere mineruā. tu frater tua vtere industria.
ingeniū enī tuū/ tibi modū ⁊ ordinez dabit/ qui patris aditus/ mo
res/ ⁊ tempa nosti. Tu vale optime frater. ego quoqꝫ valeo si va/
lere sit anxium/ ⁊ suspensum viuere.

Rn̄det pater sup litteris missis a filij sui magistro.

Nescio vir optime/ quis vspiam viuit/ cuius verbis
fidē parē ac tuis tribuā/ qui nō aliud in ore gerere/ aliud mente cō/
suesti. ita accipio te firmiter putare/ eas quas laudes de filio scri/
bis in filiū cadere Sed quia gressibus iuuenū nihil incertius sum
me expto/ vt filiū expectes extollere/ presertim vt virtus sit ⁊ ma/
tuerit/ ne flos pro fructu/ pro arbore radix/ ⁊ crudum laudetur pro
maturo. Consilia tamen amplector tua/ tuis rationibus/ tuisqꝫ p̄
cibus libens pareo/ filiūqꝫ in gratiā suscipio tuis litteris prouoca
tus. De vestitu ⁊ tegmento sibi prospicies/ vt dabit necessitas/ nō
voluptas. Quantū tamen poteri (te moderante) paternis denari/
is parcere discat/ multis curis/ multoqꝫ sudore quesitis. Uale cur
sim. Ex bononia septembris vltima tarde/ dum nigra celum cir/
cūuoluitur vmbra.

Jncitatio in amiciciā ad hominē non oculo sz fama notum/ cum recitatione nouoꝝ.

Plurimas felici affectu salutes. Qnia te virū optimū/ hisqꝫ hu/
manitatis studijs insudasse audio/ quibꝰ a pprime delector Hinc
trahor desiderio vehementi tui/ oculo visendi meo/ quē te totū tu
is in scriptis creberrime vidi. Qui tanta elegantia scribere dicerꝭ/
vt oīs tuū calamū eloquentie fontē appellant/ eundēqꝫ dignum
vt fulgido auro tingeretur/ qui passim omnes amore quodam tui
nomis capiūtur. teqꝫ non minus/ ꝙ viuā qn̄dam Ciceronis ima
ginem/ venerantur. Scripta eniz tua quot lectores inueniunt tot
habent sui splendoris admiratores Est enī stilus tuus splendēs/
⁊ resonās/ miro artificio subtilissimoqꝫ filo concinus/ magni ⁊ fe
licissimi ingenij monimentū. Opto igitur inter nos amorem opti
mū incboari/ ceptuqꝫ semper augeri omni tempore secluso/ at non
incōtinueflurit homerus mineruā (q iouis e cerebro fluxit) doctos
homines colligare cathena aurea/ ꝙuis inuicem distent ⁊ procul
absint. Tu (si me dignum tui amoris censeas) me inter nos
connumera. Et bene vale. Si noua petis/ crescunt apudnos
s crudelia bella/ multus sanguis effunditur/ vrbes delentur sa/

tre edes incense sunt: agri vastati/dispersi coloni. quisquis enī for/
tis/is est ferotior/misero semp patiente popello/nullis dies nob
securus/nullaqꝫ nox quieta est/in vtrāqꝫ aurē dormit nemo. Om
nis hecres ferro gerit ꝛ calibe/oīa miscet impetus/ardorqꝫ pug
nantiū. Pluraqꝫ scribere dolor prohibet: ꝛ singula rumpit verba
singultus/tremor inest digitis/vt semitentꝰ/semiqꝫ lapsus/cala/
mus vix (rursus vale) depingit. Sed ꝙ tā longiꝰ fui/amor ille (q̄/
so) te flectat inueniā/qui ad multiloquiū me coegit.

Ad precedentem responsio.

Salutes multe virtuti connexas. Litteras tuas vir colende/grē
ꝛ virtutis plenas. dū perlegerā: leticia repente perfusus sum: atqꝫ
vltro presentatū mihi beniuolentie tue officiū libenter accepi ab of
ferente/qđ rogare statuerā etiā a negante. Uisa pfecto mihi ē litte
ras tuas legēti/resonare in aures meas p̄clara illa Ciceronis sen/
tētia/q̄ nihil minꝰ esse hoīs arbitrar: q̄ꝫ illi in amore nō respōdere:
a quo vltro puoceris. Proinde vir optīe/mutuū amorē libēs red
do gaudēsqꝫ recipio: ꝛ quē recipio adhuc repeto/ꝛ quem reddo ad
huc debeo: vltroqꝫ sp in limīe stabo. in amiciciarū portas te hyla/
rissime r̄cepimꝰ nō priꝰ exclusurꝰ: q̄ꝫ mihi aīaȝ mors excludet. vbi
āt scribis: ꝙ apđ te oīs depēdeat ab armis suspirāda tellꝰ/flāma
fame/ferro duriter afflicta/q̄ quondā hostes victrice calce calcauit
hostiūqꝫ risit incursus: nullo timore cōfusa/vehemēter doleo. Sȝ
esto bono aīo/hyems iam breui aderit immensos ardores pre/
mens/q̄ iras domabit: cogetqꝫ algescere flammas. Uale. Ex pa/
dua calido calamo, ꝛ ocius euro octobris sexta.

Epistola commendatiua amici ad amicum

Oblationē obsequij q̄ꝫ plurimā pro salute. Exegit a me presentiū
lator amice charissime/litteras ad te cōmendatiuas/quas (vt ve/
rum fatear) eo trepidius dedi quo tuam charitatē/ego vl' parū de
te meritus requentius molestaui. Sed dum animū subit/tua mil
lies mihi conspecta humanitas/qua prodesse pluribus soles: dees
se nemini/ausim suggessit pro hoc viro scribere cui rogo in rem es
se digneris. Quod sic intellectū velim si cōmode potes: parebit ti
bi paruitas mea dū exposces. Uale ex. N. raptius cursu leporis/
dū sancti laurentij dies festus illuxerat.

Responsio descriptiua inconstantie eius. pro quo rogatum est.

Salutes dulci amore sperantes. Ubi prima facies tuaꝝ lr̃aꝝ ve/
nerande p̃ceptor/se in oculos cõgesserat meos/gratulabar amori/
sed errori cõpatiebar: quo intimus a te dilectũ q̃ꝫ cognitum cõmen
dasti/ ⁊ quidẽ virũ ad oĩa recta ꝯsilia cõtumacẽ. In quo nulla ꝟ
tus est/nullus respectus honesti/nulla dictoꝝ fides/factorũqꝫ cõ/
stantia/cuius aĩmus ad lunã mutatur/atqꝫ cũ omni vento (cadu/
ce frondis more) circũuoluit: instarqꝫ ventilogij ad omnẽ flatũ ver
titur itaqꝫ rotatur vt in quã ꝑtem sit casurus sciri nequeat. in queꝫ
aptissime cadit illud petrarche/ ꝙ difficile sit cani lectũ sternere/ q̃
ambulaturus huc atqꝫ illuc in girum vertitur vt nescias vbi pului
nar colloces. Sup esse video: vt te tandeꝫ ꝯsilij/a me penitebit ob
sequij: nam quicq̃d ei fauoris p̃stiteris: ocius ex eius memoria/ q̃ꝫ
anguilla ex manu cõpressa elabetur. Multa habet signa ĩcõstãtis
animi nõ habentis tenorẽ sui/nullus cõsilijs acquiescit: sua semꝑ
temeritate mergitur: ⁊ diffluit/nõ molius audit amicos quã (vt sta
dij verbũ est) Tenues curãt vaga. flumina nimbos. Si igitur fa/
me tue bene cõsultũ iri velis: illud ꝑ necessariũ est videre qua ratio
ne hũc hominẽ/quo nemo magis suo ĩpetu abuti soleat a te amari
defendiqꝫ cõueniat. Malo enĩ ego obediendo amico parũ prudẽs
videri: quã ꝑ cõtumatiã de prudentia gloriari: sueqꝫ cause succur/
ram: an recte fecerim a te ratio exigatur: me excusabit obsequiũ. tua
enĩ auctoritas/mihi ꝓ ratione sufficit. Uale semꝑqꝫ precipe/ tuus
semꝑ fuero si tempus postulat aut res.

Frater fratri intimat seniorem fratrem militeꝫ creatum/et in capitaneum electum.

Summas sũmo vigore salutes. Frater noster senior amantissime
frater/ in capitaneũ delectus est nõ tam iudicio q̃ꝫ errore/ q̃ res sue
nature male r̃ndet. Naꝫ semꝑ ab adolescentia sola hostis inspectõ
ne mox expalluit/ ꝯtremuit: obriguit: ⁊ salutem pedum celeritate
quesiuit. Qui nõ modo terretur: si gladiũ micantẽ in hostium ma/
nu cõspexerit: sed sono ⁊ vmbris/ ⁊ nudo nomĩe belli. Cuius arma
non tam ei tutamini sunt: q̃ꝫ oneri: Qui post vmbram caloris im/
patiens ⁊ pulueris: solẽ ferre nõ potest: nec post sudorẽ galeã. Naꝫ
statim dum ꝑcaluit/vel leuissimo motu agitatus est in sudorem si
cut nix sole resoluit. Miles tñ creatus est: sed infra famaꝫ vocabu
li mansit. Elegãs q̃ꝫ ꝑsona est: formã certe dignã habens cui viri/
lior aĩmus respondisset/ Juniori aũt fratri nostro militia foret ma
iori decori: cui martius labor iocundus est. qui nõ tam ferrũ splen/

didum amat qз cruentum. tanteqз agilitatis est: vt nec cursu/ nec saltu/ nec ense/ nec arcu superetur: sed vt magnus belli artifer in/ differens est vel equis/ vl' pedibus terra vl' mari dimicare: quē omnes imitari conātur: nulli aut paucissimi possunt. Uale ꝛ longuз viue superstes. Ex montibꝫ/ raptissime iunij quinta.

Ad amicum commendatio iocosa cuiusdā gloriosi ꝛ electissimi hominis.

Salutes plurimas leto risu cōmirtas. Dum calamū ad has scri/ bendas attramento illicū papiro connecto vir amice/ sentio mihi suboriri titilationes in risum/ quem vir compescui/ cām facile/ agnoueris/ dum harum latoris comitem parūp audiueris: quē (q̄so) videas: exercites: colas: mercurijqз vanno cōuoluas. audies ela/ tam beluā/ ventoso inflataз tumore: qui seipm̄ adeo leuat: ac celi filius esset: vel alijs ex celiculis natus/ omnesqз celi cardines perambulasset: qui seipm̄ ipo a ꝓolline plenū existimat: putans me/ rum salē esse quodcūqз loq̄tur: quasi ex deorum registro/ secretis oculis inspecto/ omnia colligeret. Septem illos (quos grecia tu/ lit) sapiētes longe post se facit. quo tamen non viuit ebetiori inge/ nio/ aut tardiori/ aut magis ignauo. Usqз adeo se sapientē predi/ cat: q̄si eo in lucē ꝓducto/ tercius e celo ceciderit. Catho ꝛ quasi totā mineruā iā ebiberit liq̄factā/ vl' inclusuз habeat totū in cerebro iouē. Satisqз demens est vt sibi decerni statuā postularet/ vixqз dignaret̄ habere preconē sue laudis. Homerū nec quēpiā dignuз reputat qui vestiū suarū fimbrias ꝯtingeret: sed dignū sese qui io/ nis/ aurē thronū/ solis radientē domū/ deorūqз atria supnūqз tēpla ꝯscēderet. sз vale vale. hec scribēs risu dissoluor. sз hūc hoiem ita tibi cōmēdo: vt illi assis: videas: audias: ꝛ secū habites.

Epistola conquerens de incēdio armigerorუз ad creditores/ vt terminos salutionis extendant.

Salutes multas/ sancto tādē fine reclusas. Ad vos om̄s nūc scribo (amicissimi viri) vnis quidē non diuersis lr̄is/ putans hos epistolis non debere diuidi: quos vnus amor/ vnaqз causa cōnectit. Parcatis (q̄so) stili ineptie. dolor eni ornatū non habet neqз egra esse pōt/ aut tristis eloquentia. Uxor ꝛ proles vna mecū oīa per/ didimus: preter manus ꝛ animū/ quibus neruoso conatu decreuimus vti ad questū/ donec grauamina alieni eris a collo propule/ rimus. Omnia nostra igni seuissimo concremarunt armigeri/ sed facilius dolorem lenireз meum/ si non vobis debitor essem. Sed

fam (si animos vestros in me benignos non habeam / et solutiões in largam diem protrahere non libeat) nihil spei superest: qui non fagus fiam et profugus / et quocunqz sors me duxerit: deferat hos/pes. Sed magna ego spe ad vestras pietates me converto: quib) invitus exurgere spero: si compati libuerit mihi et solutionis ter/minos gratiosius extendere: quod vt benigniter facere dignemi/ni / precibus multis imploro / et obsecro. quod si feceritis me nun/qz omissurum accipite: quod vtilitatibus vestris conducere per/spexero. Valete colendissimi viri. fidemqz in me sinceram habeto te: omni timore dimoto. Scriptũ sub blauio celo: luna suppleente diem / in loco quem prestiterit siluisse.

Ad epistolam prescriptam responsio.

Salutes stabiles / fine carentes. Quãtũ nobis doloris accesserit ex infortunio tuo / vir charissime / facile poteris ex nr̃o singulari in te amore iudicare. Pupugit certe corda nostra epistola tua que lacrimas nostris ex oculis non paucas excussisset: si mulierum more in fletibus consolationem iacere putassemus. Certum habeto: animũ erga te nostrum immutari non posse. Ficta enim deus nimiuz ficta est illa amicicia / que cum fortuna / non cum virtute decurrit. Cum enim intelligimus qz forti animo sis. maiorem leticiã ex tui animi constantia percepimus: qz ex iniuria fortune dolorem. non es habiturus nos / tuis votis defuturos. Liberum igitur aditum ad nos / liberumqz abscessu / his nostris litteris / sigillo firmatꝭ pollicemur: daturi operam / non modo debiti nostri dilatione / sz om/ni adiumento quo ad nostra facultas erit: vt prolactatus et concul catus exurgas. multi ceciderunt vt altius resurgerent. nihil fortũa cepit / qđ non dedit: rursus multo cum fauore reddere potest. Solent vehementes fortune pulsus / breues esse quia patiens es. for/tuna lassabit: non minꝰ voluuntur aduersa qz grata: omniũ equa vertigo est. Tu igitur posthabitis oĩb) / omni dolore deiecto / ad nos redeas: et quidem fidenter (vt debes) lete (vt soles) feliciter (vt speramus) Vale in eo / qui fortunã donet / et aufert.

Excusatio non scriptõis ꝓpter qualitatẽ tpm

Salutes stabiles / omni firmo cõstantiores. Scio frater charissĩme nostra plurimũ interesse / vt persepe alter alteri ꝑscribamꝰ. Sĩ tamen hanc facultatẽ mihi quis casus eripiat / mea tamen in te of/ficia cõstabunt: nõ secus ac sepe scriberẽ. Et certo tibi dico vt cerciꝰ us nunqz / nisi tua in me fides maxime posset: vix has ad te perfe/

rendas litteras hac tempestate dedissem. Scis enim q̃ varie sint hominū suspitiōes / et quā ꝓmptissime lingue / quāta vis hominū / et temporis et q̃ incerti oīm rerū exitus / quā flexibiles volūtates omniū quid vndiq̃ insidiarū interuolat / que partim assunt / partim impendunt. Si quādo tñ resederit bellorū impetus / vt aliqua tot luctibus alia cogitatio inseri possit: nō litteris modo / sed voluminibus te fatigabo. Uale sub leto sydere / vt tu⁹ honor / tua virtus / tua merita poscunt.

Aliud exemplum excusans non scriptionē. propter mendacia populi / et nunciorum.

Amicicias plurissimas multa salute fecūdas. Et si frequēter ex me noua scribi postulas (honorande p̄ceptor) non ausim tamē in hoc temporū turbine / aliquid calamo ꝯmittere. Naz que diffundit rumor: que fama dispgit / tantū sepe absunt a veritate quantū lumen distat ab vmbra / et que creditu difficiliora sūt: q̃ sisse diem sine sole dixeris. Quod enī vulgus nunciat in aures meas nullo pondere cadit / cū non ex reb9 (que dicat trahere didicit: sed eo tendit quo ducat passionū impetus. Inter labia ad nutuz sermo nascitur: sibi re nulla rñdente (singulorū more) quib9 (vt grecorū verbū est) ollis ansas cōceditur ꝑ libito opponere. Semp̄ hos habui risu dignos / qui dant aures sibulo vulgi. paruiq̃ duco q̄d loquat̄ garrulus populus / qui ciconiarꝫ instar rostris in humeros ductis / vagū sonuz mittit in auras: q̄ si admiserā aliquā vel matronulam serpit / mox ꝓuincias penetrat. Quis igitur nisi sensus inops finē dederit ceco rumori: qui tam tremulo nititur fundamēto. Sed de his finē facio ne dum loqui ꝓpono: videar oblocutus. Uale. et a me te amarij cōstantissime tene. Cur aūt iam te visitare nō possum: foret causa scriptu longior / q̃z fessis iam digitis / tritoq̃ calamo pingi possit. Ex Brugis mane. marcij. x. priusq̃z totas aurora tenebras dimouisset

Commendatur amicus amico.

Carissime fautor / letissimus tibi assit aīm⁹ / et plūma salus. Nō ad te scriberē: qui tibi tociens p̄cibus meis oneri fui: si nō huius amici mei / qui has pfert: maximus amor qui etiā te amicū vincere paro me vicisset. Tam vulgatus est enī tuus in me amor in aurib9 hominum / vt quisq̃ tua assistentia egeat: sese primo existimet meo egere interuentu. Rogatus igitur rogo nō eo more / quo non rogatus siluissem verū nō admonitus rogaturus / si rogantis animū nimio flatu p̄nouissem / vt hunc amicū meū integre ꝯditōis et mētis

hominē/meo nomine in his que tibi deuelabit: habeas summope cōmendatū/q̄ intelligā/has meas litteras tm̄ q̄ntū rogans sperauit: ⁊ ego scribēs confidebā apud te pondus habuisse Uale. ⁊ me illū semp expecta: qui tibi indies ex caro faciat cariorē.

Responsio

Ante oīa fautor optime salue. Cōmendasti mihi (vir amicissime) tui nepotis optimi viri filiū/ingestu/⁊ facie patri vsqꝫ adeo simi//lem: vt in vno corpe vtrūqꝫ cognoscas: cuius res in turbido posi//te sunt: vt curam amicorū celeri occursu exigant/alioquin pericu//lum subiture/cui animo indefesso assistere non tardabo: tua amicicia tractus/quā ais in fronte epistole tue/multis testibus confirmatā/cū propter innūera/⁊ in me ꝯgesta merita patris: que nunc taceo. Ea nā si ꝓmereri ꝑgo/vereor: ne aut oīa recensendo/nullū scribendi faciā finē/aut pauca attingendo oblitor videar reliquorū. Ualeto feliciter/meqꝫ suo patri cōmendatū reddito.

Alio sensu responsio.

Salueto. Jllū quē mihi (colende vir) tantope cōmēdasti: eo q̄ tpe maiori studio q̄ minori/iudicio/tpe lōgissimo noui virū esse amicicia frigida/tenui fide/⁊ parca virtute. nō dignū in quē beniuolē tiā tuā figas/⁊ merita ꝯferas. Dicax enī ē: plurima pollicet̄: pau//cissima prestat. Nō enī ē facile dictu q̄ꝫ sit in agēdis ambigu⁹/q̄ꝫ ꝯtrarijs desiderijs affici videat̄ q̄ꝫ parūqꝫ sibi constare: q̄ arundi//nea q̄dā leuitate/facili vento nunc huc/nūc illuc impellit̄. Nā q̄t q̄t adit cōsules: adit certe plīmos/tot accipit s̄nīas: q̄ tandē tn̄ ꝯsilio nihil/sꝫ cūcta temeritate ac vesania ꝓseq̄t̄. Pudet me hoīs leuitatē referre: q̄ facili⁹ accusari/q̄ꝫ emendari p̄t. Tu tn̄ cū has legeris/lacerato: vt etiā eo cautius nunc sue fame ꝯsulam⁹. nō tamen quid ille mereat̄/intuebar. sꝫ quid ꝑ me fieri decebat a te mei amātissimo ꝓuocatū. sibi igit̄ aditū facilimū dedi: ꝓmisiqꝫ operam ob tuū interuentū sibi nullaten⁹ desiturā. Si quid velis reliquū ꝯfidēter impara fueritqꝫ mihi semꝑ cure/ne q̄s tuis in seruicijs me superet: vel in amicicia p̄ferat̄. Uale. viueqꝫ dies ꝓsperos/⁊ sine suspirio noctes.

Scribitur auūculo vt reuocet nepotē amore raptum/ne se incōsulte/misero matrimonio dedat.

Salutes plurimas amico fauore fecūdas. Nepus tuus (nisi mor obicem ponas/carissime dn̄e) se dabit matrimonio. Amat enim

paupis viri filiā/faxūq3 voluit!cui⁹ pꝛ opes sic obligurivit suas/ vt nō habeat q̄ tegmīe velet iure tegēda!neq3 testam q postulat ig nē. Sz cinct⁹ ē odijs multꝭ!nudus hōis/ꝛ nud⁹ amicꝭ. Ardet his nepos tu⁹/seuissimo illo veneris igne quē nō facile extinxerit!nisi aliq industria tua/eundē in alia loca remiseris. Tante eni pulcri tudinis puella ē!vt nō ea astroꝝ ignis/neqꝫ lucidus ether pulcri/ oꝛ sit!pcero ē coꝛpe facieqꝫ venusta Mirū dictu q̄s coꝛpis cādoꝛ/ q̄s ocloꝝ decoꝛ/q genarū grā Os eni/humerosqꝫ dijs dignos h3! sua fronte potēs serenare sidera/vt videaꝛ aut dea/aut phebi so/ roꝛ/aut nympharū sanguis vna. Quā si optim⁹ ille foꝛmarū ele/ ctoꝛ iupiter pꝛistinis tpib⁹ vidiss3/spꝛeuisset oꝛadiane/nec ledam cigno/nec auro dianā fefellisset nec aliā nube/nec aliā thauro!s3 hāc solā adamasset/oīsqꝫ alias in hac vna ꝯspexisset. Cui⁹ etiam lingua varia micat arte loq̄ndi/cui cederet si ex tumulo tulli⁹ exur geret. Nouit miro artificio iuuenū aīos blādis oculis/blādoqꝫ s̄moē excitare. gest⁹ h3 ficta facecia plenos/quā si videres nō pos/ ses grām moꝝ suoꝝ (quā foꝛis affert) vsqꝫ satis admirari! q̄ magꝭ atz magꝭ nepoti metuēdū est!ne q̄d subito temere egerit! q̄ eū ppe tuo afflixerit. Sz vale ageqꝫ qd̄ expedit. timoꝛ periculi festinātia3 postulat. Ex toꝛnaco septēbꝛis vicesimaseptima/nocte fere media somnū suadētib⁹ astris

Ad pꝛecedentem responsio

Obsequia pꝛompta pꝛo salute. Dū gallus pco diei lucē voce pui/ gili nūciasset!honoꝛāde vir/atqꝫ auroꝛa aliqd lumis afferre cepe rat. insultat limīb⁹ meis famul⁹ tu⁹ sceno aspsus/circūlitus sudo re/litteras tuas suauissimas offerens. quib⁹ vir satis perplectꝭ va ga quidē mihi ꝛ dubie mentis mex assunt auguria/quo dubi⁹ red doꝛ quid agam!moꝛe ceci palpantis/que vel qua sit via querētis cuius oculus baculus est/ꝛ dux foꝛtuna. Loco igitur baculi fra/ tri meo litteras scribo conceptui tuo consonas/foꝛtune cetera mā/ dans. Tenoꝛ litteraꝝ est q̄ mox ijsdem inspectis/omni realia p⁹ habita/ad me non tam currat q̄ȝ aduolet necessitate magna cogē te. Qui si frigidioꝛ fuerit!tue virtutis erit aurib⁹ suis caloꝛē infla/ re/si illi laqueo inciderit iam magꝭ perditus est q̄ȝ stuppa in ethna Nosco matrē q virum habuit turpem/cuius vultus vix hūanus videbatur!si non bipes/si non erecto in celu3 capite ambulasset/ mox vꝛsum indicasset/q̄ mulieri visum est virū indignū cui tam pulcra species cōdoꝛmiret!dignū tn̄ quē ipa deciperet. Que autē iā

virũ habeat inscius sum. Id tñ vnũ scio. dictã matrẽ ingeniũ ha/
buisse validũ/oĩs femine ĩ doli capacissimũ. Ita enĩ oĩm mulierũ
regnas/dolosaq̃ȝ illa amoꝝ retia tendere. cõpedes stringere/ ⁊ (vt
aiunt) caput ligare ꝑnouit/ vt ad miraculũ vsq̃ȝ sua astucia ꝓtẽde/
retur. Sorores habuit tres/ quibꝫ nõ helenã pulcriorẽ protulerꝫ/
ita tñ luxui ⁊ gule deditas/ quasi essent in hircũ/ ⁊ suem transfor/
mare Rogo me certiorẽ facito: qd agant: q̃liter viuãt: qd q̃ȝ fortu
narũ habeant. Et vale impatore felicior.

Rñsio ad id qđ in calce ꝑcedẽtis epistole pete

Cupidũ obsequiũ loco salutis. Tibi in secreto: ⁊ (vt aiũt) /baꝛ.
sub pollice dico: ꝑdulcis amice/ eas sorores de quibꝫ in calce lrãꝝ
tuaꝝ meministi: oẽm pudiciciã oẽq̃ȝ verecundiã vino abluere/ que
non ad solem sed ad faces ⁊ cereos viuunt. que raro ante educant
oculos hesterna graues crapula/ noctuisq̃ȝ: vigilia q̃ȝ rursus appa
rere nox cepit: vt in eas illud virgilianũ cadat. Illis sera rubẽs/ ac
cendit lumina vesper. Ubi tamen eas aliquando basilicas visita/
re contigerit: vel theatrũ/ ita se ornant: vt quas deformes ante pu
tasses: quãlibet iã cultã/ ipam venerẽ arbitreris: q̃ et si multos an
nos pꝰ terga relinquãt: adhuc tamen sentire vidẽtur sub eaꝝ vetu
stis pellibꝫ adolescentie estis/ ⁊ prioris etatis prurigines/ que nec
veneris flãmas (vt ouidij verbũ est) nec seuos effugiũt ignes. non
prius terminũ luxurie q̃ȝ vite habiture/ tot amant quot vident in
uenes forma coruscas/ nec pudorem miscent amori. Norunt ince
denti modũ mira arte componere: id quoq̃ȝ nolle qđ velint: ⁊ vel/
le qđ nolint simulare: ⁊ lachrymas (si opꝰ sit) gratis ꝓfundere. Ni/
hil ꝯcupisci p̃t qđ nolint/ nihil volunt q̃n audeãt: nihil audẽt qđ
nõ ꝑficiãt. Nõ facile eaꝝ ingeniũ/ artes/ dolos/ laq̃os/ expressero
Ita docte sunt adolescẽtulos vncis ⁊ tendiculis trahere: suisq̃ȝ ca
thenis stringere: q̃s nec euadere: nec vllo impetu confringere pñt.
Senior oĩm sciuit mirabili dolo (dũ sibi flos etatis adesset) fur/
ta tegere: oculosq̃ȝ velare mariti. Coegit enĩ artificio lingue mari/
tũ suũ dũ viueret in dubiũ vertere: qđ viderit: ⁊ si verbis nõ valu
it: excusauit lachrymis/ blandiebaꝛ oculis/ vel seduxit oculis. Ua
le: lõgior esse non possum/ sera nocte ꝑuentus

Arguitur amicus ab amico. qđ non seruauit

pollicita freq̃ntis scriptõis/ ⁊ noua petunꝛ.

Salutẽ in eo sine quo/ salus esse non põt. Pollicebarꝫ mihi/ cha/
rissime domĩe/ abscedens assertione multiplici ꝙ ad me. sepe scri/

beres/quo me feliciorē exiſtimarē/ſi ꝑ te pollicita fuarent. Si igit
adhuc (vt ſemꝑ feciſti)me inter tuos teneas/dignū deniq3 me tu/
is litteris cenſeas/te vehemēter etiā at3 etiā rogo/tuis me diſertiſ/
ſimis ſuauiſſimiſq3 lrīs/in hoc pelago/⁊ aduerſitatū turbine/nō
nunq̄3 viſites/reficias/ ornes/plane h̄ tue virtuti haud quaq̄3 de/
eſſe patiare/ꝙ a tua in oēs ſꝑ tuaꝝ eplaꝝ liberalitate tui cupidiſſi
mus excludat. Ego enī ſi te noua curare putarē/ſcriberē ad te cre/
berrime quotidianarū lraꝝ lōgos cōmētarios/qui in ſarcinā cre/
ſcerēt cameli/aut elephāt. Sed ſi te rite nouerim/intereſſe tua ar/
bitratis/hec oīm tedia mēdoſaq3 delirameta ignorare. Cōtra ego
ad oīa noua inclinatas aures habeo. Si q̄d igit de ſecretis futur
adhuc pollice tectis/odorare. ſagatius poter ſignifica. ſi q̄d occul
tius fuerit annotabis. Uale. ⁊ quo citi⁹ potes me viſita. Clamant
domi mee/ꝓ aduētu tuo/auce/et pulli/⁊ ꝯues rauca voce capōes.

Reſponſio.

Salutarē in vota ꝓſꝑitatē freq̄nter deſidiā meā arguis ꝑpreſtās
amice/qui litteras ad te nō dem crebrius potuerūt tn̄ loci diſtātia
⁊ tabellioꝝ penuria pauliſper ſegniciem meā alleuiare. Et quāuis
me negligētie nomine apud te ſuſpectū eſſe doleo/non tamen tam
moleſtū fuit accuſari me abs te officiū meū q̄3 iocundū requiri vt
ſepe ſcriberē. Eſt enī ſummi amoris negare veniam vel ſilentio/
vel breuibus epiſtolis amicorum/quāuis ſcias illis conſtare ra/
tionē. Deſine (queſo) ex tepido calamo amiciciā tepidam iudicare
Spero enī noſtras amicicias longe firmiores/q̄3 que paruo ſilen
tio perire poſſint. rebus enī ⁊ effectibus/amiciciā ſemper confouē
dam exiſtimaui/non lingua/verbis/calamo. Neq3 amiciciā ge/
ro inſculptam vnguibus vel cuti impictam. ſed cordi ⁊ menti ad
centrum vſq3 impreſſam/quo nullis ventis defluat vel nullo ſa/
pone/nulloq3 lixiuio abluatur. Non ſic animus meo iudicio ex ca
lamo pendet/vt pigritante calamo/animus pigreſcere iudicetur.
Longior eſſem/ſed clamitat nuncius/litteras numerat ⁊ ſillabas
quarū nulla tam breuis eſt que ei non longiſſima videatur ſuſpi/
rat/celūq3 ſuſpicit/⁊ ſol fugit. Et vereor nedum mihi obſequor/il/
li ſc3 incōmodo. Eoq3 forte feſtinior eſt/quo dies valde declinat.
inſtatq3 nox amica predonibus. Uale. tu facile (quod calamo de/
eſt) intelligentiā cōpenſabis

Excuſatur ſilentiū et petitur ſcriptio.

Amicicias/conſtantia firmas/loco ſalutis. Charitas nunciorū

charissime vir/me vti silentio longo coegit. hoc tñ latore aspecto/
cessare a scribendo nõ potui: ne/nõ solũ tuo/sed etiã meo desiderio
negarẽ: quod me videbo officio veteris amoris debere. Velim tibi
ꝑsuadeas. aĩm erga te meũ ĩmutare nõ posse. naz neqȝ tu cõmittis
vt mutari optet: neqȝ his sum: q amiciciã sine causa dissoluã. Te//
nax amicorũ sũ/tarde tamẽ in amiciciã venio: sed recedo tardius.
nec soleo amiciciã semel partã dirumpere: vel (vt ꝓprius verba tul
lij attingã) nec eluere: dissuere vel discindere: vel veterẽ amorẽ no//
uo amore/vel clauũ clauo expellere. Nõ facit interuallũ loci/ami//
corũ aĩmos dissidere. Non semꝑ cũ amico pñtem esse lȝ: nõ semꝑ
decet: nõ semꝑ expedit: nõ semꝑ optet. Sȝ lr̃is inter absentes ima
go refulget ꝑsentie: quibꝰ aĩm cũ amico miscemus. Quare rogo in
terludamꝰ frequẽter epl̃is: quax eiusmodi vsus est: vt locus disiũ//
cti/iũgant affectu/ijsdemqȝ amicicia cepta qsi firmis anchoris cõti
netur. Finem do vale. somnus enĩ inuadit oculos/ꝛ digitos meos
pendulos reddit: ꝛ calami male tenaces/puluinar me vocat datu//
rum obliuia curis.

Responsio cũ petitiõe. qđ valitudini intẽdat.

Suauiores omĩ dulcore salutes. Litteris tuis poposcisti ꝙ frequẽ
ter scriberez: id futurũ polliceor: ne tibi negẽ quod postulas: ne qȝ
immutẽ quod iam diu mihi in vsum fuit. Tam fortis enĩ mihi sꝑ
amicicie nexus fuit: quez nõ facile vlla dissolutiõe seiungi posse cõ
cedam. Neqȝ vanus fuero ciceronis auditor/qui ꝑcepit cunctis re
bus amiciciã anteponi debere: quã e vita hoĩm demere (idem) exi//
stimat: ac solez e mundo tollere. Hãc igitur: velim in me altius in
fusam existimes qȝ possit ex absentia euolare. In aĩmis enĩ amici//
ciax sedes est: qui aĩmi in vera amicicia/ꝛ si corꝑa distant: distare
nõ possunt. cuȝ sibi sese sic misceãt vt vnus fiãt. Ceterũ audiui vn
de nõ parum dolui: te subegrotuȝ esse. Hic hic rogare me amor im
pellit: vt eo ampliꝰ tue sanitati intendas: quo plures amicos opti//
mos habes/quos tua bona valitudine velis reddere consolatos/
inter quos me letissimum dabis qui tuã optimaȝ sospitatem non
minus libenter audiam: qȝ sentiaȝ meaȝ. Viuito letus/veterisqȝ
nostri amoris/quo distantior eo tenatior esto. Ex parisius septem
bris. xxviij. tarde dum suaserant candentia sydera somnus.

Mittuntur amico capones.

Salutes tam abundas/vt saccos repleãt: sportas et bigas. Mit
to tibi capones sex bene caudatos/ꝛ iudicio meo per pulchros: ꝛ si

forte/hoc te magis iuuat etiã pingues. Tue erit bonitatis nõ do/ni valorẽ/sꝫ mittentis affectũ põderare. Quanq̃ꝫ enĩ munusculuꝫ puũ sit/ id tñ offer leta man⁹/ ꝛ magna voluntas. Et si quid ex me vis/ inclino humeros/ sibi a te fasciculũ ĩponi expectãtes. Tu saluus viue/ valeq̃ꝫ beatus.

Ad epistolam predictam responsio.

Salutes multas cum dilectionis ardore. Dum fessa mẽbra lect⁹ ꝛ lassus puluinar aures confouere cepisset/ altus q̃ꝫ somnus me oppresserat. Ecce pulsat ad valuas insultat/ clamitat nuncius tu⁹/ offertq̃ꝫ/ mox intromissus/ munera tua/ que leto vultu duplicauit. Qui statim vt venit regredi voluit. quo desiderio meo abstraxit/ quod tuis iussibus addidit. Sed ea longe magis adauxit epistole tue dulcissimus sonus/ qui aures plus reficit meas/ q̃ꝫ sibulantis aure nautas mollior procella delectant. Habeo tibi oblati muneris gratias multas. Sed maxime vellẽ ꝙ munerũ cõtractior/ sed litterarũ liberalior esses/ que mox vise cor meũ rapiunt/ dulci sermone diserte. Uale ad lectũ rursus me vocat sopifera nox/ lõge ꝑfecta cadunt palpebre/ digitus elabitur penna/ patiunt̃ nam oculi mira grauitate soporem.

Scribit vniuersitas ad consilium pro priuilegiorum tutione.

Premissa recommendatione decenti ac debita. Uiri egregij/ dñi amiciq̃ꝫ nostri charissimi/ mittimus iã nunc ad presentiã dñationũ vrãx/ venerabilẽ virũ dilectũ nostrũ atq̃ꝫ fidelẽ/ pñtium exhibitorẽ/ nrã ex ꝑte plenissime informatũ/ occasione cuiusdã edicti/ auctoritate serenissimi nostri principis suꝑ feudis nouiter emanati/ rogantes prece validiori q̃ possumus ꝛ valemus q̃tinus illi in dicendis audientiã/ ꝛ fidẽ ꝓstitis/ ipam vniuersitatẽ humilẽ filiã prefati principis nostri/ atq̃ꝫ nos per prudẽtissimas probitates vestras ita protegere dignemini/ vt ratione predicti edicti/ priuilegiis suis ꝛ indultis atq̃ꝫ nobis/ mĩme derogetur/ nũc aut in futurũ. Quo nobis placitũ singularissimũ facietis/ eoq̃ꝫ mag[is] nos obnixos/ ad vestra queq̃ꝫ vota constituetis. Ualete viri/ egregij ꝓsperitate felici. Datũ Louanij sub sigillo nostro rectorie. Anno. M. cccc. septuagesimo. i. mensis ianuarij die sexta.

Epistola vniuersitatis ad cancellariũ brabrã

Precellẽtissime/ vir magnifice dñe/ amiceq̃ꝫ nr̃ [illegible] /tie pro eodẽ

charissime Noticia illa p̄habita q̄ nobis inuicē ꝯfauere tenemur⁄
spem nobis ꝯtulit ꝛ ausim ꝛ fidē. Qd̄ ad vr̄am ꝑsonā nob charis
simā⁄ sup occurrētib nr̄is accessum haberem⁹ ꝓniorē. Cūq͡ intel
lexim⁹ / vir egregie / quoddā eē auctoritate illustrissimi principis
nr̄i sup feudis publicatū edictū / ꝙ ꝑ l'imū suppositis nr̄is deroga/
ri timem⁹⁄ si nō bonis ꝯsilijs atq͡ prudētijs sit occursum. Pro q̄
nūc nr̄os fidos mittim⁹ atq͡ dilectos / vt in cōcilio brabrātie nr̄as
aperiāt requestas / cui dignissime cācellariat⁹ dignitate p̄sidetis
Vos igit̄ (quē allumnū precipuū nr̄m ꝛ scim⁹ ꝛ fore gaudem⁹) dili.
gētissima p̄ce rogam⁹ q̄tin⁹ rem nostrā fauorabili ꝓmotōe / assistē
tiaq͡ ꝯdebita dignemi suscipe ꝯmissā⁄ atq͡ eā (vbi labi cepit) bra
chio dextro tā potēter q͡ prudēter stātē ꝛ rectā ꝯſuare⁄ vt ei ꝑte ex
omi securissime sit ꝓspectū. Valete feliciter vt optamus.

Scribit ꝑticularis amic⁹ ad cācellariū ꝓ eodē

Miseruntnuper ad vos prestātissime dñe / dñi deputati nr̄e vni
uersitatis lrās quarū votis / dum per vos parce concessum iudica
rent. Statuissentq͡ rursus / ꝛ quidem intimius ad vos scribere.
Mox a me petunt⁄ vt suis litteris ad vos mittēdis / etiam ac etiã
meas adiungam⁄ quod ideo dictum velim / ne existimatis ꝙ fatui
tas mea (que alioquin immensa est) me ad vos scribere in hac cau/
sa continet⁄ quasi putem ꝙ arenule cōcederetur⁄ quod monti nega/
tum est. Vel quasi veniā⁄ mari aditurus guttulam / vel solem fa/
bula aditurus. Vos tamē mihi ꝑcite⁄ si facere cogor⁄ quod nega/
re nō possum / nec audeo. Non modum video quo euadam. Etiā
si me ciclopum abderem antro / quotiens vniuersitatis nostre litte
re ad vos mittantur / quin vel mee sint comites. Effecit hoc boni/
tas in me vestra / ꝙ quisq͡ putat amiciciarum vestrarum ditissimā
venam mihi semper apertam nec precibus meis vos temporis vn
q͡ abditurū pessulū. Rogo igitur si q̄d littere mee possint⁄ vel exci
tando vel accuēdo⁄ tal'r in hac cā facile⁄ vt qd̄ sepe putatū est⁄ scitū
fiat vel si sepe scitū sit⁄ ꝑ⁄ iamiā etiā ꝯfirmet̄. Valete feliciter. ex lo.
raptim alata manu p̄enatis digitis / calamo sine freno currente.

Respondet cancellarius puriate persone. sup precedentibus.

Plurimas larga mēsura salutes. Non potuit (paule) tuis litteris
fauor inte meus augeri⁄ qui stetit in summo. Dicas vniuersitati qd̄
pro eius negocio conficiendo⁄ omnem meam curam polliceor⁄ sine
vlla exceptione⁄ aut laboris aut occupationis / aut temporis. Sed

eius desiderij impletionem. tum hac exceptione/ quantuz valeam quātumq͙ possim. Uale paule/ te sanū tene te seruū iocundum.

Nepos nepoti excusans se super postulato ex eo in quadam re consilio.

Plurimā cōmendationis/ salutisq͙ p̄stantiam nihil tantope desi derio/ carissime nepos: q͙ tibi p me placitū iri/ qui omniū primus te vltro semp ad mea desideria (ne dicā) obtulisti/ sed alios (si opus esset) excitasti ita mihi deos oēs propitius velim: nihil mihi du/ rum fore videbis: ad quod etiā (preter meritū) me traheret linea pa rentele. Sed hoc indignū reor: q meū iudiciū postulas: ꝛ cōsiliuz qui in nulla re plantā tuā adequare frontibus quo nō aliud mihi facere videris/ q͙ leporis alto sub equore/ vel sub vndis ignem q̄/ ras. Unaqueq͙ res suis locis/ suisq͙ sedib͛ est querenda. Sed in hoc tamē tuū affectum metior: nō affectum. Nimis me estimas ni mis tribuis: nimis extollis. Si enī ab alio scriberent: ludi crederem atq͙ rideri. Sed certū nunc habeo: q lr̄e tue/ de purissima quidem pte animi tui prodeunt: nec fallūt: vtinā nō fallerentur. Diu cōper tissimū habui: te nihil me inamantius esse: ꝛ nihil consilio tuo pre stantius: quo nō ausim tuo splendori vmbrā meaz adijcere. Sed taceo: quoniā si ego a te laudatus/ laudare te cepero: vereor ne non tam pferre iudiciū meū q͙ referre grāz videar. Sed (vt ad rē redeā) nihil est q de hac re in dexteraz aurem fiducia mea dormias: q̄ ta/ mē potentiā/ nō voluntatē accusabis. Nam nullū onus (qd viriū mearū esset) pro te effugerē: etiā aīam sub fasce daturus. Uale in eo qui ventis ocio mandat

Scribit auunculus ad nepotem arguens eum ꝛ fratres: q insatiabiles sint: quib͛ subuentiones negat.

Amicas/ amico corde/ salutes. Dedisti ad me litteras mltas/ ali/ quē semp defectū preseferentes. Jam deest vestis/ iam arma/ iam equus: frēs tui ad aliā mihi aurē pendent/ oēs clamatis: ꝛpetitis nunq͙ mihi requies. Et (qd indignius fero) vos oēs (cattorū mo re) q̄nto magis dimulcemini/ tanto altius caudaz leuatis: quos ni si quis deus nouos retuderit: omis fuerit domus melior/ que a vo bis remotior. Tu tanto fastu inflaris vt quasi cōsumptus in fumū euanescas. Si primo verbo nō assequeris/ qd optas: mox nares cōtrahes: rugabis frontem: leuabis ceruicē/ faciemq͙ iam pallore vesties: iam rubore cōfundes ꝛ vocē oris/ insano repente clamore mutabis. Plano igitur verbo peto: q me ammodo missuz facias

nō sum in spem natus omniū/nec ad omniū vota coactus/quevix mihi satissum. tagus hispaniā preterfluit. Pactalus asiam/q̄ duo fluuij/aureas arenas habere dicūtur huc eundū/tibi migrandum est! qui tanto semꝑ auro eges. Nam qđ a me petis/ad te non ibit. Quod potui feci. ꝛ qꝛ id nunq̄ꝫ sufficit. quere aliunde quod sufficit video me satisdiu te meo sinu cōfouisse. Uale pro meritis! es enī vnus omniū gratissimus.

Commendatur magistro scholaris. ad sui seruitium!

Salutes letissimo sole letiores. Habeo domi iuuenem tui seruitij appetentissimū! aspectu gratum/litteris eruditū/hylarissima indole clarum (Quodq̄ꝫ suꝑ omīa p̄ciosum est) integra fide/ꝛ singulari bonitate prestantē. Qui corpus habet natura solidū. multa exercitatione duratū. Qui a tenebris annis virtuti incubuit. Ad iram tardus/ꝛ verus in verbo. quē dum nosse ceperis! ꝛ amare simul incipies! et mirari! valde seruilis est obediens ꝛ humilis. Cuius virtus tanta est! vt cum omībꝰ queat omni genere laudis cōtendere! ꝙ si lapides loqui possent. in suā laudem linguas soluerent. Quē si ī seruitorē accepis! nō phylogetes herculi charior erat! nec cyron achilli. Nam similis est amare similē/omnisq̄ꝫ ꝑbus afficitur probis! nec virtus potest nō placere virtuti. Uerū plus dixero! fore spero! ꝙ plus eum amaueris! q̄ꝫ peritheū theus/aut orestem pylades Nam is ore tullius est. paris in facie/virtusq̄ꝫ vigore. Sed nescio an oberit! ꝙ magnus iam eū discendi ardor inuasit. Nihil enī nisi libros/scholas et magistros cogitat. In hoc vnū sollicitos agit dies et noctes insomnes/quē si te cōtigerit in famulū admittere! tue erit bonitatis/suo fauore ꝓposito/opemq̄ꝫ ferre tam iustis desiderijs. Et si quid inde damni/tuo accedat seruitio/fuerit tibi in premium omīpotentis merces eterna. Quā tibi largiri dignet illē qui potest.

Responsio ad epistolam predictam

Salutes/multa charitate fulgentes. Laudasti vir optime/quem ad me famulū misisti. Audiui etiā te ꝛ priores laudauisse. Sed potuit forte tibi/vel prudentia vt bonos faceres! vel fortuna vt inuenires p̄stitisse. Mihi fateor! hactenus neutrū cōcessum est! cū vtriusq̄ꝫ tamē studiū mihi semꝑ fuerit. Ego bonū seruum nunq̄ꝫ vidi! quero tamē/q̄ si casu aliquo obuius mihi fuerit velut occursuꝫ bicipitis hoīs obstupescā. Nescio an ī te ceciderit antiquū ꝓuerbiū

plus equo laudat/ ꝗ vult venales ext̄edere merces. Abeo tꝑe ꝗ me
cū fuit/ terciꝰ iā mēsis agit̄/ ꝗ nō tā mea p̄cepta ꝙ̄ sue vestis/ nitorē
curauit/ ne aduenticie sordis ꝗ rapiat/ vel īmp̄ssas plicas collisa re
mittat. Cui etiā metꝰ sꝑ mltus adest/ ne dato ordine capillꝰ effluat
Ne qꝫ cōplicitos comarū globos/ leuis aura cōfundat. sepē capil
lorū gerit/ auribꝫ ⁊ ocul̄ importunā. Sēpqꝫ pendēt sibi lōgissimi
ab intēso vertice crines studet placere mulierū oculis. Et maxie il
lis qbꝫ displicere lucro esset decori. Nunqꝫ is speculo incōsulto in
publicū ꝓdit/ in illo se comare/ se ornare/ se mirari/ vultū/ crinesqꝫ
cōponere studet. In p̄cioqꝫ hꝫ femineos mores. Cunctaqꝫ mulie/
bria vsqꝫ adeo sectat̄/ vt dū eū in lucē natura ꝓduceret/ visa sit do
micellā cogitasse. In vestibꝫ sūptuosior ē ꝙ̄ vl̄ mos p̄nus/ vl̄ dig
nitas suoꝝ maioꝝ/ vl̄ sua facultas expostulat/ ꝗ suis voluptati/
bꝫ/ nō meis vacat obsequijs. Finē do ne sim verbosior/ ne dicat te
diosior. Remittā illō ad te/ quē si bonū ẜuitorē effeceris/ tu palmā
adeptus/ coronatꝰ incedas/ ⁊ bn̄ valeas.

Scribitur ad priorē monasterii, ne quendam in donatum admittat.

Salutes amicissimo cultu fecūdas. Aures adusqꝫ meas dilatuꝫ
est religiosissime dn̄e/ filiū curati instare vehemēter/ vt in donatū
monasterij tui sit receptus. Itaqꝫ rogatū me fecit/ ꝙ eū tibi cōmen
datū efficerē/ quo sibi patronꝰ eā ad rem ⁊ opitulator adessem. Sꝫ
volēs ego veritati ẜuire/ nō rogāti. Cōsulo/ ab eo te (ꝗ leuiꝰ potes)
absolue. Nā si eū in paucā loqlam admiseris/ nunqꝫ a collo pro/
puleris/ qui millies retrusus/ millies aggredi non veretur. Nun/
qꝫ illo victorem ypocritā vidisti/ cui dū loqueris/ loqtur submissi/
us/ se declinabit/ genua flectet/ inclinatoqꝫ in terrā capite/ ambu/
lans humilitatē ꝓfitet̄. Lento sermone/ tenuiqꝫ voce ad omne ver
bum suspirat. Gaudet victis sanctitatis laudibꝫ predicari ⁊ negle
cta veritate meriti de sola curat opinione. Qui si se leui sermōe of
fensum videat/ cōtinuo attollet supciliū/ mentū leuabit/ mox pal
let/ mox estuat/ mox vultū rubore confundit/ ⁊ magnā trementi/
bus labris impatientiā pectoris ostendit. Quem vnico verbo ita
mutaueris/ vt exiguo momento/ non agnoscas eundem. Cui pro
pe plura sunt mendacia ꝙ̄ verba/ vt non videatur tam esca ꝙ̄ mē
dacio viuere. Nullius secreti tenax est/ clauē oris diu amisit/ queꝫ
non dignū teneo vt locū tuis in sedibus inueniret. Citius canem
ab vncto corio terrebis/ ꝙ̄ eū a cipho depuleris. non est eo sus im

mundior: nõ vulpes fraudulentior nec amat aliquez/nec amatur ab vllo. Libidini ita incumbit: q̄si non de libidine sed de gloria cer/tamen. hinnire incipit more equoꝝ si mulierem viderit: qui ad in/gluuiē crapulatur: non doctus fabam pythagore. Nec olus horacij edere. Latius in hac re loq̄rer/nisi occupatio ingens ꝛ breue tem/pus adessent. Uale q̄z queas optare feliciter.

Alia epistola ad idem aliis mediis.

S. tempore non casuras vllo: ꝙ hunc vtrū (de quo mecū nūcius tuus multū verbi habuit) in donatū ambigis suscipe: nihil facis a tuis moribꝰ alienū bene in agendis/deliberare sapientū est quorum extra numerū nemo te ponit. Sed quo certior fias. habuit is manus pice linitas ꝛ semꝑ aduncas vel quasi aqua lotas plantaginis/eiusdē vi cōtractas/ac corium cerneres viuis prunis appositū. Nihil cuiq̄z propriū existimat: sed putat cōmunia omnibꝰ oīa inherens illi poetico/medio posuit deus omnia campo. Non enī bonorū alterius osor est: nec multum ponderat quo vento res cō/stentur modo suo cumulo accedant. Tenes quid velim. Ceterum si noua petis: ita nobiscū eunt res vt nulle nobis epule dulces sūt: nunquā felix sopor/noctesq̄z quiete. Sepe nos rumor sine aucto/re conspersus conteret/falsasq̄z nobis imagines cōstruimus in pe/iusq̄z singula verti mus omnis noster sermo luctibus est ꝛ suspirijs plenus/semperq̄z illud virgilianū ante oculos versatur. Bella horrida bella/ꝛ tibrim multo spumantē sanguine cerno. Multo nobis duritas sideꝝ atq̄z fatoꝝ est: gladius semꝑ ceruici herere videtur. Uale ex. N. tarde dū surgit. nox auctura timores.

Consulitur amico ne ad animuz trahatur ob locutio detractoris.

Plurimā fauentissimo corde salutem. Nuper ad me venit amice sincere/vicinus tuus de quo bono iure conqueri soles. Multa d̄ te plena bucca perferens/qui meas aures rupit sua stultiloquen/tia/cum sit omni pica graculoq̄z loquacior/cuiꝰ mores lingua pā/dit: vili enī verba: vilem animū profitentur Cōsulo ne ad animū traxeris indigneq̄z tuleris/que de te garrit. oīa nāq̄z mala. licet etiaz leuia sint ꝑ impatientiā ingrauescūt. suus cuiq̄z mos etiā ei mala dicere in naturā versum est. Quis ꝯtra naturā certabit: quis pelago ne fluctuet prohibebit: vel igni ne caleat Loquax inimicus mi/nus offendit. Raro mordet canis/qui latrat. Nocet magis ira q̄ tegitur. Minus faciunt qui magna loquūtur. Sed (vt veꝝ fatear)

cepit tandē (dum me longo tractu audiuerat) in bonā partē suā lin
guam inflectere. Aiebat enī se cupe sese fraterno sub amore tuis af
fectibus ↄformari: ꝛ ꝙ omnia vetera forent in obliuionis campo
sepulta. Rem meo iudicio feceris tuis moribꝰ tueqȝ virtuti nō im/
parem/ si īmotū semꝑ aīm tenueris: prorsus nihilipendo quid di/
cat/ agat/ vel molliat. Tu fac valeas quieteqȝ viuas. areamqȝ illi
vituperationis relinquas. suū sit maledicere: tuū benefacere.

Ad precedentē responsio cum de testatione de tractoris et suorum morum.

Prosperitatē optate salutis. Ex calce litterarꝫ tuarū fidissime vir
accepi/ ꝙ emulus meus multa tibi pulcra dixit: quo apud te inno/
centior/ vrbanior videret: Itaqȝ cautelose hoc efficit: nō vt abscin/
dat: sed abscondat vitia: qui tamē vsqȝ adeo inuidus ꝑmanet (qd
si posset) oculos hominibꝰ effoderet: ne solē videret. Uerūtamē si
capillū in homine habeat: cito excrescere facit in trabem (more mu
scarum) nil boni acturus/ sed ea mox fedaturus: si que bene acta cō
spexit. Nescio cur tantopere miraris/ si lacessitus tantis iniurijs mo
ueor: qui si vides lapidem teri: ignē videbis erumpe. Quid mirū
si inanimatis ego rebꝰ mollior/ nō amplius ipis ferre valeam. No
sti enī quāto conatu ille (superi quē fulmine perdant) famam meaȝ
nigrare mollitur: vt sub illius vmbra possit suā infamiam occulta
re. Si mihi tamē ad vindictā tanta voluntas adesset quāta facul/
tas/ nunqȝ hec fecerit libere licenter ipune. Uerū de hoc alias (duȝ
ꝑ ocium dabitur) tecum plꝰibus agam. Si quid ex me velis ꝑcipi/
to: tuis nam votis nō modo mea sed meipm totum ex plenis visce
ribus cordis impendo. Et bene valeto.

Scribit filius pro veste.

Obedientiā humillimā/ ex centro cordis loco salutis. Nouerit ve
stra paterna benignitas/ honorādissime pater/ ꝙ indecorꝫ sit inter
honestissimos viros/ quos inter versari me semꝑ optet/ vili abie/
cta/ laceraqȝ veste cōparere. Deteritū id totū est/ quicqd vestiū ha/
bui/ vix filū filo coheret. Rogo igitur humillima ꝑce tunicam mi
hi fieri longā et largā. nō auro forcipe scissā eāqȝ rubeam: q vester
in me fauor ꝛ honor eluceāt magis/ quo valeaȝ nō modo vester fi/
lius/ sȝ vl' dilectꝰ iudicari. Ualete in valitudīs largitore. Ex loua
nio adeo rapti/ vt nō tā currere manꝰ ꝙ decurrere videt. Octobris
ij. sub nocte silenti

Seriosa rñsio in prima pte. in calce derisoria.

Petis (fili) vestem: et quidem rubeam/ vbi in hoc hiemis aduentu non calorem/ sed colorem postulas: qui non tam necessitati q̃ vanitati subueniri requiris. Qui vestiũ cultu magis videris insistere/ q̃ scientie vł virtuti. qui (credo puerorum more) veteres vestes volens laceras/ vt nouas recipias. vtiq̃ fili non tantope corporis cultũ curares/ nisi neglecta tibi mens esset inculta q̃ virtutibꝫ: q̃d longã et latam vestem queris/ que lutũ et puluerem trahat: et in humũ demissa calcet. eadẽq̃ rubeã/ et oculis splendidã/ q̃ te nõ ornaret/ sed tuã stulticiã proderet. Nã vestis q̃ par est insignior/ mouere solet alios in risus atq̃ cachinnos. Prudentibꝫ aũt viris/ inter q̃s te versari dicis/ semp accepta est neglecta cura decoris tali moderatõe: vt nec sordeat vestꝫ nec splẽdeat. Vestias (velim) animũ virtutibꝫ. hec vestis solida est et sincera/ non a casu pendula. Pro veste aũt corpis tui mittã tibi griseam vestẽ/ ne pediculi (q̃s abunde nutrire cõsuesti) tuo cũ pudore sese oculis hoim ingerant. Animalia enĩ id genus grisea/ facile oculis grisea vestis. Scis enĩ q̃ sił'is color similẽ tegat: prodantq̃ se cõtrarij. Cõmenda me magistro tuo/ viro mihi ob suas virtutes summe colendo. Ex dordaco octobris. ij. celeri manu/ et auida penna.

Scribit amicus amico nõ posse votis suis satis esse: cũ excusatione et oblatione.

Plurimas corporis aĩeq̃ salutes. Non sum beniuolentie nescius (vir p̃stantissime) quã in me vicibꝫ multis/ magno aceruo cõgessisti. Qui me tantis sp meritis atq̃ fauoribꝫ afflueter et ornasti et p̃uenisti: vt eoꝝ pre multitudine totus in me absorptꝰ videaris: q̃ flamma mihi amoris in te succreuit: cuiꝰ exuberantiã tacere statui et mei ad tua seruicia oblationem/ ne in me clamitet pythagoras. Age magna non magna pmittens. diuites verboꝝ inopes reruꝫ esse ꝯsueuerũt. magnis pmissoribꝫ/ minimũ fidei esse solet. Si q̃d igitur ex me velis scribe: pete: proba: dabit experientia fidẽ. Sꝫ ne inani alaris spe/ nihil hic loci esse video: quod faciat in rem tuaꝫ: nam sumptus hic lucra exuperant. Rem paucis tenes. aliunde tibi consulas oportet clare loquor: spero iam pridem te vel abusq̃ Bandauo/ vbi apud te agerẽ lucide cognouisse: ne his moribus esse vt verbis pascere didicerim neminẽ/ quod amplius scribã habeo nihil nisi q̃ letus valeam.

Inuitatio partim seriosa. partim iocosa. vt frequens sit scriptio.

Salutes desiderijs cōpares. In primis te plurimū rogo charissi-
me vir/id mihi concedas/ne minorez geras de me fidem q̄z qui te
saluū ⁊ res tuas maxime optant. Uelimq̄z ego intelligas te habe-
re in me hoiem amantissimū tui/⁊ sine vlla exceptōe deditissimū
tibi: qui ⁊ si corpe tibi pñs esse non possum. amore tñ ⁊ spiritu as-
sum. Et tu ex adverso is es/qui nullū erga te sterilem amorē sinis
Nostra ergo amicicia quā nec locoꝝ nec tempoꝝ magnitudo di-
uellere pōt nos ad calamū trahat. Amo litteras tuas quas tena-
ci fideliq̄z seruo memoria/q̄s nunq̄z video qui non miro quodam
calore scribendi ardeam: rursus si taces maior mihi scribendi cupi
ditas silentio concitatr: quid enī pulcrius q̄z amicū epistolis collo
qui. Ego enī sic mihi suasi aut nullū esse bonū in vita/aut illō es-
se cū amicicia iunctū/que inter absentes (nisi epistolis) florere nō
pōt. Sepe mihi pollicitus esse freq̄nter scribere: sed si in memoria
tua q̄d foraminis fuit: q̄ promissum excidit (rogo) id obstruas: ne
(qō de nouo p̄cibꝫ iā meis infundo) iterū atq̄z iterū decidat. Sed
satis iocatus sum: seriosa iā p̄ce postulo sepe ac sepe scribito: ne ve-
lis te amplius excusatōe q̄ negligentie sp̄ socia ē) expurgare: qui nihil
habuisses qō scriberes: q̄ saltē illud scribere potuisti. te nichil ha-
bere qō scriberes. Si vales bene est: ego quoq̄z valeo.

Epistola responsiua et excusatiua frequentis scriptionis/⁊ qualitate tempꝛis.

Uotis potiri loco salutis. Sepe ad te scribere credidi/colende p̄-
ceptor/sed alia ex alijs impedimenta consurgunt: veteribusq̄z ne-
gocijs noua semꝑ accrescunt: nec priora peragunt. Omniaq̄z nego
cia mea se miscent ⁊ confundunt: vt vel se pellant: vt ꝓcella ꝓcel-
lam/vel sese trahant vt cortina cortinā: que semꝑ mentē a cepto
auertunt/vix ad mediā horam somnus mihi obrepit sub tāto pō-
dere negociorum semper enim mihi assunt sine fine labores: qui-
bus non subsistere possum: nisi per labores requiem querere: qui
in requie/requiem non inuenio. Te igitur exoratū velim vt rari-
tati ignoscas: ad quā me necessitas nō desidia traxit. Sed in sum-
ma illud habeto: q̄ aliqua magna restant/que hoc tempore etiaz
(si mihi ocium esset) penna non sineret effluere. Sunt enī periculo
sa non apte frontis tempꝛa: adeoq̄z turbata omnia vt nemo sciat q̄
nauiget vēto/vel quas in manꝰ littere (si quis scribat) casure sint:
⁊ quantum lesure/si male ceciderint. Tacebo igitur/ne verba for
te aliqua incautius prolata statui obsint meo/quo qui est paruus

fiat nullus. Uale ex parisius octobris prima tarde/ vt cum episto
la dies ipe clauderetur.

Petitur consultatio super causa pendente coram officiali r assistentia.

Salutes plurimas suaui amore spirantes. Causam habeo coram
officiali albiensi/ venerabilis domie/ quã potentia aduersarij mei
hucusqz potius q̃z equitas rexit. quã si perdo! statui meo grauissi-
mũ vulnus infligitur! quod ne accidat in tua bonitate positũ est.
Mitto tibi in cedula his inclusa/ casum atqz processum! super q̃
ↄsultationẽ scribito. Et si quid in processu ꝑ me minus ꝑuisuz sit
tua prudentia corrigat. Nam ad te! tanq̃z ad portũ quendã! r fir-
mã consilioꝝ anchorã cõfugio! qui in tuã gratiã r prudentiã oẽm
meã curã/ cogitationẽ mentẽ deniqz oẽm/ r spem meã fixi r collo
caui. Uereor enĩ (nisi adiumenta prestiteris) causam meaz in peri-
culũ esse lapsurã. non quidẽ ꝙ de iure meo dubiũ sit! aut sinistre
de iudicũ suspicer equitate/ sed quia aduersarij mei tantus litium
amor est (vt nisi cũ sua astucia/ tua diligentia/ tuaqz industria cir-
cũspecte certent) nõ video quo facile dicta causa subsistere possit!
quin indefensa tanto calliditatis r astucie aduersatori cito succũ-
bat. Quod si feceris expecta futurum/ ꝙ tuis votis libẽs eque pa
ratusqz pateam. nec enĩ tam meũ cõmodũ mihi charũ erit (qđ ex
te accepero) ꝙ fuerit mihi relatio gratiarũ iocunda! que et si forsan
non tam digna erit vt tua merita exigant! tamen r iusta erit r de-
bita et si potero gratiosa. Uale fortis semper r sanus/ ferriqz reco
cti robore firmior.

Responsio continens iudicis laudem.

Salutes placidiores gemmis r auro. Si tua causa vir dilectissi-
me iusticia fulgeat! nihil est q̃ desperes. Judex enĩ vir lrĩs plenus
est iurisqz peritissimus/ qz semita recta deflecti non poterit adeoqz
amat qđ iustũ est! vt nihil possit nisi equum facere. linceos habet
oculos videt vt argus/ ꝑtiũ versucias sua industria/ facile noscit
faciliusqz frangit atqz retundit. r que cauillatõibꝫ sinistris ꝑtes
ↄfusa efficiũt! atqz turbata/ mox oĩa in sedem debitã r locũ restitu
it qui facile prospexit me cause tu e equitatẽ improba hoĩm ↄsilia
vincãt. in solãqz iusticiã lumina sua fixa tenet! nec prece/ nec auro
declinat ab illa. Uale r me puta tibi semꝑ dilectissimũ fore/ qñ q̃-
dem sic tua immẽsa de me exposcũt merita/ qui si forte non fortez
aut potentem vt velim! constantem tamen tibi aĩmũ sꝑ polliceor

atqȝ volentē/in processione oppidi tui me tibi presentē cōtulissem/ nisi maris.timor increscens mihi transitū denegasset.

Alia responsio in aliam partem.

Amicicias solidas minutione carentes. Aduersarius tu⁹ vir est versuto occultoqȝ ingenio/ ꝛ eo plane improbus/ atqȝ huiusce mo/di morū/ q̄ non dico alienos/ sed ne suos quidem in pace relinquit quos iniurijs ꝛ cōtumelijs quotidie consectat̄/ se tn̄ innocētissimū fingit/ modo querit̄/ modo gemit/ nūc tp̄s accusat/ nūc hoīes iusticiā suā p̄dicat vt pallio verboꝝ fallacias tegat/ quo homīe nichil ꝑduxit natura fraudulenti⁹. Sed certe interea ꝙ aduersarius tu⁹ dolis certat/ vinces (si ex aduerso certaueris) nūmis. Judex enī qđ cūqȝ faciet si eū munere pascas. venalē ꝓstituit iusticiā. sua gratia carebis/ si non sue auaricie tuis muneribus hyatū oppleueris. animā ꝛ sanguinē vendet si emptorē habeat. Sed hac in re silētiū moderationē habebis/ ne incaute que scribo reueles. nam verbū alas habere fingit homerus. qm̄ ꝛ volat celeriter/ ꝛ n̄on facile emissum reuocat̄ Que igit̄ sub tegmine dixi/ sub tegmine serua. ꝛ bene vale Scriptū celeriter/ volante calamo eq̄ fuga sagittis qui ab hostib⁹ captus est.

Querela amici ad amicum.

Nescio frater optime/ q̄d ego infelix sinistro sub sidere natus in superos demerui/ q̄ȝ tantis calamitatib⁹ concutior. Pridie ei⁹ diei q̄ȝ ciuitas caperetur exire conatus/ agmen armigeroꝝ incaut⁹ subintro/ ꝛ p̄da bellica fio/ non potens pedū celeritate saluari. nec aliud video q̄ȝ ꝙ retro carcere cogar putrescere. Proch dira heus nimiū dira potentia fati. Non tamen hec me scribere arbitrabere/ vt aliquid mea in causa tuo agas detrimento. Nec volo meam amiciciā/ tibi iacturam attulisse. Ubi tn̄ absqȝ incōmodo tuo cum reliquis amicis/ modū mee redemptōis adinueneris/ iam vitam de/deris morienti/ qđ inextimabile mun⁹ nunq̄ȝ erit a mente seiunc/tum. Uale datū ex loco tenebris ꝛ squalore pleno/ ꝛ quidē palpā do poti⁹ q̄ȝ scribendo. testes sunt caracteres

Consolatio sup querela amici p̄dicta.

Non est qui satis explicit fidentissime vir q̄ntum doloris aceruū littere tue animo infuderint meo. Quanq̄ȝ semp ac oculis cernerē subtimui tuo statui/ qui in ciuitate cupidius q̄ȝ felicius permāsisti. sed dū iā res eo ducta est vt nequit aliter esse. fac animo forti atqȝ

magno sis: te colligas virumque prebeas. tibi virtus tua plus quam fortuna abstulit. Ea igitur te virtute sustentes. Ego autem videro: quam gratiam quam tibi immortalem habeo re ipsa probauero. Tui semper fortune amicus: semper me nouit: mouebit (dum viuam) amicorum cura, quos virtus mihi meritumque conciliant. Sed velim ita intelligas: vt quod pro te facturus sum in solitum non in antecessum accipias. Ex cameraco ea festinantia, quam digitis sudorem expressit.

Amicus rogat vt medicum mittat amico egroto.

Sis mi petre fortunatus. Est apud te medicus arte et experientia prestans, a quo mihi per te impetrari exopto: quod me visitet: sin minus regimen scribat quod vt certius possit. dices me vexari immiti podagra, que morbos membra mea (que ad decorem inflexionis natura laxauerat) iam in tumorem ducit: iam in rigorem constringit dolor immanissimus est qui nunque me deserit: quin reliquias peiores relinquat. rursus ex raritate mee temperature (quam medici complexionem appellant) tantus mihi aliquando glacialis heret rigor precordijs, vt nullis possim operimentis, nulloque congesto vestium cumulo calescere. Longior essem: sed properat nox auctura dolores. Uale dilecte vale. viuasque dies longus letus et faustus.

Responsio significans medici missionem.

Petrus tibi deditissimus sanitatem dicit. Dum litteras accipio hora iam ferme noctis vndecima excesserat. ceperatque iam oculi somno grauescere: quem somnum motis auribus (canum more) erectoque mento, mox excussi: eumque distuli in tempora lucis. hausit mihi lacrymas epistola tua: quam morborum longam congeriem tibi vni incubuisse significas. sed nuncius (qui has celeri cursu protulit) me magis longeque magis pauescere facit: ex quo tue valitudinis vix verbum vnum excussi: qui omne ad verbum meum ingemuit, longeque plura fletu quam loquendo significauit: sed firmo (velim) pectore perstes. quam primum supra celum dieque redibunt: aderit ille quem optas, medicus sanitatis tue fautor.

Rogatur prior magister vt patrem inducat quod filius in collegio locetur.

Obedientiam condignam loco salutis. Pater meus magister colendissime cupiens me tenerius educari parisius in domo ciuis me collocauit: et certe electe satis quo ad corporis alimenta. Honesta enim est domus. honestior hospes, honestissima omnia, que aguntur. que tamen cum laicalia atque prophana sint: parum profectui seruiunt meo hoc

ſpes enī nō niſi mechanica ſollicitat/culus vxoꝝ/more aliaruꝫ/de
lino/gallinis/ꝛ ouis ſemꝑ diſputat. Et qꝛ diu ſciui patrē meū in
oībꝫ ꝯſiliū magni pēdere vr̄m. Scio etiā ſcolaſticas oēs res vob
qꝫ cognitiſſimas eſſe/atqꝫ nō latere vos/qꝫ vtile ſit in collegio cō-
morari/ vbi arguēdo/ſoluendo/replicādo/cōtinua colluctatio eſt
Ibi enī vigēt ſtudia/ꝓferūt ſe ingenia/ ſeſeqꝫ exercitāt/ vbi nemo
eſt ꝗ nō vel diſcat/ vel doceat/petat/ vel rn̄deat/ꝓfundatqꝫ lrās vl̄
hauriat. Quater enī in die(ꝗ collegio īmorant̄)diſputatōes ꝛ repa
tōes hn̄t abſentibꝫ nob/ꝗ extra ſumꝰ. Nemo loq̄t̄ nō latine/tan-
tus ibi lrāꝝ ſtrepitꝰ/tātaqꝫ doctrinarū cōſonātia/ vt clangore q̄ſi
dā videant̄ ꝛ muri ꝛ ꝑietes/tecta ſimul ꝛ pauimēta ſcias ipas re-
ſonare/nō aliter qꝫ aeris ꝑticula q̄libet latinis foret impſſa carac-
teribꝫ/ꝗ ſcolares die nil aliud audire vident̄ qꝫ ſcias/nocte aūt qꝫ
earū imagines. Et licet in collegio vita mihi coactior eſſet/ oīnqꝫ
agēdoꝝ licētia minor. In hāc tn̄ ſciam ardor ſcribendi me ꝑtulit/
vt collegio libēter nūc īmorarer/cuiꝰ incolas vidi/ceteros ſꝑ excel
luiſſe/atqꝫ in oībꝫ ꝓmptiores. Supplico igit̄ patrē meū informa
re/ vt ꝑuis expenſis magnū profectū p̄ferre dignet̄. Juuat ſepe car
ius emere/ ſi merces fuerint meliores. diciteqꝫ ſibi q̄ in rem faciunt
ſcitis quid volo/ſcribo ꝑito qui ex paucis multa ꝯciꝑe cōſueſtis.
Valete feliciſſime/termino ꝛ fine ſecluſis.

Pater rogatur a filio qd̄ eū collegio faciat cō

Humillimā obediētiā cū veneratōe ꝯdigna. Pater /mēſalem.
optime votis meis votiue cūcta rn̄derent/ſi dignaremini in colle-
gio ſumptus mihi emere/quo nihil duco gratius nihilqꝫ fore vti-
lius. Neſcio mihi pariſiūs de neceſſarijs eſus ꝛ potus proſpicere
vbi cara ſunt omnia/atqꝫ ſcolaſtica iura exoluere/abſqꝫ expoſitio
ne pecunie multe. Annus enī longus eſt multa diem continens/
vix etiā adeſt hora/que nō ſecū egentiā nouā afferat/ ꝛ que vicus
vnus alterue/me non habeat tranſeuntē/priuſqꝫ quater in die ſco
las adeo redeoqꝫ atqꝫ loca varia pro eſculentis ꝛ poculentis viſi-
to. multa mihi inter digitos tꝑa diſſiliunt/profectu cum modico.
Nec video me terminū anni attingere poſſe qui non forē hoc mo
do/vl̄ totidem/vel amplius qꝫ in collegio expoſiturus. Sic vob
non proſum/meip̄m negligo/exteris ego curis diſtrahor. interea
me ſocij mei paſſibꝫ longis antecedunt/quos nō tā ſequi. qꝫ ꝓcur-
rere conarer/ſi cū eis in collegio ſolis litteris deditus eſſem vbi to
tū animū meū in ſolo ſtudio defixum haberem/ ꝛ vbi ad manum

semꝑ adessem magistri: meis dubijs satis facturi/ingenio ꝓ duces ⁊ faces/nec minus habere ꝯiunctos mihi socios multos/ingenio ⁊ diligētia claros: qui pulcro auspicio ꝑsignāt in adolescētia/quales futuri sint etate prouecta cū quib⁹ iocūdissimū mihi studiū esset: omi tedio laboris secluso. Nā vt equi currēdo. sic nos discendo animamur multitudine. Ualete pr̄ omni felici felicius

Magister scribit scolari conatū ei⁹ collaudās

Salubres tua in vota successus. Multo sum euect⁹ gaudio/tuas lrās legens/insignis adolescens: quib⁹ petis/ꝙ fuissem q̄ʒ breuissime ꝯsulturus: q̄s enī vel mediocris ingenij/nō hoc intelligat: lōge fore vtili⁹ cū bonis studentib⁹/q̄ʒ cuʒ laicis habitare. Super hac re cū patre tuo sermoneʒ multū habui: qui consilio meo tuisq̄ʒ piter propulsatus p̄cib⁹/ꝯsentit tue grate petitioni/q̄ vltro appetis strictius viuere: vt largius discas. nec potuit pater generosos illos conatus tuos hec audiens nō collaudare: qui animū tuū rationi/siue (vt aliter idē dicā) te tibi studes subijcere: vt q̄nq̄ʒ multos alios antecedas. Det tibi illius animi ꝯstātiā/illiq̄ʒ animo lōgissimū tp̄s/q̄ dare p̄t. Demū adiecit pr̄ ꝙ me rogauit inserere litteris/vt scʒ oēs curas tuas in id: ꝓtas vt bon⁹ fias: atq̄ʒ bonorum magistroꝝ tuoꝝ (cū quib⁹ morari cupis beniuolentia non indignus/⁊ proposito tuo vigilem efficacemq̄ʒ operā semꝑ impendas. Quod si feceris: obligabis ꝑualde me in tui amorē/⁊ etiā patrem tuū tibi non in idoneum debitorem. Uale. ⁊ certe gaudentius/q̄ʒ sub sole ardente cicada.

Pater ad filiū qui filii assentit desiderijs.

Fili/habet h̄ oīs iuuētus/vt leuiter iudicat: ⁊ noua semꝑ affectat nescio/si leuitate ducaris/vl' traharis nouitate/qui sic in collegio morari desideras. si te (vt spero) mouerit virtus/⁊ scientia (vt tuis litteris testaberis) nō possim votis nō acquiescere tuis Nec deesse possum boni magistri tui ꝯsilijs multo sale minerue conditis. Intres igit' cōmunē potionē/cōmuni more/aliorū pollicearemagro tuo solutionē in tpe. has sibi ostendēs/vt sciat te h̄ facere: me iubēte. Uale in xp̄o atq̄ʒ taliter vt q̄ sibi placeāt cupias faciasq̄ʒ.

Pater ad filium militia prouectum.

Quantū charissime fili/tua ex p̄ntia solatiū ceperim sepatio docet. Crescit indies amor in te meus/nescitq̄ʒ consistere: eoq̄ʒ magis quo dn̄s tuus te litteris suis alti⁹ effert atq̄ʒ cōmēdat. Scribit nā

te milicia(tuis meritis)decoratū/multa q̄ȝ alia q̄ facili⁹ sperarim
q̄ȝ crediderim:nisi apud me mľte esset fidei/⁊ nisi natura id fieret/
vt facile credat q̄sq̄ȝ qđ optat.q̄ si ita sint pseuera sin min⁹/fac vera
esse incipiāt:siqua tibi tui cura:si q̄s amor glie/vľ si q̄s tibi ad ho
nores conat⁹ ē.id ex te sūmope requiro:vt qđ liberali aīmo absce/
dens pmisisti:indefessa ꝯstātia pseq̄ris.Mľta sunt q̄ calamū me
um ad alia vocāt.Tu igiť vale:ego nā valeo q̄ntū solent vetera
e cōtrarijs cōpacta corpuscula/sȝ q̄ meli⁹ valeā opam dabis

Ad idem.

Optata salute pmissa. Uix credas care fili/quantis ob tuā absen
tiā vexor angustijs/q̄ntisq̄ȝ doloribꝫ crutior Jā primū agnosco q̄
absentia/amorē nō minuit/sȝ accēdit Audio te milicie mūere fun
ctū/⁊ in capitaneū delectū/⁊ ad guerras pficiscēte in his fili occu/
pari durū/sȝ lōge duri⁹/pricipis iussibꝫ ꝯtroire.Supplex ego de/
um oro:vt euntē cōitetur.dij ceptis faueāt:assitq̄ȝ tibi splendēs ⁊ im
mobile sid⁹/q̄ eo ducaris:quo cepit anim⁹/⁊ let⁹ ⁊ salu⁹ reuertaris

Responsio

Lrās vrās prīs amoris plenissimas metuēdissime pr̄/tāto accepi
gaudio/q̄ȝtū hic calam⁹ depingere neq̄ret:etiā si ferre⁹ esset:vel ex
calibe fabricat⁹.Quod me dn̄s me⁹ suis lrīs extulit:nō id merita
mea/sȝ virt⁹ scribētis effecit.Enitar tn̄ (q̄ȝtū in me fuerit) roboris
atq̄ȝ neruoꝝ paterna vestigia imitari:q̄ indies hec(siqua est)de me
duplicetur opinio/curaboq̄ȝ pteritā segniciē meā diligētia vigilātio
ri ꝯpēsare nō sōno:n̄ vētri inertie vacatur⁹/ a q̄ sat me liberat on⁹
quod p⁹ adeptā miliciā illustrissim⁹ dn̄s nr̄ dux humeris meis sup̄
vires hoīs adiecit:quod nō tā pmere q̄ȝ obruere me videť.Quod
malim ab alijs/q̄ȝ ex me audiatis.Nūc mihi aīo op⁹ ē/nūc pectore
firmo.Ualete pr̄/aīoq̄ȝ sp fixo tenete:nunq̄ȝ posse in ea obsequia
vestris imperijs supari.

Epistola dubitatiua super militia filii.

Salutē/fili q̄ miles creat⁹ sis:nescio an necne doleā vľ ḡtulabor
Sepe qđ īcipit a gaudio/desinit ī merore p militiā eī pľes ad ino
piā/ad carceres/ad deniq̄ȝ mortē puenerūt. Habes iā vn̄ sp inq̄et⁹
eris/vľ inglori⁹.Quid(q̄so)iuuat hr̄e:qđ fuať vite discrimīe/⁊ c̄
pciū sanguis ē.Traxit te forte vāitas ad militiā/q̄ vāitas fecūda
folioꝝ ē ⁊ frōdiū/sȝ sp fructuū ē ianis Si añ tp̄s hāc militiā susce
pisti:priusq̄ȝ martialibꝫ artibus sis imbutus/pudebit aperto ho/

stio viuere/ et inter milites cõparare. Fuerit enĩ necesse ꝑ militie titu-
lum ignorantiã tuã in aptum exire. Quẽ tamẽ titulũ si digne cepi-
sti/ gaudeo: nõ ꝙ habes: sed ꝙ eũ meritus es: quẽ si sapis: fouebis
laboribꝫ/ ne turpi ocio euanescat. Labor area est virtutũ. Nil sine
labore excelsũ est. Multos labor extulit. sopor nullũ. Sepius hic
dixi: sepius hoc repeto: vt altiꝰ imprimã. Va. calami celerio cursu.

Epistola in eandem sententiam.

Animũ iunctũ loco salutis. Satius forte fuisset: fili militiã hũili-
ter verecũdeqꝫ recusare. qꝫ gl'ian̄t amplecti. Pullulat iudicio meo
in orbe damno magno inutiliũ tanta seges militũ. Sed ex aduer-
so m'ltos vidi quos ociũ fedauerat: ꝙ eos suscepta militia mox de-
tersit. Tu igitur enitere te militie actibus exercere. Ignis nanqꝫ de
silice collisionibꝫ querit̄. Armaqꝫ fiunt cõfricationibꝫ clariora qđ
vt letiꝰ facias: ecce tibi equũ mitto: q̄ ad spẽm est honestus/ ad cur-
sum velox: et sub hastis assuefactus. Vale strenue atqꝫ valenter.

Arguit pater filium militem. nõ militanter viuentem.

Nescio quid audio fili ꝙ vite maculas induis: quas restans vita
nõ facile poterit eruere. sic te gubernas vt ꝑ tenuis: tue spes salutis
supersit: qui more trasonis tuã militiã veneri deuouisse videaris li-
centius qꝫ par est vteris etatis vicio/ qui nõ plus vicio resistis quã
aqua sigillis/ cũ nemo te erroribꝫ sic antecedat: quẽ nõ facile asseq-
ris. Denarios tuos effũdis et proijcis: vt quãqꝫ varronis thesau-
ros. (vt apud tulliũ est) possideris nõ illi sumptui subsistere posses
ꝑpendere deberes si saperes cũ te elato mento diuitẽ iactes. Nullũ
aceruũ tm̄ esse: qui nõ tandẽ ablationibꝫ cõsummat̄. Si tuũ errorẽ
precepta mea non poterũt cõpescere: se semꝑ serpserit seqꝫ latius fu-
derit: tandẽ memineris de tua dementia perijsse: q̄ meis p̄ceptis sal-
uus esse potuisses. Vale cautius et tibi prospice: ne ꝑeuntibꝫ rebus
fabula fias.

Epistola cõmendaticia amici. ob multa merita cari.

Prosperitatis optatã affluentiã. Qđ ore sꝑauerã venerãde prece-
ptor/ calamo cõmittere cõstringor. Velĩ tibi ꝑsuadeas: nihil me ma-
iori studio a te petere: nihil te mihi gratiꝰ facere posse: qꝫ (post habi-
tis oĩbꝫ) huic latori beniuolentiã tuã/ cõsiliũ sil' et assistẽtiã accõmo-
des: q̄ intelligat: cõmẽdationẽ meã vsui magno fuisse. Dignꝰ enĩ est

qui a te diligaꝛ ꝛ tuo oꝛneꝛ adiumēto. nec facile inuenies in quem
vsqꝫ adeo digne beneficiū collocaueris/ cū ꝗ oīa mihi etiā interce//
dūt amicicie iura/ quē vt alterū fratrē amo ꝗ nihil mihi carius ni
hilqꝫ iocūdi⁹/ neqꝫ viuit cui hoīi aīcicie locū prioꝛē faciā/ excep//
to ꝙ in hoc/ ipē primū locū occupasti ꝙ si opam tuā illi cōtuleris/
in me collatā accipiā. Uale ꝛ si forte pl⁹ eꝗ ꝺ tātoꝝ oneꝝ īpositōe
ↄfido/ meā p̄sūptōꝫ excuset ↄfidētia nihil ē qꝺ ñ amoꝛ audeat/ ꝺ ꝗ
vere dictū ē. audacē faciebat amoꝛ. tu āt pmitte qꝺ rursus ab alio
dꝛ/ oīa vincit amoꝛ. In vtrūqꝫ cadit qꝺ seqꝛ. Nos ꝗ cedā⁹ amori.
Rurs⁹ vale ꝛ qꝺē taliter vt duplicatōꝫ ꝟbi/ duplicata valido seqꝛ

Alia cōmēdaticia sub aliis verbis et forma

Salutes mltas ꝛ lōgas/ ꝛ sepe resūptas. Latoꝛ harū depcatoreꝫ
me p sua cā poposcit/ cui⁹ votꝭ si ñ paruero/ vereoꝛ ne ei⁹ ī me meri
tis testioniū nō satꝭ expleuero. Ita ei a me diligēter/ vt tibi ↄcedaꝫ
p̄terea nemī. Si igiꝛ amoris ꝗddā in te residet/ te idē certe plimū/
id rogo oē in hui⁹ amici mei cā diffūdas/ ꝗtissimū mihi fecerꝭ/ si hu
ic amicissimo meo tm̄ tribuerꝭ/ ꝗtū tui tpis vnꝗ tribuisti plimū/
quē si desideras nō ē hō alter in quē speꝫ trāsferat. psuasū mihi ha
beo/ nihil eē qꝺ a te īpetrare ñ potero. Pro tua igiꝛ prudētia dicti
latoris iusticiā sincerā integrāqꝫ fuab/ ꝛ bñ valeb mei sp memoꝛ

Epistola merā credentiā continens

//ꝛ amās
Plimas iugi cremēto salutes. mitto ad te famulū meū ꝗ nō fide//
lioꝛ/ ꝗ nō secretioꝛ alter. Parc⁹ ego iā tpis nō possū lati⁹ scribere/
neqꝫ tuas lrās peto daturas morā nūcio cui redeūti/ nō tā eꝗ cur//
su ꝗ volatu op⁹ erit. ipeqꝫ nūci⁹ nob calam⁹/ epl'a lingua erit/ ꝛ fi
des sua cōmune sigillū. Sꝫ hic sisto hic taceo/ nā si de breuissimo
tpe (ꝗ has scribere cogebar) ꝗrelā depingo/ interea mihi tpus ego
breui⁹ effecero. Rogo tñ ↄsideres/ nō quid ipē sed quid ei⁹ equus
poterit/ quē cōmutabit si id necesse iudicaueris/ ne nimia festiatio
festinationē tollat. Uale diu sane/ sed semp feliciter.

Epistola cōmēdaticia amici ad aicū. cōmenda

Id modicū qꝺ possū p salute. Cōmēdo tibi //tū aicū ꝗlificans
aicissīē vir/ haꝝ latorē/ cui⁹ res ī turbido sic posite sūt/ vt curā ami
coꝝ exigāt alioꝗn dispēdiū subiture. Hinc te rogo vt dignerꝭ eun
dē inter vlnas tui amorꝭ āplecti. Qui me totū tenet/ ꝛ possidet mi
ro dulcore fauoris/ dign⁹ vtiqꝫ tuo amore/ apꝺ quē nō min⁹ hone
stas/ ꝗ apꝺ alios necessitas valet. Fama ei optīa fruiꝛ/ ꝛ meritissiā

qui plimū fide/plimū virtute plimū intelligētia pstat: q̃ impen/sa sibi bn̄ficia ita interptat: vt dū priora accepit: posteriora mereat. Cui (vt adiumēto sis) tātis pcibus posco q̃ntis verba nulla sufficiunt: eritq3 mihi tāto iocūdius q̃ id feceris libentius/eoq3 gratius q̃ citius. Sis bona valitudie/ogamq3 des firmā atq3 sinceram/ne ille se a me/ego q3 me neglectū a te suspicer: ea tū sp sub lege/vt citra tedia sistas. Ex bononia octobris die q̃nta z q̃dem vesperi dū sua iam retraxerat lumina celum.

Scribit pater ad magistrum filij qd determi/nās fiat si sic mgro videat.

Scripsit nup venerāde magr̄ filius me9 ad suū magrm/q̃ in eū prima grāmatice rudimēta ieecit: lrās verb pulcras z sensu fecūdas: q̃s potius credo nō suis sed ditioribus venis eruptas: quibus subnixe su pplicat: vt cū socijs suis ad gradus pcedat. Ego igit psilio sui magri/paternoq3 officio tractus/eius pcibus acquiesco determinās suo vt tpe fiat: si ita suaseris: atq3 in eū studiū ingeniūq3 psperexeris: q̃ tondē firmis neruis nomē magisterij poterit defendere possit. Nolo enī q domū redeat vacuo vasi psimilis: nō re sed noie gloriabūdus. Reliquū nihil mihi ē quod scribā: nisi q̃ amicor inter se cōmunia sunt: atq3 in omnibus litteris cadunt. Valeo bene z opto te bene valere.

Rogat scolaris magistrū suū priorē, vt patrem / inducat q grduari possit.

Seruiciū tā debitū q3 pmptū loco salutis. Ad vos hūili pce pfugio: magr̄ mi carissie. Scio ego prez meū diu aīmū suū induxisse: nihil vob non credere/sz maximā in vos fidē hre. vl in his q̃ studiū meū respiciūt. apd quē vob auctoritas z familiaritas ingēs ē: heretq3 ei pfundissie/qd ex vr̄o psilio traxit. Nouit etiā q̃nta diligētia conatus estis mihi pulcra lrār ini/cia infundere: vtinā tāto pfectu q̃nto conatu fateor sane q lōge e manibus vr̄is alter euadere potui: si mea capacitas vr̄e doctrine re/spōdisset. Raro semē germiat qd arido fundo iactū ē/nec eque se/curis secabit ligni cadēs in nodū ac in planū ceciderit/qd nō secantis/sed nodi vicio accidit. Sz (missis his) scitis venerāde magr̄: instare nūc Louanij determinātiarū tpa: q̃ iā si ptereo (cū phisicam audio) nō redibunt oportuna. Quicq̃d de hac re ad patrem scribo conat omnia in tps ptrahere: putās quod hodie nō fit: cras eque fieri posse. z vt (laicus est) nec ritus/nec agendi formas vniuersitatum cōphendit. oculū in me vt puerū gerit. etatē solum metiēs sui estimat gradum non congrue Videturq3 subuereri ne viridi

tribuat qđ maturo debitũ est. Rogo igit̃ prece cũ maxĩa/ ex corde
fluẽte/ quatin⁹ eundẽ pio vr̃o ↄsilio iclarare dignemini! ꝙ me cũ socijs
meis ad gradũ ꝑuehat! ne laboribꝫ meis p̃miũ deesse ꝑmittat. Ca/
surus mihi aĩm⁹ erit! si video ex flore studiorꝝ meorꝝ nll'm mihi fru
ctũ responsurꝝ. Qđ si ope vr̃a ad gdus scãdere ꝑmissus sim. spero
labore meo id efficere vt in p̃rem in caros/ tandẽ inq̃ꝫ oẽs mei amã
tissimus honor grad⁹ redũdarit. idqꝫ me curaturꝝ polliceor! ne vel
vos ↄsilij. vel tandẽ p̃rez peniteat obsequij. Valete in eo/ qui presi
det omni creat⁹.

Pater scribit magistro super gradu filij. ꝑtim mentẽ exprimẽs/ partim cõsilium petens.

Multa salute/ ex corde p̃missa. Rogauit me filius venerãde ma/
gister/ eo intenti⁹ q̃ imprudẽtius/ vt eũ sinerẽ suis cũ socijs/ ad ma
gisterij gradũ ꝓuehi. sed ꝙ in hac etate tenella ad tam alta ⁊ fausta
auspicia leuari possit! nõ satis habeo exploratũ/ qđ tñ si facile pos/
sit ↄclusũ apud me iam est! nõ esse deliberandũ! sed si dubiũ sit non
esse conandũ. Filij tamẽ mei desideriũ parui habeo! q̃d sibi ↄducat
quidue pulcrũ! q̃d q̃ꝫ deorꝝ in vnã ꝑtem inclinatior nõ equa lance
deliberat! sed certe tua auctoritas. (⁊ si sẽtirẽ alit̃) me facile ꝓuocaret
vl' si dubitarẽ tue hortatio me facile impulerit! vt id sequerer qđ tu
optimũ iudicares/ nec aduertẽ aliorꝝ ↄsilia/ si tua sint prengnantia
Plurima calamo subtraxi! que ↄmisi nũcio. Vale diu felix/ semꝑ
qꝫ beatus.

Alia epistola in eadem materia in aliã sniam.

Amiciciã integerrimã/ atqꝫ salubrẽ ꝓ salute. Rogo carissime vir
ue filiũ meũ ad gradũ admittas! nisi ip̃e gradu! ⁊ grad⁹ sibi decori
sit. Neq̃ꝫ volo ꝙ gradu ꝓcedat/ q̃s sequit̃ lr̃is ne cũ doctis pudo/
re taceat! vel impudenti⁹ inepte loquat̃! q̃ tandẽ vertat̃ in risũ/ ⁊ fa/
bula fiat. Nõ volo ꝙ redeat vacua opinione tumefact⁹/ solũ edo/
ctus vẽtositatꝫ ieptia supbire. Nõ eni birretũ mgr̃m effecit! nec do
ctorẽ annul⁹! nec laurea poetã. necesse ẽ/ in eo sit! qđ eũ faciat gl'iosũ
Nolo ꝙ foris gerat nomẽ sciẽtis/ ⁊ intus (vesice more) nil nisi ven
tum ↄtinẽs. vel (more vacui vasis) qđ foris tumet/ int⁹ nihil ↄtinet
Velim poti⁹ sil'e ficui fructu/ nõ floro iocũde q̃ꝫ spine/ q̃ nõ fructu
ornat̃/ sꝫ floribꝫ. Nolo ꝙ mihi redeat! focoqꝫ meo mihi asinus as
sedeat coronat⁹/ vano vento/ nõ rebꝫ inflatus. Ridicula ꝓfecto et
alto cachinno digna est noĩalis ꝯtus/ vbi ip̃a noĩa rẽ ꝑattentissi/
me mentiũtur! tunc nomẽ sue dignitatis vnusquisqꝫ veraciter te/

quando rem nominis poterit potenter exercere. Ego enĩ adoleſcẽ
tie mee primitijs ſtudijs incubui phyloſophie/nunq̃ꝫ tamen gra/
dũ volui (qđ reuerentia fecit/nõ ꝯtẽpt⁹) ad quẽ ꝛ ſi nõ forte ꝑtin/
gere: ac ſaltẽ aſpare ꝑmiſſum erat Si tñ colende vir filium cenſe/
as nõ indignũ tãto noĩe/placet ꝙ ſuus labor/gradus honore ꝑ/
miet. quãuis poti⁹ ſit viciſſitudo q̃ꝫ premiũ ꝙ ad ſtudiorũ flores/
gradũ fructus ꝯſeq̃tur. Uale intentiſſimoq̃ꝫ animo enitere: ne gra
dum ſumat/ſi non fuerit ſcientia preſtans: ne fructu omiſſo inuti/
li fronde glorietur.

Magiſter reſpondet ſcolari.

Fili pr̃i tuo viſum ẽ: ꝙ gradũ petis ad pompã/inanẽq̃ꝫ iactantiã.
nõ ſatis intelligens quid magiſterij gradus ꝑtendat. Si tñ ſatis
ꝯꝑtũ haberet: ꝙ aliquã ſcientie ꝑſtantiaꝫ conſecut⁹ eſſes: ac inter
tuos ſodales (quos annis equas) ſcientia ꝑfloruiſſes quo gradũ
tuis virtutibꝫ meruiſſes: vellet vtiq̃ꝫ te honore merito decorari. ſꝫ
veretur (vt eſt mos iuuenũ) ꝙ appetentior ſis glorie q̃ꝫ ſciẽtie aut
virtutis Nec certe ſatis habeo quid patri cõſulam te enĩ latere nõ
põt: q̃ꝫ ꝑua tibi erit paterni eris portiuncula. Neſcio ſi tibi condu/
cat: qui inferior es fortuna/ſuperior fias ordine tot enĩ iam reperi
untur magiſtri/vt gradus dignitaſ/ex indigna numeroſitate vile
ſcat. Multos ex vniuerſitate tua euadere vidi: q̃ nihil illic ſplẽdo
ris ſunt aſſecuti/preter magiſterij inane vocabulũ eis pudore ſem
piterno adheſurũ nõ meo iudicio ille gradus eſt: ſed fum⁹ ꝛ vẽtus
eſt qui cũ nuda glĩa: non cũ ſcientia: non cũ virtute decurrit. Sed
ſi te ſciẽtẽ ꝑſtiteris: glĩam ꝓpria ꝟtute mereberis: nõ ꝙ ꝟt⁹ famã ꝓ
ꝑcio poſcat/ſed carere ea/ꝛ ſi cupias nõ poteris. vt eĩ corp⁹ vmbra
ſeq̃t: ſic ꝟtutẽ glĩa. q̃ tñ adeo delectat/vt legam⁹ nemĩnẽ eẽ q̃ dul/
cedĩe glĩe nõ tãgat. Et apud tulliũ ẽ: trahimur oĩs ſtudio laudis
Generoſũ enĩ eſt optare qđ ſummũ ẽ. Cõſulo tñ/vt maiorẽ te cõ/
ſtruas: q̃ꝫ videri deſideras ne ſis fortis tumens: int⁹ ꝯtract⁹: ne vẽ
to vanitatis infleris/ꝟtute carens atq̃ꝫ doctrinis. Itaq̃ꝫ vt finẽ fa
ciã: pr̃ breui ſtatuet: quid de te fieri velit ꝛ te certiorẽ efficiet. īterea
nõ aliũ tibi licitandũ ꝓpone: q̃ꝫ teipm̃ in teipõ te inuenies (ſi excu/
tias tibi te) Uale illud qui in te ꝯnecto. Dij tibi dent annos A te
nã cetera ſumes/tuoq̃ꝫ deſiderio fauẽs/aſſit is quẽ penes ꝑtãs om
nis ẽ: ꝛ qđ feliciter aggredi cupis/det felici⁹ cõſũmare. /ſcipiẽdo

Scribit pater ſuo filio ſuã intẽtõꝫ de gradu ſu

Salutem. Fili multo tuo desiderio (non quidez ratione fulcito)
ad gradus aspiras: sed potiꝰ inanis glorie titillatōe porrecto. Sci
re te velim (q̄ specioso ꝯgnomīe gaudes) in lr̄is magisteriū: nō in
birreto ꝯsistere. Gradꝰ enī nisi scale sunt sciaꝝ atqꝫ ꝟtutū / q̄s cō-
mulasse tibi pulcriꝰ erit / q̄ꝫ ḡdus ꝛ titulos. Insiste igitur studijs
summo nisu totoqꝫ animi pondere: vt inter tuos socios / tua scia
tuaqꝫ virtꝰ emicet. Nō enī laboro ꝙ gradꝰ te ornet: sed virtꝰ ꝛ lr̄e
te vestiāt. Nec volo ꝙ fallacibꝰ alis attollaris: neqꝫ ꝙ sic artiū no
mina q̄ras: q̄ q̄d scie defuerit / suppleaꝛ titulis. Salubriꝰ foret de
scēdere iuste / q̄z imerito ascēdisse. Inglorių enī esse p̄stiterit q̄z mē
dacio gl'iosum. Nā oīm oculis fallere nō poteris tāto in te studio
desiros: dū parūꝑ emerseris: q̄ tibi plꝰ gl'ie false fuerit: eo plus erit
infamie / cū tue ignorātie ꝯsciꝰ cupies delitescere: ꝛ oculos sapien-
tū effugere: nec ausus fueris inter doctos hiscere. Possez ego nar
rare multos / q̄s par error pari periculo dedit. Sed sactius est vi-
uis nomibꝰ pepercisse. Uale in eo a quo oīs valor est.

Gratulatur vniuersitas de electōe summi pō tificis obedientiā profiteꝛ: oratores mittit: ꝛ rotulū petit

Sanctissimo patri domino. N. diuina prouidentia sacrosancte
romane ꝛ vniuersalis ecclesie summo pontifici. Humillima cul-
minis apostolici filia vniuersitas Louañ. semꝑ seruitrix / atqꝫ ora
trix ad deuotissima pedū oscula beatoꝝ. Ineffabile nob̄ subortuz
est / gaudiū beatissime pr̄ / ex creatōe vr̄a in verū vicariū saluatorꝫ
n terris. Simul enī spes magne salutis ecclesie nobis accreuit q̄
firmiter credimus atq̄z speramus vestrā sanctitatē omnia ipiꝰ ec-
clesie tam solita sospitate recturā ꝙ ouile dn̄icū pace multa intur-
batū stabit atq̄z quietuz. Et ꝙ incōsutilis crucifixi tunica suā sit
integritatem seruatura. Et ꝙ beati petri nauicula nullis fluctibus
obruetur. Exultet igiꝛ nobiscū ether / ꝛ tellus / ꝛ vagi ponti mobiꝛ
vnda / om̄sq̄z christicole: tensis manibus innixis genibus / cū cor-
diū deuota iubilatōe / regi eterno laudes exoluant: qui vos ad api
cem summi pontificij erexit: ꝛ in plenitudinē ptātis assumpsit. Et
quo lucidius (sanctissime pater) immensa nostra leticia vr̄e sancti-
tati cognita fiat. Mittimus ad sacros vestros apostolici culmis
pedes oratores nr̄os / viros nobis caros: ꝛ doctos / multa virtute
p̄stantes / q̄ sanctissime clementie vr̄e nosip̄os om̄es tanq̄z humi
corā sacris vestre sanctitatis pedibꝰ. aīmo ꝛ corꝑe procūbentes p̄
sentent ꝛ offerāt: ac obedientiā debitā pro nobis cum magna ani
mi gratulatione humillima mente ꝓfiteantur: ac demū deuotissi-

mis precibus vrām sanctitatē inclinarē laborent: vt nrīs desiderijs p certorꝝ noiandorꝝ rotulo/dignet vrā scitas confauere q̄s vt placeat benignissime ꝛ audire: ꝛ exaudire sanctissime clemētie vrē deuotissimis affectibꝰ supplicamꝰ. Quā dignet rex eternꝰ cōseruare lōgeue/felicissimis incremētis. Eāqꝫ diu vniuersali ecclesie pesse faciat/atqꝫ pdesse. Ex Louanio in nrā ꝯgregatōe generali.

Iterū ad sūmū pōtificē. sup eisdē: i alia forma

Btīssimo in xp̄o prī ꝛ dño: dño. N. diuina ordinatōne: sancte romane/ꝛ vniuersalis ecclesie sūmo pontifici. Uniuersitas. N. obedientissima aplīce sedis semp oratrix/adusqꝫ deuotissima pedū oscula beatorꝝ. Immensas illas tristicias beatissime pater/quas aliquot diebus pertulimus propter deflendam mortem sanctissimi recordatōis dñi. N. sacrosan. Roma. eccle. sum. pon. nūciacō assūptōis vestre sanctitatꝫ maxio leticie iubilo serenauit. Dolebamꝰ eī oēs scrāꝫ matrē ecclīam tanto p̄side viduatā/anxiūqꝫ q̄s nā succursurus esset in aplīci culminis pontificū/pendebamꝰ. Sꝫqꝫ primū innotuerat iesum xp̄m sue miseratū ecclesie: ac vos in solio aplīco summū iā p̄sidē collocasse: tanta fragrātia plenissimi gaudij nostra corda perfudit quod nec calamo scribere possemus: nec satis reserare. Bñdictꝰ altissimꝰ qui sua benignissima puidentia in hoc nubiloso tpe/q̄ dei ecclīa omi videt psperitate priuata vos in suū vicariū p̄fecit: virū q̄dē scīa pfundū/virtute clarū/fide pspicuū ac cunctis in rebus fecundū/pitér ꝛ facundū qui per viaꝫ eminentissimā prudentiā/sanctissimāqꝫ clementiā omnia turbida implacida atqꝫ serena facille conuertetis (diuina semper virtute p̄ambula) que vestris sanctissimis desiderijs respondebit (vt speramus) Pro q̄ incessanter oīpotentē nos deuotissime oraturos pollicemur. Humillimāqꝫ simul obedientiā vestre sanctitate pollicemur in euū. Nosqꝫ ipos oms vestre sanctissime volūtati patissimos fuos submittimꝰ pstratos ad terrā pedes ante btōs/put latius oratores nostri (q̄s ad sanctitatem vrām mittimꝰ) viuis organis exposituri sunt q̄s sanctissime ac clemētissime pater/vestra sāctitas dignet misericorditer exaudire. Quā simul dignet altissimꝰ felicissime ꝯfuare: vt diu vniuersali ecclīe p̄sit: ꝛ psit vt optamus Datū louanij. in nostra congregatōe generali.

Scribit vniuersitas cōmēdatitias litteras. p quodā doctore suo supposito ad summū pontificē.

Sanctissime ꝛ clementissime pater. Humillissima vniūsitatꝫ. N

obediētia sp resumpta/aduſq3 pulueris sub beatis pedibꝫ cū oscu lo eoꝝ perdeuoto. Cū ad sanctitatē vrām. N. eiusdē dn̄atōis vr̄e deuotū filiū: vtriusq3 iuris doctorē/ accessurū audiuim⁹ omittere nō potuim⁹/ q̄n ñ eundē nr̄is lr̄is ꝛ p̄cibꝫ posseten⁹ iuuarem⁹ (sua bonitate sic ꝓmerente) quia teneris annis virtuti incubuit vigilā ter/ ꝛ lr̄is (cui natura nō defuit) in eū pulcerrima dona diffundens neq3 ip̄emet/ sibimetip̄i abfuit. Sed dictas nature dotes/ officijs ꝛ lr̄is clariores effecit. intantā q3 hoīm grām sua se ꝟtus euexit: vt nostro iudicio dignissim⁹ sit: qui inter vlnas sanctitatis vestre mi sericorditer āplecteᵉ: sc̄issimisq3 vr̄is gratijs orneᵉ: ꝛ fauoribꝫ. In bonis enī fortune ꝯtractior ē/ q̄3 littere/ q̄3 ꝟtus q̄ꝫ sua merita po- scāt. Parentes enī sui sanguine clari/ tot sunt ꝓlibꝫ onerati/ vt eū inflexerit pietas: magna ꝑ pte successionē paternā fratribꝫ relinq̄- re/ sese a puero ecclesiastico statui dedicando. Cuius ꝑsone digni tas (quo primū vestre sanctitati cognita fuerit) firmiter speramus: mox illi vestrā sanctissimā grām opulēti⁹ rñ surā. Qđ (vt fiat) bea tissime pater humilimis p̄cibꝫ supplicam⁹: quo sentiat nostrū te- stimoniū: nr̄asq3 etiā sup fusas hūilimas p̄ces/ apud sanctissimā clementiā vestrā aliquid fidei ꝛ gratie meruisse. Quam ꝯseruare digneᵉ/ lōgo tp̄e in viribꝫ multis/ qui eandē sue sp̄ōse ecclesie p̄fe cit rectricē. Ex nr̄a generali ꝯgregatōe Louañ. apđ augustineñ.

Cōmēdatur nepos alteri nepoti. vt ei adiumē

Salutē/ ac ꝑpetui amoris firmitatē. Uet⁹ illa amici- [...]to sit cia/ vir mihi ad cor vsq3 dilecte/ que mihi cum hoc latore dies lon gos fuit exposcit/ vt sibi sim adiutor ꝛ fautor: cui etiā accedit san- guinis ꝯiūctio talis/ q̄ eū tanq̄3 honestissimā mee generatōis ꝑ- tē color excolere: cui tm̄ afficior vt nihil addi possit. nec quē amo- re magis cōplectar/ aliū habeo nemine/ cui vt adiumento sis: tan- tis p̄cibꝫ posco/ quātis verba nulla sufficiūt: eritq3 mihi tāto iocū dius quo id feceris libentius: eoq3 gratius/ quo citius. Tanta ei effulget virtute/ vt valde indignū sit: eū tādiu suo clarissimo iure caruisse. Ad te enī accedit sue cause salutē/ auxiliū cōsiliūq3 expe- tēs: qui abūde locū ꝯsilij habes: ꝛ auxilij copiā. Fiat igiᵉ sibi sint p̄ces mee p̄sidio/ quo intelligat te mei esse amātissimū ꝛ apđ te ni hil antiquius esse fide ꝛ bn̄uolētia. Uale. ꝛ si quid est qđ ex me ve lis/ impara: mox implere conabor: morasq3 p̄scindam.

Ad epistolam prescriptam responsio.

Ex penetrabilibus cordis salutes nō numerabiles. Cōmendasti

mihi amice peccare/ tui nepotis filiũ: in q̃ oĩa pr̃is mox agnoui tui tam sil'is est/ vt oẽm hoĩem spectandi admiratiõe suspendat. Nõ enĩ lac lacti sil'is existit. nec possũ ppendere q̃d alteri insit/ qđ alteri desit. Si enĩ (vt cuiuscũq̧ lineamẽta) sic etas et habitus m̃derent/ mox alterũ/ alteruȝ appellabis. Qđ enĩ tuis lr̃is postulasti: subito feci: q̃ ad potui: nil iussu moratus. faciãq̧ qđ restat tam diligenter q̧ libẽter: nec rogãdus sũ nec hortãdus. Nã p̃rem eius (felicis memorie) q̃ familiarissime dilexi ego/ hũc familiaritatis illꝰ ꝯstitui: ⁊ dilectõis heredẽ. pderitq̧ ei ꝙ tam diletis/ clarisq̧ imaginibꝫ origine traxerit: ⁊ ꝙ nunq̧ fuerit pr̃is sui officiũ in me p̃termissũ/ neq̧ eius opaȝ in me refriguisse senseri nõ breui dixero q̧ letis oculis q̧ blando vultu me viderit. q̧ comiter se mihi ꝯiũxerit: q̧ late oẽs iocunditatis habenas in meo ꝯspectu effuderit. Uale meq̧ tuo frĩ ꝯmẽdatũ effice: q̃ (q̃ties aĩcos mẽoria voluo) mox iter p̃os emergit. Ex loua: volante manu/ ⁊ celeri penna. nisi me occupatio ingẽs ligatũ haberet. longior essem. Dum plus erit ocij/ latius scribam.

Deplangit amicus filiuȝ sui fratris aufugisse rogatur amicus/ vt reductioni studeat.

Salutes innumeras/ ⁊ cordiales. Unicũ habet filiũ frater meus: amice dilecte nihil pr̃is hñtem/ nisi cognomẽ/ sexũ ⁊ formã: quem (vt vnicus est) vnice diligit: cui iam accreuit: qđ referre piget: pudet ⁊ miseret/ vitiorum maxima seges. Doletq̧ vehementer pater in eo crescentibus annis/ decreuisse virtutes: ⁊ ꝙ cecis ducibꝫ non rectis fidat cõsilijs. Nam prudentũ virorum salubres monitiones q̃si aniles reputat cantilenas. Dabis (rogo) opaȝ si eundẽ gentiũ vspiam pceperis: ꝙ ad suũ parentẽ redeat ⁊ ex flumĩe errorum enatet. modũ agẽdi tibi tua prudẽtia dabit. Non est opus docere mineruam nec dare lumina linci et argo. Ex cuius tñ secreto abscessu pater eiꝰ tanto dolore affectus ẽ: vt (more frenetici) vage/ turbateq̧ loquat: ⁊ agat ⁊ assiduo gemitu dolorẽ effundat/ timẽs ꝙ hec vitia (quibꝰ teneris ãnis insuescit) tota etate sectabit: cũ magno et efficax nimis est vis ꝯsuetudinis: cui longo tractu ꝯfirmate vix nũq̧ obsistitur. Trahitq̧ pater om̃e auguriũ peiore via: in quo doloris affectum non arguo/ sed excessum. Mitius ista ferret/ si aliorum casus inspiceret: cuius dolores scriptis linire studerem. sed vereor/ ne prurienti ocello confricatio vt molesta/ quo potius nil aliud agerem quam augere luctus/ ⁊ renouare dolores. Etiam non est aptus consolator/ quem ppr̃ij gemitus vincũt: cuius visceribꝫ mollitis fracta in

lachrymis verba diffundāt. Sed vale. cogor eplām claudere: parūq3/ ⁊ oculos a lachrymis abstergere.

Ad epistolam precedentem responsio

Ea quā mihi vellē salute premissa. Recepi litteras tuas (vir optime) doloris nō vacuas amoris plenas: quibus inspectis mox mixtus lachrymis dolor mihi incaluit: vbi nepotulus tuꝰ/ qui dum sui pr̄is corpis pulcerrima lineamēta exprimit: nō eius virtutē nec animi eiꝰ imaginē ꝓferre dignat̄. Sed honoris proprij ꝓdigꝰ (omni pudore depulso) a virtute pedez retraxit. Indulsit vicijs. hisq3 induruit/ at3 adeo vt eiꝰ patrē virū grādeuū mlt̄a maiestate venerādū/ grauiter offenderit: suāq3 castigatō3/ nō excusatōe/ sed fuga vitauit: q̄ eū magis suspicor metu vel tractu/ q̄3 ꝓprio nisu errauisse. H3 effigiē/ ocl'is tā gratā/ vt vl̄ celo elapsus/ vl̄ deoꝝ semīe natus appareat. Nā in eiꝰ aspectu nō tā hūani q̄3 diuine specimē decoris effulget. nō solēt vicia: tā decora sede locari: dolebit senex/ si iuuenis a vicijs ceptis pedē non retrofaciat. Est mihi suspicio/ ꝙ certo loco lateat: quod ꝑ famulos meos hac nocte scrutari faciam. Luna enī iā ꝓnox est q̄ gratū obseqīū ꝓstabit euntibus. Scio q̄d petas: q̄d pater optat. addo opam āboꝝ votis cōgruā. Vale longior eēm/ sed somnꝰ (fur oculi) grauidū mihi caput effecit.

Scribit auūculꝰ filio ꝓfugo īducēs vt redeat

Salutis pium desideriū loco salutis. Fili nescio vbi incipiā quid primū: quid vltimū dicam: an bona commemorē que perdidisti: an mala defleam que meruisti obediens eras: diligēs eras: parētibusq3 charissimus eras.. Et cum totiens dico eras: necesse est ꝙ totiens ingemiscas: qui iam non es quod fuisti: sed paras tuis parentibus noctes: vigilijs/ ⁊ anxietate plixas/ qui te vnicum eis filium ad cor vsq3 adeo diligunt: ne teipo habeant proprium sanguinem chariorem/ sed nocte dieq3 laborem nullum fugiunt: non frigus non estum/ quo te ab inopia futura preseruent/ ⁊ certe quo felicior fuisti ꝙ tibi natura tales parentes contulit: eo miserior atq3 indignior es/ qui tua culpa eorum fauores demereris. Mater eī tua tuam fugam agnoscens/ pre graui dolore capillos fulsit: pectꝰ percussit: digitosq3 contorsit: mens illi refugit/ vt putarent astantes ei diem illuxisse supremū. Tu matri tue primum pondus fuisti: dehinc dolor ⁊ timor. Memineris (queso) quot somnos quot cibos (quot iocos tuis fletibus obrupperis: quot ei anxietates pepereris. Nulla maior ingratitudo est q̄3 que in matrem committi/

tur. Si hec te fili non moueant adamantia corda matura: sed ma
neat tibi cor saxeũ/quo tãta materna solacia/inte suaui amore cõ=
gesta/non desinas rebellione compensare. Aspice iusti dei flagella
non vt longe distantia/sed vt mox futura/ianuãq3 presencia. Tu
igitur redi: et in ꝑentum sinu recumbe. A radice enĩ seiũctus ramꝰ
emoritur: quod nisi feceris tibi tanq3 inutili arbori imminent secu=
ris et ignis. His deniq3 lectis/post habitis omĩbꝫ ad me ꝓperãdo
festina: dabo modũ et ordinem quibꝫ parentũ gratiam tuo hono=
re assequaris. et noli rem in sinu positam contemnere. Nam si pa=
rentes tuos offendere non desinas/⁊ eos aliquãdo tua culpa ꝑdi=
deris: habebis (donec viuas) nocte dieq3 summũ dolorem erroris
tui in pectore testem. Tunc primũ parentes nosces: dum perdide=
ris tunc patrem/tunc matrem/tunc mutatam domũ/mutatam fa
miliã flebis: et frustra concuties pectora palmis/⁊ sero penitere in
cipies: dum nõ erit penitudinis locus. Sed vale incaluit calamus
que cursu furit ⁊ sistere nescit.

Iterũ auunculus filio profugo. in aliã formã.

Meliorẽ/q3 paras fruare: salute. Scias (chare adolescẽs) amicos
omnes tuos a te auersos esse: neq3 vllã rerũ tuarũ velle deinceps
cura agere. Ego adhuc resto quem (vt video) a tuo amore extrudes
si aures claudere et oculos (vt cepisti) auertere pergas tibi enim ad
huc/non tuis moribus sum amicus/qui te viliter proĳcis ad alia
natus. nam si verum auribus hausi iute inualuit pompa/luxus/
⁊ vanitas omnis/vix enĩ mustum es/dum corrumperis in acetu3
Loqui cogor ne taciturnitas mea indulgentia reputetur. mallem
tamen potius ꝙ tibi tua conscientia/q3 meus sermo pudorẽ incu=
teret. satis enĩ ingenũ labes quo sordes tuas vides: nõ tñ diluis. vi
as tortuosas tuas agnoscis: nec deseris impendensq3 ꝑiculũ non
metuere nõ potes nec declinas. vbi (queso fili) euasit parentũ reue=
rentia/vbi lex nature/vbi timor dei qui sic dissides a teipõ/et qui
te societatibus ĩmisces ꝑiculo plenis. Sperne (rogo) illos quorũ
exemplo gloriaris: illosq3 fuge vt scillam/a tuo quoq3 aditu ꝓhi=
beas: quos vides in tanta viciorũ exuberantia colapsos/vt inter
virtutẽ et vitiũ discrimẽ nullũ faciãt: qd nisi facias tandem tibi ru
biginem affricabũt: quã vix vnq3 vllo post tempe poteris diluere.
at exitum tandem flebis qui prohemia non sensisti. et que iuuenis
tam pertinaciter agis: senex cum rubore recordaberis. Non hesito
qn scias luce clarius recta esse ꝑscribo: sed nimiũ vereor ne passio=
nũ impetus te rogat seq̃ peiora. Doctũ scripsisse iuuat/vt si erro=

re tuo prestabis/ego in te meo officio ꝑfunctus fuero! nec omitte-
re potui/ q̄n amicas tuas aures/amico ſmone pulſauiſſem/ non q̄
dē tā blando q̄ꝫ verace/nō tam cōposito q̄m fideli/ quem ſi rugata
fronte contempſeris/tuaſqꝫ parentes continuis doloribus conter
eris .melius foret (ſit venia dicto) te prius tellus ima dehiſceret
/abſorberetqꝫ. Sed facito melius. Valetoqꝫ felicius

Reſponſio profugi filii ad ſuū auunculum

Humillima cōmēdatōe humillimo corde pmiſſa! Nō video qui
bus ꝟbis (auūcule dilectiſſiē) imēſaꝫ aīmi leticiā exp̄ſſero! tm̄ enī
mihi v̄ris ex lr̄is gaudiū ſubortū ē/tātuſqꝫ leticie ſplēdor infulſit
vt oīa ꝟba frigidiora videant/ habere certe ocl'os nō mō velatos/
ſꝫ prorſus erutos/ſi v̄ris ꝯſilijs obluctari p̄ſumerē/tanta rōe fun
datis. Dabo opam/mox nebulā vite mee taliter abluere! vt mrēꝫ
meā (q̄ me geſtauit ī vtero/me pepit ſuo lacte nutriuit) maiori gau
dio pfundā! q̄ꝫ vnq̄ꝫ fuerit ex me dolore ꝯcuſſa. Societatēqꝫ illam
quā ſū cupidi⁹/q̄ꝫ prudēti⁹ imitat⁹/ abijcio/fugio/nego/abnuo/re
ſpuo/cathenāqꝫ rūpo/ quā ipe mihi cōtexui . iā clare video ſocios
meos canib⁹ ſiles q̄ os diligūt/vt extrahāt ſuccū. vł his q̄ lanā in
ouib⁹ q̄rūt/nō ſalutē/qui miro q̄dā applauſu me viſi ſunt excole-
re/q̄ꝝ amor eiſdē gradib⁹ cū meis denarijs ābulauit/tātoqꝫ remiſ
ſior/q̄ꝫto pecunia numero minor/ vt cū vltio denario/etꝫ ipi⁹ amo
ris euaneſceret vltim⁹ gradus. Jam lapſum meū agnoſco dolens
⁊ gemens/qui nunq̄ꝫ potui lachrymas p̄ferre pntū. Non ſinat de
us vitā meā vſqꝫ ad illa pduci tpa quib⁹ hec tractem/quo dolori
bus rapti funeri forent ꝑiores. ſed me/ vel tell⁹ (vt lr̄e tue ſonare
vident) opem prius ima dehiſcat/ vel cyclopū fulmīe cadā . Clarē
ſentio v̄ra eruditōe inſtruct⁹/q̄ntū pntes amare/⁊ venerari opor
tet. Vos aūt (vt cepiſtis) mihi aſſiſtite/nulla enī ſpes ſalutis/nul
lū mihi p̄ſidiū aliūde. Opto feliciſſime valeatis/ opemqꝫ feratis/
qui ſpem dediſtis.

Vt filiū promoueat ad aliquod beneficiū.

Plurime ſalutis largā affluētiā. Cogūt me (vir egregie) bn̄ficiuꝫ
filij tui mores/ſuaqꝫ vite integritas/in ſui fauorē ad te nūc lr̄as da
re/rogans/ꝙ in promotionē alicui⁹ bn̄ficij/paternū ſibi fauorem
nō abeſſe ſentiat/qui ob alia multa/q̄ꝫ ꝙ tibi fili⁹ a te meret char⁹
haberi/qui adoleſcentie primitias ita inſtituit/vt oēs ſue etatis iu
uenes eū p duce colūt/obſuāt/qui fax eē videt/a q̄ oēs lumē accipi
unt. nemo eū antecedere p̄t. quiſqꝫ eo habet honeſtior/q̄ tergo ſuo

propior est! vix crediderit quispiã tãti ingenij lucẽ/ tãtãq; indolis placentiã! tantũ facũdie splendorẽ/ tã tenere etati incidere posse. Jocũdiꝰ adeo ẽ vt facecijs suis/ risum lugẽtibꝫ euocaret. Multa p̃rna in se hꝫ nõ futuris vnq̃ȝ tuaꝝ ꝟtutũ sepultor/ q̃s gerit corde ⁊ frõte depictas. Eritq; tibi ip̃e senectutꝫ tue baculꝰ! ⁊ p̃rni nõis seruator ⁊ autor Uale. plixior essẽ/ nisi iã nox abstraheret lumĩa celo.

Ad predictam responsio

Salutẽ in auctore salutis. Filiũ meũ extollere conaris multo studio/ nõ pari iudicio/ quẽ si minꝰ amares! plꝰ fidei apd̃ me tue littere mererẽtur. Amore cecꝰ iudex ẽ! nõ enĩ tã rebꝫ fallimur q̃ȝ rerũ apparẽtijs Certũ habeo ꝙ bñ d̃ filio estimas meo/ cui p̃mia ascribis vir orte ꝟtutis/ q̃ certe ꝓ ꝟtute effigiẽ ꝓ re simulacrũ laudas! bone indolis esse videt᷑! sed frõtis eiꝰ nulla fides virtutẽ vt scopulũ fugit! nõ tã apis taxũ odit! nõ tã baculũ canis vl' balnea cattus! q̃ȝ hic libroꝝ osor ẽ/ quẽ si quis arguat mille excusationũ diũticula q̃ret! vt pulcro pallio crimẽ obumbret. Uultũ tuũ ad nutũ variat! vt q̃nq; nõ idẽ sed sui degener videat᷑. facies agnũ mõstrat! sȝ (vt p̃sij verbũ ẽ) ꝟuat in pectore vulpẽ. Raro sibi vultus cũ aĩmo coit. raro lingua ꝯsonat ori. Tu his vicijs mox occurrere! discat aliũ vite callem te magistro. Nam nichil duco turpius ficto/ nihilq; fediꝰ simulato. Uale oĩaq; facito mea causa vt cõsuesti semper/ ⁊ amice ⁊ diligenter.

Querela rare scriptionis.

Sincerã amiciciã loco salutis. Habet me admiratio mlᷓta! quid sibi velit tã diuturna litterarũ tuarũ in me abstinentia/ cuȝ vetus nr̃a ꝯiũctio/ nosterq; pristinus amor freq̃ntiores expostulat. Nescio quis torpor amoris/ q̃ digitoꝝ paralisis te inuaserit! vt litterulã ne vnicã ex te excutere possum! quia tñ viriq; morbo cõfricatio ꝓdest iã diu statui te meaꝝ lr̃aꝝ freq̃ntia/ continuo blãdoq; tactu cõfricare! vt tãdẽ (aromatũ more) spiramĩa reddas! q̃ lentiꝰ odorem spirant/ si nõ trita fuerint. Magnes fortius trahit/ si teratur. Maiorana/ atq; lauendula digitis contrectate/ odores flagrantius fundunt. Tu ergo si me amas hãc scribẽdi segniciẽ exue! teq; litteraꝝ freq̃ntiorem exhibe! ⁊ si que ex te merui! si digna precor! si me tua existimas amicicia non indignũ (rogo) ne desinas mihi tuum statũ ꝑscribere! studeasq; vetusti nostri amoris cineres euoluere! inuenies (spero) adhuc aliquã viuentẽ scintillã tui (vt creberrime scribas) excitatricẽ! quod si mihi prestiteris/ q̃ȝ maxime tuis

iussib⁹ delectabor.sed vale longius scribendo prolapsus sum!q̄z
tarditas temporis vel festinantia postulauit.

Intimatur amico ne quē proposuerat comitē

capiat itineris ad sanctā terrā/quia mēdax ⁊ garrulus est.
S. non pauciores! q̄z gignit estas aristas. Audio proposuisse te
(cordialis amice) terrā sanctā (deuotōis gratia) visitare/assume//
req̄z pro socio vilici filiū/sed vt te libere tuteq̄z alloquor accede p̄
pius ne q̄ externa auris interueniet!interesq̄z mihi ad ostiū ocul⁹
erit ne quis insperato irrūpat. Jlle quē itineratōis tue comitē dele
gisti! vir prorsus agrestis ⁊ insulsus est! qui inter canes male tut⁹
ambularet/si tam lepus q̄z fatuus videret/qui totus ex mendaci//
is pendet!⁊ ex ficticijs ꝯfectus est.animū tuū iudicas nihil sibi cre
dere!quē tam infestū auribus senties/vt facile tibi quietus esse iu
dicabis! vel eū lingua/vel te auribus caruisse. Certū est tanto pe
ctoris sono minime respondere virtutē. Nā picas ⁊ graculos sua
garrulitate supat!nihil iudicio digerens/nullā tenēs lingue men
surā/alti eni flatus est! q̄ (more follis) plenis buccis aerem trahit!
⁊ efflat q̄ molēdina moueri putares. Uale longeue sane plauden//
ter. Has dū scribo nō quierunt digiti!sed volitat calamus nō ali
ter q̄z ei velū supinfixū esset vento prospero agitatū

Intimatur breuis visitatio amici et leta cōfa

Immēsas cū fauoris ardore salutes Arderit breui tp̄s //būlatō
quod nos vnū in locū misceat. Statui ei his pascalib⁹ videre te/
ita dico!nisi vl' tibi citi⁹/vl' fortune serius placuerit.multa me diu
ligatū tenuerūt!q̄min⁹ te visitare potui.sed iam funē soluā!rum//
pam moras/cuncta retinacula frangā!longiorē protractionē fer//
re nō possum! vror!ardor!crucior! Te p̄celiter visitare intendo vt
refrigeriū p̄beas!qui hāc flammā p̄uocasti! tūc vocē voci iunge//
mus ⁊ dexterā dextre/eritq̄z tūc nobis nostrorꝫ euentū vltro citro
q̄z iocūda recitatio/q̄ nobis tūc dies breuissimi videbunt!etiam si
estiuis solib⁹ protēdant!tūc vt (oratius clamat) bibendū/tunc pe
de libero pulsanda tellus/craterisq̄z magnis vina coronasse iuua
bit!eroq̄z tibi cohesurus/diutius quo ad venero tardius/amicissi
moq̄z s̄mone longas horas cōsumptur⁹/vt mora restituat!quod
necessitas abstulit. Ex cracouia tāta festinātia q̄ facile putares si
me has scribere p̄spexisses/digitos meos in pedes leporꝫ eē ꝯūsos
Uale philariter/⁊ quidē gaudētior muscis in melle //facit aīco.

Ad petitōz amici statū suū. fratrisq̄z sui notū

Salutes felicibus votis onustas. Quia sepe inquiris (charissime vir)
quid frater: quid ego: quid vnus: quid alter: vel quid ambo molia-
mur. Hinc his pauculis dabo responsum. Frater meus viuit in ru-
re beatus. qui (vt horacij verbum est) paterna rura bobus exercet su-
is/prospectatque arantes greges suos in valle. quandoque ramos ar/
borum amputat: felicioresque inserit. modo libet ei iacere sub antiqua ilice
modo in tenaci gramine/querit aliquando in silius aues/tendens re-
tia ⁊ dolos apris ⁊ turdis edacibus/iam pauidum leporem fugat iam ad-
uenam gruem laqueo captat. sic vagatur quotidie latis in campis/ per/
ustus solibus/ ⁊ letus domum rediens/semper comedit dapes inep/
tas/in quem illud virgilij cadit. Felix heus nimium felix bona si sua
norint agricole. Nam nulla sub sole occupatio alia magis eidem
conduxit: qui tanta verborum angustia contractus est: vt si verbum
vnum vel duo subduxeris elinguis fiat: ⁊ quauis statua taciturni/
or: ita vt eum marmoreum putes: ⁊ in adiutorio pythagore aut mo-
nachorum claustro/non tam vsum quam necessitatem silentij didicisse
quod silentium in capiendis auibus perualde conuenit. ad quam
capturam (instar argi centum ferentis oculos) diligentissimus est
libros a tergo reliquit. nam studere apud eum torqueri est suppli/
ciumque loco liber est. ego autem venationis loco interdum poesim vi/
deo: quo possim facilius dispendia vite compensare (more laboran-
tium) qui quandoque cantilenis solent tedia propulsare (⁊ iteranti/
um) quibus via breuior videtur: si labor fabulis subleuetur. Vale
sanus/ ⁊ satis viue secundus.

Amicus rogatur vt mittatur per eum scrip-
tor peritus amico.

Salutes omni desiderabili gratiores. Prospicias michi (rogo)
amice charissime/de scriptore bono/de bonitate non solum ar/
tis loquor: sed fidei/qui non mecum agat: vt ille estate peracta
qui multa incepit/perfecit nihil plurimi ille verbi erat ⁊ promissio-
num maxima turba/sed omne promissum in voce permansit: qui
vbicunque loci eum conuenio: non secus a meo aspectu fugit: quam si
basiliscum aspiceret. Uolo michi aulumgelium bonis litteris ad
gratiam protractis/mendis castigatis escribi: quem nec veno: ne-
que commodato/vel longo tempore assequi valeo. Hac igitur epistola
visa quasi pignore facito ad me bonus scriptor accedat: cui (vt ra/
tio suaserit) premium dabo. Plurimumque rogo ne differas: ne quoque
committas: vt te potius excusandnm tarditatis quam laudandum
festinationis efficias. Parcito tamen si fuero (quam equum est) audentior Ui-

hil enī est qđ magni amoris sibi ꝯscius hīmus nō audeat p̄sumere. Ceterū/post vltimas lr̄as nihil accidit: qđ tua interesse arbitror: p̄ter incredibile desideriū meū visendi tui: qđ indies magis ac magis augescit. hoc aūt me leuare tui est officiū: si quid ex me vis precipito: tuis votis parere mihi certe voluptas est: ⁊ nullum in pondere pōdus. Uale in eo qui mortis vincula rumpit. Ex parisius octobris. vi. eo mane quo noctem fugauerat/aurora cōsurgens.

Epistola consolatoria.

Salutes et plusq̄ȝ salutes. si quid vsq̄ȝ est qđ hijs plus est. Accepi litteras tuas planctu plenas (disertissime vir) quibus rumorē adte venisse declaras/ q̄ frater tuus in opido suo/cū alijs cōciuibus obsidine hostiū sit circumfeptus/ vt nulla sibi salutis spes relicta videat. Hunc rogo dilectissime vir timorē exue. Pessimus sp̄ in dubio augur/ est timor. Quanq̄ȝ sepe/ ubi timoris magis est illic periculi minus est. In bellis enī fallax est spes/ ⁊ fallax est timor/ vbi ferre nihil ex p̄meditato vel agitur vel accidit: sed eunt oīa inopine. Non igitur desperes (queso) nemo scit quid presidij fortuna prebebit. Finis cuiuslibet rei incertus est. nō enī de nihilo hoc nomen finis grāmatici dubij generis posuere. Uale vir fama ingens sed re quidē ingentior. Ex louanio marcij. xxi. volatim instar auis que (vt virgilij verbo vtar) Raptim secat aera pennis. Lator harum quiddam secreti tibi deuelaturus est: meo nomine cuius verbis nudus sic credere potes: ac mille forent eis appensa sigilla/ qđ cunq̄ȝ dixerit iuratum putabis.

Intimat amicus amico. qđ sequenti die secū suo in reditu pransurus sit.

Uini optimi letissimos haustus pro salute/ que salutatio in buccā cadit: quā iam sitis inhabitat. Dum nūc cursu vectus (vir ornatissime) domū tuā transitu aspicio: mox saltu festino: velut ad littus fracta pupe ꝯfugerem: de curru descendo: celeriq̄ȝ cursu domū tuā peto. ad cuius fores pulsu ⁊ clamito parumper tecum loquendi p̄posito. sed dum vicini te in ecclesia esse nunciarent: fecit partim impatiētia vectoris/partimq̄ȝ distantia q̄ illic te nō sequerer. partim quoq̄ȝ q̄ inculta fui rusticanaq̄ȝ veste cōtectus/ in qua te solo corā comparere non formido. Paruicurans qualis extrinsecus tibi videar: qui a longo apertū ac nudum animū cognouisti. Sed dum clamore vectoris societatisq̄ȝ cursus cogor currū ascendere: ecce inopine scolaris occurrit: cuius ex curio calamū peto: hācq̄ȝ p̄cario pa

pirū nactus: has tibi dandas relinquo/ quibꝫ certior fiat ꝙ cras rediens tecū pransurꝰ sim: nisi vel deo vel fortune/ vel tibi secus placuerit. Interea vale faustꝰ/ ⁊ fruere votis/ neqꝫ vnq̄ rogatū iouē inueneris surdum

Filius ad prēm ꝓ subuentione. vt libros emat

Humillimā obedientiā loco salutis. Cōmēoratio v̄re ⁊ q̄dē vltronee sponsionis (metuendissime pater) omī cirographo mihi efficaciozis cūctoqꝫ pignore certioris/ intrepitā mihi afflauit rogādi fiduciā/ vt mihi denarios ꝑ tutū/ ⁊ celerē nūciū mittere dignemī q̄bus mihi libros valeā ꝯparare. Clare enī nouistis (optīe pr̄) qualr̄ anni eant (ouidio teste) more fluētis aque nec q̄ pterijt iterū reuocabit̄ vnda. sic hec īdulta studio tp̄a fluxu ꝯtinuo decurrūt: absqꝫ refluxu/ q̄ tp̄a nequeo in ꝓiectū meū inflectere/ stante nō modo mihi penuria/ sed oīmoda librorꝫ carentia/ q̄ me facit sciarꝫ dulci/ optatoqꝫ fructu carere: si enī cassiodoro credimꝰ larga manus ingenia nutrit. Uestre igit̄ bonitatis erit acquiescere: iam meis necessarijs iustisqꝫ desiderijs/ quo pectore meo sciarꝫ sitibūdo vberē refectionem dederitis: ⁊ quidē vtilem gratū et salutarē/ ⁊ quo tandē pater optīe/ tandē īuenerit tantalus vndas. Non enī debent studentiū sumptus inter cōsumpta/ sed veluti quedā semīa centupli fructus ꝯputari. Dignet̄ altissimꝰ vos felicissīe ꝯseruare. Ex parisius cursim ⁊ ꝯfidēter corde nō meo multa spe/ mꝉ'toqꝫ affectu titillante.

Patris responsio q̄d filio nequit subuenire ex conditione temporis.

Saluꝰ ⁊ bonꝰ esto. Uidi lr̄as tuas/ atqꝫ has preter/ exposuit mihi (fili) intercursor nūcius indigētijs te mꝉ'tis sbesse: atqꝫ te mirari q̄d sibi velint hec tp̄is mora/ qua tibi (vt ais) nihil missū est/ sed ita certe nūc fili sūt tp̄a vt cōducat te ori tuo silentiū dare: et frenū desiderijs: ast opulētiorē fortunā expectare. Nā (vt satis audire potuisti) huius anni agrorꝫ cultura/ pratorꝫ sectio: putatioqꝫ vinearꝫ: ⁊ (q̄d egrius ferri solet) dū iā bis omībꝫ labor esset impēsus ex inclementia celi/ male rn̄derūt possessori: nec erunt hec omīa/ vel hoībꝫ/ vel armētis h̄ anno pastū p̄bitura. Hinc ꝯpati cogeris pentū dānis/ frm̄qꝫ tuorꝫ/ suorꝫqꝫ egentijs. Parce igit̄ atqꝫ sobrie tibi ad tp̄s viuēdum est: donec sidera nobis illuxerint feliciora. Q̄d breui cōcedat ille q̄ pōt. Uale salutes plīmas tuis mḡris meo noīe annūciās: ⁊ si deus votis annuat meis/ ad te me cito futurum expecta.

Conqueritur pater de dura correctione filij.

Salutes plurimas/auro gēmisqꝫ ornatas! vel alio quodaꝫ si qd his pciosius/easdē poterit venustare. Inueni filiū/in hac paucu/la mora (venerāde magister) qui iā domi mee fuit/habere aīmū formidolosū q̄dā pauore deiectū/vt vix oculū leuare/vel verbuꝫ au/sit exprimere. Si qs eū accedit, ꝑpius mox caput retrahit/cubitū/qꝫ leuat/q̄ conari videt̄ ꝙ caput a verbere saluet. qui in somno se/pe clamitat/veniāqꝫ rogat/nō aliter ac virgis duriter ipē vapularet. Dicit mihi mater ꝙ sub veste habeat cutē macrā/grossis vibi cib⁹ informē. Rogo igit̄ magister optīe ꝙ ipm dulcius formes/et molli⁹ alas/neqꝫ eundē virgis/sed minis corrigas/nec vtcūqꝫ vapulare pmittas. Mitis ipē ingenij ē/dulcisqꝫ nature. Desperant enī (vt inqt quintilian⁹) plerūqꝫ pueri/ꝛ dolent/ꝛ nouissime oderunt/ꝛ (qd maxīe nocet) dū oīa timent/nihil conant̄. Nā vt frondib⁹ teneris rustici falcē nō adhibent/eo ꝙ formidare ferrū vide/ret/ꝛ nō dū cicatricē pati posse. Ita teneros annos nō tā virga ter/reri/q̄ꝫ iocūditate demulceri oportet. Uidem⁹ enī sepissime inter manus cesoꝝ lapides frangi. dum quadrant̄/nisi fortasse nimio impetu quadrator incusserit. Uale sub leto sidere/vt tuus honor tua virtus/tua merita poscunt.

Ad epistolam prescriptam responsio.

Salutē ꝛ si quid salute gratius poterit cogitari. Deus q̄ꝫ vellem (optime vir) tuū filiū alienis oculis aspiceres! qui eundē dulc͛ nature mitisqꝫ ingenij descripsisti/ qui alioꝝ iudicio cū sit alijs multis vicijs inquinatus/tamen inobedientia est oīm primus/quem (vt tua pace dixerim) a vicijs satietas qn̄qꝫ retraxit/ nunq̄ꝫ voluntas. sed precepta magistroꝝ vel contumaci temeritate contemnit/ vel vbi īcipit ibi deficit. Scis enī ꝙ ignis male accēsus cito extinguit ꝛ equ⁹ mane deficiēs paruā dietā conficit. Si enī dur⁹ magr. sim. ꝛ ipē discipl'us est. Dura dur͛ efficaci⁹ leniunt̄. Sepe medici mollioris difformior est cicatrix. grauioribus morbis grauiora reme/dia adhibent̄/medicus sepe ledendo sanitatem confert/non sine murmure pacientis/qui amara quandoqꝫ pocula ministrat/ que non sine frontis rugositate sorbentur. Obscuritas in auro erit/ nisi addiderit flamma fulgorem. Si enim pater es/non que mulce/ant/sed que prosint cogitabis/ne qui sibi plumis mollior esse co/paris/durior satis fias/quo tandem pro meritis tuam senectam perditis moribus inquietet. si virge cessarint/ mox malicia (que tunc latet) in lucem erumpet/crescentqꝫ sibi viciorum incendia/ quorum flammas non facile extinxeris si paulufum processerint.

quid factu opus sit tecumetipso cogita! ne tue prudentie ipse obli//
tus videatur. dum colloqui. dabitur tibi multa deuelabo que nõ
ausim papiro nuncio! aut commendare calamo. Uale sit tibi le//
ta/sitqȝ honesta/ ⁊ sera senectus. dum hec scribo manus volat oci
or austro.

Responsio ad certas litteras hic non insertas

de glorioso poeta.

Salutes numero incalculabiles. Legi omnia iocũdissime frater
que mihi tuis in lr̃is ꝯsignasti! multa iocũditate/ atqȝ vix risui fi//
nem faciens/easqȝ iterũ/iterumqȝ relegi! longo iã tp̃e illũ noui cu
ius dictis in lr̃is meministi! cuius mores / si pingere ꝑgo mihi scri
benti labor esset/ ⁊ tibi legenti fastidiũ. Hic eñi noster bipes asel
lus! ⁊ statua marmorea suo vesano plumbeoqȝ capiti/poeticã ar//
tem totã ascribit! non aliter ac totã poetriã ebibisset liquefactam.
Omnes eñi oratores post se facit! neqȝ tullio cederet! si viueret!
neqȝ virgillo palmã daret! tã verbis abundus est! vt qui secũ sunt
magis audire q̃ȝ loqui pñt. ipsa cicada est q̃ vbi tacta fuerit semel
nunq̃ȝ silet! si parẽ sibi loquaculum inuenerit iam picas in nemo//
ribus! aut in paludibꝰ ranas audire putares. iudiciũ ꝓprium plu//
ris facit q̃ȝ totius orbi sniam. plura de hac re scriberẽ si mihi cuȝ ho
mĩe minus perito iam res esset! tibi autẽ om̃e parũ sufficit. Hec io
cundo calamo scribo! rideret calamꝰ si os hr̃et. Uale puluinar me
vocat! magna pars noctis effluxit. dabis me (queso) tuo fratri cõ//
mẽdatũ/ quẽ respiciat (oro) fortuna mitior lumĩe/ vel si nõ fortuna
is qua fortune imꝑat deus. Ex parisius. nõ manu pigra octobris.
xiiij. noctis crescentibus vmbris.

Inquiritur status amici et describitur ꝓprius

Immẽsas largissimo corde salutes. Tu p̄ ceteris (vir optĩe) maxi//
me nosti! q̄ꝛ ĩ studijs iã ipse ꝯsenni! vbi nihil mihi tp̃is p̄terijt vnq̃ȝ!
q̄ nõ sollicitꝰ ego de te deqȝ tuo statu inquirerẽ! qualiter fortuna te
cum et qualiter tu cũ illa! quid ageres! vbi esses! quam viam vite
sequeris! quid de progressu! quid de fine exponeres! cui te similẽ ex
hiberes. oculi mei te amicum absentem anxie petunt! quibus ꝑ ab
sentium trahit multũ sed aĩmo nihil. Si aũt ex aduerso petas q̃d
agam/ quid moliar. viuo fratris optime forte cõtentus mea ad ra//
tionẽ hẽo! nihil vltra desidero. Raro eñi desideriũ magnũ ⁊ aĩmi
quies cohabitãt! cuȝ nihil plus torqueat q̃ȝ sperati carentia. habeo
eñi quo viuã! ⁊ quo forte meliꝰ sanctiusqȝ carerem habeo vnde la//

sciuiã/habeo vbi habitē: quid edaz: quid bibã: quo vehar: quo te/gar: vbi iacear: vbi spacier: quo delecter. Quid q̄so sūmus pōtifex vel impator romanus habz amplius. Magne diuitie nō diuitē sz occupatū faciunt: nō dñm/sed custodē: neqz eni preciū rerū quē diuitem facit: sed contemptus. semp eni querendo et inhabitando cupiditas crescit: et seruitus atqz pauptas. Plura scribere nequiui retra iaz nocte puentus. Ualitudinē bonā habeto adamante solidiorem. Si quid ex me velis: tuū est pcipere: qz patus fuero probando cōdisces. potius semp est re qz verbis amiciciā splenduisse. Ex collegio S parisius pennata manu/allatoqz calamo mane dum sol terris infundere ceperat spiramina lucis.

Tutores scholari studenti louanij in artibus. qui petit adire aliam vniuersitatem.

Saluti intendere loco salutis. Dedisti ad nos lr̄as (carissime adolescens) et quidē pl'es/quibꝰ subnixe pcaris nr̄m ꝯsensū/quo aliam vniūsitatē studendi gra adire valeres/qui nr̄o iudicio nō taz scientiaz amore/qz rei vana quadā nouitate moueri videris. scimus iuuenū aīos pmptos esse ad motū qui spargunt in oīa vota/qui se pe melius putant qd peius est: optimūqz qd pessimū. Prima nam etas stimulos habet: et frenos habet vltima. Mens eni iuuenū vaga est: quietis impatiens/et rez nouitate letissima/maxime eoz iuuenū qui ocij gaudēt. vanā eni semp dant ocia mentē. audiuimus te inerti ocio incūbere: itaqz somnolentū esse q' vix te tuba vigilem daret: atqz mgr̄m tuū te creberrime/digito suo cōsignare. qsi futurz quiddā innuat: nō tam verbis qz virgis ꝯplendū. Non videmus qd aliud scriptis tuis conaris: qz loco sciaz et virtutū ocia et vana petere. Nihil ꝯstante iuuene splendidius/nihilqz incōstante fedi'. Raro bene germīat planta/q̄ sepe transfert. Proinde tibi mandamus hāc tui transferēdi opinionē e mēte tua pellito: lr̄isqz semp diligenter insuda: qui qz uis ex natura tardior es: frequēti tñ exercitatione acui poteris: valebit ingeniū vbi intenderis: qd pfecto leuiꝰ feceris: si diem quottidie tuū scruteris: oīaqz facta audita dictaqz illiꝰ diei remetiaris quo factis melior. dictis acutior: auditisqz doctior fias. Bona tua vt alioz oīm pcio solito decidūt. Debes igit esse ad studiū alacrior et in exponēdo ꝯtractior/vt tñ virtuti addatur q̄ntuz fortune sit abstractū. Ualeto. itaqz facito ne si voces nostras lucro intelligere cōtempseris/tandē tuo damno itelligas. fac letus oīa/ne qd mestus patiaris. Fac etiā volens cupiēdoqz qd cogeris: efficeris ne cogaris. nullū vtilius in hac necessitate cōsiliū

est. desinat esse necessitas si volūtas accesserit. Mgr̄os tuos ama! bonos cole scholares. ceteros p̄teri/neqꝫ cultos neqꝫ offēsos. Va/le. ꝯstans studio intentus/omniqꝫ pendentia mētis seclusa.

Tutores studenti louanij in legibus. qui petit adire aliam vniuersitatem.

Charissime adolescens sit tibi leta dies! sit plurima salus. Omnibꝫ in litteris tuis multa diligentia moliris! aliā vniuersitatē adire! leguꝫ studendarū causa. Non facile capimꝰ quid tibi louanij de est! vbi scholares legū tibi cōsodales mltos habes ingenio ꝛ diligentia singulari/doctores qꝫ scia/ experientia/ eloquētia ꝯspicuos! nisi forte cupis a nobis esse distātius quo poteris errare licētius Hec instabilitas magnū argumentū est! aīmi male se habētis/vt enim egrū corpus thoro voluit! nequitqꝫ ꝯsistere. Sic eger animus varijs affectibꝫ agitat! male sp sperat de iuuene vario ꝓprio sensui innitente. Sentētia nr̄a est vt louanij studeas! ꝛ maneas! ꝛ tanq̄ꝫ in tuto salubriqꝫ studiorū portu/iactis anchoris ꝯquiescas. Oppone igit desiderijs tuis seras/ꝛ vectes! habeqꝫ semp aīm tuū (vti decet et optet) ꝯsilijs nr̄is ꝯformē. Quod si feceris! nos semp habebis tui amatores! rerūqꝫ tuarū vtiles ac diligētes ꝓspectores. neqꝫ vnq̄ꝫ amiciciarū fores/apud nos occlusas hēbis. Vale felix valebisqꝫ certe felicius/quo studebis intentius. Qui si nō satis ꝓfeceris! nunq̄ꝫ tibi ingeniū defuisse arbitrabimur/sed curā ꝛ diligentiā/q magis ꝓfectū tuū patulo corde cōcipimus! qꝫ naufragus portū! vt famelicus escam.

Inuectio iocosa in amicum raro scribentem:

Salutes innumeras atqꝫ perhennes. Dum oīa mente voluo ac reuoluo (amice ꝑchare) ꝯcipe nequeo! qd te detineat/tanq̄ꝫ mutuꝫ facit vt oīno scribas nihil! cui tn̄ tam cultus stili fluxus adeo ꝓmptus atqꝫ venustus est vt inter scribētes primatū teneas! q̄si papirus tibi ꝓregia sit! ꝛ ꝓ ceptro calamꝰ/de quo plura dicerē! nisi hoc amātis esset (Plinio teste) Amatū nō onerare laudibꝫ. Fecit hoc ꝯpleta viuacitas tua/qui agili spū plenus es! neq̄d iuris inte habeat desidia/quāq̄ꝫ tn̄ nō viderim q taciturnitatē tuā ꝓtegere posses. Nō eni eo clipeo q solet inertes ꝛ segnes te nihil habuisse/qd scriberes in tāto flumie nouitatū. Sed timeo ꝙ oīa tibi eant incōmodo! q tps aliqd aptū ad scribendū nō inueneris. Estas forte attramentū exiccat! ipmqꝫ hyems in glaciē ꝯtit. in vere aūt modū auce pēnas dedere relinquo forte tpe/ꝑalizant digni q q̄nqꝫ stupent atꝫ

rigescũt: vel forte papiri mola rupta ẽ: vl' nescio an te aliq̃ fluie lat/
ues: vbi oẽs veterꝫ amorꝫ flamulas extixerꝫ Cogor igiť exclamare
illȏ poeticũ. q̃s deꝰ apposuit nr̃is sua nomina votꝫ Sed omisso io
co facias (rogo) musas tecũ redire in grãm freq̃ntiꝰ q̃z scribito. mul
toꝝ eni lr̃as q̃ ad me scribunť semel dũtaxat lego: idq̃z cursim/ tu/
as aũt nunq̃z satꝫ legisse videor. Redeo iterũ atq̃z iterũ: nũc illaz/
nũc istã ꝑticulã attingo: repeto. egre illa e manibꝫ emitto/ facit hoc
placens ornatꝰ/ ⁊ minꝰ placens raritas. Uale. cadatq̃z in te poeti
cũ illud. Uixeris eternũ extendens in secula nomen.

Rursus iocosa inuectio in eandem sententiã.

Perhennes aĩcicias loco salutꝫ. Ab eo loco q̃ te mihi absentẽ ter/
cia iã tenuit estas (charissime vir) ex te accepi lr̃aꝝ nihil q̃ me hꝫ ad
miratio grandis/ q̃ cũ ad plẽs scribas: hoĩs amicissimi sis oblitus
Miror eq̃dẽ vehemẽter/ lr̃is ad me datꝫ magis q̃z aliꝭs interclau/
sum eẽ. ꝑeant q̃so interceptores lr̃aꝝ (si q̃ sint) eosq̃z deꝰ optimus/
maximusq̃z radicitꝰ ꝑdat. idq̃z ꝓpe diẽ/ q̃ lr̃aꝝ tuaꝝ priuãt iocũdis
simo fructu/ oĩ melle suauiore: Sꝫ certe si tua mei ꝑuidẽtia hec in
tercapedo lr̃aꝝ ꝓuenerit: nõ possũ nõ gaudere: ita tibi secũdas res
eẽ vt ne aĩcissimi q̃dẽ hoĩs recorderꝫ: q̃nq̃z nõ ꝑua sit felicitatꝫ pars
vir aĩcꝰ: neq̃z teneat aĩcicia postremũ in hũana felicitate locũ. Sꝫ
ioco omisso rogo te optĩe vir/ amiceq̃z fidẽtissĩẽ/ ꝑ placidũ amici
cie nomẽ/ ꝑq̃z id omen/ q̃ȯ in ea dulcissimũ ẽ: si q̃d adhuc flamule
veterꝫ amoris supꝑsit/ nec emortuꝰ cinis ẽ: ad me freq̃nter scribito.
nã id iurꝫ lr̃e in me tue hñt: ꝑq̃z habebũt ꝙ ex me lõgiores excuti/
ant. Uale vale nihil plꝰ q̃r festinus Ita nã clamitat nũciꝰ more im
patiẽs q̃i culperet (vt apud persiũ ẽ) pulmonẽ rumꝑe ventis.

Excusatio sup porrectis ꝓcibꝰ ꝓ cõtumace fi

Ingẽtes cordis ex frõte salutes. Sentio ꝙ moleste /lio ad patrẽ
fers (aĩce dilecte) ꝙ rursus rogo ꝓ filio/ cuiꝰ pacẽ apȯ te ꝓ suis erra/
tis iã freq̃nter adeptꝰ sũ. Putas ei ob recidiuã nec locũ ꝓcibꝫ/ nec
venie relictũ eẽ. sꝫ rogo patiarꝫ in h̃ vno/ me tibi eadẽ mẽte repug/
nare: q̃ in oĩbꝫ sꝑ obseq̃ ↄsueui. Ueĩt ad me filiꝰ tuus sese ad pedes
meos solotenꝰ ꝓstratũ faciẽs/ fleuit: rogauit: fecitq̃z mihi fidẽ peni
tẽtie vere. Quẽ ideo emẽdatũ spero: q̃r se sentit deliq̃sse. Dolorẽ ei
peccati primꝰ ad veniã gradꝰ ẽ: irasceris scio: irasceris merito/ idq̃z
etiã scio amasti iuuenẽ/ ⁊ spero amabis. Interim expedit ꝙ exora/
ri te sinas. licebit rursus irasci si rursus delinq̃t tũcq̃z ꝙ iratꝰ fueris
excusatiꝰ facies. Remitte aliq̃d iuuẽtuti/ illiꝰ remitte lachrymis.

Addo ego iam precibus suis etiam meas tantoqꝫ cordialius !quanto ip̄m acrius seueriusqꝫ corripui. Uidimus sepe inicia mala/ fine claudi optimo/si bonis semisceat bona videat audiatqꝫ .abibunt vicia successione virtutū.errando q̄nqꝫ discitur. Sepe enim error vnus dum errasse puduit ab erroribꝫ p̄seruauit. Pudor enī ⁊ verecūdia scale sunt!ad resipiscentiā ⁊ salutem. Sed quo meliꝰ agat districtissime illi minatus sum me nunquā postea rogaturū/ hoc illi quem territi optuit/tibi nō idē!nam fortasse iterū rogabo/ iterum impetrabo!sit modo tale vt me rogare id te p̄stare deceat. Uale.⁊ si q̄d ex me velis faciā diligēter q̄m libenter.

Ad epistolam precedentem responsio

Salutes innumeras amore puro coruscas. Facilius erroribꝫ filiū (optime vir)ignoscerem! si malam suam vitam in consuetudinē non vertisset.Omnis enim error/⁊ si grauis videatur dum nascitur! leuis tamen putatur dum in vsum venerit/⁊ sine metu committit. Unū viciū alteriꝰ semper causa est!ex quo mox aliud quasi sua soboles oritur!tandem ex hoc itur in plura deterius Quod autē(vt scribis)culpam agnoscit.Quid queso peius in errante cadere possit!quā culpam agnoscere ⁊ non dolere. Irrisor est non penitens/ qui adhuc agit cui se dicit penitere. Quid queso prodest si lachrymas fundat!gemitus suspiria/questus/ plantatqꝫ quod gessit nec deserit.Si enī(vt scribis)errasse se cognoscit iam sibi reus ⁊ iudex est!qui cōmissa damnat!sed condemnata cōmittit.Certe si vite sue rationē a seip̄o oculis retroductis exigat!atqꝫ fuerit rerum suarum arbiter equus/facile seip̄m damnauerit ip̄e Sed esto doleat!nymbo/tamen facilius in vicia relabatur!qui si quid boni ceperit non ꝯsistit. Tunc enī oīa ꝑdiderunt!dū que vicia fuerūt mores fiunt. Nec vero facile inducor!vt credā qꝺ errores/bona mente fateatur ⁊ doleat!sed habeat (nescio)quid paramenti in lingua quo verba voluere nouit atqꝫ euoluere!⁊ turpia facta palliato sermone cōtegere! virtutes mentiri!⁊ vicia negare. Si hieronimo credimus.cū defenditur culpa geminatur.quis queso viciosior aut profitēs viciū/aut mentiēs virtutē!certe is qui etiam mendaciū adijciens geminauit viciū. Manifestā enī culpā negare!agentis est crimē/ nō diluentis. Uale ex insulis maij tercia summo mane/oriente iā sole purganteqꝫ luce tenebras.

Increpatio fratris super incauto modo mercandi.

Salutes inestimabili fauore fecūdas. Nescio chare frater/ q̄d au
diā ꝙ nūdinas vtriq̄ꝫ īdefesse visitas/ īcauteq̄ꝫ mercaris/ si qđ egri
us me habet plꝰis sepe merces emis/ quā vendas/ quo facile ꝓspici
tur nō adesse tibi certā emendi manū/ nec satis agnoscere te mertiū
differētias/ vel q̄nti vna queq̄ꝫ res taxanda sit. Ferꝛ ꝙ in equis vi/
nis/ ⁊ allecibꝫ/ mlꝛta breui ꝑdidisti. Si in tuū ꝯsiliū prudentia ad
missa esset cautius ageres. Neq̄ꝫ tam mlꝛtis simul/ tam q̄ꝫ magnis
leui audacia te ingereres. O frater mi illud comicū ad oīa valet.
Nequid nimis. Peruualde timeo ꝙ nō prius seuitas/ incōsulte au
dacie tue sedabiꝛ/ q̄ꝫ affectibꝫ infaustis castigeꝛ. Uno sepe momen/
to cadit/ qđ longo tꝑe structū est. Perditio leuissimi gressus ē. tan
te quidē celeritatis/ ꝙ nō tam occurrat q̄ꝫ auolet. Lucrū enī ꝓui/
dos aīos sequiꝛ/ longa cogitatiōe ꝯductos. Quod egrius aduenit
tardiusq̄ꝫ gradiꝛ/ more limacis. Si q̄d igiꝛ amicicia mea apud te
ponderis habet/ te paucioribꝫ implicabis. Tutior illa pupis est q̄
paruo flumīe ferꝛ. Si forte ianis meus labor est. Nam a cunabu/
lis te nō vidi aliū/ neq̄ꝫ credo vsq̄ꝫ gentiū artificē esse q̄ te recudere
aut possit retexere. Tamē in efficaces meas lr̄as esse malui q̄ꝫ nllꝛas
potiusq̄ꝫ frustra me scripsisse q̄ꝫ ꝑ icuriā tacuisse. nō enī moris mei
est sub duplicitate/ ficto sermone blanda dicere/ qui in fronte ⁊ lin/
gua aīm gesto nec vnq̄ꝫ aliđ voce aliud gessi pectore. Haus quor
sum hec. Fuerit in cursu pēna/ nescirq̄ꝫ cōsistere/ quā suspicor ex ala
tue auce tractā esse/ quo in rem tuā adeo celer sibi cursus est. Uale.
corꝑe sanꝰ/ sꝫ aīo sanior. Ex loua. ociꝰ q̄ꝫ imaginē specula reddūt.

Fratris responsio ad precedentem epistolam.

Amplissimas ad vota salutes. Dum tuas lr̄as (būanissime frater
tui in me amoris testes) accepi/ tantus mihi beniuolentie cumulus
accreuit/ vt sistere nō possē q̄ nō calamū adeo festinātem ad his re/
spondendū reflecterē. arguas enī me ⁊ quidē ex fraterni amoris in
timo fonte/ ꝙ sim q̄ꝫ par est mercando leuior/ emēdoq̄ꝫ audēcior.
Sed tu certe frater ex aduerso (vt tua pace libere loquar) q̄ sentio
semꝑ fuisti/ q̄ꝫ par est timidior/ qui ab infantia adeo semꝑ trepidꝰ
extitisti/ vt si in aere nubecula oriaꝛ mox diluuiū times. si ventus
succrescat/ edificia casura pauescis. scintillulā si videas ne ꝑardeat
vrbem. si tonitruū audias vereris ne mundi machina ruat. Bone
frater hūc timorē exue Nihil temptat oīa formidās/ spreuit sꝑ for
tuna timētes. Si quiddā ꝑdidi/ succedāt lucra ꝑditōis plagas sa/
natura. Oīm rerum vicissitudo est dabit deus ꝓgressus votiuos ⁊.

exitus faustos atꝫ felices. opto valeas. lōgaqꝫ ī lustra ꝓtrahas euū

Suadetur amico canōico vt grauitate omissa aliquando ludis ingerat: ⁊ letius viuat.

Salutes quas tibi mēs plenissimas gestit: nec ca lamus pigere suf
ficit: nec ꝓmere lingua. Quia quottidie ad te nō scribo amice colen
de/ meoꝝ memorū forsitan putabis oblitū. Has tamē nūc ad te da
turus suꝫ vt ex his sicut ex plerisqꝫ prioribꝫ mentē meā ꝑspicias: vt
qꝫ etiā me viuū scias ⁊ sospitē/ tuiqꝫ maxime memorē/ neqꝫ etiam
ignores meā de te sententiā/ nam q̄ relictis lucris/ reiectisqꝫ curis
ad q̄etē ita secessisti: vt oīno te retrahas ad ociū somno atqꝫ inertie
amicum (quod lucifugi sectari solent) minime laudo: qui tua came
ra pro sepulcro vteris: teqꝫ ipsuꝫ in ea viuentē infodis quo facis tu
am virtutem segnicie languescere. Longe magis tibi conduceret:
mentū erigere: caputqꝫ tuum lucimiscere quā sic delitescere plumis
⁊ vmbris. Plurimū tibi cōgruerit floridam etatē agenti/ interduꝫ
venationi/ vel artiludio aut pilarum ludo operam dare quo natu‐
ram curis grauatā aliquādo releuares. Jta enī negocijs hūanis in
omnibꝫ/ eunt res/ vt si ludus semꝑ desit: qd̄cunqꝫ negocium tracta‐
ris idipm̄ turbidum relinquetur. Necesse est aūt labore m ludis/ la
boribusqꝫ ludū moderari. Tu felix vale: et quidē omi bn̄ valente
felicior. Si q̄ddaꝫ ex me petere libeat: plena id fac fiducia. nō enī
tam ymū grauia petūt: qꝫ ego tuis desiderijs cōplacere. Sꝫ ꝑce ine
ptie ꝑce caracteri. nam hec indicibili celeritate ꝑscripsi: amicicia eti
am non eloquentiā petit suppletqꝫ semꝑ amor qd̄ negat facundia.

Responsio ad precedentem.

Amicicias adamante solidiores. Accepi ego lrās tuas letissimo
plausu spectabilis domīe/ p̄ cūctis dilecte/ ꝯsiliūqꝫ siml' ꝑlegi tuū/
qd̄ ex intimo cordis ꝓgressuꝫ est: quo luce clarius te video semꝑ eē
amicū meū nunq̄ꝫ tp̄is desiturū ideqꝫ diu mihi ꝯptissimū habui ni
hil mihi te esse hūaniꝰ. Tuū igitur ꝯsiliū libens audio: amplectar
qꝫ libentiꝰ. Sꝫ auribꝫ meis inflatū est: te pulcrā balistā eadēqꝫ for
tem ātꝫ neruosā in nūdinis/ mitti p̄cio ꝯꝑasse. dixissetqꝫ te eandeꝫ
mihi eodē p p̄cio dimissurū si id ego exposcerē. q̄ tibi grās tui fauo
ris habeo easdēqꝫ q̄ꝫ maximas. Sꝫ (cū plinio dico) id vt feceris nō
peto frater. Qd̄ tn̄ si me tacente tua oīno sponte facere volueris: taꝫ
grate accepero ac si ꝯcupiscerē. quāq̄ꝫ enī sagittare nesciam: pulcris
tn̄ delector in arcubꝫ/ sil'is pauoni/ qui pulcris plumaturis cōgau
det: lꝫ volare nesciat. īter ludos tn̄ q̄s tuis lrīs meministi: arculudiū

me fortius allicit: cũ eiꝰ exercitiũ minorẽ corpori intẽperiẽ iducit caloris ⁊ estus. Statuerũt canonici basilice nostre ne q̄s canonicorũ e gremio se ingerat arciludio. ſʒ ideo me minus angit sanctio illa: q̄ idẽ soleat tp̄s obſuãtie / ⁊ statutõis esse: nec vnũ altero lõgius nõ enĩ sibille foliũ est: aut ĩmutabile fatũ / qd̄ in capitulo ꝯcludit. sed va. furit calamꝰ / ꝑcito q̄so: ep̄lam claudo: ne crescat in librum

Cõsulit amicꝰ amico ne vniuersitate relicta ad

Salutes in celũ vsq̃ leuãtes. Uenit locum ad / patriã redeat nr̄m his diebꝫ (amice sincero mihi corde dilecte) q̄ se medicine doctorẽ asseruit: multa de se dixit cred tu mira / ſʒ plĩma de te / cui nõ volui ego ꝯdicere: ne si forte assertõʒ suã ꝓbare possit: imprudẽter me restitisse peniteret. at si nõ posset etiã prudẽter tacuisse nõ noceret. Harũ lator astãs fuit: q̄ viri speciẽ laudauit: sed risit ingeniũ / cuiꝰ ineptias dũ vidissʒ nõ potuit cum iuuenali nõ exclamare. En aĩaʒ / en mentẽ cũ q̄ diȷ̄ nocte loquũtur. Itaq̃ se extulit ac cum diȷ̄s nocturnos ꝯgressus habuisset. Dixit ei te vniũsitate relicta ad patriã redditurũ / qd̄ si verũ sit: velim aĩmi mei inspiciẽdi serã tibi apertã esse: q̄ facile colliges si mei cõmodi rationẽ ducerẽ: ꝙ te maxime hoc esse vellẽ. ſʒ vnũ illud nescio: gratuler ne / tuo ad nos aduẽtui / an timeã Ubi admirabil' q̄dã expectatio tui est: nõ ꝙ verear ne tua virtus opinioni hoĩm nõ respõdeat. Sʒ ne cũ veneris: nõ habeas quod mereris. finẽ do: fac valeas: idq̃ signãtissime cura vt si quid studio demas virtutibus addas

Responsio ad precedentem.

Salutes tibi amice ꝯfidẽtissime plĩmas dico: ñ quidã modio (vt plautꝰ inq̄t) neq̃ trimodio / verũ ip̄o pleno horreo. Lr̃as ego tuas suauissimas / ⁊ tui in me sincerissime amoris plenissimas accepi et certe gaudio magno. Nõ enĩ tã crasse adhuc sum rusticitatis nec tã ebetis ingeniȷ̄ / q̄ nõ clare ꝑspiciã: ꝙ verꝰ amor in h̄ ꝯsiliũ te euexit / qd̄ sꝑ pro firmo decreto tenebo: nec vnq̃ dies dederit ꝙ tuis cõsiliȷ̄s aures obtundã q̄ in me sꝑ ꝯtulisti sincera piȷ̄ssimi patris officia / q̄ optio iure cogor donec me terra supstiteʒ ferat: te sꝑ vt prẽm excolere vt vite magistrũ. Ceterũ audio fratrẽ tuũ seniorẽ mortem sic obiȷ̄sse: vt q̄ mãe sospes fuit vespi sepultꝰ sit. nec audituʒ fuerat cũ aliq̃ egrotatõe detineri: cũ repente clamor subortꝰ ẽ eũ vita excessisse. Heuꝰ q̄dã mort felicissimũ ẽ: si bñ illi cũ deo sit Sin minꝰ miserrimꝰ ẽ trãsitꝰ. ſʒ male mori ñ potuit q̄ bñ vixit. nũq̃ vlla dies me aĩcissimo illi cineri / carissiẽq̃ aĩe / videbit ingr̃tũ / dũ meoꝝ ip̄e mei /

dū spūs hos reget art⁹ Dȝ ei⁹ vmbre tenuē ⁊ sine pōdere terrā supi
redolētia aromata/spirātesq; crocos/ppetuas q̄ȝ violas ⁊ rosas in
vrna. Uale vita fretus longū/⁊ frater vita defunctus eternū.

Cōgratulatio ad amicum qui duxit vxorem

Immēsas ingēte affectu salutes. Cūctarū rer̄ fama relatrix (colen
de pceptor) q̄ oēs cursores ańcedere ↄsueuit/ meas fudit in aures/
te spōsalia cū nobili/pulcra/pudicaq; virgīe ↄtraxisse q̄ sua venu/
sta forme dignitate/oris/specie/morūq; grā nobilitatē sui generis
ostētare ↄpellit̄ Id certe sūme laudo/ ꝙ cū sūmo ex loco nat⁹ sis/ vt
illustris sobol' pr̄ fias ñ obscurā/nō hūilē. sȝ ex nobili genere orna/
tissimā/tibi vxorē delegerꝫ. Pluꝛꝫ tñ adhuc facio/ ꝙ eā spōsā nact⁹
sis/ q̄ maior̄ suor̄ laudib⁹ sua ꝟtute rñdeat/ ꝑ quā certū ē tibi mag
ni splēdorꝫ clarissimū radiū illuxisse. Leterꝫ igit̄ plausu magno et
mēte iocūda/assintq; tuis nuptijs matrōe priarie ꝟgīes venustissīe
⁊ adolescētes/faustū illū atȝ festiuū nuptiar̄ diē carmib⁹ celebran
tes/atq; coreis. Ualitudinē firmā habeto/ oīs tedij oīs q̄ȝ cure vi/
ctricē. Ex bo. octobris. xij. forib⁹ clausis/opaca ob tp̄a noctis

Fit detestatio amico qui anhelat vxorē ducere

Decēti cū vrban itate salutes. Ad aures vsq; meas (carissi. vir) ru/
mor delatus ē ꝙ cleric⁹ atȝ vir doct⁹/alioq̄n prudētissim⁹/amori/
bus iā vict⁹ sis/ ⁊ eousq; faga quedam raptus libidine/ ꝙ te matri/
monio dedicare pretendis/ qui male perpendis q̄ȝ dulcis sapor sit
in vacuo cubili/ quo nichil mollius est nihilq; durius occupato.
Rogo amice colende nihil inconsulte/nihil leuiter/nihilq; preca/
citer agas. Da spacium tenueq; moram/male cuncta ministrat im
petus (statius inquit) nec in promptis habeo quid aliud tibi dixe
ro q̄ȝ si vxorem ceperis/ ꝙ paci valedixeris atq; quieti. nam sem/
per mortale duellum domi habebis/ vinculaq; ⁊ compedes/ ⁊ mul
tos angores/ somniq; perpetuū exilium. Quid aliud tibi vxor erit
quā idolum quod coles/ quod adores/ vude totus pendeas/ quod
te noctibus excitet/ teq; cogat longa ordiri negocia/lōgasq; curas
texere/ quo non tam vxorem q̄ȝ magistram cepisse videberis. nul/
lus tibi dies ibit sine mestis rumorib⁹ non negauero tamen ꝙ vx
ore nihil sit fida carius. sed profecto nihil ea rarius. Parcito (que/
so) si audēti⁹ loq̄ me in te amor meus coegerit. Nā facile non dixe
rim/ q̄ntū mihi animi vulnus tui nubendi rumor inflixit. Sic lo/
qui compellor/cōtinere nō possum/ qui non in sinū secrete tuū est⁹
pectoris mei ꝓfundā/ ardore suadente. Omnia enī eruptionē petijt

nō aliter quā nouū mustum spiraculo carens/ ipsius vasis ligūculas rumpit. Cuncta enī hec eo tendunt nequid precipitanter egeris Frequentior enī currentibus q̃ȝ reptantibꝰ lapsus est. Uale. Tempora mature/visurus longa senecte.

Uacillacio an potius dolendum quam gratulandum amico/ qui duxit vxorem.

Multas amicissimo corde salutes. Nescio chariss. vir tristari potius gratularine debeā: ꝙ te ad matrimoniū cōtulisti. Nō quātas q̃ue graues secum fert curas/ ꝛ mētis angores/ norunt qui huiusce modi molestias sūt expti: Quid (queso) iuuat: ꝙ ad horā gaudeas vn̄ sp̄ doleas: sameliq̃ȝ leterȝ: dolitur⁹ millesies. Sȝ amor forte velū oculis dedit: pedibꝰ laqueū: alisq̃ȝ viscū. teipm̄ iam videbis/ si hamum cogitas: qui nō capit nisi prius capiat. Sed forte ex aduerso cupis p̄ matrimoniū tuo incendio subueniri. Nam voluptas libidinis/ cuius blandicijs (vt tua pace dixerim) nunq̃ȝ facile obsistere potuisti: intra matrimonij septa/ sine vlla dedecoris macula/ a te licite poterit exerceri. Tu deniqȝ solus nouisti: q̄ pedis pte: te calceus premat. Certū est ꝙ ei⁹ matrimonij sctissima lex est: que deū auctorem: habuit vnde omīs honeste vite ratio nascitur. maxime si cū legittimus primo nexus existat/ silitudo etiā morū/ caritatisq̃ȝ accesserit. Nec possū etiā nō laudare bonā illā (quā relatu didici) corpis spōse habitudinē/ q̄ valide senectutȝ fūdamta facit: ꝛ sanas/ fortesqȝ ꝓles minat. q̄s tibi faueat largitor ille sidere⁹ q̄ mr̄imōia fecit.

Auisatur in secreto amicus qd̄ episcopus eum officialem creabit: si roget.

Memetipm̄/ totisq̃ȝ tuis votis deditissimū/ ꝓ salute. Quia nobis (sincerissime vir/ ꝛ amice) semp̄ fuerit cor vnū/ ꝛ animus vnus/ nō quidē succata amicicia/ neqȝ caduca: sed sincerissimi amoris candore firmata. Hinc mihi semp̄ est aīmus in tuam ꝓmotionē intentus/ arrigoqȝ semper aures: si quid forte his incidat/ qd̄ tibi possit comodo esse. neqȝ desino/ dū locus ꝛ temp⁹/ ꝑsone q̄ȝ digne se offerūt/ tuū nomen ꝯmendationibꝰ multis celebrius efficere. Itaqȝ verbis meis (vt aiūt) oīa copi: ꝙ reuerēdus dn̄s in xp̄o pater noster antistes/ vir singularis virtute/ te bona dilectione charū iā habeat ex eo ꝙ animo suo insculpsi te virū esse scientia/ industria/ atqȝ bonitate decorū/ multisqȝ meritis honorandū/ plena etiā fide/ et integritate probatum/ ꝛ sue fame atqȝ honoris ꝯstantissimū dilectorē. Preterea te miro quoddammodo amare iusticiam/ et virtutum

oīm eē caltoꝝ/ꝛ deū gūstare sp̄ ī mente/cū pluribus scriptu lōgis//
simis. Fecitq3 etiā ꝙ epi nr̄i secretarius prim⁹/oīa q̄ dixerim/con
firmauit/ille nā nr̄e nauis hic clauū regit/ꝛ q̄ velit ratē ipellit. Ita
q3 ꝓuocat⁹ est domin⁹ vt te in officialē assumeret/si pte ꝑ tua foret
pulsatus p̄cib9. Nosti enī dominos rogari velle etiā ad res q̄s vl//
tro appetūt. multi hāc rem ꝓsequūtur/multiq3 auscultāt/q̄s debe//
ant voto potiri. Cōsulo igit ꝙ p̄ces effundas/exploratū id sat3 ha
beo ꝙ nō patiere repulsam. Nimis enī contemnere domin⁹ vide//
retur rogantes/si non roganti offeret ꝙ tanto conatu querit. Hec
tibi clāoib9 ī secreto atq3 (vt aiunt) sub mantello deuelo. Maneāt
(queso) maneant ꝓfunda in aure sepulta. Si amic⁹ animi custos
recte dicat/q̄si oīa secreta fideli silentio fuet. Nō poteris amiciciā
non lesisse/si q̄cq3 ei⁹ (quod scripsi) efferas. Uale in eo/qui ꝛ hec/ꝛ
oīa secreta cognoscit.

Responsio.

Salutes plurimas/ꝛ si quid boni eas exuperat. Frigidior michi
(amice/seu frater dulcissime) calamus est/q3 qui possit cōceptas ad
te grās depingere. tā gratus enī fuit mihi lrāꝝ tuaꝝ aspect⁹/vt nul
la potui maiori affici voluptate/nec tā re ipa/q3 ex optio in me ani
mo tuo gauisus sum. Uetus ei verbū ē/ꝙ nos rem sed animū ami
cicia spectat. Cū igit ardorē tue beniuolētie intueor/non habeo q̄d
ꝓ digna satis gratia respōdeat/nisi eo satis putabis ꝙ manserit mi
hi semꝑ alta mente repositū/id meritū tuū neq3 letheo flumini cō
cessero/ꝙ possit mihi fauoris tui memoriā abluere. ꝛ qr (vir optie)
parendū censeo amicoꝝ cōsiliis/vt qui in duob9 corꝑib9 vnā ani
mā statuerūt/vnā illā equa volūtate cōducat. Implere igit nō p̄//
termittā/quod te mihi tantoꝑe video cōsulere. Sed nescio/an mi
hi aui in plumi/cōgruat alte volare/ꝛ illotis pedib9 ad alta conari
Nis vereor ne dū meū nomē augere laboras/tuū cōminuas/q̄ ad
magis fausta auspicia q3 merita exigāt/me leuare niteris. Hec dū
memoria voluo/tremit sub fasce calamus. Nō volo tamen ꝙ pa//
uor meus tuā autoritatē suꝑet/quā sp̄ seqr/nō min⁹ q3 corp⁹ vm//
bra. Uale vt opto tuas lrās mox vt legerā igni cōmisi legēdas. Id
aūt quod ad te iā scribo/nō nisi tutis aurib9 condas/ne hoīm de//
mur risui/si quod molimur non accidat. Creberrime eni3 sic eunt
res/vt que vehemētius cupimus/egrius asseqmur. Ex bononia/
aurora rubente/que sancti iohannis festa dies adserꝑe cepit.

Responsio negatiua ad idem

Plurimas inexplicabili fauore salutes. Vix exprimere suffecero. (vir mihi lumine carior) etiã si posset pectus meũ centenos sonos
vnico spũ anhelare: qnta sim leticia captus/dũ amicissimas litte/
ras tuas aspicio/ingẽti amore fecũdas: q̃ iulij prima vesperi tarde
mihi oblate sunt/lecto cubãti. Ego aũt illico nocte peracta q̃ pri/
mũ aurora curas atq labores mortalibꝰ referens luminis aliquid
extulisset: cepatq celũ infusione lucis albescere ad calamũ curro:
meq imprimis tibi tota mentis affectõe cõmẽdo. Habeoq grãs
tibi plures/q̃ gignat gramina tellus/de optimo illo fauore q̃ me
me semper leuare conatis: qui nunquã vices rependere valebo: vt
tua bonitas/et virtus meret. Darem certe operã (et quidem nõ seg
nem) vt tuis consilijs minime deessem/nisi obstarent/ꝙ sim lõgo
iã senio confractus/infestorq calculo/curuatus gradior: terrã in/
uitus aspiciens/rupturam etiã passus sum: multisq alijs morbis
corpus meum exhaustũ est: vt vix aliquid pristini vigoris reserua
rit: adeoq mihi mẽbra resoluta pendent/officijs deserta suis/vt q̃
si moriturũ/et iamiam exiturũ me dies fatalis exposceret: atq sta/
ret vicina mors in foribꝰ: tremũt genua: dentes cadunt: frons ru/
gis est plenissima/dura cutis/caua lumĩa/pallor in ore. Hec enĩ
senectutis incõmoda/nõ vllis remedijs arceri possunt ne si escula
piꝰ quidẽ ipe huiusue filiꝰ polidorus propulsatores aut curatores
assistãt. Quare necessitati pere cogor/qui voluptati nequeo. Va/
le firmoq teneto ꝙ tuus fuero vsq dũ viuã/neq minus tuꝰ duz
extinctus.

Arguitur amicus quod nunq̃ respondet littE ris: petiturq ꝙ prioribus det responsum.

S. plurimas feruẽte mente pfusas: cecidit mihi sepe in mente du/
bium (vir dilecte) vter nostrũ magis accusandus/ego ne/scꝫ q̃ litte
ris meis nimis te vexem: an potiꝰ tu/qui ne mei quidez meministi
Inter blandior tamen/mihi pulcrius me esse litterarũ munere p̃/
uenire te/qui pollicitatõe multa hinc abiens ꝙ sepe scriberes: me p̃
uenisti. Castigabis igit morã/ne te oblite fidei arguã/aut cõtẽpte
Nã vtrũq virtute tua ẽ indignũ sed vnũ certe instantissime peto:
ꝙ prioribus litteris meis omino respondeas: quod nisi feceris: ob
seruantiã erga te meã/datamq fidem/non solum negligis ymmo
contemnis. Rogo igitur ꝙ tuis occupationibus tantillũ tempis
subducas: ꝙ veteri amicicie cõdonare digneris: amorẽq nostrum
litteris confoueas: eiq indies aliquid addas in cumulũ. Nam si
ad queq ego alterũ/tpis vnq̃ libens scripsi: ad te certe libentissĩe.

qui tamen cogor temporis pcissimus esse vix enim spaciū somni/ci//
bicꝫ sumendi habeo/ quo grauius mihi sp fuit tot lr̄as rn̄so indig
nas mittere. prioribꝰ igit lr̄is rn̄deas (velim) in reliquū q̄ꝫ tempo//
ris (si materia sibi scribendi desit) id saltē scribito. salue. valeo ami
ce/ eḡ teqꝫ valere cupio/ ne ī nos id vulgatissimū cadat semotꝰ ab
oculis/ semotus a corde. Uale fi. do. ne fiā (q̄ꝫ p est) plixior.

Rogatur nepos vt diligentiā faciat qd̄ rogan ti de bona ancilla prouideatur.

Salutes astris/ et plures splendidiores. qr id fidei in te habeo (ca//
rissime nepos) te vicꝫ nō futurū vnquā/ vel vinculi sanguinis aut
veteris amoris neglectorē. hinc a te nunc scribo multa pce rogan//
do/ qꝫ mihi de ancilla pspicias. vt tn̄ longe inquisitōis labor absit
loqui poteris cū vxore custodis/ q̄ se huiuscemodi rebus immiscet
In quibus ei tam versatile ingenij acumē est/ vt eius artificij ma
gistras omnes/ post terga relinquat: Ea enī ancilla quā iam ha//
beo bona certe puella est/ quicquid ei dicitur mitissime fert/ nō in//
dignatur/ non irascitur/ non in querelas erumpit Sed latet nescio
quid/ cuius veritatem dies breui aperiet. amore enī (iudicio meo)
furit et ardet/ quem silentio tegere nequit/ nec flammas sui estus/
inter pectus cohibere. Flet suspirat/ loquitur narrat assidue/ vt as
siduitate narrandi/ vel amoris sui solatiū capiat vel refrigeria im
mensi amoris assumat. Que si sermonem aut basilicam visitat/ pe
de post pedem molliter posito vsqꝫ adeo lente procedit. vt potius
serpere q̄ꝫ ire videatur/ sed si ad decimū vicum coreā sciuerit/ mox
cursu et saltu/ leta/ et plaudens iter percurrit/ tanq̄m e vinculis euo
laret. Uale fortuna felici. Ex parisius tarde dum nox tenebras in
duxerat orbi/ candela deficit/ candelabrum autem tenuissimo lu//
mine flammula lambit vix tue subscripsero luminis et epistole idē
est finis.

Ad predictam epistolam responsio

Salutem in eo/ sine quo salus esse non potest. Qd̄ hortaris p me
fieri (dignissime vir) mox deo fauente nō minꝰ diligēter q̄ꝫ libenter
cōplere conabor. nā fauor in me tuꝰ vndicꝫ prima frōte micat nec
te cariorē habeo. nec fidētiorē quēq̄ꝫ. At qꝫ ego ex adūso tuꝰ sum
diu fidē dedi/ pmissionis quidē mee/ pignꝰ et arrā. Sed ne momen
tula q̄m par est longius terrā. hoc rn̄sionis mee caput est. Loquax
cū vxore custodis/ id spei qd̄ ex ea traxero/ ad bidūū lr̄is meis de//
uelabo. Facit hꝰ odor boni nōis tui/ q̄ nedū ad nos sed vndicꝫ dif//

funditur. q facile inueneris id quod optas/qui dū queris nō min⁹ quereris/atq facilius inuenies q̃ inueneris/ cū fulgeant in te vir/tutis dotes eximie/earūq fulgore sic decoraris/ vt dignū te exhibeas/cui oīs vtriusq sexus tibi cupiat famulari. Uale cogor breui/loquus esse. Cetera aūt in tp̄s aliud reseruo. iā sellātur inhiātq eq̄ me o bnuptias fris vecturū bruxcellas. Uereor me dies me defici/at/q̄ dies (vt plauti verbū ē) ad vmbilicū vsq dimidiat⁹ ē. Exant uerpia octobris die penl. ocius/q̄ȝ fundat lumīa phebus.

Amicus rogatur vt fide iubeat pro amico.

Plurime salutis longā constantiā. Quia apud te (amice colēde) irritū nunq̄ȝ mihi votū neq vacua supplicatio fuit. Hinc ad te poti⁹ vbi specialior fiducia speciali⁹ recurro/rogans prece cū maxia/ vt ad q̄ngentos vsq aureos ꝑ me sponsorē te efficias qui de indēnitate securitatē p̄stabo/vt tibi/ ꝛ tuis satis erit. Officiū eni recep torie amicoꝝ iuramēto sum assecut⁹. sed manū administratōi inserere/ donec hec fideiussio solitis formis sit expleta. Rursus igitur subnixe dep̄cor/ꝑ amiciciā tuā/magnū mihi salutis p̄ciū/si vnq̄ȝ vllū apud te locū p̄ces mee habiture sint ne mihi iam desis in hac re/ quā absq tuo detrimento in magnū meū p̄sidiū efficere potes. Quod si feceris/ firme teneas/nullā rem tā arduā esse q̄ non putabo leuissimā. modo intelligā in aliquo officiū meū tibi posse pro/desse. Uerū pl⁹ dixero (velim) nō me aliū putes/q̄ qui ꝑ dignitate tua vitā ꝑfunderet. sed certe iā sentio/q̄ graue sit homini pudenti petere ab eo de q̄ se bene meritū putat/ne id quod petat exigere magis q̄ȝ rogare/ ꝛ in mercedis poti⁹ q̄ȝ beneficij loco nūerare videat. Uale in summo lucis aurore. cogor ab vlteriori cursu pennā cohibere succedit nā vmbra noctisq ꝑfundū.

Paret amicus desideriis

Plurimaꝝ salutū ꝑfundū aceruū. Accepi tuas litteras fidētissiē vir/amoris ꝛ fidei plenas. Gaudeo plurimū q iā aliq̄ petiuisti/q̄ valeā afficere. sed magis q inuacillāter in me sperauisti/ ꝛ (q tādē placuit post habitis aliis amicis tuis omib ad me tua tota deflectere. Cū igit optīe vir inter vere viuētes nemo hodie sit/cui amicicie locū priorē faciā/nō est tā ope teges. Prius a solis occasu nascetur dies / priusq etiam nox media / solem videbit quam ego/ tuis defuero desideriis Uidero semper ego/ne vnquā in me spem habebis inanem/qui nunq̄ȝ aliud in me q̄ȝ amoris atq officij signa cōnotabis/ nec quicq̄ȝ petere ex me poteris quod meis virib

ſuberit/ in q̄ nō expectationē/re/ aīo/ ⁊ diligētia facile vicero. Nō igitur pro tuo. ꝯmodo hac cū fideiuſſione facere poſſim firmū habeto/ neq̄ʒ tā tuū agnoſcito/ vt nō tā pollicē tuo pugillo/ q̄ʒ me totū poſſis includere. Uale in eo q̄ oīa donat ⁊ aufert. Ex motib⁹ auguſti/ die decīa/ adeo mane/ vt vix ceperat candere dies/ nube noctis expulſa.

Frater ex burgis ſuo fratri Louanii ſtudenti.

Gaudioꝝ nroꝝ manipulū ſaltē vſq̄ʒ ad vnū p ſalute. Miramur frater care/ quid te p̄t remorari/ q̄ ad illuſtriſſimi dn̄i noſtri ducis ſolēniſſimas nuptias nō ꝯpes/ q̄ꝝ primas heri letiſſimus dies actus eſt/ vbi tantus fuit tanquā ineffabilis oīm rerū ſplendor/ q̄ntus potuit omnibus ingenijs in vnū conflatis perfici omnia ſunt hic gaudio plena/ plauſus vndiq̄ʒ aera replent/ ethera pulſant/ videnturq̄ʒ non homines modo/ ſed muri/ tecta/ ⁊ pauimenta leticiam miram reſonare. Haſtiludia torneamenta / omniū quoq̄ʒ generū ludi abſq̄ʒ inter cupidine fiunt. Nihil muſicū eſt qđ illic non reſonet. puelle trahunt ſine fine coreas. Hic bachus hic ceres/ hic aromata ſpirāt/ cuncti replentur odore. longus menſarum ordo/ tanta dapum/ vinorūq̄ʒ congeſtio/ quantā nemo facile dicet. Mirum ē videre ſtratos vndiq̄ʒ pannos/ tapeta illa pulcerrima (ſi q̄d vetuſtate ſqualet) tegentia. viuas vndiq̄ʒ ⁊ ſpirantes ſtatuas/ conſtructis in tabernaculis/ quas deorum vultus effingere dicas. Inter omnia tamen nihil aſpectu ornatius/ nihilq̄ʒ iocundius eſt/ q̄ꝫ a noſtro ſereniſſimo ſponſo letis oculis ſuā inclitā ſponſam inſpicientem mira pulcritudine fulgentem multe prolis pulcre minacem. qui quocūq̄ʒ prodeunt/ non minus omniū oculos poſt ſe trahunt q̄m propriorū corporum vmbras. qui oculi intuendo ſatiari non poſſunt: tanto enim fulgore gemmarum ⁊ auri perculſi ſunt/ ac ſolis eſtiuos in radios deflecterentur. Non feneſtre nō vici/ nō theatrum/ ſatis ſunt inſpectoribus. nituntur ductilibus muris / tectis/ ⁊ ſcalis. non tantus hominū confluxus adeſt/ vt opiduʒ noſtrum burgenſe multitudini conuentus vix ſuffecturum videat̄. Te igit̄ hortatū oratūq̄ʒ velimus/ huc poſthabitis omnib⁹ acceleres/ plurib⁹ dieb⁹ ſemꝑ (ſi quid addi poterit/ creſcente nitore) nuptiarū celebritas erit. Uidebis ſic tuis oculis nunq̄ʒ letiora ſpectacula inſpecturis. qđ verbis equare nō poſſumus. Ueni ergo dilecte veni/ q̄ꝺ niſi feceris te q̄ ad vixeris lucifuguʒ dicemus/ noctue ſilem / luminis hoſtē. optamus/ valeas/ gaudeas ad lucē ꝓdeas/ atq̄ʒ nobiſcum his letis in nuptijs/ leta tempꝰa ducas.

Alia epiſtola ſub alia forma ad eandē ſentētiā

Noſtri gaudij portiūculā vnā/loco ſalutis. Neſcimꝰ (frater opti
me) quonā iā tenearis cōpede/ q̄ his illuſtriſſimi principis noſtri
ſplendiſſimis nuptijs potes abeſſe/ vbi tantus ſumptus eſt/ nitor/
⁊ glīa/ vt magnitudine rei oīa verba ſupent prius celi ſidera/ ⁊
maris numeraſſemus arenas/ q̄ꝫ immenſos illos expſſerimꝰ ap/
paratus/ tanta arte eouſqꝫ progreſſa ꝯſtructos/ q̄ potuit ingeniuꝫ
humanū leuari. Qd ſi mille ſeculis viuas/ ⁊ ſecula ſeculis aggre/
gent/ nunq̄ꝫ fueris tā arcto pago/ tā paruo momento tot ornatus
ꝯſpecturus neqꝫ tātā vnq̄ꝫ melodiā mimoꝝ/ tubicinū/ hyſtrionū
auditurus. Nullus ē ciuis qui nō ſtudeat ornatui quiddā addere
vnus tapeta figit. alter ramos pendit/ alij herbas ſternūt/ alij flo/
res iaciunt/ alij tabernacula ſtruunt/ inuiſaqꝫ ſpectacula formant.
Que ſi oīa pergimus dicere/ citius tempe carebimus/ q̄ꝫ aīmo/
citius verbis q̄ꝫ rebus. Maiora oīa ſunt/ q̄ꝫ pleno calamo funde/
re poſſumus vl' mobili lingua depromere. nam vt oēm veſtiū or/
natū/ omneſqꝫ argenti ⁊ auri fulgores ex fibulis balteis monilibꝫ
amittamus/ non videmus quo mediā vinorū/ ferculorūqꝫ parteꝫ
poſſimus attingere/ q̄ntus ſcꝫ fuerit ipoꝝ coquoꝝ cum arte labor/
q̄ꝫ varia ſalſamenta/ q̄ꝫ longa menſarum ſtructura/ fuiſſes vix au
ſus dicere tot aurea vaſa/ tot p̄cioſiſſima pocula tota regione ſup/
eſſe totqꝫ turdos/ ficedulas/ capones/ perdices/ faſionos. pauones
ceteraqꝫ aīalia guſtui grata/ annū vnū dare potuiſſe. qui nō vidit
facile crediturus eſt. tu igitur feſtinās propera/ tolle omne plūbuꝫ
ex pede potius indue plumas ⁊ alas/ noſtrū locū non tam curſu q̄ꝫ
volatu petēdo. Uale ex burgis iulij quarta plurimū tarde inter le/
tiſſimas plauſus/ tedis facientibꝫ dieſcere noctem.

Amicꝰ rogatur vt equos duos cōmodato mit

tat amico ambaſiatā acturo.

Salutē qua intimiorē nec vſq̄ꝫ nec vnq̄m penna depinxit. Inte/
gerrimus ille amor (amice ſincero corde dilecte) in tua quondā mo
re contractus/ quē in te geſſi tpe longo. quem nulla res q̄m virtus
tua ꝓuocauit. his p̄cibꝫ meis primā ſpem dedit ꝓximā autē q̄ te ꝓ
clariſſima prudentia tua facile ponderatū exiſtimo/ q̄m iuſta neceſ
ſariaqꝫ/ ratō me ad ſuꝑplicanduꝫ induxit. Mandato illuſtriſſimi
pricipis noſtri cogor (vt ambaſiator) regē polonie accedere/ me q̄ꝫ
itineri ante triduū attingere. Quo nihil mihi ſupeſt temporis/ vt
de equis/ veſtibus/ alijſqꝫ requiſitis/ vtcūqꝫ mihi poſſim ꝓſpicere

Unde decreui ad amicoꝝ opē ↄfugere/eosq; p̄cibꝫ iaꝫ magis one
rare/ad qđ me ↄpellit necessitas/nō natura. Illo enī semꝑ singula
ri fato extiti/ vt mea libentiꝰ in amicos transfuderim/ q̄ quicq̄ ab
eis exhauserim. Te igit̄ ꝑ veteri amicicia rogo/ duos mihi ex equis
tuis fortis et celeres venu/vel ↄmodo dimittas/decreto tuo stabo
facturus qđ ipe iusseris. Honor iam meꝰ casurꝰ est/nisi tuis hume
ris fultus sit. Si igitur qđ est vnq̄ apud te magno studio cōtende
rim/ nuncnūc vehemētius supplico in hac inopia necessitate mihi
succurras. Qđ iteꝝ atq; iteꝝ rogo/non quidē meritis meis/ sed ex
tua virtute sumpta fiducia. Qđ si feceris polliceor me fore/nō mo
do ꝑatum veꝝ ꝑ cupidū placere/ obtꝑare morē deniq; gerere tibi/
si qn̄ erit/quo potero tuis votis ↄplacere/qui nunq; me inueneris
facti fauorisq; immemorē. Vale felix sub facto benigno/ virtuteq;
diues nummis ⁊ annis.

Responsio negatiua ad predicta

Abundam salutis affluentiā. Accepi tuas lr̄as/ quarū tenorē me
moria habes. Sed vt plane loquar/ te vno (bone vir) nemo est in
ↄcedendo vel ꝑmittendo liberalior/ in reddendo aūt nemo rursus
ↄtractior. Sepe a me petisti/petitaq; creberrime cōsecutus est/ sed
beneficia q̄ in te contuli/obliuione ↄpensasti. q̄ beneficiorū nouer
ca est. Vellē tibi esset postulatio rarior/vel meritorū firmior/tena
ciorq; memoria. Nihil enī iustius censeo/ q̄ collata obsequia gra
ta memoria cōpensare. Scis ꝙ adhuc sponsor ego ꝑ te sim/ nec re
dimere curauisti. eamq; etiā pecuniaꝫ/quā in egentia tua/ex facili
manu mea recepisti/ clausa nunc ↄtractaq; manu restituere differs
tantis p̄cibꝫ/tantisq; lr̄is meis/te req̄situs. Tua enī necessitas ma
gna patulas meas aures reperit/sed egētia postea mihi suborta ad
repetendū me coartans/nullum in aure tua foramen inuenit. So
lutionē ꝑtrahis/ in longūq; reijcis/ quā fore ꝑ breuē ꝑmisisti. neq;
curas fidem illaꝫ quā verbis tuis obtulisti/ iusta solutiōe ↄfirma
re. Non possū igitur videre qđ aliud verbis/ qđ nouis iam p̄cibꝫ
tuis conaris. q; loco rerū/vmbras vel fumū vendere/ q̄ potius ver
bis vt vento q; vt rerū signis vsus es/ nosti enī q̄ntuꝫ verboꝝ po
licendo ↄsumpseris/ ⁊ q; parua nūc p̄stas robora verbis/ quoꝝ si
partior veritatisq; largior fuisses/ tue iam petitioni no deessē/ sed
oīm que dicere volo/ caput est/ nō velle me vlteriori ludificatione
cōduci. Vale igit̄ diligenterq; cura/ne solutionē remoreris. quod
nisi feceris tecū in ius ibo/ nec est qui secus suadeat. Tu tamē pro
tua prudentia/quod optimum factu sit videbis.

Epistola iocosa speciosa sup omissiōe scriptōis

Immensas largissimo corde salutes. Tu p̄ ceteris vir optīe maxi
me nosti: q vrbe roma iā ipe consenui: vbi nichil mihi tpis p̄terijt
vnq̄m / quo nō sollicitus ego de te / deqꝫ tuo statu inquirerē. Scri-
psi ad te lr̄as multas / quarū paucissimas vidi responsiones meru
isse: de quo nō parū in mente consternor. nescius si hunc defectum
nunciorꝝ fallacijs iustius adscripsero: vel potius curis que pectora
humana sic a memoria seiungūt q patrē filij / fratrē fratres / amicū
amici quandoqꝫ reddunt immemores. vel forte (qđ oīm maxime
vereor) tue dignitatis altitudo te magis a me reddidit alienū nam
priusq̄ꝫ leuaueris sepe scripsisti: semꝑqꝫ mea ad vota celerē pedē cō
tulisti. Jam autē infriguisti: non aliter q̄ꝫ hibernis in alpiū niui-
bus anno sepult⁹ iacuisses. Rogo igitur te qui corꝑe declinas vt
vigilantia surgas. ageqꝫ oracij consilio / dum tua iam nauis in al-
to est amiciciarū anchorā fige: ne mutata retrorsum te ferat vnda:
ego autem videro q ibi anchora fuero qui te tanto amore tenebo
vt abire nequeas. Sꝫ ioco post habito amice carissime / nihil om
nino supest: qđ mihi gratius acceptiusq̄ꝫ possis efficere q̄ꝫ q creber
rime scribas longiori mora reiecta / statūqꝫ tuū mihi notifica / alia
munera non deposco. Satis enī valeo satisqꝫ oīb⁹ bonis plenus
sum si te vigere sciā / statu secūdo in quo te seruet qui solus id pōt.
Ex vrbe roma octobris luce penultima.

Respōsio cū detestatiōe suspitōis. cadentis in

Salutes multa cū felicitate sublimes. Quisq̄s ille / amicicia.
fuerit (amice dilecte) q̄ de amico suspicari incipit: iā his desinit esse
amic⁹ seu qđ poti⁹ crediderim nunq̄m fuit: q̄ nō fides sublata cre
dit / sed fictior. amicicie enī venenū suspicio ē. Neqꝫ vnq̄m q̄s sa-
tis dixerit q̄ꝫ sꝑ ip̄a noceat Ubi aūt suspicio cadit: fit amor tremu
lus ruine ꝓpinqu⁹. Qđ enī tā molli puluere scriptū ē: facili vento
deluit. Uir q̄cqꝫ est ab amicicia alienius / ip̄a diffidentia. Nō cer
te mihi scribendi desidiā impinges: si te bene inspexeris. Sed ne-
scio quo faceto lepidoqꝫ sale ludere ꝯsuesti: q̄ qđ maxime forte vis
dicere (id studeas leto quodā verbo tegumento ⁊ blando cōterere
risu. q̄si ioco dixeris: qđ tamē serio animū tuū prurit ⁊ angit Sed
eat hec res (vt aiūt) pedib⁹ / suis ego tn̄ (hercule) raputo me illū eē:
q̄ se nulli in amicicijs / officijsqꝫ cessurū fatebitur. Ne quidē illi: si
quis talis vnq̄m fuit: aut vsq̄m est qui om̄es amiciciarꝫ habenas
ꝑpetuas: stabiles / incussasqꝫ seruarit. possentqꝫ citius celū astra-

q̄ omnia mutari: q̄ tu de mea mente depelli. Frater tuus sanus ē: qui aduenit his necdū clausis/sed penna meante. petitq̄ tibi commendari dicitq̄ te breui ad nos rediturū. vbi autē veneris vsq̄ ad diurnā stellā crastinā potabim⁹ vt plaut⁹ inq̄t. finē do. Uale nox ꝑerat: et (vt marcial' loq̄t) iā splendēt merso fulgētia sidera phebo.

Scribitur vicario epi pro iuuamine. vt episcopus curam conseruet.

Multarū salutū fecundū affluxū. Ita nūc tpus (cordialis amice) se offert: vt ego te prius rogare cogor q̄ prius rogari maluissem. nisi tū tali esses: tātaq̄ virtute/ vt humana oīa infra te duceres: intelligeresq̄ nihil magis esse hoīm ꝓpriū q̄ bn̄facere vel ignotis. subdubitarē prorsus quicq̄ bn̄ficij abs te petere quo mihi vnq̄ meritus sum. Sed cū vna oīm voce mihi notissimū sit: te aīmo esse perbenigno/maiori cū fiducia tuas en pulso fores/q̄s mihi facile aptum iri nō dubito. Curatus meus hac die vita defungitur: soluitq̄ nature qđ debuit. Cuius dignet̄ misereri altissim⁹. Collatio cure vagantis pleno iure cōpetit reuerendo in xp̄o pr̄i nr̄o episcopo/ cui⁹ in oculis tāta auctoritate vales et gr̄a/vt plene ꝯfidā mox fore vt ꝯficiat̄ qđ cupio. mō aduigilare dignaber̄. exerceat se (rogo) virtus iā tua oīm viroꝝ promotrix semꝑ atq̄ leuatrix/ vt possim ī gr̄a nostri antistitis te agente sic collocari: in qua tū me esse cōfido: vt dictā curā mihi ꝯferre dignet̄. Hoc q̄ gr̄e munus/ac vice mihi benigniter impendat. Itaq̄ rursus te etiā/atq̄ etiā rogo: vt qđ abs te peto tā sūm ope q̄ celerius fieri poterit: effectū reddas. Satis tū/ supq̄ satis feceris: si diligentiā pstiteris. nō enī diligētia min⁹ laudi ducit̄ q̄ euentus. qđ si id fauoris mihi prestiteris senties ꝑ me diē nō gestare me aīmū ad grās referendas inertē sp̄q̄ ostendā tibi ꝑpetua obligatōe teneri. Uale omīb⁹ tuis in negocijs flatu felici et sorte fecunda.

Uicari⁹ r̄fidet cū oblatōe diligētie. et spe voti

Salutē et si quid ea q̄ras optare felici⁹. Et si mihi (vir ꝯseq̄ndi eloq̄ntissime) ocularis noticie parū/verbi nihil tecū vnq̄m fuerit fecit tū h̄ tui clarissimi noīs optīa fama/q' tui promotioni efficiat: nō secus ac frater esses: qui (qđ hoī insil' raro dat̄) natura q̄dē diceris esse ditissima clarissimisq̄ artib⁹ eloq̄ntia q̄ summa et pulcris aīmi dotibus ornatus. predicaris enim vndiq̄ dignus pro tuis maximis/plēdidissimisq̄ meritis quem omnes diligant: amēt obseruēt: venerent̄ Perdocti enī repiunt̄ ꝑsepe multi: sed qui idē et ia

genio polleat/ ſcīa/virtute/ ⁊ eloquio eoꝝ eſt in numero collocan/
dus/quoꝝ raritas cū fenice cōꝑatur. Latius loq̄rer ſi ad aliū quē
piā de te mihi ſmo eſſet. Nō putabis/ velim hec adulanter me ſcri
bere. nō enī moris eſt mei hoīm fauores blandienter adulando e/
mūgere/ aut vendere laudes ad ponderandū. hoc tamen ſecuris ti
bi verbis affirmo ꝙ ad me nūc ſcripſeris ſapienter vtiq̄ feciſti. ſi
ↄſilio/ feliciter ſi caſu. Jā accedo (poſt habitis oīb) dn̄m nr̄m epi/
ſcopū q̄ oīm virtutū pleniſſim⁹ ipe/ illos cariores habet q̄ clamo/
ri fulgent lumine meritorū. Conabor ego apud eū nomē ꝑ ſe ſatis
illuſtre multo ſermone illuſtrare manſurus tue fame laudator ſp
⁊ auctor. faciāq̄ (ſi vires erunt) te voti tui ↄpotē. Det de⁹ nr̄as dili
gentias ↄſpici bonis (vt aiūt) auib. Si q̄d ampli⁹ velis alatū me
numer. Tu interea ſꝑata valitudie potiare. //vniūſitatē veīat.

Jnuitatur soci⁹ a ſocio vt in ſequēdo ꝓmiſſa ad

ꝑlimarū ſalutū cordialē applauſum. Dū hic nūcius (ſociorū cha
riſſime) ad te iterū ſe diceret/ ex aīmo cecidit tediū/ ⁊ ſomn⁹ ex ocul/
quē abſcedere nō ꝑmiſi/ q̄ nō lr̄aꝝ aliq̄d ad te latur⁹ eſſet. ſi tn̄ ſci/
res qn̄ ⁊ vbi hec ſcribo/ ipa tpis ⁊ loci facies/ breuitatem excuſaret.
Facileq̄ et videres (ſic venia dicto) ꝙ te in amicicia vici/ ⁊ in amo
re ſuꝑaui. Turbor enī abſentia tui q̄ abſentia mei nō mouer. Sa
ne cū inter multa q̄ abeūti mihi pollicebaris/ h̄ eſſet extremū ꝙ q̄z
primū retroſpiciēs/ te videre a tergo ſeq̄ntē/ qd̄ q̄r nondū adipleſti
ſi nō ſat te trahat aīcicia moueat te ſaltē lr̄aꝝ ꝓfect⁹ vberrim⁹ quē
in vniūſitatib ab oīb q̄ri ↄſueuit. Ad vltimū q̄z/ ſi nihil hoꝝ te
incitare poterit/ tādē id pudor efficiat/ quod rō pri⁹ debuiſſet. Tu
grāmatice ſꝑ incūbis q̄ nō digna ē/ in qua nobile ſeneſcat ingeniū
trāſit⁹ illic ē nō termin⁹. Tuū ingeniū/ tuaq̄ etas altiora poſtulāt
Sequere igit̄ (vt promiſiſti) inuenies me pariſi⁹ in collegio burgū
die/ vbi locū amplū videbis/ non minus placentē q̄z patentē bono
rū ſcolariū largo numero decoratū/ plenūq̄ hominis p̄ceptorib
neq̄ minus bonis doctrinis ⁊ moribus boniſq̄ alimentis refertū
oīa mihi ad votū ibūt/ ſi tu mihi in ſtudio/ in camera/ in lecto/ fie
ri velis ↄſodalis. quod vt facias/ rogo ⁊ ↄſulo. Jta enim fraterno
amore (qui oēm amorē exuꝑat) viuem⁹/ vt nec me ↄſuluiſſet nec te
penitebit paruiſſe. camerā iā ſolā habeo te expectantē/ paruā tn̄/ ſ
quob vnū animū hn̄tib null⁹ locus eſt anguſtus. Plen⁹ eſt ani
mus/ neſcio finē inuenire/ ſed ſentio me tui amore lōgius q̄z deſtia
tā ꝓceſſiſſe. Ua. igit̄ illudq̄ oratianū ex me grate ſuſcipito tecū vi/

uere amen tecū obeā libens. Ex parisius iulij die septima.

Respondet socius socio se prius in grāmatice firmius velle fundari/ priusq̄ꝫ adeat vniuersitatē.

Largissimas animo iocūdo salutes. Nō facile crediderís (ornatissime frater) q̄s aīmo dolores ꝑtuli/ qui a tua mihi carendū fuit presentia. qm̄ beniuolentia in me tua certius mihi nihil est. eā eni benignitatē quā tuis lrīs tam alacri animo polliceris/ libēter audio/ amplectorq̄ꝫ libētius/ sed ꝙ sponsionē meā nō implerim (cuiꝰ tuis litteris meministi) ad quā amor tui calcar dedit/ sed ratio frenū id erat in causa ꝙ esse debuit rerū meaꝝ iustior iudex. Dū eni oculos in me cōuerto/ aspicio me ꝑce nimis atq̄ꝫ tenuiter in grāmatica esse fundatū/ satisq̄ꝫ etiā didici relatu prudentū multos in altioribus scientijs ab vniuersitate/ sed grāmaticos per paucos bonos euasisse sed eam grāmaticam in scolis (quas ꝑticulares appellant) longe perfectius faciliusq̄ꝫ acquiri posse. quia igit quelibet res suo loco suaq̄ꝫ sede querenda est. hinc te sequi ad tp̄s distuli/ nec renui Scis eni grāmaticā ad om̄s scīas necessariā. que (Quintili teste) nisi oratori futuro fundamenta fideliter iecerit/ mox corruit quicquid struxerit. Tardus conceptu sum/ ingenioq̄ꝫ frigidus/ cui pōt nihil festino cursu infundi (more vasculoꝝ oris angusti) que supfusam humoris copiā respuūt/ sensim autem influentibꝫ vel etiam instillatis cōplent. sic optime frater habēda mihi ratio ē/ capacitatis mee/ quā mihi natura ꝑca manu ꝓtulit. qui nunq̄ꝫ potui oīno aut eq̄ atq̄ꝫ tu/ aut etiā proxime proficere vel laborare. Uale si q̄ddā per me fieri optabis/ vt seruo me vtere. labor mandādi tuꝰ/ parendi dilectio mea est. ꝛ parcito (queso) inepte. Loquor eni vt verba in buccā cadunt/ scriboq̄ꝫ semper vt eadē in cuspide calami oriunt sentētiā aspicio/ parui habens verboꝝ facecias vel quo ornatu cōnectant mō clarū sensum aptūq̄ꝫ pandāt aīmū. Ex. L. volatu hirūdinis celerius/ augusti sole decima

Dantur gratie de honesta tractatione nuncii quietiam describitur secretoꝝ esse vulgator.

Successus letissimos pro salute. Magnꝰ scribēdi conatꝰ ordinē nō habet. amor tacere nescit. impetꝰ q̄ꝫ ipe eloq̄ntiā non admittit. Nō mitaberis (igit fidissīe vir) si hec oīa ꝑiter iuncta/ confusionē pariant. Sed (ne te verbis diutius trahā) habeto hec pauca de plurimis/ ꝙ magnus mihi in primis leticie cumulus accreuit/ quē nullis equauero verbis/ quia mei honoris gratia nūciū meū mlta

hylaritate tractauisti; qua ex re me tibi obligatiorē teneo; q̄ si in p-sonā meā longe maiore ɔtulisses; quo sibi fact⁹ es ipa luce carior; cui⁹ aīm⁹ in te adeo incaluit; vt vix verbū exprimat cui nō mox nomen tuū illi immisceat; ita vt videatᷣ more aliquorū animaliū vnicam in vocē edoctus / elinguis ad reliqua / te angelū faciet si longius pcesserit. Js te clamat; is te p̄dicat; ⁊ te celotenus effert. Simplex eit. ver⁹ tñ ⁊ fidus est. sed parū a tullio; minusq₃ a palade doctus nō secreti tenax. mlta enī noua dicit; que ex te audiuisse refert; eaq₃ spargit / vt prodigus nūmos. Parū videtᷣ abesse a rimosa lagena; q̄ qđ sursum accepit / mox reddit in basso. Linguā habet tanta puritate ɔfectā / vt nihil externi sup eā valeat residere; q̄ in auditis hoc efficit qđ solet in puluere ventus. Ob errant; vbiq₃ verba q̄ mei nūcij buccis infundūtur; si sibi eius linguā pro lectulo / atq₃ eius os p hospicio deputant. vbi ne vlli vnq̄m pmissum est vl' quiuisse vel pnoctasse. Uale. ⁊ si quid ex me petere dignaberis; promptum me semper inueneris; atq₃ volentē. Ex bononia Kalendas marcias tercia / eo mane (vt claudianus inquit) dū matudinus p̄sudat solib⁹ ether.

Dolet amicus quod amici sui tepuerit amicicia / qđ suspicatᷣ ex ɔuersatōe cū emulo euenisse.

Altos ad cumulos vsq₃ salutes. Sperauerā tantā₃ inte vim amoris renauisse (charissime adolescens) q̄ tuā absentiā (quam sine dolore ferre nō potui) tui saltem litteris placitam redderes atq₃ ferendā₃. Neglector mei esse videris. qui quottidie torqueor meditatione tui / sed nescio an id in causa sit q̄ verseris cum quodam quottidie / quem inuisum habeo; vt mihi nō acerbum putem; quod mihi commune cum illo est. Fecit mihi qđ nō amico fieri debuit; ne inimico quidem. oppugnator alterius fame / negligens sue qui de ptinacia legem / facit et de voluntate decretum. Sed latret ipse more suo ⁊ veluti sus in luto grunniat. illepidaq₃ blacteratōne raucisēcat ⁊ suo mugitu mare celo confundat. eius tamen freneticam vosaniam non plurisfacio q̄ magna curant flumina nymbos. Multos in me concitauit; quibus ne velim indignari; qui indignū reor in ramulos incandescere; qui decusso trunco in trunci casu desidunt. ab hoc enī tanq̄ ab in humano homine / ⁊ quasi ex tigriū et ferarū sanguine nato; nunq̄ parem obtinere valui. deum tamē in iudicē voco vt me viuū vermibus prestet in escam / et animā supplico diro in secl'o eterno detineat; si de me p eum impositis aliquid vnq̄

venit in mentē. Tue igitur virtutis inspecto candore intime rogo: ne tuus in me pristinus amoris radius sole micantior/ huius emuli mei mēdosa nube fuscetur cū mihi te sine nihil dulce est: q te sp mentē gesto: gesturusq quād vixero: q nō philogetes herculi carior erat: neq agyron achilli. Va. oī flore florētius / onerisq sp rebus scōis. Ex bergis octobris . xi. tarde dum iam rebus dederat sopor ocia fossis.

Ad studentē interrogando habitudinē sui concurrentis.

Boni vini ciphos plenos/letosq haustus pro salute. Audio te amice dilecte in achademia tua vbi disputationes/ scholasticiq congressus agūtur. habere cōcurrentē qui tantis argutiūculis plenus est: vt veritati vel plucenti cedere nesciat/ q qz tātis fallaciarū psu tijs innodatus ē: vt nisi tormētatū sit talē bre: q doctores ipos nō plurissfacit: q pygmeos hercules. Rogo te ex pectoris intimo fonte facito me huius rei certiorē de qua nihil tecū amplius agā mltaq in calami ꝯcauo latentia manebūt: q nō affluere pmittā donec me tuū rñsū meminisse videbo Va. ↄ si qd velis pcipe. me sp hēbis me metipo relicta tua vota sequētem. Nihil plus/ qz festinus. Occupatio ē aīca silētio. dicoq etiā cū symacho. Piget ī eplis eē plixū.

Responsio ad epistolam precedentem.

Non vini ciphos pauculos/ sed ipm totū vas plenū ↄ magnū loco salutis. Inspato hic nūcius interprādendū me aggreditur (amice fidissime) q dum eodē tpis pūcto veniēs/ abiensq salue piter valeq dixisset: vix potuit precibus flecti q puo momētulo sisteret. Breui igitur verbo accipe hūc meū (de q loqueris) ꝯcurrentē nō tā viribus pectoris/ q oris valere. Sz scis q suis sepe telis ligua indocta succumbit: leporē citius ceperis tinpanis et tubis/ q eundē tacere coegeris. qui ipa loqcitate loquatior est: q etiā vinoꝝ acutus censorē Nouit eni egregie discernere: cuius vini fumus gratiores nebulas cerebro infundat. Quo verbo habes quod queris. Nihil tamē mihi moleste aufert: neq ab hoc me peto fasce leuari. Arguimus disputamus: altercamur: lis manet in vocibus ipis/ hac lite scholastica crescit/ atq conditur amor. Arma enī eo splendescūt clarius quo confrincantur fortius. sed (vt me vnico verbo absoluā) nil ad huc argutiunculis suis in me efficere potuit amplius quā solent hi q in cineres sufflant quo pulueres prios in oculos excitent. absceditq semp ex disputatiōe (more circuli) voce attonita pfulsa ↄ querela. Vale gaudio multo et plausu iocundo.

Suadetur studēti vt legibus incūbat. poetrie

Cordialissimas in oīa vota salutes. Video /studijs omissis.
ex lrīs tuis graui oratōe ꝯpositis: in q̄ꝝ ꝯpositōe multū tpīs indi-
co fuisse collatū ꝙ arti poetrie incūbis. ex q̄ flosculos colligꝫ ⁊ alie-
nis te plumis tacito autore coronas: cꝫ ingenij almi sit/hūaniqꝫ
pudoris signū (si plinio credim⁹) nō velle tacere q̄ ab alio didice-
ris: nec in tua messe aliena grana ꝯferre: cui poetice ideo te meo iu-
dicio implicas/non vt melius habeas: magis sapias: aut rectius
viuas: sed potius vt ornatius fabuleris Audias (velim) vtiliter q̄
dicam salubriter/hāc mihi de te firmaui sententiā nō satis te legū
pondus inspicere: que integrū hominē exigūt. Si vis igit̄ in statū
exurgere (ad quē cuncte generose mentes aspirāt) ⁊ dignitatū noīe
assequi ⁊ honores/omīa ista poetica a te seiunges: ⁊ sacras illas le
ges tibi condes in pectore / vt tandē te/turbāqꝫ fratrꝫ tuorum ab
egestate defenses. Dum autē doctoratus insigne nomen habebis:
poteris tunc (si sic libeat) fulcare musas/que tn̄ opes spernūt ⁊ an-
tra ⁊ nemora querunt. Silua placet musis/vrbs est inimica poe-
tis/autore petrarcha. Camene ⁊ nymphe iam iacent vidue atꝫ nu
de. Sed forte allegabis mihi illud virgilij. nec te peniteat calamo
triuisse labellum. Parui hoc habeo: quid de fabellis suis senserit
virgilius qui iam neglectus iacet: humiqꝫ prostratus. pieridū cho
rus cecidit/omnis castalij ⁊ heliconis decor abscessit. Fugerunt ꝑ
nasi a vertice nymphe/poete voce/sonoqꝫ carent atqꝫ rauciscunt.
Difficilis est euersis repetere statū/vel lapsis in culmen ascendere
Legiste in solio sunt/regnant ⁊ ceptra imperialia gestant. Vale:
pro viribus enitere: vt legum doctrinam consequaris gradiendo
semꝑ virtutis per semitā/raro licet pede signatā. Quod si feceris rē
ꝑstiteris tibi salubrē/mihiqꝫ gratā atqꝫ acceptā

Ad epistolā precedentem responsio

Salutes oēs q̄s tenet polus/hum⁹ aut pelagus. Sūma cum ve-
neratione ⁊ litteras tuas charissime vir simulqꝫ tuū cōsiliū sequu
turus accepi: qui mihi statui: studijs humanitatis pro ꝑcipuo stu
dio me insistere nolle. Satis mihi erit si poetice artis nō fuero pe-
sus ignarus/qui maiora molior. volo enī rerū non verboꝝ studio
tempus impendere. nec opto gloriari eloquio vel dulcedine ꝓrij
cautus delectari. omnes tn̄ ꝯsodales mei interdū quodā recreatio
nis conductu/poetice arti incumbūt: quā omniū hominū ꝑdicant

specimen esse decoꝝ idcꝫ nobis ordinariꝰ noster legũ doctor amo//
re sincero consulit: qui ita loquitur: ac musas ipsas latine loqui au
dires Tu etiam clare monstras epistolis tuis/ ꝙ in hac arte eminẽ
ter floruisti: qui tam facilem orationis obtines cursuꝫ/ quasi ex na
tura ad hanc solam eloquentiam factus ipse videaris. Et qui poe//
tas omnes occubuisse narrasti: eoscꝫ rauci sonos factos omnescꝫ
musas latere sub antris/ eas tamẽ oĩes rursus tua epistola redu//
xit in lucẽ. nunq̃ꝫ enĩ eam eplaꝫ depinxistis inuitis aut absentibus
musis: nymphis atcꝫ camenis nunq̃ꝫ ita luculenter ornate/ graui//
terque scriberes: nisi tullius/ virgilius ⁊ similes te totum posside//
rent: qui sermonem tuũ venustate ornas verborũ et cõspergis flo//
ribꝰ. Ad hec certe me trahis verbali quodaꝫ dulciloquio/ a quibꝰ
me arceri litteraꝝ sensu conaberis. Nunq̃ꝫ poete iacebunt. nunq̃ꝫ
virgilij morient honores. ornata semꝑ stabit camena viuis ederis
⁊ musa lauris. Quod igitur interdum poesim videam: sententia
mea est quaꝫ mutabo si dissentias. Sed plane cur dissentias expli
ces rogo: quãuis eĩ autoritati tue oĩa tribuã: rectius tamen arbi
tror ratione qꝫ autoritate supari. Uale ex louanio raptius nunq̃ꝫ:
clamor nũcij calcar dat. hore labunt. cadit sol/ ⁊ duplicat vmbras
parat se dies cedere nocti.

Alia rñsio suꝑ eadem in aliam tamẽ sententiã.

Immortales secluso tempe salutes. Jam clare video (colende pce//
ptor) ꝙ festinãtia memoriã tollat: ꝙcꝫ nihil eque festine ac medita
te facimus. Dum hesterno die ex tempe ad te lras darem: ex memo
ria cecidit quod omniũ maxime mihi corde fuerat visus es tuis lit
teris innuere: non esse pudici ingenij vti verbis aliorũ/ expressione
actoris omissa. Habes forte in hanc sententiã plures/ horatiũ scꝫ
senecam/ petrarcham/ ⁊ similes qui nõ secus scribi volunt ac apes
mellificant: qui lectos/ nõ seruãt flores/ sed mutant: transformãt.
⁊ in mella cõuertunt: voluntcꝫ vtendũ esse ingento alieno/ sed ab
stinendum verbis. illa enim similitudo latet/ hec eminet. Turpe
est (inquit seneca) viro captare flosculos/ et votissimis se fulcire vo
cibus/ ac memoria stare/ nõ inuentione. Sed ex aduerso innumeri
sũt: qui alienis vtunt autori tacito (dicẽtes vsucapionẽ tam in vo
cibus et in clausulis quam in rebus cadere. Suffecerit pro omni//
bus allegatus virgilius/ qui ex homero inuentionem/ ex lucretio
verba fert suscepisse. Nã ex q̃ tria narrãt ĩpossibilia/ vl ioui fulmẽ
vl herculi clauã/ vl stilũ homero sbtrahere. Fulmẽ enĩ iacere nemi

nem deꝫ nisi iouem. inluctabili inuincibiliqꝫ robore certare nemi
ni vnquā (qm herculi) adscriptū est. Canere aurē (vt cecinit home
rus) videt impossibile cuiqꝫ secundo. Uirgiliꝰ certe ita versus ho/
meri imitatus est vt transferendo / que prior vates cecinerat: fecit
vt sua esse credantur: cui hoc ipo perpulcro facinore ascribitur: rem
immensa gloria dignam fecisse: ac ioui fulmen vel herculi clauā ex
manibus excussisset. Cui virgilius tam dulcis fuit homeri imita/
tio / in quem tam attente oculos inuexit vt ⁊ in versibus vicia (que
a nōnullis imperitus reprehensa fuerant) ex industria sit imitatus
(autore macrobio) qui contra tuam sententiā virgiliū tam alta in
specula locat: vt nullius laudibus crescat: nullius vituperatione
minuatur. Finem do. veritus ne amicas obtundam aures: si fuero
prolixius ineptiloquio immoratus. Uale atqꝫ quod voles preci/
pe / oculū quoqꝫ mihi effodito (vt apud plantū est) Si vllū verbū
faxo: nisi quod ipe iusseris.

Amicus rogatur vt adolescentē conducat. quo bene scribat atqꝫ erroris arguitur cū insertione nouoꝝ.

Salutes felicissima sorte decoras. Qd in processione iam pisien.
me non vidisti (vir luce mihi dilectior) nihil aliud fuit in causa qm
curruū inopia / ⁊ hoc iā tpe venire mihi non est integrū / nam alio
trahor pollicitꝰ. Et nihil duco antiquius fide. Scripsit ad me ne/
potulus meꝰ stilo satis cōposito / sed rudi caractere. Age queso vt
fiat bonus calamo. de bonitate picture loquor atqꝫ figure. In scri
ptore enī siue litterarum ornamine / omnis virtus languere vide
tur. Elucescit enī omne dictamen si litterarū pulcritudo accesserit:
placentiqꝫ vsqꝫ mentibus ⁊ oculis hominū se offert / si sit splendi/
da lrāꝝ forma cōscriptū. Deformia enī ⁊ incōposita nemo probat.
Laboret igitur vt inter scriptores emineat: nec in scribendi veloci
tate letetur properata enī / formā debitā non assumunt / nec quicqꝫ
recte festinātia gerit. Ceterū ei pauperrimū virū cōmendaui: vt ei/
dem in dei honorē patrocinia ferret: a quo denarios extorsit. vide
rit ne indignetur creator omniū eos contemni: qui suo noīe opem
querunt. Arguas queso eū multa verboꝝ acrimonia / ne amplius
lachrymas pauperis vilicissimi spe lucelli ɔtēnat. Preterea peti/
uit famulus tuus / vt statū domus mee / tibi oēm pscriberem. Fra/
ter meus senior vir armoꝝ est tanta audacia ⁊ robore / vt nō cede/
ret sorori achillis tam magno procero / elegantiqꝫ corpe ꝙ ob for/
mam dignus videtur si eternꝰ artꝰ haberet: ꝙ ei iupiter ocio gau/

dens/iacieda fulmia daret/nō tam diligenter vellus aureum draco custodiebat/q̄ hic arma sua radiantia curat. aliqd magni de eo fertur. sed veritas adhuc nubilosa est. Secūdus frater omia dissipat/ quē si qn̄q redimo mox sicut sus/lota locione pacta sersus in lutum p̄ijcit. Junior diē proijcit/ nec amplius vescit aura/ iuit q̄ cūcta ferūt ⁊ q̄ rapimur oēs/ mors oīa tollit/ capit oī tell9/lōge sebre pustus est/ milleq mores pclusit in vna/ qui tñ meo in animo nunq̄ videt obijsse. ibi enī semp mecū est cuius vultus mihi semp relucet. dulcesq eius semp mihi arrident oculi. ita quoq sua verba iaz recenter mihi occurrūt/ vt vel ego videar secū alio migrasse. vel ipse hic mecū pseruatus cui pareat deus/ qui te sanū cōseruet atq valentem.

Congratulatur amicus amico. qđ receptus sit in seruitium regis/ ⁊ charitatiue admonet/ ne se amplexib9 misceat impudicis.

S. ⁊ rursus salutes/ innumerisq salutib9/comitatas. Spersit se hic loci nostri(amice/quo nō dilectior alter)de te mihi letissima fama/q tibi videlicet felix hora illuxerit/ que ad seruitiū serenissimi regis nostri/tuā p industriā te aduexit/ vnde nō parū tue pmotioni gratulor/ qui te semp habui mea vita cariorem. Quāq tamē cōstat amicicias regū nō esse pheñas/ sed petrarchā mentis reuolues qui cōsuluit vtendū fore dñis/ nō fidendū. Quod nō dñox cōditioni adscripsero./sed vicijs quorūdā curialiū/ qui quos virtute mirari nequeūt psequūtur inuidia/etrudere laborāt/ex dñox gratijs quos intimius credunt esse receptos. Tu enī illic pegrinus incola es/ tuis te curis/nō alienis inseres/ nec omnib9 oīa credas. Multi curiales(put hoīm varietas sit) diuerso thure sacrificant. Sed nescio quid p nebulam auderim/ te veneris illis angorib9 implicari/ qui hac de re longe mīus sapere videris/ q̄ egregius ille pictor appelles/ qui veneris caput de sūmi pictoris sui pollitissima arte pfecit/reliquas corpis partes(vt poete canunt)inchoatas rudesq reliquit/quasi hoc ipō significare voluisset/preter primā apparentiā in ipā venere/nihil esse decorū/vel sua arte picture cōdignū. Non etiā de nihilo sagax natura(si valerio credimus) vel potius oculis rosam(que flos veneris est) Jta pduxit/q sub eius purpura mltos aculeos texit/ quā etiā spinis armauit quasi psagire vellet natura/ in flore/ qđ asperitatis occulte subueneris blanditijs conte zatur. Satis sit dictū prudēti. rogo ne tediū faciāt/ que amica fide dicta

sūt. nō meū ē docuisse pallodē Uale ceruo viuacior/philomena letior. coruoqꝫ lōgeuior. Ex. N. april. vi. merso iā sole/luce dimota

Queritur causa cur plures dictiones huius libelli vario mō vt iā vno/iā alio impsse sint.

Ineffabiles amātissimo corde salutes. Uelle forte posses disertissime vir/ꝙ loco distantiore abessem! vbi tibi amoris ex me tantū/dē/sed moleste minus esset! sed cū abundas omni virtute tamen hac precipue ꝙ semꝑ habeas maximā in amicicia constātiā audētior fio ad te iteratas pces effundere. Meminisse te arbitror (amice fidissime) te nuꝑ mihi/animo pato/atqꝫ ꝑ benigno misisse eplarum codicem! cui hec noua impssoria ars caracteris formā ꝯtulerat. sed quia multa que orthographiā respectāt in his repio q̄ me facillātē ꝛ dubiū reddūt. Decreui rursus de pcibꝫ meis adire! ꝑcontande securitatis grā. Rogo igit vt hac me vacillatione leuare digneris. Inuenio in dicto codice multas dictōes varia sillabicatōe depictas Et vt (ex multis pauca attingā) repio qñqꝫ mihi ꝑ c! quādoqꝫ mihi lrā c omissa. sic nihil ꝛ mihi c posita/vl neglecta. Interdū iocūdus/vl iucūdus/ꝑ u vl o. Jā pulchrū vl pulcrū/h aspiratione posita vl omissa. Similiter nanqꝫ vl namqꝫ/non aliter cunqꝫ vel cumqꝫ ꝑmiscue ꝑ m vl ꝑ n sillabicet. Sic quatuor vel quattuor t simplici vel duplicata. Secutū vl sequutū ꝑ c vl ꝑ q. Nūc exsurgo/nūc exurgo/s seruata vl semota. Jā assum iā adsum/poni ꝯspicio. ꝛ siles dictiones mltas/memoratu prolixas. Rogo igitur mihi deuelare digneris/quid! sibi velit hec scribendi varietas cur q̄ȝ modus vnus idemqꝫ/arte vl vsu solidus/nō hic seruatꝰ est Suꝑ quo cupio vehementer! q̄d sentias/cognoscere! qđ si feceris magnū mihi/gratūqꝫ feceris obsequiū. Interea bonam ꝛ letā seruai valitudinem.

Responsio dans rationē cur multe diuerse dictiones in hoc libello/vario modo impresse sint.

Salutes diuersas/vno glomere ꝯnexas. Ut securius quiddā tibi (ornatissime vir) tua sꝑ vacillantia/de orthographia tu ꝑscriberem! plīmū verbi habui! cū eo qui harū sꝑ eplarꝫ impssioni vt ductor astabat Ex q̄ accepi hanc sillabicandi varietatē nō temere/nō casu/nō ignorantia ꝓdijsse! sed certa ratiōe/ꝓpriuioqꝫ decreto/qui cunctis oculis pcauere studebat! ne in vnā ꝑtē potiusq̄ȝ aliā inclinatior notaret. In ea pcipuere/ vbi ex equo ponderead varias ꝑtes tractatio est. vbi videlicet ars ab vsu discrepat! vl vsus ab arte dis

ſideat/vel vbi artis cũ arte/vł vſus cũ vſu vel opinionũ pugnan-
tia eſt. Nam quis modus neruoſior eſt: vt dubiũ repit/ſic dubiũ
reliqt ⁊ pari pacto ꝙ eplē nõ vno ſtilo decurrũt (vt in eaꝝ miſſione
ad te ſcripſi) ſic hec ſillabicatio iã vno iã alio nõ ꝯficiť: ne ſi vna ꝑ
te reiecta in aliã ceciderit: iã eos habeat/qui ſemꝑ ſibi ſint infeſti.
Uaria varios delectãt. nõ voto viuiť vno. Sepe etiã eoſdẽ cibos
edentibꝫ (ſi gregorio credimus) diuerſitas placuit actõis Sed vbi
ſtudioſe ꝑquiris: hac ſuꝑ re: meuꝫ iudiciũ in cinerẽ algendũ ꝑflaſ:
vbi ſcintillaꝝ inueneris nihil/nec caloris aliq̇d. Ut exigiť modus
melior ſit: quo has dictiones nihil ⁊ mihi: vł ſeruata c littera vł ab
iecta ſcribimus: vt diffiniã nõ expecta: vetuſtas forte c lr̃a nõ vtiť.
Leonardus tñ aretinus (non futilis autor c poni ꝯſulit teſtes ad-
ducens dantẽ petrarcham/bocatiũ ⁊ collutiũ ſalutatũ. Uſus enĩ
(vt idẽ inquit magiſter ⁊ dñs) ſermonis eſt: adeoqꝫ imꝑioſus/vt
ratione reiecta ſolo arbitrio moueať. ſimiliter pulcer ſepulcrũ/⁊ ſi-
miles/an aſperationẽ ad c lr̃am admittant/nõ laboro. habet hoc
vetuſtas. ſed Priſcianus prohibet. Idẽqꝫ vir acuti ameniqꝫ inge-
niꝫ Gaſperinus. De adſum vł aſſum/adquiro/vł acquiro adquie-
ſco vł acquieſco: ⁊ his ſĩlibus nõ habeo quid elegero. Non deſunt
tñ qui inter duo que eque libere dici poſſunt id ducũt ornatius/po-
litiuſqꝫ qđ vident rariori lingua ꝓferri. Sed quid (queſo) arte ſe-
curius/q̇d rurſus vſu eſt tritius/quẽ penes (Oratio teſte) arbitriũ
eſt: ⁊ ius/⁊ norma loquendi Fauorinus vir ornatiſſimus idemqꝫ
doctiſſimus p̃cipit: ꝙ moribꝫ viuamus preteritis. ſed verbis vta-
mur pñtibꝫ: ſi ratõnes omniũ ꝑcurrere velim: liber mox fiet idẽqꝫ
maximus. Sed age vt libet: ⁊ (vt oĩa verbo claudã Ciceronis)
perinde eſt vt acceperis. Uale forte felici ⁊ omine fauſto.

Exarate ſunt he formule. Karoli. Anno dñi: M.cccc.lxxxx.
Kalendas deniqꝫ Februarij duodecimas.